TEODOR FILIP

EXPERIMENTUL TERRA

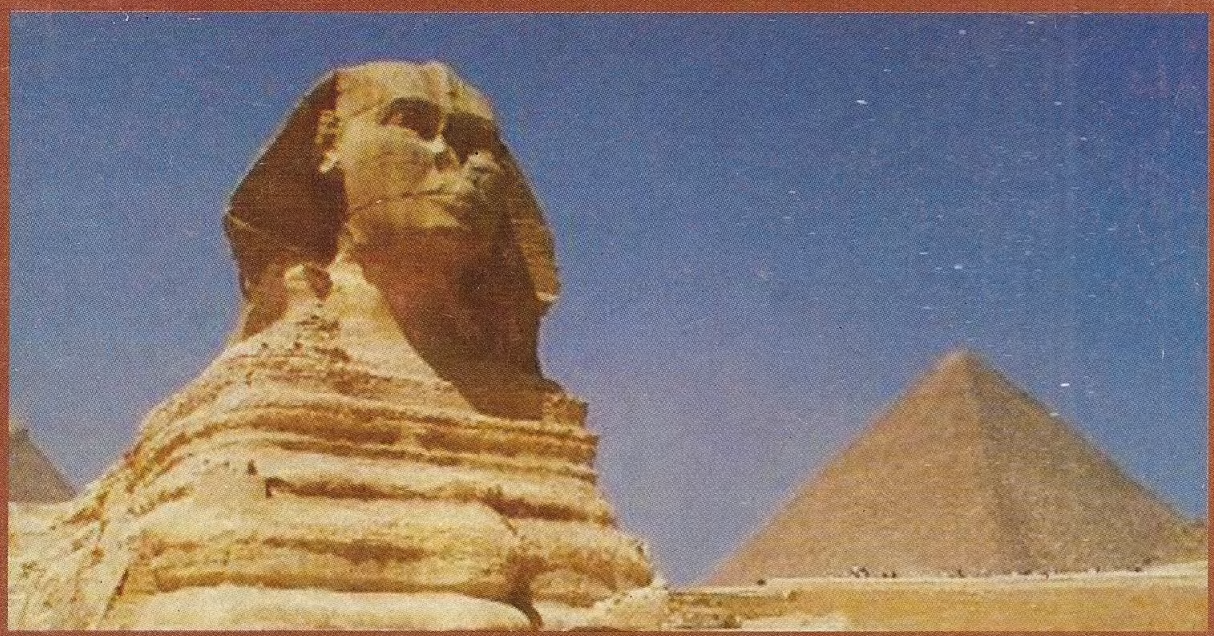

- *Terra - o planetă locuită de mai multe civilizaţii*
- *Luna - cel mai mare OZN*
- *Americanii se plimbau pe Marte în 1962 !*
- *Război ruso-american, în 1969... pe Lună*
- *Extratereştri uriaşi la Pentagon !*
- *Pe orbita Terrei - extratereştri... din timpul dinozaurilor*

Colecţia EXPLOZIV

Editura OBIECTIV CRAIOVA®

TEODOR FILIP

EXPERIMENTUL TERRA

Editura OBIECTIV CRAIOVA

NOTA EDITURII

Editura "OBIECTIV" - Craiova nu are nimic în comun cu efemeridele publicații *"Obiectiv de Gorj"*, *"Obiectiv mehedințean"*, *"Obiectiv de Dâmbovița"*, *"Obiectiv"* de Braşov, *"Obiectiv"* de Tulcea etc. Ele nu reprezintă altceva decât **furturi de proprietate intelectuală**, pentru care cei vinovați vor fi **sancționați de lege**.

DIFUZORI "ŢEPARI"

- **"CALYPSO" SRL Bucureşti** (fam. Lupaşcu) - str. Pascal Cristian 4-6, Sector 6; tel. 01/627.24.80; 094.553.546-dna L.; 094.658.747 - dl. L.;
- ***"Ell Press"* Zalău** (Cristian Stamate, telefoane devenite "fantomă");
- ***"Oldan Press"* Cluj-Napoca** (Bogdan Potra; 064/197.532; 431.617; 092.294.049; Str. Avram Iancu 29);
- ***"SUPI DIF Press"* Timişoara** (Marius Soporan, Mihai Pridie; str. Mircea cel Bătrân 5; 056/124.226; 094.790.827);
- ***"Palermo Prod-comserv"* Tg. Mureş** (Peter Klosz, 065/250.665; 094.886.610; str. Ialomiței nr. 8/30).

În atenția celor în drept şi a celor interesați...

Copyright :

Editura OBIECTIV CRAIOVA

Tel./Fax: 051/418.943, 094.708.957
O.P. 8, CP 812 - Craiova

Tipărit la: PRINTEX S.R.L. Craiova

I.S.B.N. 973-99881-7-2

CUVÂNTUL EDITORULUI

Editura *"OBIECTIV"*, poate aţi constatat, **se află în plină ... campanie de toamnă! Patru reeditări şi patru titluri noi, abordând teme de mare interes,** sperăm să fie o ofertă apreciată atât de cititorii noştri fideli (dintre care foarte mulţi au deja întreaga "colecţie OBIECTIV", la fel cum s-a întâmplat şi în cazul revistei "OBIECTIV MAGAZIN", între anii 1995-98), cât şi pentru cei care se află doar la începutul "colaborării" noastre.

Pentru toţi, facem **o nouă propunere**, pe care o considerăm avantajoasă pentru toate părţile: un ***"contract"*** care dă dreptul cititorului fidel să primească automat orice titlu nou, cu **o reducere de min. 20%** (taxele poştale sunt suportate de editură) sau chiar de **30%,** când cumulează cel puţin 20 ex. primite în cursul unui an. Acest "contract" se află la finele cărţilor, pe spatele talonului.

După cum se poate constata, datorită cererii tot mai mari, am fost nevoiţi să reeditãm patru din titlurile cele mai solicitate, în ciuda reticenţei reţelei de difuzare de a primi reeditări***: "Secretele lui Pavel Coruţ", "Războiul parapsihologic împotriva României", "Marile Mistere ale Piramidei Oculte"*** şi ***"Secretele Terrei"*** - vol. I. Probabil că, **în primăvară, vom fi obligaţi să reeditãm şi alte titluri,** deja în curs de epuizare sau chiar epuizate (***"Conspiraţia Satanei - Ţinta România",*** **vol. I şi II) şi măcar două din cele patru titluri lansate în această toamnă.** În calitate şi de autor, garantez cel puţin pentru ***"SECRETELE TERREI*** **- Istoria începe din Carpaţi" – vol. II** (nu-i aşa că sunt modest?), pe care, **dacă n-o citiţi, nici nu ştiţi ce pierdeţi !...**

În ce priveşte noutăţile pentru 2002... "Surprize-surprize"! Vă garantăm, însă, de respectarea, în continuare, a crezului nostru, expus pe coperta-verso a cărţilor: **"SECRETE ÎN OBIECTIV – ADEVĂRUL EXPLOZIV!"... Cine are, însă, propuneri de subiecte şi chiar manuscrise "explozive" este binevenit.**

În ce priveşte volumul de faţă, acesta dovedeşte capacitatea fostului uslaş, posesor al unei biblioteci de peste 4.000 de titluri, de a aborda tematici extrem de diverse la aceeaşi cotă înaltă.

Vă asigur că ***"Experimentul Terra"*** **este, într-adevăr, o carte EXPLOZIVĂ! Ea va trebui lecturată înainte de "SECRETELE TERREI" – vol. II.** În asemenea caz, vă asigur că nu mai aveţi nevoie de ghicitoare: **puteţi afla trecutul, prezentul şi viitorul. Însă ale Terrei** şi, în special, ale **României...**

Lectură plăcută !

Eugen DELCEA

Dedicată celor care au avut curajul să abordeze aceste probleme, fie că au trecut în lumea celor drepți, fie că își continuă activitatea. Pentru că au fost şi sunt conştienți că Rațiunea Umană poate înfrunta NECUNOSCUTUL.

De milioane sau zeci de milioane ani,
EI vizitează Terra...
Au străbătut imensitatea Universului cu iuțeala gândului...
Pe Terra au iubit şi au avut copii...
Mulți au murit aici...
Ai visat...
Ai sperat să-i întâlneşti...
Acum, ei sunt aici...
Se apropie clipa...

CUVÂNT ÎNAINTE

Adevărul despre multe fenomene (evenimente) **care s-au petrecut şi se petrec pe Terra noastră,** "pierdută" în imensitatea Universului, **nu este adus la cunoştinţa opiniei publice. Iar multe fapte şi probe sunt ţinute ascunse.**

Datele noastre despre micro şi macrocosmos sunt incomplete. De acest lucru s-au convins şi se conving tot mai mulţi cercetători, ale căror descoperiri şi date noi acumulate zdruncină teoriile conservatoare, rigide. Astăzi, mulţi savanţi recunosc că pare absurd a se recunoaşte că, în imensitatea Universului, alcătuit din miliarde şi miliarde de stele şi planete, Terra ar reprezenta singura planetă pe care a apărut viaţa. A apărut **ecuaţia *"Green - Bank"***, conform căreia, **numai în galaxia noastră** ar putea exista circa **50 miloane de civilizaţii**. Această ecuaţie poate constitui un suport pentru teoriile şi tezele creaţioniste. Alţi oameni de ştiinţă susţin că, **în trecutul foarte îndepărtat, o veche civilizaţie cosmică humanoidă a intervenit pe Terra, favorizând apariţia şi evoluţia vieţii.** Dacă ar şti toate acestea, Darwin s-ar răsuci în străvechiul său mormânt cu a sa "teorie evoluţionistă "...

Însă, tot atât de adevărat este şi faptul că foarte mulţi oameni de ştiinţă afirmă că, în imensitatea Universului, singura planetă pe care există viaţă raţională este Terra. Această afirmaţie o fac din convingere? Din comoditate? Ori datorită insuficienţei probelor? Sau a acţiunii restrictive a unor concepţii filozofice şi religioase? Ei contestă multe fenomene enigmatice, le ocolesc sau le abordează cu reticenţă.

Vă veţi întreba ce înţelegem prin fenomene enigmatice? Adică, prin ***"enigmele Terrei"***. Termenul *"enigmă "*este, desigur, convenţional şi nu lipsit de o uşoară nuanţă de arbitrar. Însă, încetăţenit prin numeroase lucrări, multe dintre ele scrise de autori a căror probitate ştiinţifică,este mai presus de orice îndoială. **O enigmă rămâne enigmă atâta vreme cât este nerezolvată.** Troia din epopeile lui Homer a fost şi ea o enigmă până când arheologul Schliemann a descoperit-o prin dezgropare la Hissarlâc. La fel pigmeii din scrierile lui Herodot până ce Schweinfurth s-a întâlnit cu ei în bazinul superior al Zairului.

La ora actuală, noi, oamenii practici de la începutul mileniului III, **nu putem, încă, înţelege multe fenomene şi procese care ţin de istoria şi dezvoltarea Omenirii**. Deci, care deocamdată.... sunt enigme. Din multitudinea acestora, cum să faci o selecţie pentru abordarea lor ? Pe ce criterii ?

Cu asemenea probleme s-a confruntat şi autorul cărţii de faţă. Şi nu şi-a propus să revoluţioneze cunoaşterea, să ridice vălul de pe "adevăruri" cu care ne-am obişnuit, să emită teorii şi postulate. El (autorul) este un autodidact, care a "devorat" mii de cărţi şi lucrări din diferite domenii, în urma

cărora a rămas cu un număr de întrebări (chiar nelinişti) şi care caută explicaţii la diferite "enigme ".În această carte, propune cititorului o călătorie în timp şi spaţiu, iar **"de ce"**-rile şi **"cum"**-urile pendulează în jurul ideii de *"enigmă"*. O enigmă o constituie şi "meteoritul" din Tunguska (cometă de antimaterie?, explozia unei nave cosmice?); aşa-zisul "triunghi al morţii" din regiunea Bermudelor ; străvechiul turn de fier din capitala Indiei (care nu rugineşte!); posibilitatea ca viaţa raţională să îmbrace multiple forme în Univers; de ce în evoluţia omului sunt patru rase- albă, neagră (unii o denumesc negroidă), galbenă şi roşie (indienii din America); nivelul inexplicabil la care ajunseseră ştiinţa, arta şi cultura, precum şi tehnica unor popoare străvechi; apariţia unor "civilizaţii fără copilărie" (egipteană, pentru a da un singur exemplu); fenomenul OZN, atât de frecvent semnalat, ca să nu mai vorbim de controversa privind Luna (este satelit natural sau cel mai mare OZN?); faptul că Hitler fabrica OZN-uri încă din 1942; dacă americanii sunt sau nu în legătură cu extratereştrii, sau dacă şi-au construit deja baze pe Lună şi Marte, şi despre atâtea altele, despre care s-a scris mult.

Multe dintre acestea şi-au găsit locul în lucrarea de faţă, deoarece le-am considerat *"enigme"*. Iar criteriul de la care am pornit în selectarea exemplelor este **însemnătatea lor** în cadrul procesului complex al cunoaşterii legat de dezvoltarea civilizaţiei noastre.

Fără îndoială că va fi foarte interesant, chiar pasionant, de aflat de ce natură era meteoritul (oare?) din Tunguska, sursele de inspiraţie ale amiralului otoman Piri Reis pentru întocmirea hărţilor şale şi poate că, până la urmă, toate aceste (deocamdată) enigme îşi vor afla dezlegarea.

Autorul mai este convins că **Terra a fost supusă unui experiment cosmic**. Este o ipoteză foarte hazardată şi tulburătoare în acelaşi timp, care va genera controverse. Dar roagă cititorii să aibă răbdare şi să lectureze această carte, luând cunoştinţă de fascinanta lume a ipotezelor. Şi a unor **probe/fapte ce nu pot fi explicate la ora actuală** şi care rămân enigme. Deocamdată.

Legendele şi documentele provenind de la toate popoarele străvechi sunt categorice: **uriaşi albi cu plete şi bărbi blondè sau roşcate**, cunoscuţi sub numele de ***"Fiii Cerului, Soarelui, Aurorei sau Tunetului"***, ori ***Wanii***, ***Viracochas,*** **au aterizat pe Terra** (în diferite locuri), **cu nave sosite din Cosmos.** După ce **au lăsat cunoştinţe vitale pentru evoluţia Omenirii**, aflată pe atunci în "stadiul copilăriei", **s-au retras tot în Cosmos** ...

Până la începutul anilor '80, toate aceste legende au fost tratate, de oamenii de ştiinţă din diferite domenii, cu ironie sau nu au fost luate în considerare. Opiniei publice i s-au servit doar *"fantezii din domeniul ficţiunii"*. Cu toate că numai în secolul XX **au fost descoperite nenumărate schelete şi mumii ale unor rase umane total diferite de cele actuale**. Chiar arheo-

logii au fost nevoiți să admită că nu sunt doar niște accidente genetice. Opinia publică a început să aibă cunoștințe despre aceste descoperiri **după 1982,** când revistele *"Science et Vie"* și *"Stern"* au început să publice o serie de articole științifice, însoțite de fotografiile unor dovezi paleontologice de necontestat. Oamenii de știință și Omenirea au luat la cunoștință, cu stupoare, că **pe Terra au existat ființe care nu aveau origine terestră.** Iar **cu 40.000 ani în urmă, a apărut o rasă de oameni, având înălțimea cuprinsă între 2 și 3 metri (chiar și mai mari) și capacitatea cutiei craniene de 1.800-1.900 cm^3.**

În **octombrie 1976**, revista mexicană *"Lunés de Excelsior"* publica un amplu reportaj, însoțit de fotografii, care prezenta **scheletul unei ființe humanoide necunoscute**, descoperit de Romero Valencia într-o carieră de piatră. *"Acest schelet are înălțimea relativ mică, omoplați netezi, coloana vertebrală lipsită de coaste și apofize dorsale, precum și unele cioturi care par să fi fost brațe, toate străbătute de numeroase orificii și canale ce conțineau probabil venele și sistemul nervos. Craniul este rotund, oarecum asemănător cu cel al unui câine, dar nu are orbite, ci doar un fel de «trompă» osoasă. Directorul Muzeului Antropologic din Ciudad de Mexico a refuzat să dea amănunte sau să se pronunțe definitiv, dar specialiștii francezi și americani sunt de părere că această ființă* ***nu era de origine terestră.***" ("Deocamdată ... enigme", de Dan Apostol, p.55).

După cum scria revista *"Life"*, în 1968, la Shandiar (în fostul Sumer) **s-a descoperit un schelet de copil cu o vechime de cca 45.000 ani, care prezenta indicii clare de iradiere cu izotopi de plumb și cobalt !** Cine se "juca", în perioada respectivă, cu aparatură care iradia astfel de izotopi?

La Muzeul de Paleontologie din Moscova se află un craniu de bivol sălbatic, cu o vechime de câteva mii ani, descoperit în Iakuția. Între arcade, acesta are o gaură mică, perfect rotundă, prin care nu poate trece decât un **glonte de calibrul 9 mm**. Cine vâna folosind **carabine în paleolitic?**

Nici până în prezent, paleontologia nu a putut găsi explicații rezonabile pentru aceste enigme. Cercetătorii prezintă evoluția omului ca un proces continuu. Însă, foarte puțini dintre ei s-au încumetat să prezinte nenumăratele eșecuri, **marile discontinuități dintre speciile umane și salturile calitative inexplicabile în evoluția omului**. Într-adevăr, cunoștințele-cheie din istoria Umanității, momente marcante în procesul de umanizare, rămân un mister. Atât prin motivele care le-au determinat, cât și prin timpul sau modul în care s-au produs. Este unanim recunoscut că specia umană are un merit incontestabil: a perseverat neabătut pe calea evoluției, în ultimii 30.000 ani. Dar înainte, ce s-a întâmplat? Și cine l-a ajutat să dobândească cunoștințe care să-i permită supraviețuirea și evoluția? Acum 400.000 ani (dispariția lui Homo Erectus), omul nu era o specie cu mari șanse de evolu-

ție. Atunci, de ce tocmai OMUL? În 1969, Erich von Däniken scria: *"Într-un trecut foarte îndepărtat, greu de precizat în timp, o navă spațială străină descoperă planeta noastră. Echipajul stabilește că Pământul întrunește toate condițiile pentru geneza unor ființe dotate cu inteligență. Firește «omul» acelor vremuri nu era încă Homo Sapiens, ci altceva... Astronauții străini fecundează artificial unele exemplare feminine din această specie, le cufundă - după cum spun străvechile legende - într-un somn adânc și se reîntorc spre locurile de unde au venit. Repetă experiența înnobilării de câteva ori, până când realizează, în fine, o ființă înzestrată cu suficientă inteligență spre a-i putea împărtăși normele vieții sociale. Pentru a evita pericolul unei involuții, dat fiind că omul încă nu depășise starea de sălbăticie și ar fi putut să se împerecheze cu animalele, astronauții nimicesc exemplarele mai puțin reușite sau le iau cu ei pentru a popula alte planete. Astfel, iau naștere comunități umane... Zeii se arată mai departe interesați în transmiterea cunoștințelor lor... În timp, va urma transmiterea unor inestimabile cunoștințe ale acestor vizitatori, pământenilor, care îi vor trata cu nemărginit respect, păstrându-le, plini de recunoștință, amintirea timp de multe generații. Dar străinii nu au mai venit..."*

Odată "urcați la cer", acești "vizitatori" se pare că au revenit doar pentru a observa și studia specia umană, care și-a urmat singură evoluția. **Au înflorit și au dispărut civilizații "fără copilărie". Multe conoștințe s-au pierdut, pentru a fi redescoperite**. Au izbucnit războaie nesfârșite... Cursa înarmărilor a cuprins Pământul cu o plasă ale cărei ochiuri sunt gata să pleznească și să ducă la o catastrofă. Specia umană se autodistruge... Până când?...

Începând cu anii '50, problema cea mai arzătoare care frământă Omenirea o reprezintă cea a OZN-urilor, respectiv a extratereștrilor. În legătură cu ea au fost și sunt emise nenumărate ipoteze, unele de-a dreptul tulburătoare, altele fanteziste. **"Dosarul" OZN**-urilor devine tot mai voluminos și cuprinde sute de mii de mărturii trecute la "top secret". O afirmație ce a devenit, în special începând cu anii '80, un truism este că ***"EI NE VIZITEAZĂ CU REGULARITATE"***. În întreaga lume, există o colecție impresionantă de rapoarte cu privire la fenomenul OZN, care relatează întâlniri de gradul I-IV. Însă, indiferent din care colț al lumii provin informațiile, în toate relatările și rapoartele există **un numitor comun: ființele ce debarcă din navele extraterestre sunt de tip humanoid**. Cum arată acești humanoizi? Vă las să deduceți singuri lecturând această carte.

Zi de zi, mass-media (scrisă și audio-vizuală), transmit informații ce ne țin la curent cu evoluția fenomenului OZN și activitățile desfășurate în acest sens. Îmbucurător este faptul că tot mai mulți oameni de știință, cercetători ai fenomenului, au hotărât să rupă tăcerea.

Nick Pope, fost director al Biroului OZN-urilor, apoi înalt funcționar al Ministerului Apărării din Marea Britanie, a avut fericita ocazie ca, pe parcursul mai multor ani, să studieze mii de rapoarte și declarații ale martorilor oculari, privind acest fenomen. Toate aceste documente aveau regim "strict secret". Însă, s-a hotărât să le dea la iveală. În acest sens, a publicat lucrarea *"Cer deschis, spirite închise"* și a făcut mai multe declarații. Care sunt cu atât mai șocante, cu cât sunt oficiale. Mai ales că oficialitățile britanice nu au reacționat, fiind că acord ca aceste documente "strict secrete" să fie date publicității. *"Publicul are dreptul să știe"*, a afirmat Nick Pope. *"Dacă oamenii ar fi informați* – a mai spus el, *ar fi uimiți să afle ce se întâmplă în spațiul nostru aerian atât de bine păzit.* ***Nave spațiale au pătruns, de mai multe ori prin sistemele noastre de apărare, în ciuda sofisticatelor sisteme de alarmă.*** *Și atâta timp cât nu știm ce doresc și dacă intențiile lor sunt ostile sau nu, trebuie să luăm în serios această problemă. Nu are rost să continuăm să ne mai mințim și este timpul să terminăm cu aceste stupide povești despre omuleții verzi!"*.

În cartea sa, Nick Pope prezintă **zeci de cazuri inexplicabile**, unele foarte stranii. Și afirmă: *"Indiferent din ce unghi ar fi cercetată problema, concluzia la care se ajunge este aceeași:* ***există OZN-uri conduse de extratereștri provenind de pe o altă planetă"***.

În acest timp, oficialitățile americane, ruse, chineze, ș.a. vehiculează informații absurde și mincinase. Referindu-se la ***"Afacerea Roswell"***, Pope declară: *"Adevărata poveste nu a fost admisă oficial niciodată de oficialitățile americane. Dar sunt convins că un OZN a căzut acolo, iar corpurile extratereștrilor au fost găsite"*.

Și a venit anul de grație **1999**. Când un grup de auditori de la Institutul de Înalte Studii de Apărare Națională (INEDN) din Franța, împreună cu experți calificați provenind din domenii foarte diferite, au alcătuit ***"Raportul COMETA"***, primul raport pe tema OZN-urilor dat publicității pentru opinia publică. Datorită principalei concluzii a acestui document excepțional, autorii "raportului COMETA" au provocat un adevărat șoc. Pentru mine, raportul nu a constituit o surpriză de proporții. Le sunt recunoscător autorilor și autorităților franceze că l-au dat publicității. **Ipoteza extraterestră este de departe cea mai bună ipoteză științifică**. Deși nu este dovedită în mod categoric, în favoarea sa există prezumții solide, iar dacă se adevereşte, consecințele vor fi considerabile. Referitor la acest raport, Ion Hobana scrie: *"Fiind emisă de un for alcătuit din personalități militare și civile de prim rang, ipoteza trebuie privită cu maximă seriozitate, întemeindu-se pe fapte și mărturii, prezentate în Raport, care confirmă realitatea unui fenomen enigmatic și, în definitiv, neliniștitor. Pentru că, atâta vreme cât scopurile inteligenței care se ascunde îndărătul manifestărilor OZN nu sunt cunos-*

cute, se impune, aşa cum recomandă Raportul, o stare de «vigilenţă critică», în perspectiva contactului posibil, într-un viitor nelămurit"...

Şi, cu toate acestea, majoritatea savanţilor "serioşi" refuză să admită necesitatea unui studiu ştiinţific aprofundat al obiectelor zburătoare neidentificate. Deoarece, le consideră, în continuare, rodul fanteziei excesive sau al unei mistificări premeditate. Nu ţin cont că **majoritatea cazurilor au fost relatate, raportate de oameni inteligenţi, onorabili, având o largă pregătire ştiinţifică şi tehnică**: astronomi, lucrători din turnurile de control ale aeroporturilor, meteorologi, piloţi, astronauţi, profesori universitari, militari ş.a. Rapoartele acestora nu pot fi trecute sub tăcere.

Singurul stat în care cercetările sunt oficiale şi redate publicului rămâne Franţa, care are singurul organism oficial de cercetare ştiinţifică a fenomenelor aeriene neidentificate. Este vorba de **G.E.P.A.N.** (Groupe d'Étude des Phénomênes Aérospatiaux Nonidentifiés), înfiinţat în cadrul C.N.E.S. (Centre National des Études Spatiales). Activităţile G.E.P.A.N. sunt popularizate de revista cu acelaşi nume, care publică rezultatele cercetărilor întreprinse, demască rapoartele false, publică toată lista posibilelor confuzii. Toate, însoţite de fotografii şi explicaţii detaliate. Populaţia este îndemnată să colaboreze cu toată încrederea dar şi cu seriozitatea necesară...

Oamenii au dreptul să ştie ce se întâmplă şi de ce se întâmplă, legat de fenomenul OZN. Haideţi ca împreună, autor şi cititor, să ridicăm vălul minciunii de pe acest fenomen şi să vedem care este realitatea. Pentru că numai aşa putem să demontăm mecanismul stupid al minciunii, al dezinformării care îl învăluie şi pe care ni-l prezintă şi oferă Atotputèrnicii Lumii...

Capitolul I

PĂMÂNTENII – FIII OMULUI UNIVERSAL

Raportul COMETA (spicuiri)

Dacă ar fi vorba de aeronave terestre, acestea n-ar putea fi decât americane şi, în ciuda oricăror precauţii în păstrarea secretului, acest lucru s-ar fi ştiut. *Primul prototip de avion invizibil a zburat la sfârşitul anului* ***1977****, iar existenţa avioanelor invizibile a fost cunoscută circa zece ani mai târziu, în* ***1988****. Desigur, acest subiect suscită încă mult scepticism ironic, ba chiar o anumită neîncredere faţă de cei care îl iau în serios, dar, în absenţa unor explicaţii pentru fenomenele observate, ipoteza unei origini nu mai poate fi exclusă. Ne propunem să studiem aici consecinţele pe plan strategic, politic, religios şi mediatic ale acestei ipoteze compatibile cu cunoştinţele ştiinţifice actuale.*

10. Perspective strategice

Definirea unei strategii în faţa unui "adversar" impune cunoaşterea acestuia, înţelegerea intenţiilor sale şi perceperea modurilor sale de acţiune. În cazul de faţă, nu putem decât să emitem ipoteze elaborate pe baza faptelor observate şi a interpretării lor, încercând să răspundem la trei întrebări: "Cine ar putea fi adversarii?", "Care ar putea fi intenţiile lor?", "Încearcă să stabilească contacte sau au făcut-o deja?".

10.1 Care "extratereştri "? Cine şi cum ar putea fi ei?

Din numeroasele descrieri ale fenomenului, rezultă **o relativă coerenţă**: farfurie, sferă sau cilindru luminos, zbor staţionar urmat de accelerări fulgerătoare, absenţa zgomotului, viteză supersonică fără bang sonor, efecte electromagnetice asociate care perturbă funcţionarea dispozitivelor radioelectrice sau electrice apropiate. În mod evident, aceşti extratereştri ar fi **bine înzestraţi intelectual şi mai avansaţi decât noi din punct de vedere tehnologic**, dat fiind că au ştiut să realizeze ceea ce noi încă nu am făcut. Dar restul rămâne învăluit în mister! Morfologie, constituţie fizică, tip de viaţă, formă de comunicare şi de societate, valori de timp, motivaţii... Dacă este adevărat că ei ne observă, suntem totuşi obligaţi să constatăm **o aparentă contradicţie între interesul pe care par să ni-l poarte şi invizibilitatea lor. Ei par, însă, mai puţin interesaţi să ne observe şi mai degrabă doritori să ni se arate şi să ne obişnuiască treptat cu ideea existenţei lor.**

10.2 Ce intenţii şi ce strategie putem deduce din comportamentul lor?

Pornind de la analiza raţională a scopurilor pe care le-ar putea urmări civilizaţia sau civilizaţiile extraterestre, ar trebui să putem extrapola pentru a ne face o idee despre strategiile pe care le-ar pune în aplicare extratereştrii şi, drept urmare, să deducem în linii mari propriile noastre stra-

tegii. Care ar putea fi scopurile lor? După fazele de observare şi demonstrare a existenţei lor, ni s-ar părea logic ca ei să caute să impună specificul şi voinţa lor statelor Terrei – or, până în prezent, nimic din manifestările lor nu ne permite să deducem existenţa vreunei voinţe conducătoare în serviciul unor scopuri pe care suntem astăzi incapabili să le discernem. Este plauzibil să li se poată atribui Statelor Unite contacte privilegiate. Dar ***nimic nu contrazice stabilirea de alte contacte cu unele ţări europene sau cu Rusia, China, Japonia, poate cu alte state...*** *Într-adevăr,* ***după 1947 au existat manifestări sporadice de OZN-uri, chiar valuri repetate.*** *Am fi îndreptăţiţi să credem că aceşti vizitatori - puternici prin superioritatea lor -* ***îşi manifestă intenţia de a fi cunoscuţi în locurile cele mai diverse ale planetei*** *şi să pună în aplicare nişte planuri ale căror finalităţi şi mijloace ne scapă încă. S-ar putea ca, încă înainte de 1947,* ***ei să fi avut unele temeri privind viitorul Terrei, a cărei supravieţuire ar putea fi ameninţată de pericolele unei conflagraţii atomice. Influenţele lor ar putea fi însoţite de demonstraţii corespunzătoare:***

- survolări ale bazelor de rachete nucleare, dintre care un exemplu figurează în capitolul 3;

- manevre de intimidare împotriva unor avioane, ca la Luxeuil şi Teheran;

- paralizarea martorilor, oprirea motoarelor, stingerea luminilor.

Giordano Bruno şi... gheaţă pe Marte

În secolele dinaintea erei noastre, soarta unor bătălii şi viitorul se ghiceau cercetând stomacul şi maţele gâştelor, ori erau prezise de oracole celebre. În această lume a ignoranţei, filozoful **Democrit Abderitul** (sec.V î.e.n.) **a fondat şcoala atomistă**, emiţând o teorie foarte îndrăzneaţă asupra vieţii în Univers, din care citez: *"Lumile ordonate sunt nelimitate şi diferă ca mărime, iar intervalele cosmice dintre ele sunt inegale... Unele lumi ordonate, adică planetele, au produs animale, plante şi mai ales apa".* Iar **Metrodur din Chios**, unul dintre discipolii săi, spunea: *"Ar fi tot atât de absurd să nu aşezi decât o lume locuită în spaţiul infinit, ca şi cum ai crede în existenţa unui spic de grâu pe o câmpie nesfârşită".*

În antichitate, dar şi o perioadă îndelungată din era noastră, spusele lor nu au fost luate în serios. Tocmai din această cauză au supravieţuit. Evul Mediu, caracterizat ca epocă a dogmatismului şi intoleranţei, a ars pe ruguri oameni de ştiinţă care au comis "crima" de a gândi a-şi susţine teoriile...

Secole de-a rândul Omenirea a crezut că Pământul este plat şi aşezat pe spatele unei balene uriaşe. Apoi a fost avansată ideea că planeta noastră este centrul Universului, Soarele, celelalte planete şi stelele rotindu-se în jurul ei. Astăzi, orice elev de şcoală ştie că aceste două teorii

sunt absurde. Dar, până în Evul Mediu, ele erau universal recunoscute şi acceptate. După cum, **în zilele noastre este răspândită ideea că Terra este singura planetă care adăposteşte viaţa raţională**...

Când Giordano Bruno a emis şi susţinut teoria pluralităţii lumilor şi existenţa vieţii în întregul Univers, la 17 februarie 1600 a fost condamnat la moarte şi ars pe rug. Iar Galileo Galilei, cel care a susţinut pentru prima dată că Pământul se roteşte în jurul Soarelui şi nu invers, a murit la fel. Au rămas celebre cuvintele lui rostite când a fost condamnat: *"Şi totuşi, se învârteşte"*...

În **iunie şi august 1979**, astronomii americani au făcut câteva descoperiri senzaţionale.În iunie, cu ajutorul radiotelescoapelor terestre şi a navelor orbitale-releu "VIKING", **au descoperit pe planeta Marte două "oaze"** (Solis-Lacus şi Noachis-Hellespontus) pe care le-au caracterizat astfel: *"Având suprafeţele de 460.800 şi respectiv de 1.430.000 kmp, aceste regiuni, acoperite cu vapori denşi de apă proveniţi de la gheţuri sau pânze freatice de suprafaţă, sunt **mai ospitaliere decât multe dintre cele mai vitrege ţinuturi terestre***". Iar în august, sondele spaţiale americane au transmis fotografii foarte clare ale unor **suprafeţe de teren acoperite cu gheaţă.**

Aceste informaţii s-au suprapus, ca o culme a ironiei istoriei, cu o ştire publicată de presa internaţională, în **decembrie 1978**, care se referea la **casarea, pentru *"viciu de procedură"*, a sentinţei de condamnare şi ardere pe rug a lui Giordano Bruno** pentru "crima sa"...

Ştirea respectivă şi informaţiile obţinute de astronomii americani le consider o coincidenţă-avertisment ce invită Omenirea, mai ales oamenii de ştiinţă şi cercetătorii, să mediteze cu mai multă atenţie la fenomenele ce se petrec pe Terra, să fie mai receptivi şi mai îndrăzneţi în cercetările lor.

Paleoastronautica şi... strămoşii extratereştri

În **1959**, apărea cartea sovieticului **M. M. Agrest**, *"Cosmonauţii antichităţii"*, în care se folosea, pentru prima oară, termenul de ***"paleoastronautică"***, care a proliferat rapid în toate ţările. Aceasta, datorită faptului că, atât oamenii de ştiinţă (nu în totalitatea lor), cât şi opinia publică erau receptivi: cu doi ani înainte fusese lansat primul satelit artificial al Pământului, iar "realismul fantastic" era întreţinut de o serie de cărţi şi lucrări apărute în publicaţii ştiinţifice. Omul "visa" să călătorească în Cosmos.

Paleoastronautica a găsit repede **adepţi înfocaţi**: Serge Hotin şi Robert Charroux (Franţa), Vlaceslav Zaiţev şi Alexander Kazanţev (U.R.S.S.), Erich von Däniken, Dusseldorf-Wien (R.F.G.), Carl Sagan şi Arthur C. Clarke (S.U.A.), pentru a da numai câteva exemple de oameni de ştiinţă şi cercetători care au ajuns somităţi în domeniu.

Încă de la început, paleoastronatica, prin reprezentanţii ei, a început să studieze cu seriozitate, lăsând la o parte orice idee preconceputâ, enig-

mele din trecutul îndepărtat al Terrei. Foarte curând, **a devenit o ştiinţă**, cu ajutorul căreia s-ar putea explica unele "enigme" din Biblie, ca: distrugerea Sodomei şi Gomorei prin bombardament atomic, ridicarea la Cer a lui Enoch, care n-ar fi decât descrierea decolării unei astronave, vedeniile lui Jezechiel care descriu aterizarea unei nave cosmice. Apoi, privind **extraordinarele cunoştinţe pe care le posedau vechile popoare în domeniul astronomiei**. Nu numai privind sistemul nostru solar, dar şi anumite stele din alte galaxii îndepărtate - descoperite doar în ultimele decenii ale secolului XX. De unde posedau cunoştinţe de matematică şi fizică (puteau efectua calcule cu 15 zecimale), ori de geometrie ce făceau posibile descrierea zborurilor spaţiale cu elementele lor caracteristice (imponderabilitatea, efectul acceleraţiei asupra corpului uman sau chiar "dilatarea timpului")? Apoi, de unde aveau datele necesare întocmirii unor **hărţi** care redau regiuni geografice la conturul precis al continentelor descoperite mult mai târziu ? De unde aveau vechile popoare **uimitoarele cunoştinţe anatomice şi medicale**, cu ajutorul cărora puteau efectua operaţii de cataractă, trepanaţii, amputări şi suturi perfecte ale oaselor? De asemenea, celebrele **picturi rupestre şi basoreliefuri** din peşterile de pe toate continentele, care prezintă similitudini uimitoare privind costumele de aviator sau scafandru, având căşti prevăzute cu antene, măşti ori ochelari speciali, rezervoare de apă. Nu pot omite prezenţe inexplicabile legate de **tehnologii elaborate abia după milenii**, cum ar fi coloana de fier din centrul capitalei Indiei (care nu se oxidează), lentilele de cristal şlefuite găsite în Irak şi Egipt. Mecanisme şi obiecte de artă constituie tot atâtea **mărturii ale unor inteligenţe mult mai avansate** (exemplific doar cu craniul de cristal găsit în Belize - Honduras şi care influenţează hipnotic privitorul. Adepţii paleoastronauticii adaugă şi **edificiile uriaşe ridicate pe toate continentele**. Cum au fost tăiate uriaşele blocuri de piatră dar, mai ales transportate peste dealuri, fluvii, prin jungle şi deşerturi, apoi îmbinate perfect, fără mortar, în acele edificii uriaşe care şi astăzi uimesc? Tot aşa, lista poate continua...

Ipoteza paleoastronautică a fost extinsă şi asupra unor fenomene enigmatice din epoca contemporană, ba chiar din zilele noastre: explozia de pe platoul Tunguska (1908), dispariţiile de vase şi aeronave în "Triunghiul Bermudelor". Dar, şi acesta este şi scopul acestei lucrări, se apleacă cu seriozitate asupra fenomenului obiectelor zburătoare neidentificate (OZN).

Problematica paleoastronauticii este foarte vastă şi enumerarea de mai sus ar putea continua pe multe pagini. Concluzionând, în concepţia adepţilor paleoastronauticii, **tot ce este (sau pare) inexplicabil se explică în modul cel mai simplu din clipa când ai acceptat ideea existenţei unuia sau mai multor contacte cu civilizaţii de pe alte planete, superior dezvoltate**. Mai mult, numărul oamenilor de ştiinţă care pun pe seama paleoastronauticii probleme fundamentale ca originea extraterestră a speciei umane, apariţia religiei şi a reprezentărilor cu caracter religios, creşte. La toate acestea,se adaugă teoria "civilizaţiilor fără copilărie".

Dr. Hynek scrie în cartea sa, "Experienţa OZN": *"Când mintea este confruntată pe neaşteptate cu fapte care sunt într-adevăr incomode şi refuză să se insereze în imaginea lumii înconjurătoare admise în mod obişnuit, asistăm la un efect disperat de a depăşi această ruptură* (este vorba de "ruptura de explicaţie", fenomen numit astfel de dr. Hynek pentru tratarea ipotezelor paleoastronauticii - n.a.), *efort mai degrabă emoţional decât intelectual, căci această din urmă atitudine ar cere o recunoaştere cinstită a insuficienţei cunoştinţelor noastre".*

Există numeroase *"de ce"*-uri, *"cum"*-uri care se încăpăţânează să reziste cu tenacitate oricăror "noi" explicaţii "satisfăcătoare". Unele dintre ele le-am prezentat mai sus. La care mai adaug: de ce **în majoritatea lor, vechile legende susţin categoric intervenţia unor fiinţe venite din spaţiul cosmic în cursul evoluţiei omului?** Şi de ce, **în unele dintre ele** (la vechile popoare din Asia), **se vorbeşte chiar despre fiinţe venite de pe planete diferite, care s-au războit între ele?**

Un lucru este incontestabil: **cunoştinţele, descoperirile şi construcţiile menţionate mai sus** (nu în totalitatea lor) **nu puteau să aparţină primitivilor noştri strămoşi**. De unde concluzia logică: **Terra a fost/este vizitată de extratereştri** provenind de pe alte planete din Galaxia noastră, ori din Universul infinit.

Calea Lactee - un miliard de civilizaţii

Înainte de a încerca să demonstrăm că Terra a fost vizitată de reprezentanţi ai unor alte civilizaţii, se cuvine a încerca să dovedim că există aceste lumi. Cu alte cuvinte că **noi, cei de pe Terra, nu suntem singuri în Univers**...

In secolul XXI, datorită revoluţiei tehnico-ştiinţifice, a exploziei informaţionale, putem înţelege, în sfârşit, **cât de insuficiente sunt informaţiile noastre despre Univers**. Nu mai surprinde faptul că tot mai mulţi oameni de ştiinţă consideră absolut normală existenţa unor variate forme de viaţă în Univers, chiar dacă ele nu pot fi contactate încă. Calculele computerizate ale radio-astronomilor vin tot mai mult să susţină această idee.

In **1967**, profesorul american **W. Ley** a efectuat următorul calcul: *"Pornind de la faptul că **galaxia noastră** conţine **30 miliarde de stele**, având probabil peste **18 miliarde de sisteme planetare**, să presupunem că numai **1%** din planete gravitează în jurul unui Soare propriu de clasă spectrală F, G, K, (similară cu cea a Soarelui nostru). Dacă numai **1%** din cele 180 milioane având Soare propriu posedă condiţiile necesare vieţii, rezultă cifra de **1,8 milioane de planete locuibile**. Mergând mai departe pe şirul raţionamentului, vom considera că pe o singura planetă din o sută pot exista fiinţe cu gradul de inteligenţă al lui Homo Sapiens. Chiar şi în aceste ultime condiţii, ne găsim în faţa unei armate de **18.000 de planete locuite**".*

Insă, cu trecerea anilor numărul stelelor observate în galaxia noastră a crescut până la **150 de miliarde**. La începutul anilor '80, profesorul sovietic I. Shlklovski şi astronomii americani G.Cocconi şi Ph. Morrison spuneau: ***"În Calea Lactee, la cei 150 de miliarde de aştri, ar putea exista minimum 1 miliard de planete locuite"***. Însă, astronomul H.Shoplay a efectuat, se pare, cel mai plauzibil calcul: *"Numărul aştrilor vizibili prin radiotelescoapele noastre este de 10^{20}, ei făcând parte din câteva mii de nebuloase, dintre care unele se află la distanţe de peste l0 milioane ani-lumină de Terra. Dacă, ipótetic, 1 la mie dintre stele posedă un sistem planetar (deci, 10^{17} sisteme), să considerăm că 1 la mie din sisteme pot avea condiţii favorabile vieţii (deci, 10^{14} sisteme). Să presupunem, în final, că numai 1 la mie dintre aceste sisteme planetare este locuibil (deci 10^{11} sisteme) şi, în sfârşit, că pe singură planetă din o mie aparţinând acestor sisteme există viaţă. Rezultatul va fi* ***10^8 planete locuibile***". *

Unii oameni de stiinţă au luat în calcul **ipoteza contactelor între pământeni şi civilizaţiile extraterestre, precum şi a intervenţiilor acestora în evoluţia Omenirii** (paleolitic, neolitic şi antichitate). Ei susţin că, **de la începutul erei noastre, când Umanitatea s-a angajat ireversibil pe calea dezvoltării, aceste contacte s-au rărit. Intervenţiile directe par să fi dispărut complet.**

Desigur, teoriile prezentate mai sus (tot în parte) sunt combătute de mulţi savanţi, afirmând că viaţa pe Terra a apărut ca urmare a unui complex sistem de împrejurări şi factori favorabili. Care sunt unice în Galaxie, şi chiar în Univers...

Ce concluzie putem trage de aici? Savanţii "Gică contra" nu pot oferi argumente palpabile, credibile în acest sens. Şi atunci, de ce să nu dam crezare acestor ipoteze? De ce să nu aprofundăm cercetările? De ce să nu credem în **avertismentul lui Teilhard de Chardin***: "Nu uitaţi, în Cosmos, doar fantasticul are şanse de a fi real?*" Sau în aprecierea savanţilor britanici care, calculând că **numai în Calea Lactee sunt peste 10 miliarde de stele cu sisteme planetare**, consideră că ***"existenţa altor civilizaţii este indiscutabilă"?***

Omul – apărut... din greşeală ?!

Paleontologia nu a putut (deocamdată, nici nu poate) da o explicaţie rezonabilă cu privire la **accidentele genetice, salturile calitative, fizice şi psihice intervenite în evoluţia omului**. De asemenea, nu poate da explicaţii satisfăcătoare privind **dispariţia bruscă şi stranie a unor civilizaţii umane ajunse la apogeul evoluţiei lor**. Sau referitor la **apariţia unor rase**

---

* **N. edit.:** 10^8 = 1.000.000.000 (**un miliard**).

umane, al căror nivel superior de dezvoltare fiziologica şi socială nu poate fi justificat de o evoluţie normală.

În anii **1976-1977**, ca rezultat al cercetărilor; întreprinse de cei mai renumiţi paleontologi ai lumii (Richard Leakley, Maurice Taieb, Yves Coppeus, Maurice Klein, Jean de Grouchy, Donald Johanson, Jan Kelb şi Tom Grey) a fost emisă **cea mai convingătoare teorie stiinţifică. privind evoluţia speciei umane**. Ea a produs un adevărat şoc lumii ştiinţifice, dar şi opiniei publice, deoarece s-a aflat că **Umanitatea îşi datoreaza existenţa unui şir de *"accidente cromozomiale"***. Explicarea acestei teorii necesitând un spaţi tipografic generos, concluzionez: **de-a lungul a peste 20 milioane ani, hominidele au evoluat prin nenumărate ramuri discontinue, dispărând adesea la apogeul dezvoltării lor fiziologice. Dovada clară a unor "accidente" biologice**. Două astfel de "accidente" amintesc aici, care, cică, demonstrează separarea omului de maimuţă: **reducerea numărului de cromozomi de la 48 la 46 şi homozigaţia**. Adică, naşterea unor copii cu aceeaşi modificare cromozomială. Acesta este un fenomen foarte rarisim şi nu se poate produce decât intr-un grup restrâns de indivizi şi în condiţii aparte. Dar care sunt aceste condiţii aparte nu se specifică în teoria respectivă. Se precizează probabilitatea apariţiei unei translocaţii, transmisă urmaşilor, care s-au încrucişat, la rândul lor, dând naştere homozigoţilor. Iar prin încrucişări repetate între aceştia, anomalia cromozomială a devenit treptat predominantă şi s-a izolat reproductiv de restul speciei, formând în timp o linie evolutivă.

Însă, nici o teorie ştiinţifică nu este bine argumentată pentru a explica veridic şi complet aceste "accidente" evolutive, respectiv aventura evoluţiei rasei umane. Iar rezultatele acestei evoluţii au dus la **apariţia speciei Homo Sapiens** (**în urmă cu 150.000 ani**, după cum apreciază cei mai reputaţi paleontologi) **divizată astăzi în 4 rase principale**: rasa **Europoidă** (albă), rasa **Mongolidă** (galbenă) şi rasa **Negridă sau Australidă** (neagră). Dar fiemi iertată ignoranţa. Întreb ca un profan: de ce rasa neagră este împărţită în două? Şi **unde este rasa roşie** (indienii din America)? Despre ea nu se pomeneşte nimic. Iar **divizarea** speciei Homo Sapiens în cele 4 rase prezentate s-a făcut **în mod subiectiv**, ţinându-se seama doar de caracteristicile fizice ereditare, nu şi de rezervorul genetic caracteristic.

Dar întrebarea care mă frământă cel mai mult este următoarea: **cum şi de ce au dispărut brusc toate speciile, rămânând doar Homo Sapiens?** Să mă explic, în baza teoriilor evoluţioniste.

Pâna la apariţia speciei Homo Sapiens, evoluţia a fost următoarea: dintre mamiferele arboricole, acum 70 milioane ani s-a desprins **Ordinul Primatelor**. Acesta s-a diversificat în mai multe linii evolutive, una dintre acestea fiind **Ordinul Hominizilor** (apărut în urmă cu 30 milioane ani), din care s-au dezvoltat două ramuri: **Pongidele** (strămoşii maimuţelor antropoide actuale) şi **Hominidele**, din care a evoluat omul. În urmă cu 15 milioane ani, din ultima ramură s-au desprins **Parapitecii**, **Propliopitecii**, **Orcopitecii**, care au dis-

părut brusc, după o evoluție de 13 milioane ani, şi **Ramapitecii**. Acum 5 milioane ani, aceştia s-au separat în 4 ramuri principale: ramura **Ancastralus**, din care fac parte ***Australopitecii*** (dispăruți acum 2 milioane ani!); ramura **Robustus**, din care fac parte ***Parantropii***, ***Megantropii*** şi ***Zinjantropii*** (dispăruți în urmă cu un milion ani!); ramura **Africanus**, din care fac parte ***Homo Habilis*** (dispăruți acum 650.000 ani!) şi ramura **Homo**, singura care a supraviețuit.

Evoluția ramurei Homo este foarte interesantă. Acum 3,8 milioane ani a apărut grupa de Australopiteci denumiți ***Gracilii***, care au evoluat la ***Homo timpuriu***, din care s-a desprins ***Homo Erectus*** (în urmă cu un milion ani) cu 4 subspecii: *Pitecantropul jawanez, Pitencantropul chinez, Pitencatropul nord-african* şi *Omul din Mauer*.

Interesant este că şi Homo Erectus a dispărut, în urmă cu 400.000 ani. Dar se spune, de către paleontologi că, brusc şi inexplicabil, din specia Homo Erectus au apărut 3 ramuri umane: ***Homo Sapiens Palestinianus*** (dispărut fără nici un motiv acum 70.000 ani şi ***Homo Sapicus Neanderthalnsis*** (o rasă foarte enigmatică, care a dispărut fără urme, în Europa şi Africa, în urmă cu 30.000 ani; supraviețuind doar în Asia) şi, în sfârşit, ***Homo Sapiens***, având grupele ***Cro-Magnon, Chancelade*** şi ***Grimaldi***, cele mai evoluate rase umane preistorice.

Teoria evoluționistă a Umanității nu poate da răspunsuri satisfăcătoare la câteva întrebări (de fapt, nici nu încearcă). Cum au apărut, brusc, din neant, aceste ramuri şi specii enumerate? Ce condiții au determinat apariția lor? Şi, cum de au dispărut ? Toate, în afară de specia **Homo Sapiens**. Oare nu cumva, la toate acestea au contribuit unele forțe extraterestre? Care, de milioane ani, monitorizează evoluția speciei umane pe Terra, intervenind în această evoluție. De asemenea, nu sunt clarificate apariția şi răspândirea celor 4 rase principale ale speciei **Homo Sapiens**. Oare nu tot forțele extraterestre au intervenit printr-un control genetic? Deoarece, mutațiile nu s-ar fi putut declanşa şi perpetua prin "accidente" genetice naturale. Iar la problema evoluției speciei umane se adaugă enigma populațiilor având caractere genetice şi rasiale neobişnuite.

Paleontologia are încă foarte mult de lucru. După cum spunea marele paleontolog britanic **Richard Leakey**: *"Doar o intensă şi serioasă cercetare ştiințifică ne poate dezvălui minunatele secrete ale istoriei speciei* ***Homo Sapiens****, unica de pe Terra care a atins nivelul conştiinței de sine."*

Pe câte planete trăieşte Omul ?

Teoriile apărute şi susținute până acum nu explică apariția omului şi nu garantează universalitatea ei. **Natura nu produce exemplare în serie!** Deci, nimic nu concluzionează că singura specie din Univers ar fi cea umană. Faptul ca toate relatările privind **extratereştrii** semnalează **numai humanoizi**, poate avea două explicații:

- literatura ştiinţifico-fantastică şi filonul de acest gen, în special din ultimele decenii ale secolului XX ar putea exercita o influenţă asupra martorilor; subiectul la modă al acestui gen literar şi al filmelor respective este activitatea Omenirii pentru explorarea Universului, activitate în cadrul căreia oamenii de pe Terra iau contact cu fiinţe raţionale de pe alte planete, fiinţe humanoide;

- admitem cu greu şi chiar ne temem de existenţa unor alte specii inteligente, total diferite!

Dosarele OZN semnalează numai fiinţe humanoide, însă, frapează diversitatea acestor humanoizi (ca înălţime, culoare a pielii şi multe altele). Acum, îmi permit să pun din nou câteva întrebări. Această diversitate nu indică, oare, tocmai **evoluţia separată în diverse puncte ale Universului infinit**? Şi faptul că **vin de pe planete diferite**? Sau nu cumva sunt **dovada programării unei specii inteligente, humanoidă, ajunsă cu mult timp în urmă la nivelul civilizaţiei cosmice**? De ce să nu admitem că **specia umană terestră reprezintă dovada existenţei unei civilizaţii vechi de sute milioane ani, care a pierit de mult timp** - planeta sa de origine fiind distrusă sau pustie - dar **ai cărei urmaşi s-au răspândit în Univers, rămânând acolo unde au găsit condiţii prielnice de viaţă**. În acest sens, îl citez pe celebrul genetician britanic **F.Crich** (laureat al premiului Nobel în 1962, pentru cercetările sale asupra bazei chimice a ereditătii-ADN), care a declarat: *"Sunt ferm convins că **genele de origine extraterestră au jucat un rol important în apariţia vieţii inteligente pe Pământ"***. Şi tot mai mulţi cercetători recu-noscuţi sunt de acord cu ipoteza că, **într-un trecut foarte îndepărtat, intervenţiile extratereştilor în codul genetic al speciilor preumane au favorizat apariţia şi evoluţia speciei *Homo Sapiens***. Pentru că teoriile evoluţioniste "clasice" vădesc numeroase lacune. Dacă mulţi oameni de ştiinţă au condamnat această ipoteză *a priori* inadmisibilă, argumentând imposibilitatea tehnică a intervenţiilor genetice, rezultatele ingineriei genetice-o ştiinţa nouă - din ultimele decenii i-a cam zdruncinat...

Iată alte ipoteze şocante referitoare la existenţa altor forme de viaţă inteligentă. În 1970, astronomul A.C.Clarke scria că *"se poate imagina că există în Univers fiinţe inteligente de dimensiuni nelimitate, cu condiţia ca ele să se fi dezvoltat nu pe o planetă, ci direct în spaţiul interstelar, sub forma, fie a unor «nori cosmici inteligenţi», fie chiar a unor «stele inteligente». Un eventual contact între asemenea uriaşi şi Omenirea de pe Terra ar fi extrem de greu de realizat."* Referitor la această ipoteza, fizicianul american **F.Ordway** spunea: *"Devine tot mai verosimilă ideea că unele civilizaţii cosmice ar putea să aibă o astfel de formă, încât, chiar dacă, printr-o minune, ne-am afla în contact cu ele, **nu le-am recunoaşte, deoarece ar putea fi atât de avansate faţă de noi**, încât n-ar prezenta vreunul din semnele exterioare a ceea ce noi, pământenii, numim civilizaţie. **Poate că aceste fiinţe ne-ar socoti la fel cum considerăm noi înşine celulele sau viruşii.***

Oricum, e cert că, între miliardele de civilizaţii posibile, există una sau mai multe aflându-se într-un stadiu sau o formă de felul pe care o aveam noi astăzi. ***Este mult prea pretenţios să credem că suntem unici !"***

De asemenea, nu poate fi exclusă nici posibilitatea ca pe alte planete să trăiască fiinţe inteligente, incomparabil mai dezvoltate decât noi, însă complet diferite ca structură şi formă. În acest sens, savantul britanic **Bernard Lovell** declara, în 1968: *"Potrivit observaţiilor făcute de noi, există milioane şi milioane de planete care dispun de condiţii favorabile pentru formarea vieţii. Iar acolo unde viaţa este posibilă, ea apare în cursul timpului; sunt sigur că pe unele planete mai vechi există asemenea procese de viaţă. Nimic nu ne duce la concluzia că dezvoltarea omului pe Pământ ar fi un fenomen singular şi că evoluţia vieţii s-ar opri la o anumită treaptă. Trebuie să acceptăm faptul că, după toate probabilităţile, în unele puncte ale spaţiului cosmic există super-fiinţe. Aceasta rezultă din simpla gândire ştiinţifică. Ele trebuie să fi ajuns la trepte fantastic de înalte ale inteligenţei, civilizaţiei şi dezvoltării ştiinţifice"...*

Caracatiţele îşi construiesc... vile şi oraşe !

În lumina celor prezentate până acum **este posibilă existenţa unor fiinţe raţionale de talia noastră, dar diferite ca specie**. La ora actuală, **Omenirea nu cunoaşte nici măcar toate formele şi fenomenele de manifestare a civilizaţiei pe Terra**. Savanţii au reuşit să înveţe gorilele şi cimpanzeii să reţină o serie de noţiuni complexe prin limbajul semnelor şi simbolurilor, iar oceanologii au constatat că există un animal capabil de asocieri inteligente. Şi aceasta este...o biată moluscă. Cât despre delfini, nu are rost să-i mai amintesc.

Dar despre **caracatiţe** ce părere aveţi, stimaţi cititori? Celebrul oceanograf J.Y.Cousteau şi colegul său J. Piccard afirmau că sunt **inteligente, capabile să folosească. obiecte în mod raţional, au simţul frumosului şi posedă unele forme de organizare socială**. În cunoscuta sa carte *"Le monde du silence"* ("Lumea tăcerii"), Cousteau descrie primul contact cu un **"oraş al caracatiţelor"**, din **1950**, când, pe fundul plat, noroios, din apropierea localizaţii franceze **Corquerolles,** de pe coasta Mediteranei, a fost descoperită o aşezare compusă din peste **800 de "locuinţe"** construite de caracatiţe. El scrie: *"Eram îngreună cu Dumas şi Tailliez, ca de obicei. Ne-am uitat unul la altul stupefiaţi, întrebându-ne dacă nu înnebunisem subit. Ştiam cu toţii-şi experienţa ne-a confirmat-o - că orice caracatiţă trăieşte în scobiturile stâncilor. Îi plac şi locuinţele prefabricate: burlanele metalice, ulcioarele, epavele navelor.... De data aceasta, însă, ne aflăm în faţa unor* ***adevărate case*** *construite în mod indiscutabil chiar de locatarii lor. Una dintre cele mai «somptuoase vile» avea acoperişul compus dintr-o dală dreptunghiulară de*

piatră, în greutate de peste 25 kg. Una dintre laturile ei fusese ridicată cu 20 cm şi menţinută în aceasta poziţie de două «ziduri»: o piatră mare, cilindrică şi o cărămidă roşie. În interior, noroiul fusese scobit până la adâncimea de 15 cm. În faţa intrării era construit un parapet alcătuit din mărunţişuri pitoreşti: pietre rotunde, cioburi de sticlărie şi olărie, cochilii de stridii, carapace de crabi, arici de mare goliţi şi chiar o anemonă de mare înflorită, întruchipând o «grădină». Un tentacul lung, camuflat artistic, ieşea dintr-un colţ al locuinţei şi înconjura complet meterezul."

În cartea sa "Enigme...deocamdată", Dan Apostol relatează: *"În cursul anilor, echipa lui Cousteau a întâlnit numeroase astfel de* ***«oraşe scufundate»*** *în Mediterana, Marea Nordului sau Oceanul Atlantic, precum şi în Pacific. Unele «aşezări» se întindeau pe o suprafaţă de* ***1-2 kmp.*** *şi cuprindeau peste* ***10.000 de locuitori*** *care în general,* ***aparţineau aceleiaşi specii****. Cercetătorul F.Dumas a remarcat că modul de aşezare al locuinţelor în «complexul citadin» pare să demonstreze un fel de* ***«ierarhizare socială»****: casele cele mai impunătoare-având de multe ori* ***«grădini» de anemone*** *şi porţi mobile în meterezul înconjurător aparţineau indivizilor mari şi erau plasate în centrul «oraşului».* ***La periferie, se stabileau noii veniţi****, iar exemplarele mai mici ocupau locuinţe modeste, construite mai neglijent. Scafandrii francezi, britanici şi olandezi au filmat case prevăzute cu* ***«ferestre»*** *în zidurile laterale si chiar* ***«vile» cu două camere****, dar cel mai uimitor detaliu constatat l-au constituit* ***«străzile» lungi şi drepte care străbat aceste «oraşe»...***

Aceste "oraşe" se numără printre cele mai stranii fenomene din "continentul albastru", fapt care explică de ce specialiştii în biologie marină consideră că ar fi de dorit să se acorde o mai mare importanţă studiului speciei "Octopus".

Terra – vizitată sau locuită de "zei"?

În ultimele decenii stau mărturie activităţile meritorii ale oamenilor de ştiinţă pentru interesul manifestat privind eventualele contacte între civilizaţia noastră şi alte civilizaţii care s-ar afla în cuprinsul galaxiei noastre. Nu voi trece în revistă aceste activităţi, care sunt deosebit de numeroase. Voi specifica doar constatarea care interesează această lucrare: **pluralitatea lumilor locuite, inclusiv din sisteme planetare aflate în galaxia noastră, este astăzi aproape unanim acceptată**. Şi tot mai mulţi oameni de ştiinţă aderă la ipoteza că, într-un trecut mai mult sau mai puţin îndepărtat, **Terra a fost vizitată de făpturi venite dintr-o alta lume**. Dovezile în sprijinul acestei ipoteze se întâlnesc la tot pasul şi în tot decursul existenţei Omenirii.

Problema "obiectelor zburătoare neidentificate" (OZN) a fost totdeauna pusă în legătură cu paleoastronautica. Însă, are faţă de ea un avantaj incontestabil: dacă paleoastronautica studiază fenomene petrecute în urmă cu milenii şi care ţin de istorie, problema "obiectelor zburătoare neindentificate"

este actuală. Se petrece sub ochii noştri. Aşa că a apărut termenul ***"OZENOLOGIE"***. De fapt, ***"ufologie"***, de la U.F.O. (Unidentified Flying Objects), care studiază, de pe poziţiile ştiinţei din zilele noastre, fenomenul OZN.

A prezenta un istoric al OZN-urilor ar necesita foarte multe pagini şi ar plictisi cititorii. Totuşi, dacă cineva s-ar încumeta să întocmească o asemenea lucrare, fără îndoială că ar trebui să cuprindă două părţi distincte: prima, până în anul 1999, an de cotitură, în care a apărut Raportul "COMETA", şi a doua parte cuprinzând perioada dintre 1999 şi zilele noastre...

Au existat alte civilizaţii pe Terra ?

Mulţi cercetători ai fenomenului O.Z.N. sugerează ideea că **civilizaţii "străine" ar fi interesate** - sau mai degrabă, preocupate - **de nivelul atins de Omenire în ceea ce priveşte producerea armelor de nimicire în masă, putând ameninţa viaţa pe Terra**. Aşa cum au fost distruse altele, aici şi pe alte planete din galaxia noastră, ori din imensitatea Universului...

*

Din trecutul îndepărtat al Omenirii, din generaţie în generaţie se transmit **legendele**. Predominanţa acestora, la majoritatea popoarelor: **referirea la mai multe catastrofe**. Astfel, la **populaţiile pre-columbiene** se pomeneşte despre trei sfârşituri ale Lumii. **Tribul Hopi**, din SUA, păstrează în amintiri patru sfârşituri: prin foc, cutremur, schimbarea axei Pământului şi prin Potop.

Platon, în dialogul *"Critias"*, citează un preot egiptean, care, la rândul lui, îl citează pe legiuitorul Solon: *"Au fost şi vor mai fi, din nou, multe distrugeri ale Omenirii, din mai multe cauze...şi atunci o vom lua-o din nou de la început, aidoma copiilor..."*

Catastrofele care au distrus alte civilizaţii dinaintea noastră pot fi efectul mai multor cauze, unele dintre ele pe care nici nu ni le putem închipui. V-aţi gândit la **suprapopularea Terrei** ? Nu este de neglijat nici **poluarea**, atât cea aeriană, cât şi cea terestră. Ori **înmulţirea exagerată a unor specii animale,** ce poate duce şi ea tot la o catastrofă...

Nenumărate legende amintesc civilizaţiei de azi despre **existenţa unei alte civilizaţii, mult mai avansate, care a fost distrusă prin Potop, deoarece ea ajunsese să rivalizeze cu Zeii, cu Cerul şi cu Dumnezeu**. Legendele au fost păstrate de către populaţiile băştinaşe care trăiesc printre ruine ciclopice, a căror construcţie a necesitat o tehnologie avansată. Multe dintre aceste legende se referă la **un "trib" din Fiii Cerului**. Rămăşiţe ale unei limbi greceşti, strămoşeşti, cu influ-enţe arhaice, au fost găsite la o atât de mare depărtare, încât parcă vechile populaţii au străbătut distanţe uriaşe. Astfel, cuvinte din limba greacă se întâlnesc în limba havaiană şi alte dialecte polineziene, în limba maya din Yucatan. Limbile popula-ţiilor din America de Sud păstrează urme clare de origine aramaică şi feniciană.

După calculele oamenilor de ştiinţă, **zorii unei civilizaţii care să ajungă la o inteligentă superioară celei de azi pot merge mult în trecut, cam între 40 şi 50.000 ani**. Sau ceva mai mult. Dacă acordăm unei civilizaţii ca a noastră posibilitatea dezvoltării într-o perioadă de maximum 10.000 ani, pentru a progresa până când atinge, potenţial, punctul autodistrugerii, atunci putem fi siguri că **alte 2-3 civilizaţii, înaintea celei prezente, s-au dezvoltat pe Terra, până ce s-au autodistrus singure.** Dacă o astfel de civilizaţie a existat şi s-a autodistrus, amintirea despre ea s-a păstrat în legende. Ori reamintită în ruinele ciclopice, imposibil de identificat sau explicat. Se ştie că în arealul de dezvoltare a multor popoare se păstrează numeroase **blocuri de piatră, care, după mii ani, stau şi astăzi mărturie măiestriei artistice şi tehnologiei dezvoltate atinse de o veche civilizaţie**. În multe locuri, pietrele au rămas tăiate, uimind şi astăzi prin mărimea lor. Sunt enigme pe care ştiinţa nu le-a putut explica încă. Printre acestea, menţionez blocurile de piatră, în greutate de **200 tone**, de la Ollantaytambo şi Ollantayparubo, din Peru, transportate la mari distanţe, peste ape şi munţi, şi apoi **plasate la 1.500 picioare înălţime,** pe vârful unor creste muntoase. **Incaşii atribuie zeilor marile blocuri de piatră,** atât de bine finisate, încât se suprapun perfect. La acestea, mai adaug blocurile care formează calendarul sau observatorul (?) de la Stonehenge (Anglia), marile blocuri din Bimini, sub apă, sau uriaşul bloc de piatră de la Baalbek (Siria).

Acestea şi încă multe alte enigme sunt greu de explicat pentru nivelul de tehnică la care au ajuns popoarele cărora le atribuim. Şi, în lipsă de orice explicaţie logică, s-a emis ipoteza că toate acestea au aparţinut unei civilizaţii net superioare nouă. Acest lucru este probat şi de faptul că **ruinele,** inexplicabile încă, **seamănă uimitor între ele, indiferent pe ce continent sunt situate**.

Este interesant de remarcat că **vechile legende din Egipt şi Sumer se referă la o civilizaţie foarte avansată, existentă cu mult înaintea lor şi de la care s-au inspirat** . Foarte interesant este şi faptul că unele culturi, ca cea boliviană, peruană, mexicană etc. au rămas statice, unele chiar regresând faţă de strălucirea pe care au avut-o într-un trecut mai îndepărtat.

Însă, **cele mai complete şi uimitoare mărturii sunt păstrate în celebrele epopei şi texte indiene, care au scăpat de furia distrugerii**. Când au fost traduse, marea lor majoritate în secolul XIX, traducătorului i s-au părut un non-sens. Spre exemplu, în textul *Samarangana Sutradhara* sunt **descrise, pe larg, avantajele şi dezavantajele diferitelor tipuri de avioane,** din punct de vedere al performanţelor: decolare, viteză, aterizare. Apar detalii informative cu privire la **posibilităţile de fotografiere a avioanelor duşmane, precum şi modul în care piloţii pot distruge *"vimana-urile"* inamice** (deci, teoria privind **existenţa mai multor civilizaţii, duşmane,** nu poate fi exclusă).

Un alt exemplu care probează, cu putere de netăgăduit, posibilităţile tehnice ale unei civilizaţii dinaintea noastră este cel al ***"Antikythera"***- calculatorul stelelor. Alături de alte obiecte şi statui, a fost descoperit pe fundul Mării Egee. Studiat cu atenţie, încă de acum 65 ani, s-a constatat că este **un computer al orbitelor planetare şi un mecanism de ghidare pe timp de noapte, extraordinar de exact**:

"(...) Găsirea unui asemenea instrument este echivalentă cu aflarea unui supersonic în mormântul faraonului Tutankamon..."

În timpul unor săpături efectuate imediat după cel de-al doilea război mondial, lângă Bagdad, arheologul german Wilhelm König a găsit **baterii descărcate, fără electrolit**, care, în decursul anilor, s-a evaporat. Tot el a descoperit, prin muzeele lumii, alte baterii, purtând menţiunea *"necunoscut"*.

Unii cercetători sugerează că aceste civilizaţii, deşi posedau cunoştinţe extrem de avansate, **şi-au dirijat dezvoltarea spre alt sens decât al nostru: spre măreţ, ciclopic**. Enormele construcţii şi blocurile de piatră, găsite peste tot, sunt catalogate ca fiind *"de proveniență necunoscută"*. La ele mai frapează un lucru: **toate sunt orientate spre anumite planete, stele, Soare sau Lună, sau spre anumite forţe** (câmpuri magnetice şi curenţi subterani). Până la începutul secolului XX, toate locuinţele construite în China, înainte de a se începe lucrul la ele, erau orientate de către un preot, pentru a profita de avantajele aerului şi ale unor nevăzuţi curenţi subpământeni. Prccedeul de a urma liniile de forţă din Pământ, probabil o moştenire a unei extrem de avansate civilizaţii, a fost anulat, fiind considerat o superstiţie, o moştenire a feudalismului, deşi acupunctura, rămăşiţă a unei înalte ştiinţe, a fost ridicată la rangul de mare artă în medicină.

Probabil că, **în trecut, gravitaţia fiind cunoscută până în cele mai mici amănunte, a fost dirijată ca celelalte forţe. Astfel, se pot explica şi enormele construcţii**. Un timp a existat un proiect de a pătrunde în teritoriul piramidei lui Kefren cu ajutorul razelor cosmice. Acest proiect era sub directa conducere a **dr. Amr Gohed**, de la Universitatea din Cairo. A fost utilizat şi cel mai modern calculator - IBM 1130. Însă, pe aceeaşi porţiune de piramidă, de la o zi la alta, calculatorul dădea alte date. După dr. Gohed, *"piramidele desfid toate legile ştiinţei şi ale electronicii"* şi *"ştiinţific, nu se poate explica"*. Un articol publicat în **"London Times"**, afirma că *"speranţele unei mari descoperiri au devenit acum o masă de simboluri fără sens"*. Anunţând nereuşita experimentului, acelaşi Gohed spunea: *"Există o influenţă care nu ţine cont de legile ştiinţei şi aceasta funcţionează în Piramidă"*.

În cartea sa "Vedere dinspre Atlantida", **J. Mitchell** se referă la unitatea culturilor preistorice, observând: *"Pământul este împânzit de construcţii preistorice, care, din punct de vedere ingineristic, sunt legate de folosirea magnetismului polar"*. El sugerează că noi trăim *"printre ruinele unei*

structuri antice, a cărei enormă mărire a fost făcută invizibilă". Aici se referă la marile blocuri de piatră din câmpii, munți, deşerturi, junglă, de pe fundul mărilor şi oceanelor. După părerea sa, filozofii acelor timpuri considerau că **Pământul e o creatură vie şi corpul său**, la fel ca al tuturor fiinţelor, **are un sistem nervos interior în legătură cu câmpul magnetic. Centrii nervoşi ai Pământului**, care corespund cu cei ai corpului omenesc-redaţi în acupunctura chinezească prin puncte precise - erau **sanctificaţi prin clădiri sacre**, care erau mici microcosmosuri în marea ordine cosmică .

Toate acestea converg spre ideea că **ar fi existat una sau mai multe civilizaţii, care au dispărut ca urmare a catastrofelor naturale, ori datorită lor**. Există construcţii şi monumente care vin din astfel de perioade, imposibil de datat în zilele noastre. Ele nu au putut fi construite de civilizaţia noastră. Recente cercetări arată că **apariţia omului poate merge până în urmă cu 2 milioane ani**. Descoperirile din Franţa datează primele unelte în urmă cu **un milion ani**. În cadrul picturilor descoperite pe toate continentele, când omul trăia în caverne, apar **oameni suspect de modern îmbrăcaţi** (vezi capitolul referitor la arta rupestră).

Evoluţia omului postulează ideea că un individ urmează altuia, pe o scară ascendent evolutivă, însă, **pot exista şi indivizi dezvoltaţi şi mai puţin dezvoltaţi**. Astăzi, alături de civilizaţia modernă, trăiesc şi aborigenii din Australia sau pigmeii din Africa.

Cu cît omul sapă mai adânc şi cercetează, găseşte urme şi obiecte sofisticate. O urmă de pantof din Canionul Pescarului (Nevada), acoperită de cărbune are o vechime de **15 milioane ani**, o urmă de sanda, găsită în roca nisipoasă din deşertul Gobi, a fost făcută cu **câteva milioane ani** în urmă, o imagine fosilizată de picior a fost găsită pe lângă Delta (Utah) şi conţinea trilobiţi. Dar aceştia erau animale marine care au trăit acum **200 milioane ani**!!! În California a fost găsită o piesă de cuarţ, în interiorul căreia era un ac de fier.

La Blue Lake Springs (Kentucky) s-a descoperit scheletul unui mastodont. Săpându-se mai adânc sub el, s-a găsit un drum neted, asfaltat!!! Nici până în ziua de astăzi nu i s-a putut da o explicaţie logică. Arheologii nici măcar nu sau putut pronunţa cu privire la vechimea drumului.

Aceste descoperiri (aici am prezentat doar o mică parte din ele) dau naştere la multe interpretări. Excluzând civilizaţiile extraterestre, **pe Pământ a fost destul timp pentru ca o civilizaţie (sau mai multe)să se dezvolte extraordinar, şi tot ea (ele) să se autodistrugă prin război nuclear, sau din cauza unor factori pe care nu-i cunoaştem.**

Intratereştrii... de sub apă şi scoarţa terestră

Cei care credeau că înaintea unor civilizaţii ca cele ale Egiptului şi Sumerului au existat altele mai dezvoltate, erau catalogaţi ca vizionari sau, pur şi simplu, nebuni ! Acesta este de înţeles, deoarece **existenţa unei alte civilizaţii înainte de mileniul III î.e.n. ar deranja teoriile deja cunoscute cu privire la dezvoltarea Omenirii din preistorie până în zilele noastre...**

Prin teoriile sale, **Ivan Sanderson**, cercetător renumit în domeniu, sugerează că **sub scoarţa terestră ori sub apă ar exista alte civilizaţii !** Nenumărate informaţii vin să susţină această teorie. Cea mai interesantă se referă la observarea unui **obiect sub apă, mişcându-se cu viteza de 150 noduri pe oră**. El a fost observat mai întâi de un distrugător, apoi de un submarin al marinei americane, la sud-est de Puerto-Rico, în 1963. A fost căutat timp de patru zile, la sfârşit fiind observat **dispărând sub scoarţă, la 27.000 picioare adâncime.**

Presupunând existenţa unei alte civilizaţii pe fundul oceanelor, mult avansată, aceasta presupune că, odată cu dezvoltarea noastră, în special după 1945 (folosirea primei bombe atomice), **noi am devenit un pericol potenţial pentru ei**. Ca atare, **au început să ne studieze mult mai atent**. Sanderson mai emite ipoteza că **giganticele domuri submarine** observate, rapoartele referitor la ele nefiind publicate, ar fi **uriaşe containere**, destinate neutralizării poluării şi otrăvirii apelor.

Pentru noi, este foarte interesant a căuta o explicaţie a vizitelor altor civilizaţii prin prisma cunoştinţelor pe care le avem. Urmând această idee, unii oameni de ştiinţă consideră că aceste vizite au **drept scop să ne apere pe noi, chiar de greşelile noastre**, pe când alţii, consideră că aceste vizite se fac **pentru a lua mostre**. Dr. John Harder, profesor - inginer la Universitatea din Barkley şi cercetător al fenomenului O. Z .N., enunţa, în 1973, o idee, pe cât de neobişnuită, pe atât de curioasă: *"Pământul este un fel de grădină zoologică cosmică, aparte de restul Universului şi, de multe ori, cei care au creat-o au grijă de ea, vin să vadă cum se mai simt pensionarii ei"* . Aceasta ar însemna că ei sunt indiferenţi faţă de umanitate, având propriile lor scopuri, pe care noi nu le putem ghici...

Mulţi dintre cei mai insistenţi cercetători ai fenomenului O. Z. N. consideră că, dacă nu putem da o explicaţie pământească acestui fenomen, atunci poate exista una **subpământeană**. Alţii consideră că proveniența O. Z. N. -urilor nu trebuie căutată aşa de departe, ci chiar în **oceanul planetar** (teorie pe care am prezentat-o la început). În cartea sa "Locuitorii nevăzuţi", Ivan Sanderson menţiona că ¾ din Pământ fiind sub apă: *"(...) există o civilizaţie/civilizaţii care este aici-pe Pământ - sau sunt fiinţe inteligente ce au venit din altă parte şi care preferă să folosească fundul hidrosferei şi probabil cel al litosferei. De aici, ei operează pe Pământ."*

Mai există... un Pământ ?!

Mai există **teoria antimateriei**. După unii, **ar mai exista un Pământ, un Ocean Planetar, o altă Atmosferă**. Faimosul explorator şi pilot, **amiralul Richard Byrd**, care a zburat peste câmpuri cu zone magnetice puternice (cei doi Poli), făcea în **1929** un comentariu uluitor: pe când zbura deasupra Polului Sud a spus că intră *"într-o lumină ceţoasă, cu păşuni verzi lacuri fără gheţari şi văd enorme animale, asemănătoare bizonilor şi mai văd şi alte animale, care ar putea fi oameni primitivi"*. Raportul a fost declarat nepublicabil iar reputaţia amiralului a avut de suferit.

Însă, majoritatea oamenilor de ştiinţă de o reputaţie neştirbită consideră că, **undeva în spaţiu, există planete locuite. Am putea fi vizitaţi de reprezentanţi ai unei (unor) civilizaţii foarte avansate**, care, călătorind în spaţiu cu viteza luminii, după generaţii ar ajunge la noi. Probabil că aceşti extratereştri, bazându-se pe alte cunoştinţe, au reuşit să reducă distanţele.

Dar cea mai fantezistă dintre teorii este următoarea: **O. Z. N.-urile aparţin urmaşilor noştri, care au descoperit posibilitatea de a călători în timp şi vin să-şi "viziteze" strămoşii**, ipoteză foarte improbabilă, care contravine Legii Informaţiilor Neregresive. Această lege derivă din fizica relativistă, introduce necunoscuta "timp" şi se enunţă pe scurt astfel: *"Un emiţător nu poate fi propriul sau receptor"*. Dar mai ştii ?!...*

Concluzionând, **toate teoriile împart O. Z. N.-urile ca având două proveniente: terestră şi extraterestră**.

În general, oamenii nu se simt prea bine atunci când sunt confruntaţi cu Necunoscutul, cu Inexplicabilul. Dacă un fenomen nu poate fi explicat, cel mai bine este să-l ignori, sunt de părere mulţi oameni de ştiinţă. Dar această raţiune a luat sfârşit într-o dimineaţă din **iulie 1945** când în **New Mexico** a fost întreprinsă **prima experienţă a unei explozii atomice dirijată**. Teoria atomică a dovedit că nu mai este teorie. Iar coşmarul Omenirii a început pe data de **6 august 1945**, odată cu bombardamentul atomic asupra **Hiroshimei**.

Trăim într-o lume în care ştiinţa şi pseudoştiinţa merg mână în mână, o lume în care, ce a fost cândva magie şi vis de vrăjitor, a fost preluat de ştiinţă şi adoptat, căpătând o nomenclatură ştiinţifică. Astăzi, biologii pot produce viaţă şi sunt capabili să o păstreze prin îngheţare. Clonarea a devenit o realitate, care poate deveni un alt coşmar al Omenirii.

Iar pe firmamentul cosmic s-au întâmplat şi se întâmplă atâtea încât cei ce vor să "simtă pământul solid sub picioare" sunt ameţiţi şi dezorientaţi. Posibilitatea existenţei unui timp şi spaţiu animat şi curbiliniu, noile con-

---

* **N. edit.:** Mass-media internaţională a anunţat, în anul 2000, capturarea de către FBI, a unui om, revenit în timp, datorită unei erori tehnice!...

cepte despre magnetism şi gravitaţie, prezenţa planetelor negre în sistemul nostru solar, a sorilor explozivi în Galaxie şi Univers, a novelor şi supernovelor, a micilor particule de materie mai grele decât planeta noastră, a quasarilor şi găurilor negre, existenţa unui Univers infinit, duc la concluzia că **nici un "mister" nu mai poate surprinde şi nu mai pare ilogic.**

Ca specie, omul de astăzi este abia la maturitate. Nu ne putem da înapoi de la cercetarea faptelor, ori de la cunoaşterea noilor ipoteze - aici, în lumea asta şi nu în alta...

Savanţii cred în extratereştri ...

Prezint mai jos opiniile unor specialişti recunoscuţi pe plan mondial privind cercetările întreprinse în domeniul O.Z.N.-urilor:

- *"Sunt convins că farfuriile au bazele în altă lume".* - **dr. Walter Reidel**, specialist de vază în domeniul rachetelor. (revista "Life",4 iulie 1952).
- *"Farfuriile zburătoare vin din lumi îndepărtate".* - **dr. Herman Oberth**, în revista "American Weekly", 24 octombrie 1943.
- *"Aceste obiecte (OZN) sunt concepute şi dirijate de fiinţe inteligente care au atins un nivel de dezvoltare foarte înalt. Este probabil că ele nu vin din sistemul nostru solar, şi poate nici din Galaxia noastră"* .- tot **dr. Herman Oberth**.
- *"Dacă aceste creaturi sunt mai inteligente ca noi, s-ar putea să se fi decis ca să stabilească doar un contact minim cu noi, sau poate nici unul" – din* **raportul Institutului Brookings** *cu privire la viaţa extraterestră, extras* din *ziarul, „New York Times",*13 decembrie 1960.
- "Cu siguranţă farfuriile zburătoare există în mod real şi sunt nave interplanetare". - **Dowding**, general de armată de aviaţie, fost comandant al Forţelor Aeriene în timpul celui de al doilea război mondial.
- *"Obiectele Zburătoare Neidentificate, categoric dirijate de fiinţe inteligente, pătrund în spaţiul nostru atmosferic cu foarte mare viteză".* - **contra-amiralul Delmar Fahrney**, 1956.
- *"Incidentul referitor la interferenţa pe care un OZN a produs-o asupra vasului nostru de transport, Punta Mendota, n-a fost decât unul dintre cele 15 incidente de acest fel semnalate de Marina argentiniană, începând din 1963"* - extras din scrisoarea adresată organizaţiei NICAP de către comandantul de vas **O. R. Pagini**, din cadrul cabinetului secretarului Marinei argentiniene, septembrie 1963.
- *"Există dovezi ştiinţifice că planeta noastră este înconjurată de obiecte ciudate. Este deplorabil faptul că, asupra acestei chestiuni, guvernele au aruncat vălul secretului"* - **profesor Gabriel Alvial**, citat de agenţia "Reuter", la 26.08.1965. La aceeaşi dată, aceeaşi agenţie îl cita pe profesorul Mitrovan Zverev, care era detaşat la Santiago (Chile).

Capitolul II

URME ALE TRECERII ZEILOR

Picasso lua lecții... din preistorie

Arta este un act specific uman, demonstrând atât superioritatea omului, cât şi faptul că şi-a dezvoltat nu numai inteligența, dar şi inspirația. **În evoluția omului simțul artistic a jucat şi joacă un rol important**, determinând sau influențând nevoile psihologice şi afective.

Arta rupestră are o vechime de 35-40.000 ani şi a apărut odată cu specia ***Homo Sapiens Fossilis***. Începuturile au fost modeste, sursa de inspirație a strămoşilor noştri fiind, în mod firesc, propria lor luptă pentru existență. **Splendide picturi şi gravuri preistorice** au fost descoperite în peşterile şi platourile muntoase din Urali, Franța, Spania, Orientul Apropiat şi Mijlociu, Sahara de Nord, Africa de Sud, Mongolia, Australia, Siberia, Italia, Elveția, Peru, Mexic, Guatemala, S.U.A., România (Oltenia, Dobrogea, Moldova) etc. Interesantă este poziția topografică specifică /specială a tuturor acestor fresce, **aşezate în locuri favorabile conservării lor.** Aceasta dovedeşte două lucruri: **importanța deosebită ce li se acorda şi dorința ca ele să reziste timpului**. Foarte multe dintre aceste picturi sunt **de o tulburătoare perfecțiune artistică**. **Picasso**, după ce a vizitat peşterile Altamira şi Lascaux, declara: *"Aceştia erau adevărați maeştri şi puteau să ne învețe multe"*. Oare ce artişti au creat aceste neprețuite fresce? Şi de ce, în **majoritatea dintre ele, apar figuri umanoide care converg spre unica idee că sunt extratereştri?**

În foarte multe picturi şi sculpturi rupestre apare... **spirala**! Se ştie că această figură geometrică **stă la baza microcosmosului** (lanțurile acizilor ribonucleici şi dezoxiribonucleici ARN şi ADN), **dar şi la baza macrocosmosului** (galaxiile şi nebuloasele, inclusiv Calea Lactee). Mai este **asociată**, în psihicul Umanității, **cu conceptul de perfecțiune**. Dan Apostol, în lucrarea amintită, se întreabă: *"Dar este oare posibil ca oamenii preistorici să fi cunoscut continua înlănțuire şi interdependență a spiralelor în Univers şi să le asocieze noțiunii de **infinit**, al cărui simbol îl constituie ele astăzi?"*

La ceramica veche de 6.000 ani găsită în România, spirala reprezintă elementul predominant. În special la cunoscutele vase de la Cucuteni, care, cu spiralele lor albe pe fond roşu sau brun, reprezintă, **unele dintre cele mai valoroase piese din lume.** Iar această figură geometrică este **foarte greu de redat grafic**.

Strămoşi cu... pulover pe gât sau costum de astronaut

La celebra pictură murală ***"Doamna albă"***, descoperită la Brandberg (Africa de sud-est), într-o peşteră din deşertul Namib, a cărei vechime este apreciată între **3.000 şi 5.000 ani**, se remarcă elemente deosebite într-o pictură neolitică. Figura centrală, într-un grup de oameni albi şi negri, este o femeie albă, mai înaltă decât toţi, îmbrăcată în **pulovăr pe gât, pantaloni strâmţi, mănuşi, jartiere, ciorapi şi pantofi**. Bărbatul alb din spatele ei poartă cizme, iar în mână ţine o vergea ciudată cu ţepi. Surpriză: **poartă o cască pe cap!** Ceilalţi însoţitori sunt goi, având arme specifice perioadei respective. Oare, la boşimani se tipăreau reviste de modă?!

Enigmatice sunt şi desenele descoperite pe platoul stâncos de la **Tamanrasset (Algeria),** unde sunt reprezentaţi oameni în **costume incomode, groase**, având **căşti rotunde prevăzute cu câte două vizoare mari, perfect circulare.**

Dacă ţinem cont că, în pictura rupestră, siluetele umane sunt reprezentate stângaci, numai din profil, ne punem pe bună dreptate întrebarea: cine i-a inspirat pe oamenii preistorici de acum 40.000 ani? Care, în picturile lor descoperite pe toate continentele, **au reprezentat fiinţe umane îmbrăcate în haine groase şi purtând căşti cu antene**, siluete care apar privite numai din faţă. Arheologii nu au putut da nici un răspuns satisfăcător acestui aspect enigmatic.

Pe o stâncă din **Fergana (Uzbekistan)**, în 1969, a fost descoperit un desen neolitic, reprezentând **un bărbat cu o cască sferică etanşă, prevăzută cu antene. Mai are în spate un dispozitiv asemănător cu aparatele de respirat folosite pentru evoluţia liberă în spaţiul cosmic.**

În **El Salvador,** a fost descoperită o tavă pe care este redat zborul unei fiinţe foarte ciudate, într-un vehicul lung.

La **Akkad (Sumer),** au fost găsite mai multe tăbliţe şi gravuri pe care erau reprezentate stele în jurul cărora gravitează planete, precum şi fiinţe stranii care zboară pe globuri înaripate. O altă surpriză avea să fie **reprezentarea dispunerii atomilor într-o reţea cristalină** - un cerc de bile dispuse concentric şi emiţând alternativ radiaţii.

În **provincia Yunan (China)**, la Kun-Ming, de pe fundul unui lac, cu ocazia unui cutremur, au fost ridicate la suprafaţă mai multe piramide de piatră pe care erau săpate maşini cilindrice - fusiforme, orientate în zbor spre cer.

După cum scrie Dan Apostol, în lucrarea citată: *"În Guatemala, a fost găsit un basorelief, vechi de peste 4.000 ani, reprezentând două personaje în mărime naturală: un om cu plete şi barbă, îngenunchiat în faţa unei fiinţe stranii care stă în picioare, cu mâinile în şolduri. De această dată, orice confuzie este exclusă: personajul poartă un inconfundabil* ***costum de scafandru*** *- greu, compus din cizme înalte, pantaloni bufanţi, bluză semiri-*

gidă cu centură şi cadran rotund în partea stângă a pieptului, mănuşi speciale, cu un singur deget (asemănătoare cu cele de box), garnituri de etanşeizare la încheieturi, genunchi şi mijloc. O altă garnitură face legătura la casca rotundă cu vizetă nituită (prin al cărui geam se poate remarca ochiul şi nasul redate foarte clar) având un «bot» cilindric asemănător cartuşelor filtrante de la măştile de gaze. De la cască, pornind dintr-un adaptor rotund, pleacă un furtun elastic spre rezervorul prins în spate. Or, toate aceste elemente de îmbrăcăminte erau total necunoscute în acea regiune în antichitate, fiind nu numai inutile, dar şi imposibil de purtat în clima tropicală fără a fi complet etanşeizate şi presurizate! Până şi în partea opusă a globului, în izolata ***Australie****, au fost descoperite astfel de gravuri rupestre, la Delamer.* ***Vechi de 10 - 12.000 ani****, ele reprezintă personaje care poartă costume de imersiune, groase, etanşe şi, desigur, obişnuitele căşti rotunde de scafandru. Dar în torida climă australiană băştinaşii nu au purtat niciodată nici un fel de haine sau podoabe capilare de acest gen".*

Pentru a nu plictisi cititorii, mă opresc aici cu exemplele. Concluzia: **toate reprezentările de acest gen de pe toate continentele conţin asemănări izbitoare: costume groase şi greoaie, căşti cu antene şi vizoare, obiecte de îmbrăcăminte şi aparate de respirat.** Şi un lucru curios: **astfel de picturi au fost descoperite chiar şi în locuri a căror climă nu a permis purtarea îmbrăcămintei**. Oare oamenii preistorici de pe toate continentele, din insulele izolate, ori din munţii inaccesibili şi junglele de nepătruns, au avut aceeaşi maeştri în ale artei? Sau îşi făceau vizite reciproce? De ce majoritatea oamenilor de ştiinţă nu acceptă ipoteza că aceste desene rupestre sunt reproduceri a ceea ce au văzut oamenii cavernelor? Adică astronauţi în costume spaţiale, coborând din vehicule zburătoare, ori fiinţe al căror mediu era cel acvatic?

Concluzia se impune de la sine: **Terra a fost vizitată de extratereştri încă din paleolitic şi neolitic**. O concluzie tulburătoare, care răstoarnă toate teoriile evoluţioniste...

Se pare că, în paleolitic şi neolitic, sculptura a reprezentat o largă răspândire. Voi insista asupra unor descoperiri mai semnificative.

Românii stau în fotolii... de 6.000 ani

La **Gumelniţa (România),** au fost descoperite figurine de lut vechi de peste **6.000 ani**. Unele **reprezintă mese rotunde, scaune cu spătar înalt şi fotolii cu braţe**. Oare vânătorii din neolitic, de pe teritoriul României, ţineau la confort? Când, se ştie, **scaunele au apărut mult mai târziu, în Egiptul antic**, fiind o dovadă a bogăţiei şi puterii. Atunci?... Tot în România, **la Cernavodă,** a fost găsit celebrul ***«Gânditor»,*** aparţinând culturii Hamangia şi având o vechime de **5.500 ani**. Deoarece este foarte cunoscută,

nu insist asupra acestei figurine. Dar este inexplicabil motivul care l-a determinat pe creator să apeleze la o asemenea reprezentare, într-o perioadă în care arta era departe de a explora şi reda stările sufleteşti. Oare, cine şi ce l-a inspirat?

Dar celebrele **statuete *"Dogu"***, descoperite în munţii provinciei japoneze Aomori (oraşul Kamukai), având o vechime de **7-8.000 ani**, înfăţişând personaje îmbrăcate în **costume fără cusături**, între acestea şi **căşti** fiind **garnituri de etanşare**. Căştile sunt prevăzute cu **vizoare rotunde, lanternă, filtre de lumină şi respiratorii**. Uimirea oamenilor de ştiinţă a fost cu atât mai mare cu cât şi-au dat seama că **aceste statuete nu puteau fi realizate şi finisate cu ajutorul uneltelor de piatră**. Cercetătorul Karl Zeissing a studiat în amănunţime aceste statuete, iar ulterior a întocmit **un amplu studiu pe care l-a trimis la N.A.S.A. Răspunsul oficial** a fost surprinzător: *"Observatorii noştri consideră că ipoteza asupra îmbrăcămintii - armură prezentată în documentele pe care aţi binevoit să ni le trimiteţi este extrem de interesantă. Ei declară că o **îmbrăcăminte similară este deja elaborată** şi a fost supusă aprobării Direcţiei Centrale N.A.S.A., această îmbrăcăminte fiind, în prezent, **în curs de perfecţionare**. Adăugăm, de asemenea, că **anumite detalii** prezentate de comunicarea dumneavoastră şi figurând în fotografii, cum ar fi modul de îmbinare al acestor elemente, monturile vizoarelor, articulaţiile flexibile, şarnierele sferice şi conservatoarele de presiune, **sunt introduse în îmbrăcămintea dură realizată de Direcţia Specială a Echipamentului Navelor Cosmice"*.**

Cu 4.500 ani în urmă, sumerienii realizau machete ale unor locuinţe asemănătoare cu cazematele antiatomice din zilele noastre. Se pune firească întrebare: de unde ştiau sumerienii că lumina şi *"ploaia de foc"* (căldura) pot pătrunde prin zidurile groase ale cetăţilor şi clădirilor şi distruge orice formă de viaţă din interiorul lor? Acestea sunt efectele radiaţiilor luminoase şi calorice ale unei **explozii atomice**.

Şi exemplele ar putea continua...

Gravuri pe sol de admirat din avion...

Însă, ce uluieşte lumea ştiinţifică sunt reprezentările grafice uluitoare, cunoscute în întreaga lume, celebrele ***"gravuri pe sol"***, stranii opere de artă preistorică, de dimensiuni gigantice (de la câteva zeci de metri, până la câţiva kilometri în suprafaţă sau lungime). Iar faptul că nu pot fi identificate şi observate în întregime decât de la mari înălţimi (între 200 şi 2.000 metri) duce la concluzia că au fost realizate dintr-un aparat de zbor, comunicându-se cu solul prin staţii radio emisie-recepţie. Amintesc, fără a intra în detalii, câteva dintre aceste celebre şi cunoscute "gravuri pe sol":

• În **Insula Paştelui**, pe drumul ce duce către Valea Hanga-a-Teo, în lava dură a fost cioplit un **şarpe uriaş.**

• În valea dintre oraşele Oxford şi Swindon (**sudul Angliei**) apare în toată splendoarea lui, numai privit din avion celebrul ***"Cal alb"*** de la Abingdon. Având 110 metri lungime, a fost realizat prin decuparea unui strat adânc de gazon, de unde a apărut suprafaţa albă a cretei ce formează solul.

• Apele **lacului Aral** continuă să se evapore, ceea ce a permis descoperirea unor desene misterioase, fapt ce i-a incitat pe cercetătorii fenomenului OZN. Este vorba de un complex de desene geometrice, interpretabile doar dacă se văd de la mare înălţime. Cercetătorul Boris Smerdinov, autorul descoperirii, a afirmat că simbolurile par a fi un fel de **mesaj**, alcătuit din figuri geometrice întinse pe o suprafaţă de mai bine de **500 kmp**. Desenele se întâlnesc într-un punct fix, în care este desenată o săgeată dublă. Ciudatele desene din lacul Aral au fost fotografiate pentru prima oară în anii '90, dar nimeni nu le-a luat în serios, crezându-se că este vorba de nişte pelicule fotografice cu defecte.

• Celebrul trident de 250 metri înălţime a fost săpat adânc în peretele inaccesibil de stâncă dură al falezei golfului peruvian **Pisco.** El poate fi distins numai de la 2.000 metri înălţime, sau de la 10 mile marine în larg. Nu se cunoaşte nimic despre motivul realizării acestui "trident", absolut nimic despre realizatorii lui şi tehnica folosită. Se presupune doar că ar fi contemporan cu desenele de la Nazca.

• Giganticele şi inexplicabilele desene de la **Nazca** (aflate în valea dintre oraşele Nazca şi Palpa – Peru), în multe lucrări de specialitate şi romane, au fost prezentate şi publicului din România. Ele au generat numeroase controverse, aşa că nu voi insista asupra lor. Reamintesc doar că datorită dimensiunilor uriaşe, ele sunt vizibile în întregime doar de la înălţimi de peste 800 metri. Ipoteza asupra căreia au căzut de acord toţi specialiştii este faptul că ele au fost executate prin coordonarea din aer. Şi mai trebuie să menţionez: legendele preincaşilor afirmă că întemeietorul primei lor dinastii conducătoare, Mango Guella şi soţia sa, au venit din cer.

Cele prezentate mai sus (în parte) demonstrează că **EI, încă din antichitate, au fost printre oameni**. Ne-au lăsat urme clare şi certe ale existenţei lor. Şi câte de acest gen mai sunt ! Realitatea este că civilizaţia umană are nevoie de o cunoaştere exactă a propriei sale istorii. Dar aceasta impune necesitatea confruntării cu enigmele trecutului Terrei.

Piramida de la Gaïna

În **regiunea Nisa (Franţa)** se află cel mai vechi sat care poartă numele de **Gaïna,** o asemănare foarte ciudată cu muntele Găina din ţara noastră! Oare să fie o simplă coincidenţă? (În acest sens, recomand cititorilor lucrarea ***"Secretele Terrei - Istoria începe în Carpaţi"***, autori: Paul Lazăr Ton-

ciulescu, Eugen Delcea). În apropiere, se află satul Falicon, la 2 km de acesta aflându-se muntele Cau Ei bine, la circa 100 m de vârful muntelui, în 1804, italianul Rosetti a descoperit **o piramidă enigmatică**, alcătuită din blocuri mari de piatră, **cimentată cu un liant necunoscut**. În latura răsăriteană este tăiată o poartă înaltă de 2,50 m, pe frontonul ei aflându-se, până în 1921, **o svastică** (foarte puțină lume cunoaşte că face parte din simbolistica orientală - de la care a fost preluată de Hitler - şi este simbolul sacru al jainiştilor)*. **Dedesubtul piramidei se află o catedrală**, la care se poate ajunge coborând în aven, şapte trepte cioplite în piatră. Coborând în continuare, te întâmpină o nouă sală mult mai mare, în mijlocul căreia se află **o altă piramidă** ce pare de origine naturală.

Prin anii '20, Gothland a calculat că vârsta piramidei este de...4.335 ani!**

"Zeu" mumificat, împuşcat şi decapitat !

În Muzeul Național de Istorie din Moscova, se găseşte **o mumie egipteană**, descoperită în 1920, în celebra Vale a Regilor. S-a crezut, inițial, că ar fi aceea a unei ființe decedate în urmă cu circa 3.000 ani. Imensă eroare ! Reexaminările cu raze X, efectuate în anii '80, au demonstrat că mumia înfăşurată în fâşiile de pânză protectoare este, **în realitate, corpul unui humanoid de origine extraterestră**. Are următoarele caracteristici: înălțimea **1,20 m**, craniu alungit şi prezentând o protuberanță neobişnuită în zona creierului mic, proeminențe osoase deasupra ochilor, mâini cu **şase degete lipsite de unghii**. Capul îi este retezat şi aşezat alături de trup şi are o rană adâncă în piept. Aceasta demonstrează că. a fost ucis! O inscripție de pe o plăcuță de aur, fixată pe piept, ne lămureşte că humanoidul **avea vârsta de 106 ani**, purta numele pământean de **Amenemon** şi era **comandantul unui echipaj de navă**: *"comanda cetelor oaspeților veniți din cer"...*

În anul **1959**, o expediție comună sovieto-chineză avea să descopere, **în deşertul Gobi**, o urmă stranie ce nu semăna cu nimic cunoscut până atunci: semăna perfect cu **urma unei tălpi cu profil special, acea a cizmelor costumului de cosmonaut**. Intrigați, membrii expediției au constatat că urma respectivă era imprimată pe **suprafața de nisip, transformată în sticlă** (veritabil patinoar natural), de o temperatură foarte ridicată - **1.400-16.000 ^{0}C! Vechimea: zeci sau chiar sute de mii ani!**

A fost emisă o ipoteză foarte îndrăzneață: o astronavă ce aterizează în plin deşert, echipe de cercetare ce o părăsesc pentru a cerceta împrejurimile,

---

* **N. edit.:** Amănunte suplimentare – în *"SECRETELE TERREI- Istoria începe în Carpați" – vol II. (Ed. OBIECTIV, 2001)*

** **N. edit.:** Alte amănunte, în vol. I al lucrării de mai sus.

urmele încălțărilor LOR speciale imprimându-se în sticla moale (topirea nisipului, ce se răcea treptat. Realitate sau ficțiune?

Aurel Cărășel, în revista "OBIECTIV MAGAZIN" nr.25-26/1998, p.49, scria:

"La 7 iulie 1948, în statul american ***Washington****, radarele armatei au «prins» în obiectiv* ***un OZN****. După aproape o oră,* ***într-o zonă împădurită din nordul Mexicului, s-a prăbușit un OZN care se îndrepta spre sud.*** *Solicitați să intervină, de poliția locală, la fața locului au sosit, în timp record, reprezentanți ai unor înalte (și secrete) autorități mexicane și americane, care au reușit să identifice nava după mai bine de 12 ore de căutări. De formă discoidală, cu diametrul de peste* ***27 m****, aceasta avea în partea superioară,* ***un dom*** *înalt de aproape* ***8 m****. Învelișul exterior, confecționat dintr-un* ***aliaj metalic necunoscut****, era distrus în cea mai mare parte, ca efect al unei* ***puternice explozii din interior****. Înăuntru, nu s-a descoperit nici un fel de instalație de propulsie, în* ***schimb a fost găsit cadavrul unui humanoid non - pământean, parțial ars****. Înalt de* ***1,37 m****, cu capul mai mare decât cel uman, cu* ***o gură lipsită de buze*** *(o simplă tăietură orizontală în mușchii feței),* ***fără nas și urechi*** *în dreptul orificiilor corespunzătoare acestor organe, cu picioare asemănătoare cu ale noastre, dar cu* ***brațe foarte lungi****, terminate cu palme având* ***patru degete****, musculatura foarte flască,* ***sângele incolor, cu slabe reflexe verzui****, și un pregnant miros de sulf"...*

Trăgători de elită... în Neanderthal !

La British Museum se păstrează câteva cranii de neanderthalieni, descoperite în vestul Germaniei, apoi în Jawa, Africa și peste tot în lume. Unul dintre aceste cranii prezintă o caracteristică ce a dat multă bătaie de cap oamenilor de știință: **un orificiu perfect rotund, care perforează. osul tâmplei**. După ce specialiștii au înlăturat cauzele naturale și pe cele umane, care ar fi putut cauza acest efect, singura posibilitate rămasă nepronunțată a fost aceea a realizării orificiului de **un glonte de calibru mic**! Acesta a cauzat un orificiu curat și, după ce proiectilul a explodat în cap, a produs o cavitate mare în osul prin care a ieșit. Deci, omul primitiv a fost **ucis de o armă**!

Un caz asemănător este cel al **craniului protozimbrului** (strămoșul zimbrului) descoperit în 1964, **în Iakuția, găurit, se pare, de același calibru de armă, exact pe axa osului frontal**. Interesant este că protozimbrul a trăit în aceeași perioada cu omul din Neanderthal. Iar calibrul armelor care au provocat cele două orificii este același. Cranii străpunse de proiectile asemănătoare gloanțelor moderne? **Trăgători de elită... în Neanderthal!** Deoarece, aceste orificii sunt produse exact deasupra așa-numitei "zone mortale"... Să fie doar o fantezie a cercetătorilor? Imposibil.

Cercetătorii americani, francezi, britanici, japonezi, canadieni și sovietici au descoperit **urme foarte stranii pe fundul mărilor și oceanelor**. Astfel,

în perioada 1950-1960, comandantul Cousteau a fotografiat **gigantice urme de şenile pe fundul Oceanului Atlantic**, iar cercetătorii sovietici au filmat, **la adâncimea de 2.970 m, aceleaşi urme pe fundul Oceanului Pacific** (largul coastelor Ecuadorului).

Între anii 1971-1973, expediţii oceanografice din mai multe ţări au descoperit **ziduri ciclopice** şi **o piramidă tetraedică, cu înălţimea de 200 m (!) în Triunghiul Bermudelor**. Iar oceanograful Jacques Piccard, cu echipa sa, a descoperit **adevărate şosele atlantice şi "gigantice" scări**, care se întind pe mai bine de **600 km** pe traseul curentului Golfstream...

Toate cercetările botaniştilor în legătură cu originea grâului şi a altor cereale cultivate încă din vechime au fost zadarnice. **Nu se ştie care este "patria" grâului, iar în stare sălbatică nu a fost descoperit niciodată**! O mare parte a oamenilor de ştiinţă au căzut de acord că **extratereştrii au adus pe Terra o serie de seminţe şi fructe, necunoscute până atunci**...

Pe parcursul acestei lucrări, am specificat că, din încrucişarea extratereştrilor cu femeile pământene au rezultat **uriaşi**. Nici un continent nu a fost ocolit de surpriza descoperirii unor schelete având înălţimea cuprinsă **între 2 şi 3 metri**. În 1876 şi 1912, în North Carolina şi Wisconsin, au fost descoperite câteva zeci de schelete cu înălţimea de **2,40m**, iar în 1930 a fost găsită o necropolă în nordul Mexicului, conţinând sute de morminte ale unor oameni cu înălţimea medie de **2,44 m**. În 1970, în Africa Centrală a fost descoperită tot o necropolă veche de 20.000 ani, care conţinea scheletele unor bărbaţi înalţi de **2,65 m**.

Nici continentul european nu a fost ocolit de asemenea surprize: în 1976, în Flandra, au fost descoperite două schelete vechi de peste 30.000 ani - bărbatul avea înălţimea de **2,47 m**, iar femeia de **2,38 m**. La începutul anului 1982, într-o veche necropolă de lângă Goest (landul Wesphalia – Germania), au fost descoperite aproape 1.000 de schelete cu înălţimea medie de **2 m**. La Muzeul Ermitaj, se află expus scheletul unei femei, vechi de 3.500 ani, având înălţimea de **2,65 m ...**

Arsenal "preistoric": arme chimice, bacteriologice şi atomice

Paleoastronautica susţine că, în perioada cuprinsă **între anii 50.000 î.e.n şi 1.908 e.n., pe Terra au avut loc explozii nucleare!** Foarte mulţi oameni de ştiinţă contestă, cu înverşunare această ipoteză. Orgoliul le spune că, dacă ar recunoaşte aceasta, le-ar produce nu numai un sentiment de inferioritate dar şi o anumită nelinişte. Ei recunosc atât: era atomică a început odată cu explozia experimentală de la **18 iulie 1945**, din sinistrul deşert ***"Jornada del Muerto"***, care se întinde lângă Alamogordo (New-Mexico)...

Trecutul Omenirii oferă avertismente în ceea ce priveşte folosirea arsenalului nuclear prin descoperirea unor urme de roci vitrificate, vestigii ale unor oraşe distruse, obiecte şi fosile iradiate. Documentele descoperite descriu

explozii nucleare care au avut loc cu mii ani în urmă. Faptul straniu este că unele popoare antice cunoşteau teribilele efecte ale armelor atomice. Insă, oamenii de ştiinţă nu iau în serios aceste descoperiri, oferind explicaţii "academice" care de care mai "sofisticate": urmele de radiaţii şi rocile vitrificate sunt *"opera gheţarilor"*, ruinele au fost calcinate de "*incendii*", iar aşezările distruse de "*trăsnete*"! În ceea ce priveşte documentele, ele au fost "*copiate eronat*", sau "*greşit interpretate*" !!

În multe zone de pe glob s-**a descoperit prezenţa nisipurilor topite de temperaturi foarte ridicate**, formând adevărate patinoare de sticlă, roci vitrificate şi tektite (bucăţi de rocă, topite la o temperatură atât de ridicată, încât au vitrificat sub forma unui material asemănător sticlei; foarte curios, ele sunt **iradiate**). Multe din tektitele descoperite sunt iradiate în nisipul vitrificat, sub forma unui imens crater de sticlă neagră, ca cel care a luat naştere după explozia nucleară din deşertul "Jornada del Muerto", asemănătoare şi cu **pietrele topite de la Hiroshima şi Nagasaki**.

Dar să prezint câteva exemple concrete. În Liban s-au găsit tektite negre, care **conţineau izotopi radioactivi de aluminiu**. În Australia, Franţa, India, Chile, Africa de Sud au fost descoperite **tektite bogate în beriliu şi aluminiu**. Analizele au demonstrat că ele **au suferit, cu mii ani în urmă, puternice bombardamente atomice**, fiind expuse la temperaturi foarte ridicate (5-6.000 °C). În Irak şi deşertul Gobi au fost descoperite **nisipuri vitrificate**, care nu se puteau forma decât la temperaturi foarte ridicate. **În "*Death Valley*" din Nevada se găsesc şi astăzi ruinele unui oraş vechi de câteva mii ani, distrus de o teribilă catastrofă**. Suflul puternic a dărâmat toate clădirile de piatră, nisipul s-a vitrificat, rocile s-au transformat în tektite iar pe ziduri sunt impregnate siluete negre. Exact **urmările unei explozii nucleare...**[*]

Deşi **arhiva secretă a primului Dalai-Lama** (la 1587, regele tibetan Bsodnams Rgya-mtsho a adoptat acest titlu) a fost **distrusă în întregime** de şeful partidei adverse, în 1787, multe documente tibetane au scăpat de această furie distrugătoare. Ele sunt ţinute încă secrete, interzicându-se difuzarea informaţiilor pe care le cuprind.

Celebrele poeme antice hinduse - ***Ramayana, Mahabharata şi Vedele*** - **amintesc despre vehicule aeriene şi armele acestora**. Iată un text vechi de peste 3.000 ani, din care citez:

"A spus Djanamedjaia, în hotărâri statornic: / Voi pregăti o mare jertfire.../ Şi când lumina a o mie de sori va exploda în ceruri,/ Voi fi Eu Moartea de lumini nimicitoare".

---

[*] **N. edit.:** În Nevada, acum se efectuează experienţe nucleare. Despre repetabilitatea civilizaţiilor Terrei, amănunte în *"SECRETELE TERREI"* – vol.II

Într-un alt fragment, putem citi despre **distrugerea a trei cetăți cu *"un singur proiectil încărcat cu toată puterea Universului***". După explozie, "*o coloană incandescentă de fum şi flăcări strălucitoare* ***cât o mie de sori****, s-a ridicat în toată splendoarea ei peste întreg Pământul...*"

De ce se repetă obsedant formularea "*lumină strălucitoare cât o mie de sori*"? În acea perioadă, pe Terra nu existau surse de lumină mai puternice decât Soarele...

Celebra epopee hindusă, ***Mahabharata***, a cărei vechime este apreciată la **peste 7.000 ani**, este împărțită pe "cărți" (volumele de astăzi). Unele dintre ele descriu armele pe care zeii mâniați le-au folosit împotriva "oamenilor răi", precum şi **efectele armelor atomice, chimice şi bacteorologice** ! Încă din acele timpuri, **se folosea arma meteorologică** !! Se pomeneşte despre o armă care a provocat o secetă cumplită, într-o țară dușmană, timp de 12 ani!!! Iar în "cartea a opta", găsim următorul fragment:

"*De la bordul unei puternice vimana aflată la o mare înălțime, Gurkha a aruncat un singur proiectil asupra cetății dușmanilor*", apoi "*un fum strălucitor, de zece mii de ori mai luminos decât Soarele, s-a ridicat având o incandescență insuportabilă*".

Totul se potriveşte cu prima explozie a bombei americane cu hidrogen pe atolul Bikini ! Iată efectele exploziei: *"Totul s-a petrecut de parcă era o dezlănțuire a elementelor: Soarele se învârtea în cerc. Pârjolită complet de dogoarea armei, lumea umbla buimăcită în văpăi. Arşi de văpaie, elefanții fugeau înnebuniți care-încotro, căutând o scăpare din fața groaznicului flagel. Apa clocotea, animalele mureau, iar dușmanii erau seceraţi; pârjolul cuprindea arborii, care se prăvăleau în şir, ca într-o pădure cuprinsă de flăcări. Mugind îngrozitor, elefanții se prăbuşeau răpuşi... Mii de case au fost distrus. Apoi, pe mare şi pe uscat, se aşternu o liniştе totală... Cadavrele celor căzuți se sgârciseră într-atât din cauza căldurii nemaiîntâlnite, încât nici nu mai arătau a oameni. Niciodată până atunci, nu se văzuse şi nu se auzise de o armă atât de înspăimântătoare..."* ("Deocamdată... enigme", de Dan Apostol).

Şi Biblia abundă de pasaje ce prezintă fenomene ieşite din comun. Spre exemplu, este descrisă foarte veridic **distrugerea oraşelor Sodoma şi Gomora**, considerate de arheologi a fi fost situate în preajma Mării Moarte şi a fi dispărut în mileniul II î.e.n. Regiunea limitrofă țărmurilor Mării Moarte este **una dintre cele mai inospitaliere zone de pe glob**. Un vast deşert sărat, întinzându-se pe suprafețe de sute de kilometri pătrați, în care nu există nici o formă de viață vegetală sau animală. Are unele zone în care **radioactivitatea atinge 20 de microroentgeni**. Acest vast deşert este **practic neexplorat şi necunoscut**, aşa că ar putea constitui adevărate surprize arheologice. Adevărul este că, tratând Biblia ca document istoric în sine şi excep-

tând accentele ignorante, pot fi reținute întâmplări, fenomene, aparate și apariții de personaje stranii care ies deocamdată din sfera explicabilului.

"Sălbaticii preistoriei" cartografiau Terra... din satelit

Descoperirea multor hărți și atlase vechi pendulează în jurul ideii de "enigme". Ele atestă, pe de o parte, **nivelul, aproape inexplicabil de ridicat, la care ajunseseră știința, tehnica, cunoștințele geografice și astronomice ale unor popoare străvechi**. Pe de altă parte, ridică și problema inexplicabilă a **cartografierii lor aeriene**. O serie de "*cum*" au fost cartografiate, "*de ce*", dar mai ales "*ce tehnică*" a fost folosită, izvorăsc din studiul lor.

Cunoștințele geografice și astronomice ale chinezilor erau uimitoare pentru timpurile respective. Astfel, o inscripție descoperită consemnează. o **eclipsă de Lună** în anul **1361 î.e.n.**, iar o alta **prevede o eclipsă de Soare în anul 1261 î.e.n.**. Pe timpul dinastiei Iuan (1279-1368) au fost întocmite hărți geografice ale Chinei, Asiei, Europei, Africii și Oceaniei. În anul 1979 a fost descoperită, în estul Chinei (orașul Suzhou), **o hartă astronomică datând din anul 1005 e.n. Ea reprezintă o parte a Căii Lactee**, precum și cele 28 de faze lunare care sunt specifice astronomiei chineze antice. Dar este de neconceput că poporul chinez din antichitate putea face observații asupra unor stele îndepărtate, fără telescop, sau că putea cartografia patru continente. Atunci ? S-ar părea, și aceasta cred că este singura explicație, că **a primit date de la o civilizație mult mai avansată**. Dar de la care?...

Multe "enigme" ridică hărțile rămase din **colecția amiralului Piri Ibn Radji Mohammed (Piri Reis)**, ajuns comandant suprem al marinei otomane la sfârșitul secolului al XV-lea și decapitat, în 1554, la Cairo. În anul 1929,la Palatul Topkapi din Istanbul, a fost descoperită colecția sa de hărți Din păcate, în decursul timpului, unele dintre ele s-au pierdut definitiv ori au fost distruse în războaie. Cele care au rămas au fost studiate de cartografii americani Mallery, Lineham și Walters, precum și de exploratorul polar francez Paul-Emile Victor. Aceștia au descoperit că **pe ele figurau, pe lângă Europa, Bazinul Mediteranean, Orientul Apropiat, Africa de Nord și coastele Americii de Nord și de Sud, precum și Antarctica**. Surprizele au început să se succeadă. S-a descoperit că **erau cartografiate lanțurile muntoase ale Antarcticei, descoperite abia în 1952(!)** și faptul că reprezentările celor două Americi și Antarctici cuprind indicații topografice și reprezentări ale insulelor, lanțurilor muntoase, vulcanilor, platourilor, lacurilor și fluviilor din interiorul celor două continente. O altă surpriză a constat în faptul că **erau trecute regiuni ce nu au fost cartografiate nici în ziua de azi** (spre exemplu; zona Antarcticii, Queen Mand Land, nu putea fi cartografiată decât înainte ca aceasta să fie acoperită cu gheață).

Ulterior, cercetările efectuate asupra hărților respective de către profesorul Ch. Hapgood de la Keen State Colege şi matematicianul american R. Straahan - între anii 1960-70-au dus la cea mai uluitoare descoperire. În 1956, se observase pe aceste hărți, că, în mod inexplicabil, **contururile continentelor America de Sud erau alungite**, iar cele ale Antarcticii prezentau deformări. La timpul respectiv s-a considerat că sunt "erori" ale stângăciei desenatorilor. Însă, **după lansarea primilor sateliți artificiali şi după analizarea fotografiilor luate Terrei, de aceştia, de la altitudini de aprox. 100 km, s-a observat că ele coincid perfect cu contururile de pe hărțile lui Piri Reis**! În felul acesta, s-a explicat precizia cartografierii bazinului mediteranean şi "alungirea" Americii de Nord şi Sud. Dar, s-a mai constatat un lucru: **hărțile par a fi cópii şi nu originale.** Se impun întrebări fireşti; cine a întocmit originalele? Şi cum au ajuns ele să fie copiate de amiralul otoman? În fața evidenței, oamenii de ştiință au trebuit să recunoască că **aceste hărți au fost cartografiate de la înălțimi cuprinse între 80 şi 100 km**. Dar de către cine? ...

Între anii 1870-1970, exploratorii polari ai Americii au descoperit, **la eschimoşii canadieni, hărți extrem de precise ale unor regiuni complet necunoscute atunci**. Aceste hărți erau **gravate pe os sau pe piei de focă**. Iar tradițiile eschimoşilor spun că ele sunt **cunoscute de mii ani**. Şi sunt identice cu cele executate, după anii '70, de către cartografii militari aero şi navali de la Royal Navy şi Royal Canadian Air Force, după fotografii executate **de la 10 km altitudine**! Frapează, de asemenea, asemănarea perfectă dintre hărțile Golfului Hudson, Marea Barents şi Insulele Baffin, trasate de eschimoşi pe bucăți de piele de focă şi cele **realizate cu ajutorul sateliților de observare** ai Marinei britanice. **Tot eschimoşii sunt aceia care au dat vikingilor hărțile necesare pentru debarcarea acestora în Groenlanda şi nord-estul Americii (anul 1.000 e.n.)**. Dar de unde provin informațiile geografice ale eschimoşilor de acum câteva mii ani? Au vreo legătură cu legendele lor? Deoarece, una dintre ele, "*Ultima Thule*", afirmă că poporul eschimoş, denumit Innuit, a fost adus în Nordul înghețat de "*uriaşe păsări de bronz*". De unde să fi ştiut eschimoşii, care au trăit în izolare completă, de existența "*păsărilor metalice*" care pot transporta oameni ? Enigme şi iar enigme...

Expediția Doheny descoperă, în 1928, în nordul Statelor Unite, la ieşirea din faimosul Great Cannion, o vale laterală, numită de indieni "*Havasujai*" ("Pereții pictați"), acoperită în întregime cu petroglife vechi de peste **10.000 ani**, reprezentând oameni la vânătoare. Marea surpriză o reprezintă peretele de la ieşirea de nord a văii, pe care este reprezentată cu exactitate **harta fluviului Amazon, cu toți afluenții săi**! Ce expediții au întreprins preistoricii pentru redarea hărții respective?

Capitolul III

PLANUL DE DISTRUGERE A DOVEZILOR - ÎNDEPLINIT DOAR PARȚIAL

Distrugerea sistematică a arhivelor

După cum am văzut, există multe enigme care aşteaptă să fie dezlegate. După cum mai există şi multe documente ce aşteaptă. să fie cercetate. Însă, realitatea este că **documentele existente astăzi sunt în proporție infimă față de cele care au fost distruse**. Încă înaintea erei noastre, **în mod sistematic, arhivele şi marile biblioteci au fost distruse.** Oare ce impuls i-a îndemnat pe cei care au ordonat distrugerea unor documente de o valoare inestimabilă, care **cuprindeau toate informațiile despre dezvoltarea Omnirii** şi prezentau pe larg, cu descrieri amănunțite, fenomene care astăzi sunt incluse în categoria "mistere"?...

În anii 300 î.e.n., Ptolemaios I Soter fondează **Biblioteca din Alexandria**, reuşind să adune peste **500.000 de lucrări cuprinzând toate informațiile despre Omenire cunoscute în antichitate**, numeroase, opere de artă şi lucrări ştiințifice. În anul **47 î.e.n.,** legiunile lui **Cesar** cuceresc oraşul şi, **la ordinul acestuia, distrug jumătate din manuscrisele aflate în celebra bibliotecă. Restul** au fost **distruse** de arabi **la ordinul califului Omar (717-720 e.n.)**, raționamentul său intrând în istorie: "*Dacă toată inteligența lumii se află în Coran, atunci nu mai este nevoie de alte cărți, iar dacă ea nu poate fi găsită în Coran, atunci celelalte cărți trebuie să fie distruse, pentru ca să nu se observe aceasta*" !...

În **anul 70 e.n., romanii cuceresc Ierusalimul şi distrug cele 200.000 de volume ale bibliotecii templului din acest oraş.**

În lucrarea "Deocamdată...enigme", Dan Apostol scrie: "*Informații de valoare inestimabilă au fost pierdute pentru totdeauna, atunci când împăratul chinez (Cheng)* ***Shih Huang-ti*** *a distrus zeci de mii de lucrări de filozofie, ştiință, istorie şi astronomie (214 î.e.n.) sau când cel de-al 63-lea Inca* ***(Pachacuti IV)*** *a dispus distrugerea arhivelor care conțineau toate cunoştințele lăsate amerindenilor de Viracochas. «Iluminatul»* ***Pavel*** *a ars toate textele antice greceşti şi romane din vestitele biblioteci ale oraşului Efes, iar* ***Dalai Lama*** *«galben»* ***(al V-lea)*** *a distrus bibliotecile lamaiştilor «roşii». Preoții, misionarii, călugării şi inchizitorii catolici spanioli şi-au putut desfăşura nestingheriți talentele în timpul Conquistei Americii. Figura episcopului* ***Diego de Landa****, care a reuşt să distrugă singur toate urmele scrierii maya, este prea cunoscută pentru a mai insista. Probabil, însă, că puțini oameni cunosc «opera» misionarului catolic* ***Eugène Eyraux****, care a distrus, în anul 1864, câteva mii de tăblițe «rongo-rongo» pe Insula Paştelui...*"

Acestor "înțelepți" nu li se va face niciodată o "publicitate" suficientă. Căci, de-a lungul Istoriei, apar alții și alții: **Savoranola, Torquemada, Knox, Papa Paul IV...**

În **1426**, a fost fondată biblioteca orașului belgian **Louvain**, care, în preajma primului război mondial, cuprindea **230.000 volume rare**, 50 manuscrise medievale și 1.000 de incunabule unice în lume. **Între 25 și 30 august 1914, armatele germane au distrus-o în întregime**.

În timpul războiului civil din Spania au fost distruse aproape toate documentele și manuscrisele rare aflate în biblioteci, iar **în timpul celui de-al doilea război mondial**, armatele germane, pe de o parte, și Armata Roșie, pe de altă parte, cărora li s-a alăturat Mussolini, au distrus mai mult de o treime din comorile de artă și cultură acumulate în Europa timp de 3.000 ani.

Să amintim aici și **incendiile devastatoare din decembrie 1989**, care au distrus Biblioteca Universitară și Muzeul de Artă din București.

Este imposibil de evaluat imensul rău pe care l-a adus Umanității acțiunile prezentate mai sus, legendele și informațiile menționate în textele distruse, **datau de prin anii 9.000 î.e.n.,** având deci o imensă valoare științifică, culturală și istorică.

Cosmonauți în 45.000 î.e.n.

Deși au fost distruse nenumărate manuscrise, documente și lucrări inestimabile, cercetătorii și oamenii de știință au reușit să descopere, să păstreze și să studieze multe altele. Deși, în majoritatea cazurilor nu au reușit să dea un răspuns satisfăcător unor enigme din istoria Omenirii care apar în documentele vremurilor, **concluzia apare de la sine: Terra a fost vizitată, în repetate rânduri, de extratereștri, iar Omenirea, se pare, este rezultatul unui experiment ce a avut loc pe parcursul a sute de mii ani**. Este o ipoteză tulburătoare, care șochează nu numai lumea științifică, ci și omul de rând. Dacă încă mulți oameni de știință neagă faptul că extratereștrii și-au asumat o misiune civilizatoare pe Terra, **acțiunile acestora** (despre care au rămas nenumărate mărturii), precis direcționate, având ca obiect populația terestră, **sunt certe**. Desigur că acești extratereștri erau exponenții unor civilizații care depășiseră cu mult nivelul de dezvoltare al Omenirii. S-au emis mai multe ipoteze asupra contactelor extratereștri – pământeni. Deoarece spațiul tipografic nu-mi permite o extindere asupra lor, voi reține atenția cititorilor asupra celei mai plauzibile. Și anume, că **finalitatea acestor contacte a fost transmiterea de cunoștințe teoretice și practice, din cele mai prețioase tinerei specii umane**. Singurul punct slab al acestei ipoteze stă în faptul că gândirea nu poate desluși rațiunile care au condus pe extratereștri în această acțiune de caritate .

Cei mai categorici savanți care susțin această ipoteză sunt **Thomas Gold** și **Carl Sagan**. Pentru alți cercetători, însă, toate acestea sunt simple povești, fantezii de autori de legende. Cu toate acestea, **raportul Academiei Forțelor Aeriene** ne aduce nu numai... legende în sprijinul susținerii ipotezei vizitatorilor spațiali preistorici. Iată ce scrie raportul amintit: *"Tschi Pen Lao, de la Universitatea din Pekin, oferă o dovadă a contactelor extrem de vechi. E vorba despre basoreliefuri făcute în granit pe muntele din provincia Honan și pe o insulă de pe lacul Tungting. Aceste sculpturi, a căror vechime a fost evaluată la **47.000 ani** arată niște **ființe cu trompe mari.** Să fi fost vorba despre aparate de respirat? De asemenea, pe platoul Tassili (Sahara), stâncile au fost sculptate în urmă cu **8.000 ani**. Corpurile sunt omenești, cu capete rotunde, foarte ciudate. Să fie vorba despre **căști**? Astfel de sculpturi pot fi găsite în diferite părți ale lumii. Și mai pot fi găsite și suprafețe mari de teren plat care se aseamănă cu **bazele de aterizare sau de lansare**. Una dintre ele se află în **valea Palpa**, în apropiere de vechiul oraș Nazca (Peru). Are o lungime de 60 km și o lățime de 1.600m. Unei astfel de lucrări nu i s-a putut da, nici până la ora actuală, o explicație. Ce înseamnă aceste desene? Ce înseamnă această îmbrăcăminte, într-o perioadă când strămoșii noștri nu aveau cunoștințe nici măcar despre existența roții? În Orientul Mijlociu au fost descoperite ziguratele-acele platforme întinse, ridicate de oameni în plină câmpie. Erau oare ele destinate lansărilor? Ar fi interesantă ipoteza conform căreia, dintr-un anumit motiv, întreaga Omenire sa fi părăsit planeta, ducând cu ea întreaga știință... Nu am putea nega posibilitatea unui control al OZN-urilor de către ființele venite dintr-o altă lume... Trebuie să admitem că ele au fost, au stat și au plecat..."*

Două enigme: sumerienii și olmecii

O enigmă a istoriei rămâne civilizația sumeriană. Nimeni nu poate spune cum au dobândit sumerienii avansatele cunoștințe astronomice și rafinatele gusturi artistice de la acea dată (**4.000-2.500 î.e.n.**), când se aflau în neolitic-epoca nouă a pietrei. Nu s-au găsit dovezi ale dezvoltării treptate, în timp. Este o **civilizație apărută parcă brusc și inexplicabil,** însă care a lăsat numeroase informații: texte religioase sau literare conținând valoroase date istorice și geografice; calcule și formule matematice, de fizică și astronomie; lgi și coduri juridice ș.a.. Aceste date au fost consemnate pe **sute de mii de plăcuțe și tăblițe** de lut, aramă și aur, descoperite în palatele regale. Sub loviturile repetate ale triburilor nomade, amorite, aliate cu elamiții, **civilizația sumeriană a dispărut brusc în anul 1.950 î.e.n.,** asirienii preluând și continuând civilizația respectivă, fără să atingă însă nivelul acesteia.

În biblioteca personală a regelui Assurbanipal, sub ruinele palatului său din Babilon, a fost descoperit poemul "***Cânt al lui Etana***", consemnat

pe plăci de aramă, poem datând din anii **4.000 î.e.n.**, însă consemnat abia prin anii 2.300 î.e.n. Deoarece despre acest poem s-au scris multe, amintesc doar că el descrie călătoria în cer a lui Etana "*pornit spre stele, călare pe un vultur*".

La British Museum, se află expusă tăblița de lut descoperită tot în Babilon şi care conține **un calcul extrem de precis al eclipselor de Lună până în anul 2000 e.n.! Datele respective s-au dovedit exacte !!**

Un fapt nu trebuie omis: **toate mitologiile şi legendele popoarelor pomenesc despre semizei, care provin dintr-un cuplu zeu-om,** fiind întotdeauna superiori prin inteligență, frumusețe şi forță contemporanilor lor. În 1872, renumitul cercetător englez George Smith, de la British Museum descoperă 12 tăblițe de lut ars din biblioteca de la Kuiungik (Ninive) care a aparținut regelui babilonian Assurbanipal. Ele cuprind **celebra epopee a lui Ghilgameş şi Enkidu**, doi prieteni, având fiecare un părinte "zeu" iar celălalt pământean. Nu voi reda în întregime peripețiile celor doi prieteni, ci doar faptele care ne interesează. Ridicat în aer de "Zeul Soarelui", Enkidu îşi simte corpul "*greu ca o stâncă*", având sentimentul că a fost "*acoperit cu plumb*". Dar se ştie că acesta este **unul din efectele accelerației la viteze foarte mari**! Iar **descrierea lui privind înfățişarea Pământului** a fost apreciată de oamenii de ştiință ca fiind **prea realistă** pentru a fi considerată produsul fanteziei. Deoarece, **primul om care a văzut astfel Pământul** a fost astronomul american John Glenn, de pe nava "Mercury-Atlas 6" lansată la **20 februarie 1962**! Mai este descrisă şi moartea lui Enkidu, Ghilgameş bănuind că prietenul său a fost "*atins de răsuflarea otrăvită a animalului ceresc*". Sunt **simptomele iradierii** !! După cum remarcă Dan Apostol, în lucrarea "Deocamdată...enigme": *"(...) Epoca lui Ghilgameş pare a fi mai mult decât o simplă legendă: ea cuprinde elemente care cu greu ar putea fi atribuite doar fanteziei anonimilor săi autorii sau calificate stranii coincidențe. Oameni de acum 4 milenii erau mai puțin ispitiți să explice evenimentele prin «miracole» (cum vor face, mai târziu, primii creştini); ei se mulțumeau, de obicei, să consemneze* ***faptele reale*** *cu mijloacele lingvistice de care dispuneau şi cu analogiile la care puteau recurge. Or, trebuie să recunoaştem că asemenea descrieri rămân şi astăzi o mare enigmă în istoria Omenirii..."*

Specificând că **civilizația sumeriană a jucat, în Istoria Lumii Vechi, acelaşi rol pe care l-a jucat civilizația olmecă în Lumea Nouă,** precizez că amândouă au fost primele focare de civilizație la nivelul celor două blocuri continentale. Misiunea civilizatoare a lui ***Quetzalcoatl***-"Şarpele cu pene" - în America Centrală este asemănătoare cu a lui **Oannes** în anticul Sumer. Între cei doi "zei" civilizatori, un interesant **punct comun**: legătura, mai mult sau mai puțin evidentă, cu lumea sau mediul acvatic. Quetzalcoatl i-a părăsit pe pământeni luându-şi zborul spre cer, de pe o plută aflată pe

mare. Acesta este un indiciu că **venea de pe o planetă a cărei suprafață era alcătuită dintr-un mediu lichid**, fapt ce determină elaborarea unor tehnici de decolare şi aterizare prin utilizarea acestui mediu.

Oannes îşi avea sediul în mare, de unde ieşea zilnic să transmită oamenilor cunoştinţele sale. Deci, în mediu acvatic se afla baza extraterestră unde trăia el. *

Tutankhamon - mort într-un... accident OZN !

Ofer cititorilor câteva date în legătură cu o altă *"civilizație fără copilărie"*, despre care avem unele cunoştinţe, şi anume **civilizația egipteană**. Sunt convins că ceea ce urmează va genera controverse în rândul cititorilor. Dar, să vedem faptele. De fapt, enigme care îi intrigă şi în ziua de astăzi pe oamenii de ştiință şi diferiți specialişti.

La reuniunea savanților de la Muzeul Metropolitan din New York, arheologul englez **Walter Byron Emery**, referindu-se la civilizația egipteană, a spus: *"**Nici o urmă de oameni civilizați nu exista în Egipt acum 6.000 ani. Pe urmă, fără nici un fel de tranziție, fostul locuitor al cavernelor s-a apucat să construiască palate de o artă şi o civilizație arhitecturală remarcabile**. De unde a venit această ştiință extraordinară?"* Timp de 30 ani, acest arheolog a trăit şi a făcut cercetări în Egipt, emițând următoarea ipoteză: *"Totul s-a petrecut ca şi cum, într-o bună zi, sălbaticii locuitori ai Nilului ar fi primit vizita câtorva instructori supranaturali, veniți cu farfuriile zburătoare"*.

Ipoteză şocantă emisă, de un arheolog. Dar realitatea este că **civilizația egipteană a "explodat" dintr-odată**, parcă ar fi fost "împinsă" de "zei civilizatori". Interesant este faptul că tradiția egipteană nu pomeneşte prea multe despre "zeii"/eroii săi civilizatori. Informații certe oferă însă autori greci ca Plutarthos, Herodot, Euhemeros şi Diodor din Sicilia, care se pare că au intrat în legătură cu diverse surse egiptene. Astfel, ei relatează despre activitățile civilizatoare purtate de Isis şi Osiris: **Isis i-a învățat pe oameni agricultura, iar Osiris a eliminat canibalismul şi le-a dat oamenilor legi morale şi sociale.** "Zeul" **Thot** era considerat **păstrătorul inteligenței solare**, iar **Seth "zeu" cu esență demonică**. Pe lângă aceşti "zei" civilizatori, în panteonul egiptean coexistă şi divinități totemice: boul Apis, pasărea Isis, scarabeul sacru Herper ş.a. Despre contactele egiptenilor cu extratereştrii, relatează nenumărate papirusuri, dintre care multe sunt în posesia unor arheologi elvețieni. În ele, se menționează, că **egiptenii au întreținut relații comerciale cu marțienii**, sunt descrise şi vehiculele spațiale şi

---

* **N.edit.:** Cine au fost, de fapt, sumerienii, Oannes şi Quetzalcoatl puteți afla, pe larg, din *"SECRETELE TERREI"*-vol.II.

deplasările acestora în traficul între Pământ şi navele aflate în spaţiu, pilotate de fiinţe asemănătoare omului. Într-un papirus, se menţionează că **faraonul Tutankhamon a murit într-un accident, la aterizarea unei navete spaţiale. Iar în mormântul lui a fost găsit un model de farfurie zburătoare**... un model ce se aseamănă mult cu cel pe care papirusul îl aminteşte, atunci când descrie accidentul în care acesta a murit, aflându-se la bordul unui asemenea vehicul. Sunt relatările egiptologului Conrad Vetsch şi ale dr. Cleis.

Seth Rausch, un alt istoric care a studiat civilizaţia egipteană, este de aceeaşi părere: aceştia **aveau contacte cu extratereştrii.**

Civilizaţiile terestre care au avut contacte cu extratereştrii au un numitor comun: piramidele. Peste veacuri stau mărturie piramidele ridicate de **sumerieni, olmeci, azteci, egipteni.** Dacă sumerienii şi popoarele precolumbiene au plasat pe vârful lor temple ale zeităţilor, la egipteni aveau rolul de a asigura un mormânt fastuos faraonilor. Deocamdată, aceasta este teoria cea mai plauzibilă. Dar de ce au fost ridicate, ce tehnică s-a folosit pentru construirea lor, şi încă multe alte întrebări referitoare la piramide reprezintă tot atâtea enigme. Deocamdată...

Egiptul, se pare, este **ultima mare civilizaţie de inspiraţie extraterestră**. Dezvoltarea Omenirii s-a produs mai departe, cu salturi şi stagnări. Până în zilele noastre, când suntem aproape de autodistrugere...

În anul **1991**, un fermier din **Zinchuan (China)** a descoperit pe câmpul său un **meteorit gigant**, în greutatea de **2 tone**. Preluat imediat de Guvern, el a fost încredinţat spre studiu unei echipe formată din cei mai renumiţi oameni de ştiinţă din China. În urma analizei elementelor conţinute de meteorit, ei au făcut publice rezultatele, concluzionând: "*Noi credem că* ***obiectul s-a desprins de pe Marte*** *atunci când un meteorit uriaş a lovit planeta şi acesta a aterizat pe Pământ cu aproape* ***3.000 ani î.e.n.***"

O perioadă, cercetările au fost sistate. În **octombrie 1996**, echipa de cercetători a reluat studiile asupra meteoritului. Dorind să facă o analiză mai amănunţită, cu ajutorul unor aparate speciale, **l-au tăiat în două**. Şi... spre surprinderea lor, **în interior** au descoperit, **pe o lungime de 3,3 metri, mai multe gravuri.** Ele înfăţişează **figuri umanoide, perfect asemănătoare pământenilor**. Iar **îmbrăcămintea** este **specifică... vechilor egipteni** (foarte ciudată coincidenţă, nu, stimaţi cititori?). Printre altele, ele prezintă o gravură în care este reprezentată o figură umanoidă, trântită la picioarele unui războinic înarmat cu o spadă şi care imploră să nu fie omorâtă. Referitor la această gravură, o declaraţie oficială a unui savant din echipa respectivă este următoarea: "*Una din interpretări este aceea că figura respectivă a fost* ***crutată de la moarte şi a dispărut în nici un alt loc de pe Marte, ci pe Terra. Acest fapt*** *- se subliniază în declaraţia respectivă* ***- ar putea explica, de fapt, ritmul rapid de dezvoltare a civilizaţiei egiptene în urmă cu 5.000 ani"...***

"Oamenii au venit din cer"

Documentele provenite din Orientul Mijlociu reprezintă o deosebită importanță pentru descifrarea istoriei Omenirii: Vechiul Testament şi **manuscrisele descoperite la Qumran (Marea Moartă)** - a căror vechime este apreciată la circa **4.000 ani**. Nu voi insista asupra lor decât în ceea ce priveşte tematica cărții.

Manuscrisele de la Qumran sunt texte apocrife atribuite profeților Moise, Abraham, Enoh şi Lameh. Fiind descifrate relativ recent (sfârşitul anilor '60), **nu au putut fi transformate sau cenzurate**. Tocmai din această cauză, cele descrise în ele prezintă o importanță deosebită pentru cunoaşterea istoriei Omenirii. În **"Geneza"**, se specifică:"*Cuvintele pe care le-a adresat tuturor fiilor Aŭrori:* ***Oamenii au venit din cer şi alți oameni au fost luați de pe Pământ şi duşi în cer.*** *Oamenii veniți din cer au rămas mult timp pe Pământ".* Iar **"Sulul lui Lameh"** cuprinde o dramatică relatare a Potopului. Aici găsim un amănunt inedit: Noe (fiul lui Lameh) se deosebea de ceilalți oameni, semănând cu "Fiii Cerului".

"**Cartea lui Enoh** "– text apocrif - descrie sosirea pe Pământ a unui grup de' 220 de "îngeri veniți din cer", care îi învață pe oameni agricultura, metalurgia şi astronomia. Se căsătoresc cu femei de pe Pământ. In acest sens, citez un fragment din ***Facerea. Întâia carte a lui Moise*** (cap.I-IV):"*Fiii lui Dumnezeu, văzând că fiicele omenilor sunt frumoase, şi-au ales dintre ele soții. În vremea aceasta, s-au ivit pe Pământ uriaşii, mai ales când fiii lui Dumnezeu începuseră a se însoți cu fiicele oamenilor şi ele începuseră a le naşte fii: aceştia sunt vestiții viteji din vechime"* .

Aceste texte apocrife **nu au fost incluse în Biblie** deoarece nu convenea liniei canonice impuse şi prezintă numeroase detalii importante. În **"Vedenia lui Isaia",** se face referire la efectele relativității timpului. Ridicat la Cer de un "înger", Isaia îşi dă seama că zboară "mai iute ca gândul",iar după întoarcerea pe Pământ întreabă: *"Pentru ce aşa de curând? Numai două ceasuri am stat cu tine aici"*. La care "îngerul" îi răspunde: "*Nu două ceasuri ai stat, ci 32 de ani..."*

"Corabia care plutea prin aer"- agățată de turla bisericii !

Şi din **Evul Mediu** s-au păstrat **documente** ce descriu fenomene care nu pot fi explicate ştiințific. Citez din cele mai semnificative.

Un vechi document coreean relatează că, în primăvara anului **316 e.n.**, "*30 de stele mari au zburat pe cer spre Apus*". Iar textul chinez "Călătorie în Apus", din **secolul X** specifică ceva ciudat pentru acele timpuri: *"In timp ce călătorul se ridică tot mai sus şi mai sus,* ***cerul se face tot mai negru"***. Dar toți vedem că cerul este albastru. **Abia la altitudini de peste**

100 km începe să se vadă negru. Lueru confirmat de toți astronauții care au zburat în Cosmos.Să fi ajuns chinezii medievali la această altitudine?

Cronicarul englez **Tillbury** descrie o întâmplare ciudată petrecută, în anul **1270** deasupra oraşului **Bristol**, prezentată şi în lucrarea lui Dan Apostol: "*Într-o duminică, oamenii strânşi în biserica din centrul oraşului au auzit un zgomot puternic deasupra lor. Ieşind în grabă afară, au văzut uimiți «**o corabie mare care plutea prin aer**», staționând **la 30 m** deasupra turlei. După câteva clipe, au înțeles ce s-a întâmplat: o «ancoră» situată la capătul corzii care atârna de prova navei se înfipsese adânc în turlă şi «corabia» nu putea pleca. Unul dintre membrii echipajului a coborât de-a lungul corzii, încercând să desprindă ancora, dar nu a reuşit. Revenindu-şi din spaimă, «oile Domnului» s-au năpustit ca sa-l ucidă pe **omulețul** de pe turlă dar, din fericire, intervenția fermă a episcopului i-a oprit să-şi ducă la sfârşit cucernica idee. În sfârşit, echipajul străin a desprins ancora şi nava a plecat, lăsându-i pe cetățenii din Bristol să-şi explice singuri întâmplarea*".

Şi pe teritoriul României au fost descoperite documente care prezintă fenomene inexplicabile. În "***Letopisețul moldovenesc***" (Neculce) este descrisă "întâmplarea"din **8 noiembrie 1517**, iar în "***Arhivele Braşovului***" cele din 26 august 1536,14 şi 19 ianuarie 1549, 12 aprilie 1600, 29 martie 1604, 16 septembrie şi 9 decembrie 1613. În toate cazurile sunt descrise *"discuri strălucitoare de culoare roşie"*,"*bile de* foc", escadrile de "*sori*" şi *"stele"* care se deplasau fară zgomot, ziua sau noaptea, ori lumini ce se deplasau cu zgomot de tunet în complicate evoluții aeriene. Un vechi **manuscris bănățean** nota apariția, la **6 decembrie 1737**, a unui mare obiect aerian strălucitor, care a staționat, între orele 18.00 şi 20.00, pe cer, **separându-se şi recuplându-se de mai multe ori.**

Pământenii extratereştri au alt sânge...

De-a lungul mileniilor, în Asia, **la peste 20.000 km distanță de cele mai apropiate populații albe**, mai precis **în insula japoneză Hokkaido, a supraviețuit un popor miniatural – *"Ainos"***. În *"Grand Larousse"*, ediția 1980, se arată: *"Grupare etnică stranie, prezentând evidente caracteristici sematice europene: înălțimea medie de 2 m, prognatismul, pilozitatea şi pigmentația rasei albe"*. Asupra acestei ciudate populații albe s-au făcut **numeroase studii antropologice şi de specialitate**. Însă, maximum de informații sunt cele prezentate mai sus iar asupra lor mai persistă o enigmă: **grupa sangvină este diferită de cele obişnuite. Ea nu mai este întâlnită la nici o populație**...

Trăind între două state puternice: Japonia şi China, această grupare mai prezintă un fapt inexplicabil pentru oamenii de ştiință: **nu au fost asi-**

milați. Din contră, şi-au păstrat limba, obiceiurile, cultura, şi, mai ales, caracteristicile rasiale. Nimeni nu a reuşit să afle de unde şi când au apărut strămoşii populației Ainos în Asia. Legendele şi tradiția lor orală arată că, într-un trecut foarte îndepărtat, *"viteazul şi înțeleptul zeu Okikurumi - Kamui a aterizat în nordul insulei Hokkaido. Nava lui sclipitoare era argintie ziua şi roşie în timpul nopții, producând un zgomot ca de tunet, atunci când se ridica la cer. El a stat câteva anotimpuri printre oameni, învățându-i agricultura, meşteşugurile, arta şi înțelepciunea".*

Oamenii de ştiință care au studiat populația Ainos sunt unanim de acord asupra următoarelor probleme:

- ei nu puteau, nu aveau cum să nesocotească povestea unei nave care să prezinte caracteristicile ce se păstrează şi astăzi în legendele lor;
- de unde ştiau strămoşii lor că este posibil *"zborul spre stele"*?;
- printre miliardele de oameni aparținând tipului rasial mongoloid,era imposibil să apară "întâmplător" câteva zeci de mii având caracteristicile biologice şi genetice ale rasei albe. In anul **1978**, populația Ainos număra aproximativ **50.000 de oameni**.

O altă enigmă... deocamdată, dar şi cea mai ciudată, o reprezintă **triburile Dropa şi Ham din Tibet**. Ei trăiesc în munții Baian Kara Ula. Au fost **descoperiți în 1935**, dar, abia în **1950**, prima expediție arheologică şi antropologică chineză a ajuns la fața locului şi a început să-i studieze. Aceasta, datorită nenumăratelor conflicte care bântuiau Tibetul.

Rezultatele cercetărilor sunt tulburătoare. Membrii triburilor Dropa şi Ham formează o comunitate de circa **3.000 de persoane**. In lucrarea "Deocamdată... enigme", Dan Apostol îi caracterizează astfel: *"(...) a căror statură nu depăşeşte **1,20 m**. Sunt ființe slabe, fragile, cu oasele delicate şi subțiri, cu orbitele foarte mari şi cu **capacitatea cutiei craniene superioară cu 100 cmc mediei rasei Homo Sapiens**. Analiza sanguină a relevat că **grupa lor de sânge este unică în lume*** (la fel ca şi la populația Ainos – n.a.), *iar în cursul examenelor medicale s-a putut constata că **au un puls situat sub limita normală**".*

Dar, un alt fapt i-a intrigat pe membrii expediției chineze: au descoperit mai multe dovezi care susțineau **originea extraterestră a acestei minuscule populații**. La câțiva kilometri de aşezările lor, cercetătorii chinezi au descoperit câteva **grote uriaşe**. Conform tradiției, ele erau **considerate sacre şi nimeni nu intrase în ele de mii ani**.Trecând la explorarea lor, arheologii chinezi au trecut din surpriză în surpriză. La început, au descoperit **sute de schelete humanoide care nu depăşeau 1 m înălțime,**

având cutii craniene uriaşe cu capacitatea de 2.500 cmc.* Prin cercetarea lor cu metoda Cl4, vârsta acestora a fost estimată la circa **12.000 ani.**

Pe pereţii grotelor s-au descoperit **desene** perfect conservate. Acestea reprezentau fiinţe umanoide cu capul protejat de **căşti sferice** şi **precizau, cu o exactitate uimitoare, poziţia Soarelui, a Lunii şi a câtorva zeci de stele din perioada de acum 10.000 ani.** Iar o frescă reprezenta **o escadrilă de mici nave aeriene**, apropiindu-se în zbor oblic de munţii tereştri.

Însă, supriza cea mai mare au avut-o doi cercetători care au descoperit, în cea mai. mare grotă, **un disc ciudat, asemănător unui dise LP** al zilelor noastre. Continuând săpăturile, după două luni, a fost descoperit un număr de **716 discuri de granit**, splendid executate şi finisate, cu **grosimea de 2 cm.**

Surpriza-surprizelor acum vine. Fiind duse la Beijing, analiza chimică şi spectometrică a arătat că discurile, sub aparenţa granitică, ascund un **bogat conţinut de metale**, între care **40% cobalt şi 8% aluminiu.** Şi erau realizate cu mai bine de 12.000 ani înainte! Pe ambele părţi, toate discurile aveau gravate foarte fin **semnele unei scrieri total necunoscute. Scrierea pornea în spirale** de la un orificiu central, până la o margine. După. o muncă îndârjită de peste 20 ani, împreună cu patru lingvişti şi o echipă de fizicieni, profesorul chinez Tsum-Um-Nui a reuşit performanţa de a traduce textele de pe toate cele 716 discuri. Aceştia au mai descoperit că **fiecare disc are o frecvenţă proprie de vibraţie**, ceea ce i-a determinat să concluzioneze că ele au fost **supuse unor tensiuni foarte înalte**. Când au citit traducerea integrală, profesorului Tsum-Um-Nui şi echipei sale nu le venea să-şi creadă ochilor. Încă trei ani au muncit la reverificarea traducerii. Academia de Preistorie din Beijing a interzis publicarea traducerii, însă profesorul a trecut peste această interdicţie şi a publicat lucrarea *"Inscripţii spiraloidale"*, relatând sosirea de nave spaţiale care, după textul gravat pe discuri, ar fi avut loc acum 12.000 ani. In încheierea lucrării, se subliniază că **strămoşii actualelor triburi Dropa şi Ham erau reprezentanţii unei civilizaţii extraterestre, care au fost nevoiţi să rămână pe Terra, decăzând de-a lungul timpurilor, nu numai ca nivel de civilizaţie dar şi fiziologic.**

Despre aceste incredibile descoperiri s-a vorbit prea puţin. Ceva informaţii au fost publicate în revistele *"Science et vie"*, *"Nature"* şi *"Science Digest"*. Iar publicul din România poate afla detalii lecturând cartea "Deocamdată...enigme" scrisă de Dan Apostol. Dar, iată câteva fragmente din textele respective. O parte din ele se referă la **populaţia Ham**, care, în momentul aterizării în munţii Tibet, şi-a accidentat grav navele şi *"nu au mai putut să le repare sau să construiască altele": "Pe Stânca Roşie din*

---

* **N. edit.:** Experimentele "Veghetorilor" (extratereştri) secolului XX urmăreau, la un moment dat, "realizarea" unor oameni cu această capacitate craniană. Dovedindu-se o imposibilitate, ulterior au renunţat...

Defileul Şerpilor, navele noastre nu au putut asoliza şi s-au lovit de stâncile din jur, distrugându-şi rebordurile". Iar despre cei din tribul Dropa stă scris: *"Dropa au coborât din nori în navele lor aeriene. Şi de 10 ori, până la răsăritul Soarelui, bărbaţii, femeile şi copiii s-au ascuns în peşteri. Până când, în sfârşit, au înţeles semnalele care spuneau că, de data aceasta Dropa veniseră cu intenţii paşnice şi chemau să-i ajute, căci navele lor se stricaseră."...*

Tribul din Zair – venit în 1820... de pe Marte !

Interesant este că, în legendele majorităţii popoarelor, precum şi în documentele provenite de la vechile popoare, se vorbeşte în mod constant de ***"uriaşi cu plete şi bărbi blonde sau roşcate"!***. Aceştia au diferite denumiri: ***"Fiii Soarelui", "Fiii Aurorei", "Wanii"*** sau ***"Viracochas"***. Şi toate legendele spun că ***"aceştia au venit din cer şi s-au întors acolo"***. **Însă numai după ce i-au învăţat pe pământeni agricultura, meşteşugurile, arta şi le-au dat un cod de legi morale şi sociale. I-au învăţat arhitectura, astronomia, matematica, medicina ş.a.**

Însă, şi în ziua de astăzi, oamenii de ştiinţă - nu în totalitatea lor – tratează aceste legende cu ironie sau indiferenţă. Iar opinia publică cunoaşte prea puţine despre ultimele descoperiri, care par să confirme originea extraterestră a oamenilor.

Cele prezentate mai sus reprezintă dovezi incontestabile privind faptul că **Terra a fost vizitată, într-un trecut mai mult sau mai puţin îndepărtat, de extratereştri**. Oamenii de ştiinţă din toate domeniile ar trebui să aprofundeze cercetările în acest sens. Pentru că, iată ce a declarat şi **profesorul Lancement**, fost director al Secţiei de Astronomie din cadrul Palatului Decoperirii (Paris): *"Dacă admitem că şi pe alte planete pot exista fiinţe inteligente, este cât se poate de firesc să ne punem întrebarea: Aceste fiinţe nu au venit deja? Nu se găsesc cumva pe fundul oceanelor sau în regiuni neexplorate încă resturi ale unor aeronave căzute acum 15 zile sau acum 15.000 ani?"*. Şi a mai adăugat: *"Acum 300.000 ani, sau poate chiar un milion ani, **o expediţie venită de pe Marte a ajuns pe un Pământ cu o populaţie aflată la sfârşitul erei terţiare**. Surprinşi de condiţiile fizice pe care nu le prevăzuseră, marţienii au suportat cu greu o scădere bruscă a facultăţilor lor şi nu au mai putut pleca de pe Pământ..."* Teoria lui este împărtăşită de tot mai mulţi cercetători americani.

Iar **H.P. Blavatski**, autoarea cărţii "Oamenii spaţiului", scria: *"Oamenii-păsări (Insula Şarpelui), Zeul-Şarpe cu aripi (America Centrală), semizeii din mitologie, «Spiritele Stelelor» şi chiar îngerii sunt forme simbolice de fiinţe extraterestre din care ignoranţa populară. a făcut «reprezentări divine sau semidivine»"...*

Acum se ştie că **Omenirea nu este urmaşa "cuplului primordial" - Adam şi Eva**. Antropologul german, **Victor Martel**, expert în interpretarea Bibliei, afirma: *"«Cuplul primordial» nici măcar nu a fost primul cuplu de pe Pământ"*. Iar faptul că pe Terra trăiesc patru rase de oameni (albi, negri, galbeni şi roşii) nu poate fi rezultatul, unui "cuplu primordial". Se pare că **originea rasei negre este pe cale de a fi explicată** în urma unor descoperiri senzaţionale...

În ianuarie 1995, **dr.Signe Winslof**, cercetător din Suedia, aflat în fruntea unei expediţii, şi încă şase colegi de-ai săi, erau **în Zair**, unde efectuau un studiu asupra culturii acestui popor. Ajungând în nord-estul localităţii Kinsangani, **în plină junglă, au descoperit un trib de 50 de persoane, care nu erau alţii... decât urmaşii unei expediţii venite de pe Marte, în 1820!** La început, aceştia erau foarte neîncrezători faţă de membrii expediţiei suedeze, pentru ca apoi să capete încredere în aceştia. La capătul mai multor discuţii, **le-au arătat o farfurie zburătoare, în formă de semilună, îngropată în pământ**. În faţa acestei descoperiri uluitoare, dr.Signe şi colegii săi au aprofundat cercetările şi au aflat lucruri incredibile. **În 1820, 25 de marţieni, au părăsit planeta, într-o farfurie zburătoare, pentru a scăpa de un virus care ameninţa să distrugă întreaga populaţie**. Ajungând pe Pământ, s-au stabilit în jungla africană, decişi să uite de binefacerile civilizaţiei Dr.Signe a rămas deosebit de uimit când aceştia **i-au arătat hărţi ale planetei Marte şi sistemului nostru solar**.

La întoarcerea din expediţie, dr.Signe, acordând un interviu ziariştilor, a declarat că aceasta constituie **descoperirea secolului. Deşi între ei foloseau un dialect african, extratereştrii au comunicat cu specialiştii suedezi în limbile engleză şi suedeză!** De asemenea, **încă deţin cunoştinţele şi tehnologia necesară pentru a călători în spaţiu. Dar sunt hotărâţi să nu se mai întoarcă pe planeta Marte**, refuzând categoric să vorbească despre trecutul lor. Sunt prietenoşi numai cu cei ce nu se amestecă în treburile lor. Insă, cel mai uluitor fapt este că **sunt negri, doar ochii le sunt complet albi, arătând ca orice pământean.**

Incă un fapt evident, pe care mintea noastră refuză să-l creadă, iar oamenii de ştiinţă nu i-au dat nici o importanţă, se găseşte în jungla africană, în Zair. Şi atunci, corelând aceasta cu alte fapte pe care le-am prezentat şi le voi prezenta în prezenta lucrare - că vechii egipteni erau frecvent vizitaţi de marţieni, cu care făceau comerţ, iar Tutankhamon a murit într-un accident la bordul unui OZN -, îmi permit să întreb: oare, **rasa neagră nu este urmaşa marţienilor**?

Capitolul IV

LUMI PARALELE PE TERRA – RAI SAU IAD ?

Explorând imensitatea spațiului cosmic, se pare că oamenii de știință au uitat să mai privească în jur și să-și îndrepte atenția spre dezlegarea enigmelor. **Pământul și apele care îl înconjoară ascund încă multe enigme.** Deși conturul fundului mărilor și al oceanelor a fost cartografiat, totuși "apa", cu adâncurile ei, rămâne încă o necunoscută pentru pământeni. În lucrarea de față, voi încerca să prezint, pe scurt, câteva dintre aceste enigme.Care, sunt sigur, vor genera numeroase controverse.

Oamenii - amfibie de 3 metri

În ultimele trei decenii ale secolului XX au fost strânse nenumărate mărturii despre **ființe umanoide care trăiesc în apă, într-o lume paralelă cu a noastră**. Ele sunt **perfect adaptate mediului acvatic**: degetele mâinilor se termină printr-o membrană, iar picioarele, unite și ele, se termină printr-o înotătoare orizontală. Cel care a strâns cele mai multe mărturii despre aceste ființe este antropologul american **Ray Wagner**. Defășurându-și cercetările timp îndelungat în Papua (Noua Guinee), el a stat de vorbă cu sute de băștinași. Aceștia le atribuie ființelor respective diferite denumiri. Astfel, membrii triburilor vakela îi numesc ***"ri"***, cei din triburile susurunga - ***"ilkai"*** iar papuașii – ***"tamori"***. Aceste ființe umanoide **trăiesc în mare, în colectivități de până la câteva zeci de indivizi. Înoată mereu în șir, unul după altul**. Portretul-robot al acestora este descris în cartea "Civilizațiile extraterestre și a treia conflagrație mondială", de dr. Cristian Negureanu: *"(...) înfățișează un cap cu păr lung, negru, obraji și gură mică, cu buze subțiri, ca de pește. Membrele superioare seamănă cu ale noastre, exceptând* ***degetele palmate, picioarele sunt unite de la genunchi în jos*** *iar labele sunt ceva în drum spre o înotătoare codală. Se hrănesc cu pește, alge, crustacee,* ***respiră ca și noi*** *și, atunci când sunt în pericol, scot strigăte asemănătoare cu strigătele noastre.* ***Nu au solzi*** *iar pielea lucioasă poate avea orice culoare între alb și cafeniu".*

Dar cele mai interesante dovezi despre existența acestor ființe umanoide sunt fotografiile făcute de trei membri ai unei expediții a Societății *"National Geographic"* (S.U.A.). În 1983, aceștia au stat o perioadă în insula Nokun (New Ireland), situată la N-E de arhipelagul Bismark. Și, au reușit să observe aceste ființe de la distanțe cuprinse între 100 și 1.000 de picioare, **fotografiindu-le**. Fotografiile respective au stârnit o adevarată vâlvă în lumea oamenilor de știință.

Dar, alte aspecte ale vieții acestor ființe nu se cunosc. Deocamdată...

Într-un articol apărut în cotidianul de limbă rusă *"Ruskoie Slova"*, care apare la New York şi semnat de Mark Steinberg, un emigrant rus, se relatează un eveniment, de fapt o mare enigmă. Care are la bază cartea mareşalului Zaharov, *"Război în Asia de Sud-Est"*.

În vara anului **1982**, cercetătorii-scafandri sovietici din Asia Centrală executau o aplicaţie pe/şi în **lacul Issik-Kul din R.S.S. Kirghiză**. Erau sub comanda lt.col. Sienaghii Zverov. Pe timpul exerciţiilor, a sosit o comisie de la Ministerul Apărării, în frunte cu gen.mr. Victor Demianenko, comisie însărcinată cu coordonarea instruirii unităţilor speciale de cercetaşi-scafandri. În cadrul unei discuţii cu ofiţerii de la unitatea respectivă, generalul Demianenko le-a relatat despre un evenîment deosebit, care a stârnit neliniştea şi deruta militarilor de toate gradele de la o bază de instrucţie de pe malul Lacului Baikal. În timpul exerciţiilor executate în apele lacului siberian, **scafandrii au întâlnit, de mai multe ori, nişte fiinţe stranii**. Aveau o înălţime de circa **3 m**, erau **humanoizi** şi **purtau un fel de costum neopreon argintiu, care se mula perfect pe corpurile lor**. Au fost **observaţi înotând la adâncimi mai mari de 50 metri, fără tub de oxigen**.

După această relatare, gen.mr. Demianenko a spus celor de faţă că a venit pentru a le propune să fie capturată o astfel de fiinţă amfibie. Ofiţerii au fost de acord şi **s-a constituit o echipă, formată din cei mai experimentaţi scafandri**. Ea a fost transportată de urgenţă pe malul lacului Baikal. Ajuns la faţa locului, un grup de **şapte scafandri** a intrat în apele lacului. Nu peste mult timp, cei 7 au dat peste astfel de fiinţe dar, **când să captureze una... o forţă necunoscută, căreia nu i s-au putut împotrivi, i-a aruncat la suprafaţă.** Numai că **toţi au suferit o embolie pulmonară. Trei dintre ei au decedat la scurt timp, iar ceilalţi au rămas schilozi pe viaţă**. Drept urmare, autorităţile militare sovietice au evacuat tabăra de pe malul lacului şi nici nu au mai încercat să dezlege enigma din apele sale...

Am mai prezentat, stimaţi cititori, încă două evenimente enigmatice care, adăugate la cele ce urmează, prezentate de nenumăraţi ziarişti şi martori oculari, converg la o singură soluţie: civilizaţia noastră de pe Terra conviețuieşte paralel cu alte civilizaţii. Prea multe fapte se adaugă acestei teze, fiind îmbrăţişată de tot mai mulţi oameni de ştiinţă...

Submarinele misterioase

La sfârşitul anului **1950**, locuitorii de pe malurile golfurilor Nuevo şi San Matias (**Argentina**) au semnalat **autorităţilor frecvente amerizări ale unor obiecte aeriene luminoase** în apele golfurilor respective. Sute de martori întocmiseră rapoarte în care relatau că au văzut **aeronave de mari dimensiuni venind în picaj, cu o viteză extraordinară şi scufundânduse în apele golfurilor**. După un timp, ele **ieşeau din apă şi decolau cu o viteză in-**

credibilă. Însă, autoritățile şi specialiştii Marinei Militare argentiniene au tratat aceste rapoarte şi relatări cu indiferență, neacordându-le nici o atenție. Pe bună dreptate, locuitorii de pe malurile celor două golfuri erau nemulțumiți.

Şi a venit anul **1960**, luna **februarie**, când, în apele golfului Nuevo, au fost semnalate **două submarine necunoscute**. Pentru capturarea lor au fost trimise mai multe distrugătoare. Apoi, a început un adevărat joc de-a "şoarecele şi pisica". Timp de mai bine de **două săptămâni**, locuitorii de pe malurile golfului au asistat la **încercările zadarnice ale distrugătoarelor de a captura sau nimici cele două submarine necunoscute**. Hidrolocatoarele distrugătoarelor detectau şi stabileau poziția submarinelor. Însă, când ajungeau în imediata lor apropiere, acestea **porneau brusc, cu o viteză de patru ori mai mare decât a navelor argentiniene. Iar manevrabilitatea lor era deosebită**. Se ştie că viteza submarinelor în imersiune este de două ori mai mică decât cea a navelor de suprafață moderne. Ori, cele două submarine sfidau orice calcule ale specialiştilor militari! Datorită faptului că ele porneau brusc, cu o viteză incredibilă, a manevrabilității deosebite de care erau capabile, de mai multe ori, distrugătoarele argentiniene erau gata să se ciocnească reciproc. Nici salvele grenadelor submarine nu afectau cele două submarine. După mai bine de două săptămâni, navele argentiniene au fost nevoite să-şi recunoască neputința şi să abandoneze "jocul".

Ce identitate aveau cele două submarine? Ce tehnică deosebită a fost folosită pentru construirea lor? Enigme...

În **octombrie 1961**, a venit rândul americanilor să se "confrunte" cu un ***"submarin necunoscut"***. Două escadre ale U. S. Navy au urmărit, în Oceanul Atlantic, timp de 48 ore, un astfel de submarin, pe care au încercat zadarnic să-l distrugă. Şi cum un astfel de incident nu rămâne mult timp necunoscut, presa a intrat în posesia informației. La insistențele ei, un ofițer de la baza navală Brunswick (statul Maine) a declarat doar că hidrolocatoarele navelor înregistraseră o *"viteză incredibilă a submarinului străin"*. Şi a refuzat să dea alte amănunte...

Numărul 43/1965 al revistei neozeelandeze *"Spaceview"* publica, în paginile sale, un raport incredibil al unui aviator. La **12 ianuarie 1965**, acesta zbura pe ruta Whenuapai (Auckland) - Kaitaia, când a observat un obiect metalic ce staționa în apele estuarului de lângă portul Whenuapai, la o adâncime de circa 10 metri. Coborând deasupra valurilor; a observat, timp de 20 minute, ciudata navă. Stătea pe fundul apei, avea o **formă fusiformă,** cu o lungime estimativă de **30 metri** şi un diametru de **15 metri**. Nava nu prezenta nici o protuberanță. Prezența "submarinului misterios" era cu atât mai ciudată, cu cât estuarul respectiv nu era accesibil unei asemenea nave. Mai mult, în zona respectivă nu putea pătrunde nici-o navă maritimă. Anunțând autoritățile din Kaitaia şi Auckland, acestea nu au acordat nici o atenție

celor semnalate de pilotul respectiv. Abia după două săptămâni, după ce revista amintită publicase raportul pilotului, autoritățile au început cercetările. Cum era de aşteptat, nu au descoperit nimic...

În **primăvara** anului **1965**, nava de pescuit neozeelandeză *"Eleondai"* urmărea bancurile de peşte. La un moment dat, căpitanul R.D.Hanning şi marinarul W.J.Johson au observat, ieşind din apă, la circa 300 m, **o ciudată navă .După ce a staționat 10-11 secunde la suprafața apei, s-a scufundat brusc**. Crezând că este un submarin, căpitanul Hanning a telegrafiat căpităniei portului Awarua, întrebând dacă în zona în care navigau erau şi submarine. Autoritățile portuare au cerut amănunte şi, când li s-a descris ciudata navă, au transmis informațiile marinei militare şi pazei de coastă. Deoarece nici un submarin nu se afla în zonă, cei doi martori au fost chemați la anchetă şi au dat detalii cu privire la ciudata navă: avea o **formă aerodinamică**, cu **înălțimea de 5 m**. La 10 m distanță de aceasta se afla o alta, asemănătoare, cu o cutie lungă de 3 m şi înaltă de 2 m. La început, cei doi martori au crezut că este vorba de două nave diferite. Observând, însă, că cele două obiecte se mişcă concomitent, şi-au dat seama că, de fapt, ele formau suprastructura unui singur vas. Corpul suprastructurii avea o culoare gri – albăstruie, corpul fiind perfect neted. Deoarece cele relatate de cei doi marinari nu corespundea nici unui tip de submarin construit, autoritățile au încercat să se autolinişteasca şi nu au acordat nici-o importanță celor relatate...

Revista *"Phenomenes Spatiaux"*, nr. 23 din 1970 relata o întâmplare stranie la care au fost martori marinari de pe cargoul argentinian "Naviero", aflat în apele Atlanticului. Pe data de **3 iulie 1967**, ora 18.15, "Naviero" ajunsese la 120 mile de coasta Braziliei, când ofițerul J. Montoya a dat alarma. Motivul: la 15 m distanță şi la o adâncime de 5 m, observase un ***"submarin misterios"***, **care naviga paralel cu cargoul**. Întregul echipaj a descris ulterior ciudatul obiect submarin. Dimensiunile estimate: aproximativ **30 metri** lungime şi **1,5 metri** diametru. Forma: cilindrică dar curbată la extremități. Contururile erau foarte clare, deoarece întreaga suprafață a "submarinului misterios" **emitea o puternică lumină fosforescentă pe o rază de câțiva metri în jurul său**. Suprafața sa era perfect netedă şi nu se puteau observa nici o turelă, turnuri, periscoape, tancuri sau chepenguri, ca la orice submarin. Ciudatul submarin a escortat cargoul timp de 15 minute, navigând cu aceeaşi viteză. Dar marinarii de pe vasul argentinian, care îl priveau cu o imensa curiozitate, **nu auzeau nici un zgomot al motoarelor**. Şeful echipajului a semnalat de mai multe ori cu o lampă Aldis, încercând să ia legătura cu "submarinul misterios" Brusc, acesta a virat la 90 de grade, a trecut pe sub cargou şi, depăşind bordul navei, s-a scufundat vertiginos, cu viteza da peste **25 noduri**, dispărând definitiv în adâncuri. Autoritățile brazili-

ene nu au acordat nici o atenție, nici o importanță celor relatate de căpitanul Ardenza şi membrii echipajului său...

Deoarece evenimentele de acest gen sunt deosebit de numeroase, mă opresc aici cu exemplificările, concluzionând că toate sunt dovezi fizice incontestabile. Iar credibilitatea martorilor şi veridicitatea celor relatate nu pot fi puse la îndoială. Şi, cu toate că rapoartele rămân ignorate, ele nu pot fi combătute ştiinţific. În plus, mai trebuie subliniat un lucru: în toate cazurile, aceste "submarine misterioase" au fost înregistrate de hidrolocatoarele, radarele sau telemetrele navelor care le-au întâlnit.

Prezența acestor "submarine misterioase" este o altă enigmă. Cine le-a construit? Unde îşi au bazele? Cine le pilotează?...

După decembrie 1989, cititorului din România, avid să-şi lărgească orizontul informațional, i s-au pus la dispoziție numeroase materiale. Inclusiv texte vechi şi noi referitoare la contacte (în urma "materializării") cu ființe din cadrul unei / unor "lumi paralele invizibile".

Jeanne d'Arc şi "ființele luminoase"

La 30 mai 1431, în urma unui îndelungat proces, în timpul căruia a fost umilită şi torturată bestial, **Jeanne d'Arc a fost arsă pe rug**. O fată simplă de la țară, cea care, în fruntea trupelor franceze, avea să elibereze, la **8 mai 1429**, oraşul **Orléans** şi alte ținuturi de sub ocupația engleză, avea să fie judecată şi "dovedită ca vrăjitoare". Fecioara din Orléans, **vândută englezilor de către Jean de Luxembourg,** a fost **numită la comanda trupelor franceze de către însuşi Delfinul Carol al VII-lea**. Pe bună dreptate, istoricii şi-au pus întrebarea: cum s-a putut ca unei simple țărăncuțe să i se încredințeze această comandă? Însă, documentele vremii, precum şi cele ale proceselor care au consemnat depozițiile eroinei Franței, scot la iveală lucruri stupefiante. Atât pentru cititori, cât mai ales pentru cercetătorii istorici şi oamenii de ştiință.

Totul a început în anul **1426**, în satul Domremi, când tânăra Jeanne d'Arc a fost **contactată de ființe din "altă lume"**. De atunci, aceste contacte au devenit **permanente**. Ființele miraculoase **se "materializau" din aer**, luând forma trupului omenesc, **înconjurate fiind de o lumină ireală**. Ele erau **văzute doar de tânăra Jeanne**, fiind invizibile pentru restul oamenilor. După fiecare "conversație", se dematerializau, ele dispărând din nou în aer. La început, "ființele luminoase" i-au spus că **au misiunea de a ajuta poporul francez să înlăture ocupația engleză din nord-vest**. Uneori, Jeanne d'Arc nu vedea acele ființe, dar **le auzea vocile**.

După o perioadă de "tatonare", aceste ființe dintr-o "altă lume" **i-au spus că-i revine o sarcină istorică. Aceea de a conduce personal arma-**

tele franceze pentru eliberarea oraşului Orléans. În acest sens, i-au dat sfaturi şi indicaţii precise.

Tânăra Jeanne le-a spus părinţilor ce intenţionează şi **s-a prezentat în tabăra franceză, solicitând comanda unei trupe**. Bineînţeles că ofiţerii nici nu au vrut să audă despre acest lucru. Din contră, au luat-o în derâdere. Dar... după un timp, într-un mod inexplicabil pentru cei din preajmă (în special nobilii), au fost de acord! Şi, în ziua de **24 februarie 1429** - la trei ani după, ce a fost "contactată" de "fiinţele luminoase"-, tânăra Jeanne d'Arc este **prezentată Delfinului Carol al VII-lea**. Întrevederea a avut loc în localitatea **Chinon**, de faţă fiind curteni şi comandanţi de oşti şi a fost **facilitată de Jean de Metz**.

În faţa Delfinului, Jeanne îşi repetă cererea. Însă, acesta nici nu vrea să audă. **Atunci, se "materializează" un singur personaj din "altă lume"**. De data aceasta, **putând fi văzut de viitorul rege şi un număr de curteni**. Pentru ceilalţi a rămas invizibilă. Deşi nu-i venea să-şi "creadă ochilor", Delfinul a cerut "un semn" material de la entitatea "materializată" în faţa sa. Acesta şi-a întins mâinile în care, sub privirile înmărmurite ale celor care o vedeau, **s-a materializat o "coroană de oţel"!!** Coroana a fost înmânată de "fiinţa strălucitoare" Delfinului, **cu promisiunea că va fi încoronat cu ea victorios !!! În faţa acestui "semn", Delfinul Carol al VII-lea a acceptat să încredinţeze Jeannei d'Arc comanda trupelor.**

Restul este istorie. Bătălii care au schimbat soarta Franţei. Dar, întemniţarea "fecioarei din Orléans" pe timpul îndelungatului proces este nu numai istorie, ci conţine şi fapte care pun pe gânduri. Întâmplări care, de-a lungul secolelor, au frământat multe minţi ale oamenilor de ştiinţă şi frământă şi astăzi.

Din documentele vremii dar mai ales din cele ale proceselor rezultă următoarele:

- pe timpul cât se afla în temniţă, "fiinţele luminoase" au continuat să o "viziteze" pe Jeanne d'Arc: se "materializau" din aerul din celulă sau străbăteau zidurile pentru a ajunge la ea.

- temnicerii au auzit-o de mai multe ori stând de vorbă cu "cineva", dar niciodată n-au văzut pe nimeni.

- aceste entităţi o sfătuiau cum să răspundă întrebărilor din timpul interogatoriilor...

Concluzia care se desprinde din cele prezentate este că **Jeanne d'Arc a fost antrenată în această acţiune** - conducerea trupelor franceze - **şi pregătită de entităţi aparţinând "altei lumi"**, care deţineau puteri miraculoase, de neînţeles pentru noi: "materializarea" subită din aer, unde dispăreau la fel; numai anumite persoane le puteau vedea trupurile luminoase şi auzi vocile; puteau să treacă prin ziduri groase. Apare întrebarea firească:

din ce fel de "materie" erau alcătuite? Dar, întrebarea care persistă şi în ziua de astăzi este următoarea: **dacă aveau aceste puteri miraculoase, de ce nu au salvat-o pe Jeanne d'Arc şi au lăsat-o să fie arsă pe rug?**

Se pare că, la această întrebare, răspunsul trebuie căutat în plan spiritual şi făcută **o paralelă cu judecarea, condamnarea şi chinurile, precum şi crucificarea lui Iisus Hristos**.De ce, ca fiu al lui Dumnezeu, Divinitatea nu a intervenit pentru a-l salva? Deoarece, **prin aceasta, Dumnezeu a adus pe Pământ doctrina universală a *"iubirii spirituale între oameni"* Şi a adus creştinismul**, care, în faţa vrajei misticismului oriental sau a altor religii, **oferă cel mai puternic obstacol: UN MORMÂNT GOL!** Spre deosebire de creştinism, fondatorii altor religii mari sunt veneraţi chiar la mormintele lor. Astfel, mormântul lui Mohamed din Medina nu este gol. Cum nu este gol nici mormântul lui Confucius din China. Părţi din corpul lui Budha sunt împrăştiate ca moaşte în diferite temple din Orient. Dar desfid pe oricine care spune că a văzut un mormânt,o capelă ori un altar care să revendice măcar un oscior din trupul lui Hristos ! Pentru că relatarea Scripturii aste adevărată. El a învins moartea şi a lăsat drept mărturie un mormânt gol. Nu mai dezvolt această idee, dar ea ar trebui să dea de gândit tuturor oamenilor din lume.

Deci, oare, "fiinţele luminoase" dintr-o "lume invizibilă" care au antrenat-o în acţiunile ei pe Jeanne d'Arc nu au căutat să arate Umanităţii un fapt esenţial? Că, exact ca în cazul crucificării lui Hristos, **ideea fundamentală a libertăţii**, simbolizată, de data aceasta, de o fecioară eroină, **nu trupul omenesc, din carne şi oase, este cel care contează, ci realizarea acestor valori superioare de către adevărata noastră fiinţă: EUL SPIRITUAL !**

Şi mai trebuie cunoscut un fapt, atestat tot istoric, şi care are o importanţă deosebită pentru cazul prezentat: **acea coroană de oţel** – "semnul" material cerut şi primit de Delfinul Carol al VII-lea - **cu care a fost apoi încoronat ca rege în Catedrala din Reims, a dispărut. Pur şi slmplu a dispărut. S-a dematerializat ! ...**

Apariţii miraculoase ale "Fecioarei Maria" ?

Evenimente stranii s-au petrecut din antichitate şi până în zilele noastre. Personaje care se "materializau" şi "dematerializează" în aer au fost văzute de grupuri mai mici sau mai mari de oameni. Numai în secolul XX au fost consemnate sute de apariţii ale unor "fiinţe strălucitoare". Însă, ele au fost considerate "minuni". La aceasta, un rol important l-au avut autorităţile religioase. O foarte mică parte dintre aceste cazuri, care le-au convenit, au fost considerate ca intervenţii ale Fecioarei Maria. Restul de cazuri, deşi văzute de mii de oameni care au rămas impresionaţi, au rămas în umbră şi date uitării.

În fapt, fiecare caz de "materializare" a unei "ființe luminoase" a avut, la vremea lui un impact deosebit de mare asupra unor mase largi de oameni. Şi, de fiecare dată când a fost dirijat către manifestări religioase de masă, s-a putut remarca un fapt deosebit: **niciodată "ființele luminoase", care s-au "materializat" în văzul oamenilor şi le-au vorbit, nu s-au declarat ca fiind acele persoane sfinte nominalizate. Acest lucru l-au făcut localnicii şi mai ales unii preoți**, care aveau tot interesul să fie interpretate ca atare. Iată câteva cazuri:

- În seara zilei de **27 noiembrie 1830**, sorei Catherine Laboure, în vârstă de 24 ani, i-a apărut, dintr-un nor luminos, o *"frumoasă Doamnă"*.

- În după-amiaza zilei de **19 septembrie 1846**, la marginea satului La Sallete, situat într-o zonă muntoasă din Alpi, doi copii care păzeau vitele - Melanie Calvat (15 ani)şi Maximin Giraud (11 ani) - au văzut apropiindu-se o lumină strălucitoare. Din mijlocul ei, a apărut o *"Doamnă foarte frumoasă"*. Povestind întâmplarea, sătenii au exclamat: *"Păi, a fost chiar Sfânta Fecioară"*.

Pentru modul de interpretare a aparițiilor "ființelor luminoase", iată mai jos cazul relatat de specialistul francez Jacques Valée, în cartea "Alte dimensiuni":

*"La **Kock**, în **Irlanda**, în anul **1852**, mai mulți martori au observat nişte **siluete luminoase, printre ele aflându-se şi Fecioara Maria**. Trei martori au văzut-o **cu picioarele goale**. O femeie, Bridget Trench, s-a îndreptat spre apariție pentru a îmbrățişa picioarele Fecioarei. Dar **brațele ei au întâlnit doar aerul**.*

«Nu am simțit nimic decât zidul şi, totuşi, siluetele acelea păreau atât de pline de viață, încât nu am putut pricepe nimic şi m-am minunat cum mâinile mele nu pot simți ceea ce era atât de limpede pentru ochii mei».

*Bridget a mai remarcat şi că **ploua torențial**, dar: «am pipăit pământul cu mâinile mele, locul acela era, însă, **perfect uscat**. Vântul bătea dinspre sud dar ploaia nu le-a udat atât timp cât ființele acelea s-au aflat acolo».*

*Un bărbat din grup a fost considerat de localnici ca fiind **Sf. Ioan**, deşi era **îmbrăcat ca un episcop**..."*

Iată un caz tipic de interpretare după bunul plac, de către reprezentanții religiei, a unei astfel de aparții. Ea este relatată de Florin Gheorghiță, în cartea sa " Lumini invizibile":

*"În după, amiaza zilei de **11 februarie 1851**, s-a produs prima apariție de **lângă mica peşteră Masabielle, în zona munților Pirinei - în sudul Franței**. Locul avea să devină, treptat, cel mai vizitat centru de pelerinaj din Franța, an de an venind la **Lourdes** milioane de pelerini şi bolnavi din țară şi de peste hotare.*

*Ca de obicei, şi în acea zi friguroasă, fetița **Bernadette Soubiros** - de **14 ani** - era plecată cu o soră a ei să adune vreascuri, această muncă fiind singura posibilitate de a asigura existența părinților şi a celor patru copii*

din casă. Depărtându-se de sora sa, la un moment dat, în faţa ei, cam ***la 3 m deasupra solului****, a apărut* ***o lumină caldă****. Din acel nimb de lumină,* ***s-a conturat, apoi, trupul sclipitor al unei copile frumoase****, care îi surâdea. Timp de câteva săptămâni, în acelaşi loc, Bernadette a avut repetate întâlniri şi convorbiri cu prietenoasa apariţie strălucitoare. Neştiind cine era «frumoasa copilă», ea avea să o denumească, în relatările ulterioare, prin cuvântul* ***«Aquero»*** *(în dialectul local însemnând* ***«Aceasta»****).*

La întâlnirea din ***2 martie****, tânăra apariţie luminoasă i-a recomandat să bea şi să se spele cu apa izvorului aflat la capătul ascuns al grotei. Aflând de această recomandare, localnicii, care începuseră să o însoţească pe Bernadette la întâlnirile cu fata sclipitoare, au băut şi ei din apele izvorului ascuns; deşi* ***nici unul dintre însoţitori nu auzeau şi nu vedeau prezenţa luminoasă****, la scurt timp, unii au constatat tămăduiri neaşteptate. Şi, astfel, s-a dus vestea despre o altă «minune». Izvorul a fost captat şi s-au făcut amenajări tot mai ample. De-a lungul anilor care au urmat,* ***apa aceasta a vindecat mii de bolnavi din întreaga Franţă şi apoi şi din alte ţări*** *(numai între anii 1893 şi 1917, biroul de constatări medicale de la Lourdes a înregistrat 2.000 de bolnavi vindecaţi; şi în deceniile următoare au fost consemnate* ***sute de vindecări miraculoase****; printre acestea, au devenit* ***notorii cazurile unor bolnavi irecuperabili din punct de vedere medical****-n.a.).*

Întrucât Bernadette nu ştia cu cine purta repetatele convorbiri, la insistenţa preotului local, a întrebat-o pe copila luminoasă cine este ea. Fără să mai surâdă, «Aceasta» i-a răspuns: ***«Sunt Concepţia Imaculată»****. Date fiind vindecările miraculoase şi faţă de cele constatate din anchete riguroase la care a fost supusă Bernadette,* ***ecleziarhii au tras concluzia că acea copilă luminoasa ar fi fost chiar Fecioara Maria...***

În anul 1933, Vaticanul a aprobat canonizarea Bernadettei*, care, încă din adolescenţă, şi-a dedicat viaţa trăirii monahale,* ***devenind maică****".*

Cele mai îndelungate apariţii ale unor "fiinţe luminoase", puse foarte uşor în seama Fecioarei Maria, au avut loc în **Egipt**, începând cu seara zilei de **2.04.1968**. Realitatea este că **aceste "fiinţe luminoase" acceptau şi acceptă numele care li se atribuie şi ulterior chiar se folosesc de ele**. Şi, în neştiinţa noastră, nu vrem sau nu putem să acceptăm **că acţionează astfel pentru a-şi, atinge scopuri mult mai complexe** - nesesizate de noi, pământenii. Cum altfel poate fi calificat următorul caz, prezentat în lucrarea *"Sfidarea timpului"* de S. Ştefănescu ?...

"Profesorul cu togă" salvează ONU !

În anul **1950**, la **Lake Success**, în **Statele Unite**, se desfăşura **o sesiune specială a Comitetului Politic al Naţiunilor Unite ce urma să aibă o importanţă deosebită pentru viitorul O. N. U.** Înainte de accesul persoane-

lor, **sala fusese controlată amănunţit** de membri ai Serviciului de Securitate. Fiecare persoană ce intra era verificată pe lista autorizată de participare. În plus, **componenţii delegaţiilor se cunoşteau între ei, iar oamenii de ordine păzeau permanent uşile**. După ce toţi îşi ocupaseră locurile în jurul mesei ovale iar rumoarea se potoli treptat, cele câteva clipe de linişte fură curmate de un murmur general de surpriză, privirile participanţilor fixându-se în direcţia preşedintelui, Sir General Rau. Totuşi, nimeni nu se uita la el, ci înapoia sa. Acolo, nu se ştie de unde a apărut, **stătea drept, în picioare, un bărbat înalt, subţire, cu o barbă frumos tăiată, purtând sandale şi togă**. Uimit, Sir Bengal Rau îi ceru necunoscutului să spun cărei delegaţii îi aparţine. Acesta însă, fără a ţine cont de întrebare, se adresă celor prezenţi cu o voce blândă dar pe un ton care impunea tăcere şi, **cu toate că nu folosea microfonul, sunetele umpleau întreaga încăpere. Timp de câteva minute a urmat un schimb de replici dure între insolitul personaj şi membrii principalelor delegaţii (U.R.S.S., S.U.A. şi Marea Britanie). Dialogul a avut însă darul de a modifica radical în bine cursul unor dezbateri de rău augur, esenţiale pentru pacea mondială.** Apoi, terminând ce avea de spus, necunoscutul **se îndreptă liniştit spre uşa deschisă de un gardian, păşi pragul şi dispăru, fără ca cineva de pe culoar să-l fi văzut ieşind !!...***

Nălucile din Lumea de Dincolo

*"**La nord de oraşul Silgo**, pe versantul meridional al muntelui **Ben-Bulben**, la o sută de paşi deasupra unei poieni, se află **un mic pătrat alb: piatră de calcar**. Nici un muritor n-a atins-o cu mâna, nici o capră şi nici o oaie n-au păscut vreodată prin preajma ei. Nici un loc din lume nu este atât de inaccesibil iar pentru un spirit fragil, puţine locuri sunt sinonime cu teroarea"*. Cel ce scrie aceste rânduri este **celebrul poet Butler Yeats, primul laureat al Premiului Nobel pentru literatură**, cântăreţul străvechiului eroism al magiilor celtice.

Cu toate că a trecut mai mult de un secol de la mărturia lui Yeats, **locul descris de poet e învăluit şi azi în mister, fiindcă şi astăzi se crede că piatra albă este poarta care duce în Lumea de Dincolo. Spre miezul nopţilor cu lună plină, piatra se roteşte şi lasă vederii o deschizătură în pământ. Iar atunci, o mulţime de făpturi extraordinare, "oameni transparenţi şi plutitori" ies, înălţându-se în văzduh.** Tradiţiile, legendele şi martorii spun că **rare sunt cazurile când cei veniţi de pe lumea cealaltă pleacă înapoi cu mâinile goale**. *"Uneori,* spune Yeats, *o tânără*

---

* **N. edit.:** Despre acest "Profesor" misterios se crede că ar fi contele de Saint Germain şi ar fi realizat, ulterior, Constituţia SUA !...

soție sau un nou-născut sunt duși de năluci sus, în munți. Poarta se învârte din nou și se închide în urma lor, tânăra soție și pruncul rămânând pe vecie în Lumea de Dincolo".

Când **doamna Ormsby, o văduvă din Sligo**, a fost chestionată de Poliție în legătură cu **dispariția bruscă a soțului ei**, ea a scuturat capul, resemnată, spunând că știe foarte bine unde se află. Nici în cer, nici în Infern, nici măcar în Purgatoriu, Ros de demonul curiozității, într-o noapte cu lună, se dusese la Ben-Bulben...

Cei pe care nălucile îi fură și îi duc în Lumea de Dincolo nu se mai întorc niciodată, cu toate că există și excepții, cum e cazul unei femei sechestrată la Sligo, la finele secolului trecut, pe când băiatul ei era încă prunc. Se plimba cu soțul ei prin grădină, ținându-și copilul la sân. Șapte ani mai târziu, a făcut tot ce a putut ca să scape și să-și vadă fiul care crescuse. Cu tot felul de șiretlicuri l-a ademenit să vină la Glasgow, unde i s-a înfățișat. I-a explicat că trăiește *"sub protecția spectrelor"*, că e fericită și că *"trăiește mai bine ca pe Pământ"*.

Tânărul relatase ulterior că mama lui îi oferise câteva din alimentele aduse: fructe mari, plăcute la vedere și extrem de aromate, pe care el, însă, a refuzat să. le guste, bănuind că mama vrea să-l ademenească și să-l ducă în Lumea de Dincolo. Cu toate că o iubea și s-a bucurat s-o reîntâlnească, a refuzat toate fructele. Frica de necunoscut era mai puternică decât iubirea. Și-au spus adio și băiatul s-a întors la Sligo.

Piatra, pătrată și albă, **de la Ben-Hulben a fost respectată chiar și de călugării creștini care au evanghelizat Irlanda**, cum a fost de pildă Sfântul Columb (legenda spune că s-a rugat lângă piatră o noapte întreagă, nu ca s-o exorcizeze și să termine cu teroarea pe care o răspândea, ci pentru sufletele oamenilor purtați dincolo).

Prin poarta de piatră n-au apărut doar spectre și oameni plutitori fără nume, ci și regi și regine legendare, despre care vorbește întreaga literatură galică. **Regina Maeve**, zburând, călare pe calul ei, a fost văzută de numeroși săteni; care au comparat-o cu o fecioară frumoasă, îmbrăcată în alb. Cu toate că Ben-Bulben este poarta cea mai cunoscută de trecere către Lumea de Dincolo, **în apropiere există și alte locuri, la fel de ciudate.** La o distanță. de 8 km și jumătate față de Sligo, spre sud, se află o baltă întinsă și adâncă, mărginită de arbori și frecventată de păsări acvatice. Numele ei este **Lac Cocur**. Iar din locul acesta **ies hoarde de făpturi supranaturale**, care se poartă la fel ca rudele lor de la Ben-Bulben. Localnicii mai curajoși se ascund în căpițe și **le privesc în nopțile cu lună plină, recunoscând cu uimire, printre făpturile zburătoare, multe rude, și cunoscuți decedați**...

Reverendul Kirk, din Aberfoyle (citat de Jacques Vallée în "Alte dimensiuni"), a studiat teologia la St. Andrews, obținând diploma de profe-

sor la Edinburg. A fost preot în parohiile din Balqueder şi Aberfoyle. A **decedat în 1682**. Este cel care **a inventat denumirea de "Comunitatea Secretă", pentru a descrie organizarea elfilor**. Este imposibil să citez conținutul întregului tratat, aşa că mă voi rezuma la cele prezentate de dr. Cristian Negureanu despre elfi:

1.Natura lor este intermediară **între om şi îngeri**.

2.Din punct de vedere fizic, au **corpuri foarte uşoare şi fluide**, comparabile cu norii. Pot fi văzuți mai ales în amurg. Pot să apară şi să dispară după cum doresc.

3.Din punct de vedere intelectual, sunt **inteligenți şi curioşi**.

4.**Au puterea de a lua cu ei ce doresc**.

5.**Trăiesc în interiorul Pământului**, în peşteri, în care se ajunge prin orice crăpătură sau deschizătură prin care trece aerul.

6.Când oamenii nu trăiau încă peste tot în lume, creaturile obişnuiau să viețuiască aici şi aveau agricultura lor proprie. Civilizația lor a lăsat urme pe munții înalți.

7.Corpurile lor, ca ale cameleonilor, le permit **să înoate prin aer cu toată gospodăria**.

8.Se spune că **au nişte case minunat de mari, foarte frumoase**, dar în majoritatea împrejurărilor sunt **invizibile pentru ochii omeneşti**. Kirk le compară cu nişte insule fermecate.

Fotografii cu... sufletele oamenilor în drum spre Pluto (Purgatoriùl) !

Telescopul spațial Hubble, folosind echipament de fotografiere în infraroşu, a reuşit fotografierea *"duhurilor"*, despre care apostolul Pavel spune: *"Căci n-avem noi de luptat împotriva cărnii şi a sângelui, ci împotriva căpeteniilor, împotriva demonilor, împotriva stăpânitorilor întunericului acestui veac, împotriva duhurilor răutății care sunt în locurile cereşti"*. (Efeseni 6:12).

Chiar dacă experții au păreri diferite în ceea ce priveşte natura figurii lor umanoide, ei sunt de acord că **fotografiile sunt *"absolut autentice"***: *"Ştiam de aceste fantome din spațiu de mai mult de doi ani"*, a declarat un înalt oficial, din cadrul NASA. ***„Telescopul Hubble furnizează fotografii din mai 1993**, dar şefii Agenției au dorit să le țină secrete, până găsesc o explicație a acestor stafii. Dar, cred că a sosit momentul ca ele să devină publice"*.

Sursa-rămasă anonimă din motive obiective-a declarat că *"imaginile au început să apară imediat după instalarea pe telescopul Hubble a unui echipament de fotografiere în infraroşu, ce permite filmarea razelor de căldură. Tocmai încercam să obținem mai multe informații despre cum afec-*

tează căldura solară planeta Pluto. ***Sufletele oamenilor plutind prin spațiu era ultimul lucru pe care ne așteptam să-l vedem.*** *"*

Într-un efort de a găsi o explicație a fenomenului, NASA a chemat experți din toate colțurile lumii, de la oameni de știință și până la clerici. Opiniile au fost diferite.

"Această arie din Univers care se află lângă Pluto este chiar Purgatoriul, locul dintre Rai și Iad, unde sufletele greșiților merg să ispășească pentru ce au făcut în viața materială", a declarat **episcopul Pedro Garcia,** cunoscut teolog spaniol. Dar **un fizician din Boston** nu este de acord cu această teorie. *"Aceste fantome sunt rezultatul impulsurilor electrice, esența reală a ființii, care nu poate fi nici creată, nici distrusă"*, a declarat omul de știință, care a dorit să-și păstreze anonimatul. Acesta a ajuns la concluzia că *"atunci când murim, electricitatea existentă în corpurile noastre țâșnește în spațiu sub forma spiritului".*

Un alt expert crede că aceste creaturi nu sunt de pe Pământ. *"Ele sunt clare și fără nici un dubiu de pe o altă planetă"*, a declarat cercetătorul francez **dr. Alain Voler**, autor a 11 lucrări despre formele de viață extraterestră.

Controversele de mai sus nu pot decât să adâncească încă o enigmă a unor creaturi dintr-un alt univers (dintr-o lume paralelă). Deoarece, pelicula fotografică în infraroșu nu poate minți...

Corabia lui Magelan – observată... în plin zbor !

În **1802**, matematicianul francez **Gaspard Monge** scria: *"Există fenomene pe care mintea omului nu le poate înțelege și, probabil, nici nu va putea vreodată să le înțeleagă. Martori oculari au declarat că au întâlnit,* ***în păduri, găuri luminoase*** *îndărătul cărora nu poți pătrunde, pentru că riști să nu te mai poți întoarce..."*

La începutul anilor **'90**, **Arthur Weisman**, de la institutul californian La Salle, specializat în cercetări parapsihologice, declara: *"Există* ***imagini cerești.*** *Un soi de* ***cercuri luminoase care reflectă imaginea Universului, a stelelor și planetelor,*** *de parcă Cerul și Pământul s-ar întâlni într-un punct care permite oamenilor să vadă... nevăzutul!"*

În anul **1993**, căpitanul vasului comercial "Halifax", **Louis Martonson,** scria în jurnalul de bord *"Suntem în data de* ***29 iunie 1993****, cerul este senin, valurile liniștite, navigăm pe coasta vestică a Africii,* ***la circa 90 mile de Golful Guineea****. La un moment dat, ofițerul de cart ne atenționează că deasupra liniei orizontului a apărut, ca din senin, un imens vas, mai degrabă o corabie. Ne-am repezit cu toții pe punte: la circa 3 km,* ***la o înălțime de 150 metri, plutea o corabie****! Cu o lunetă, am putut vedea cu claritate chiar și câțiva marinari care alergau pe punte. Întregul personal al navei Halifax a putut vedea cum* ***corabia avea pânzele întinse și era mânată de vânt****! Nu a*

fost halucinație colectivă! Mai degrabă, ceva ce nu poate fi înțeles de mintea omenească... Ce corabie a fost? Am priceput dintr-o dată cu toții: ***era corabia Marelui Magelan: Victoria !"***

În **1994**, locuitorii **Valdes**-ului argentinian au putut vedea cum **pe cer... gonea un tren!** Specialiștii au decis că nu poate fi vorba de psihoză clectivă, nici de halucinație colectivă, **printre cei care au asistat la fenomen fiind inclusiv primarul, polițiști, oameni de ordine**. Iată ce au declarat aceștia în unanimitate: *"Trenul parcă avea 16 vagoane. Am văzut clar roțile trenului, din care parcă săreau scântei. Imaginile au durat mai bine de 15 minute..."*

Avion cu schelete zburătoare

În decembrie 1992, pe aeroportul din capitala Columbiei s-a produs un caz inexplicabil: **un avion a apărut brusc deasupra Bogotei și s-a îndreptat spre aeroport, în intenția vădită de a ateriza**. Dispecerii din turnul de control au încercat să ia legătura cu echipajul avionului, nereușind însă. Apariția bruscă a avionului necunoscut a produs o panică controlată în turn, mai ales că **era pe cale sa se ciocnească cu aeronava de pe ruta Bruxelles-Bogota, care tocmai primise aprobarea de aterizare**.

Fără nici o aprobare, avionul necunoscut a aterizat pe o pistă liberă, a rulat până la capătul ei, după care s-a oprit. Imediat s-a dat alarma și mașinile de intervenție au înconjurat aeronava. De prima dată, s-a constatat că era **de tip *Lockheed Constellation*, tip de avion ce nu se mai construia de zeci ani și care nu mai era în dotarea nici unei companii aeriene din lume. Avea însemnele companiei aeriene *"Panair do Brasil"*, companie desființată de multă vreme**. Deoarece, în interior nu se producea nici o mișcare iar ușile nu se deschideau, lucrătorii de pe mașinile de intervenție le-au deschis forțat și au pătruns în interior. Aici, i-au întâmpinat scene incredibile, de coșmar chiar. **Pe fotoliile pasagerilor erau 36 de schelete umane, iar în cabina piloților-patru. În câteva scrumiere de la fotoliile pasagerilor mai fumegau încă țigări marca "Old Gold", marcă ce nu se mai fabrica de câțiva zeci ani.** Pe mai multe măsuțe, se găseau **cești de cafea din care se ridicau aburi. Pe fotolii, erau ziare scrise în portugheză, tipărite la data de 21 septembrie 1946. Hârtia ziarelor era ca și nouă, având chiar mirosul specific de tipăritură proaspătă. În exterior, avionul era foarte curat, parcă atunci fusese spălat.**

S-a constituit o echipă de cercetători, formată din oameni de știință din diferite domenii și de specialiști în aviație. În urma cercetărilor, s-a constatat că avionul respectiv, având indicativul 348, **a decolat de pe aeroportul din Rio de Janeiro având destinația Havana**. Însă, niciodată nu a ajuns la destinație. Cercetările întreprinse la vremea respectivă au conclu-

zionat că, din motive necunoscute, avionul s-a prăbuşit în imensitatea mlaştinilor ori a pădurilor tropicale.

Medicii legişti din comisie au constatat că **pasagerii şi membrii echipajului au murit de foame**. Însă, nimeni din cadrul comisiei nu a putut da, cel puţin, un răspuns satisfăcător la următoarele întrebări: cine a pilotat avionul la aterizare?; de ce, în **46 ani**, numai corpul uman s-a descompus, restul obiectelor şi lichidelor rămânând la starea din 1946, imediat după decolare (ceştile cu cafea, ţigările fumegânde, ziarele etc.)?; ce s-a petrecut în cei 46 ani cu avionul respectiv?

Neputându-se da răspunsuri plauzibile şi convingătoare, toţi membrii comisiei au fost unanimi în a da următorul verdict: printr-o împrejurare inexplicabilă, avionul respectiv **a dispărut într-o lume paralelă**, unde a "rătăcit" timp de **46 ani**, **după care s-a rematerializat brusc în decembrie 1992,** deasupra capitalei Columbiei.

Capitolul V

LOCUITORII DIN INTERIORUL TERREI

Pământul este gol pe dinăuntru !

Suprafața totală a pământului, este de **137 milioane mile pătrate**: Greutatea sa, de aproximativ **6.000.000 tone.** De aici apare primul semn de întrebare: **dacă ar fi o sferă solidă, Pământul ar trebui să aibă o greutate mult mai mare**. Al doilea: se ştie că **polii magnetici nu corespund cu polii geografici. Dacă pământul ar fi o sferă solidă, acest lucru ar fi obligatoriu** (adică, ei să coincidă). Şi acum iată câteva mărturii şi descoperiri care vin în sprijinul ideii că Pământul este gol.

În anul **1906**, a apărut **cartea *"Fantoma Polilor"***, în care, **pentru prima dată, Wiliam Reed susține teoria potrivit căreia Pământul ar putea fi gol pe dinăuntru iar interiorul său comunică cu suprafața prin două deschideri polare.**

Marshal H. Gardner a publicat, în anul **1920**, cartea *"O călătorie spre interiorul Pământului"*, în care, printre altele, spunea: *"Vom vedea toate acestea* (faptul că Pământul este gol în interior - n.a.) *când vom explora Arctica în amănunțime, lucru pe care îl vom putea face cu ușurință cu ajutorul avioanelor. Şi, odată ce vom fi văzut, ne vom întreba de ce am fost atâta timp orbi în fața evidenței care, așa cum se arăta în această carte, s-a aflat în fața ochii oamenilor timp de peste un secol"*.

Iar acum, vin faptele. În anul **1947**, **contra-amiralul Richard E. Byrd**, din Marina Statelor Unite, a zburat cu avionul 1.700 mile, **dincolo de Polul Nord**, în deschiderea polară. Spre uimirea sa, **acolo a descoperit ținuturi cu o climă caldă, brăzdate de râuri cu o vegetație abundentă şi numeroase animale!**

La începutul anului **1956**, pe data de **13 ianuarie**, o expediție condusă tot de el, **a pătruns 2.300 mile dincolo de Polul Sud**. Pe 13 martie 1956 (deci, a lipsit două luni!), la întoarcerea din expediție, Byrd vorbea despre un *"ținut al misterului veşnic"* şi despre *"centrul Marelui Necunoscut"*.

Rezultatele explorărilor lui Byrd au fost **ținute secrete de amerîcani. Dar şi ruşii au ajuns la aceleaşi concluzii**, exploratorii lor afirmând că *"explorarea şi cercetarea au dovedit că o zonă imensă a suprafeței Pământului, şi, în mod corespunzător, mari domenii ale Necunoscutului ar putea fi aduse la nivelul înțelegerii umane, într-un timp foarte scurt"*.

În sprijinul existenței acestor "ținuturi misterioase" vin nenumărate mărturii ale unor oameni de ştiință şi exploratori .

Pe data de **3 august 1894**, exploratorul **Dr. Fridtjof Nansen** a fost **surprins de o vreme deosebit de caldă şi a observat urme de vulpi**. Dato-

rită vânturilor calde, care aduceau praf(!), a fost nevoit să-şi întrerupă expediţia. Iar când a spus că *"cei de acasă, din Norvegia, nu-şi prea închipuie că navigăm drept spre Pol prin apă neînghețată; n-aş fi crezut-o nici eu, dacă mi-ar fi prezis-o cineva"* se referea la următorul fenomen: **pe măsura apropierii de Polul Nord, exista mare liberă, în timp ce spre sud e mai multă gheaţă.**

Alţi exploratori au remarcat acelaşi lucru care i-a intrigat: **cu cât se apropiau de Polul Nord, observau o creştere a temperaturii ! Pe apă, au văzut plutind conifere, iar în aer zburau fluturi şi îi pişcau chiar ţânţari !!** Observaţiile lor au mai concluzionat că **toate animalele migrează spre Nord.**

Curios este faptul că **nu toate expediţiile au observat şi au trăit aceste fenomene**. Dar membri ai nenumăratelor expediţii le confirmă.

În lucrarea ***"Zeul fumuriu"***, de W. G. Emerson, este menţionată experienţa unică trăită de exploratorul norvegian Olaf Jansen care a ajuns în această "lume ascunsă". Aici a întâlnit **o floră abundentă, copaci gigantici şi oameni uriaşi de aproximativ 12 picioare** (1 picior = 0,31 cm – deci, aprox. **3,72 m!**) **care trăiau între 400 şi 800 ani** !!

Stau mărturie în acest sens şi numeroasele rapoarte ale unor **exploratori care au pătruns în deschiderea polară nordică**. Ei au remarcat faptul că **oceanul pe care luteau în interiorul Pământului a devenit treptat râu !** Şi amintesc de **o serie de ape din "adâncul" Pământului.**

De nenumărate ori am subliniat, în alte lucrări, **legătura dintre Biblie şi Ştiinţă**, faptul că toate descoperirile umane par să fi fost făcute doar pentru a confirma adevărurile cuprinse în ea. Biblia susţine teoria Pământului rotund, dar gol:

- *"Rotocolul pământului său"* (Proverbe 8: 31);

- *"El* (Dumnezeu-n.a.) *şade deasupra cercului Pământului"* (Isaia 40:22) ;

- *"El* (Dumnezeu-n.a.) *întinde miază-noapte asupra GOLULUI* (Pământul-n.a.) *şi sprijină Pământul pe nimic"* (Iov 26:7);

- *"Pământul este pustiu şi gol"* (Geneza 1:2).

Iar în ceea ce priveşte înălţimea uriaşilor, Biblia, referindu-se la **Goliat**, susţine că avea *"şase coţi şi o palmă"* (Samuel 17:4), deci aproximativ **3,80m** (un cot = 0,60 m). În lucrarea "Zeul fumuriu" se susţine că uriaşii văzuţi de exploratorul Olaf Jansen aveau aproximativ 3,72 m înălţime!

În lucrarea amintită, se mai susţin următoarele: **Pământul are deschideri circulare la Poli, iar apa oceanului, care curge prin aceste deschideri, aderă la crusta solidă, atât deasupra, cât şi dedesubt.** Aceasta, deoarece **centrul de greutate al Pământului se află în mijlocul porţiunii solide şi nu în interiorul său gol. Iar aurora boreală este efectul unui mic soare central.**

Vreme îndelungată, **problema aisbergurilor** a suscitat numeroase controverse. Se ştie că ele **au apă dulce**. Dar **s-au format în oceanul a că-**

rei apă este sărată. Şi atunci?... Singura explicaţie valabilă se pare că este următoarea: apa dulce provenită din râurile care izvorăsc din "Adânc" (din interiorul Pământului), după ce ajung la suprafaţă, unde este mult mai rece, îngheaţă şi se transformă în aisberguri. Acestea, cu timpul, se sparg şi încep să plutească. Dar, **venind din "Adânc", apa aduce la suprafaţă şi numeroase animale**. Astfel se explică şi faptul că **în interiorul acestora au fost găsite animale tropicale într-o perfectă stare de conservare. Sau chiar animale preistorice.** Un singur exemplu. În anul **1996**, la Qanaq (Groenlanda) s-a **descoperit corpul perfect conservat al unui Tiranozaur Rex,** dinozaur carnivor lung **de 152 m**. oamenii de ştiinţă susţinând că *"parcă ar fi murit de câteva zile, fiind total cuprins de gheaţă"*. Dr. Dieter von Hausen (Germania), şeful unei echipe de savanţi ajunşi la locul descoperirii, a afirmat: *"Învăţăm foarte multe lucruri despre Tiranozaurus Rex, pe care nici nu le bănuiam. De exemplu, ei* ***erau de culoare roşie aprinsă*** *şi zona din jurul gâtului şi labele erau acoperite cu păr moale ca un puf. Ei* ***mâncau carne, dar mâncau, de asemenea, şi pământ****, din care luau mineralele şi vitaminele. Corpul este* ***atât de bine conservat****, încât plănuim să-l mutăm, la Biermanoven (Germania), unde avem posibilitatea industrială să-l îmbrăcăm în plastic transparent. Atunci, el ar putea să fie pus la dispoziţia muzeelor din lume, drept cel mai interesant dinozaur expus vreodată"*.

OZN - de origine intraterestră ?

Se crede că **OZN-urile ar avea şi origine intraterestră**. Ray Palmer, redactor-şef al revistei *"Farfuriile zburătoare"*, expert american în domeniu, crede că descoperirile contra-amiralului Byrd oferă o explicaţie pentru teoria potrivit căreia farfuriile zburătoare ar proveni din interiorul Pământului.

În anul **1938** a fost realizată o **expediţie germană**, *"ANTARCTIS"*, cu portavionul *"Schwabenland"*, **la Polul Nord, în urma căreia 600.000 kmp au fost declaraţi ai Germaniei,** ţinutul primind denumirea ***"NEU-SCHWABENLAND"***. Un ţinut curăţat de gheaţă, cu munţi şi lacuri. **După război, întreaga flotă de submarine de tip 21 şi 23 au plecat spre acest teritoriu, fiind date dispărute peste 100 de submarine.** Se presupune că **la bordul acestora se aflau, dezasamblate, mai multe "farfurii zburătoare" construite de germani** (vezi capitolul referitor la acest aspect). De asemenea, se presupune că o parte a acestor "farfurii zburătoare" a ajuns acolo la sfârşitul războiului, deoarece zborurile-test au fost încununate de succes. Aceste presupuneri li se par unora extrem de riscante, însă există dovezi concrete în acest sens.

Se pun, totuşi, unele întrebări legitime pentru lucruri mai puţin cunoscute: ***"de ce Aliaţii, au invadat Antarctica în 1947, sub conducerea contra-amiralului Byrd? De ce acesta a avut la dispoziţie/sub comandă 4.000 de militari, o navă de război, un portavion, dacă era doar o... banală***

expediție? "Expediția" trebuia să dureze opt luni, însă Byrd a trebuit, să o întrerupă după două luni. Ce se întâmplase? Întrebări care, alături de multe altele, vor rămâne pentru mult timp fără răspuns.

Autorul brazilian O. C. Huguenin, în lucrarea *"Din lumea subterană spre cer. Farfuriile zburătoare"*, afirmă că **originea OZN-urilor este în lumea subterană**. De asemenea, el spune, ca şi Biblia şi "Cartea lui Enoh", că **locuitorii acestei lumi subpământene sunt membrii unei rase antidiluviene, care au venit de pe alte continente scufundate, ei având "aparate de zbor - vimaana"**, despre care relatează şi preoții budişti.

Alt autor american, Theodore Fitch, susține, ca şi Jacques Vallée, faptul că **locuitorii acestei, lumi dezinformează permanent Omenirea de la suprafața Pământului**: *"Ei spun că vin de pe alte planete, dar noi ne îndoim. Ei consideră acest lucru o simplă minciună, destinată să împiedice guvernele militariste să afle că pe partea cealaltă a scoarței terestre există o civilizație avansată, ale cărei realități ştiințifice le depăşesc cu mult pe ale noastre şi la care se ajunge prin deschiderile polare. Astfel,* ***ei se apără de atacuri*** *sau de un posibil război între rasele subterane şi cele de la suprafață".*

O astfel de confirmare privind izolarea în adânc a acestei civilizații, acum 6.000 ani, este adusă de exploratorul rus Ferdinand Ossendowski, care, în lucrarea *"Animale, oameni şi zei"*, redă spusele lui **Lama Gelong din Tibet**: *"Cu peste 6.000 ani în urmă, a dispărut, în interiorul Pământului, un om sfânt, însoțit de un trib întreg şi nu s-a mai întors niciodată la suprafață".*

În anul **1531**, arhivele imperiului incaş menționau existența a **10 milioane de locuitori**, pentru ca, numai după 40 ani (**1571**) să fie menționați numai **1 milion de incaşi.**

Masacrele comise de conchistadorii conduşi de Pizzaro şi de Inchiziția Catolică nu pot explica dispariția a 9 milioana de oameni într-un timp atât de scurt, cu atât mai mult cu cât cucerirea Imperiului incaş nu s-a sfârşit la data asasinării lui Pizzaro(1541) De asemenea, trebuie menționat şi faptul că **în cronicile respective nu sunt notate epidemii de mari proporții.**

Cea mai plauzibilă explicație pare aceea furnizată de cercetătorul francez Jacques Bergier, potrivit căreia **incaşii ar fi cunoscut "puncte de trecere" spre o serie de universuri paralele.**

De menționat că şi cercetătorii Alexander von Däniken au făcut, în lucrările lor, referiri la **tunele subpământene care străbat subsolurile munților Anzi.**

Cititorilor care doresc să afle mai multe amănunte referitor la locuitorii lumii subpământene (intratereştrii) le recomand cărțile dr. Cristian Negureanu din ciclul "Lumi paralele".

Mesaje din adâncul Pământului

Posibilitatea existenței unei lumi paralele în interiorul Pământului este confirmată și de recepționarea unor mesaje radio provenite din *"Adânc"*. Astfel, în 1981, în Sahara, au fost recepționate mesaje radio provenite din zona unde, cu câțiva ani înainte, fusese descoperită o imensă mare subterană, cu o suprafață de 600.000 kmp. Inițial, acestea au fost considerate drept extraterestre, pentru ca, ulterior, să fie atribuite unei lumi necunoscute, care a fost denumită ***"Adâncul Pământului"***. Printre altele, cercetătorii au afirmat următoarele:

-pentru cei din *"Adânc"*, timpul are altă valoare:

-evenimentele de pe Pământ sunt influențate de către cei din *"Adânc"*;

-marea din subteranul Saharei este un rest din dispăruta Atlantidă.

Treptat, fenomenul recepționării de unde radio din "Adânc" **s-a extins în Asia Centrală și Extremul Orient. Și în țara noastră se petrec fenomene, asemănătoare: în zona Peștera Ialomicioarei și Peștera Sihastrului (Munții Bucegi), unde se susține că a fost o bază a atlanților și a lui Zalmoxe,** urmașii acestora având relații sexuale cu oamenii de pe Pământ. În lucrarea "Sistemul ocult de dominare a lumii", Os. Kuhlen precizează: *"(...) Baza Cape Canaveral din Florida, aparținând NASA, a recepționat o serie de **semnale a căror origine a fost localizată ca fiind în centrul Pământului**. Conform informațiilor apărute într-un articol al revistei «Strict Secret»* (nr. 258/95), experții sunt de părere că mesajele au fost transmise de ființe inteligente, care dispun de o tehnică foarte avansată."

Agartha – Lumea Subterană

O.C., din Brazilia, în lucrarea "Din lumea subterană spre cer. Farfuriile zburătoare", afirmă că: *"Trebuie să luăm în considerare că cea mai recentă și interesantă teorie lansată pentru explicarea originii farfuriilor zburătoare: **existența unei mari Lumi Subterane**. Majoritatea locuitorilor acestei lumi și constructorii ei sunt **membri ai rasei antediluviene, care au venit de pe continentele scufundate, Lemuria și Atlantida,** și care s-au refugiat aici din cauza potopului care le-a distrus patria".*

Cea mai mare autoritate a Statelor Unite în materie de OZN-uri, **Ray Palmer**, susține: *"**Farfuriile zburătoare au însoțit Omenirea timp de secole, dacă nu chiar mii de ani... Vin din interiorul gol al Pământului, prin deschiderile polare... Guvernele câtorva națiuni cunosc acest fapt**. Se depun eforturi pentru a afla totul despre ele și a le explora ținutul de baștină. Pericolul este atât de mare, încât a oferi dovezi publice înseamnă a risca răspândirea panicii. Faptele deja cunoscute sunt considerate atât de importante, încât **sunt secretul mondial numărul unu**. Răspândirea știrii în*

public ar cere o acțiune publică, la care guvernele s-ar simți neajutorate și nici n-ar vrea să colaboreze: natura farfuriilor zburătoare și locul de origine sunt total distructive pentru status-quo-ul politic și economic"...

Toate grupurile care se ocupă de farfuriile zburătoare ***ar trebui să studieze chestiunea prin prisma Pământului gol****, să adune toate probele evidente din ultimele două secole și să caute cu răbdare probe contrarii. Acum, că am luat urma farfuriilor zburătoare până la originea cea mai logică, și anume de pe propriul nostru Pământ, va trebui s-o dovedim sau s-o infirmăm, într-un fel sau altul.*

De ce? Pentru că, dacă interiorul Pământului este ocupat de o populație foarte avansată din punct de vedere științific, trebuie s-o contactăm și să profităm de pe urma acestui contact, pentru că, ***dacă sunt avansați în științe, inclusiv în știința războiului, nu trebuie să ni-i facem dușmani... Farfuria zburătoare a devenit cel mai important lucru din istorie****... Amiralul Byrd a descoperit un ținut nou și misterios,* ***«Centrul Marelui Necunoscut»*** *și cea mai mare descoperire din toate timpurile. Am aflat acest lucru chiar de pe buzele lui, ale unui om de o integritate întotdeauna fără cusur, având una dintre cele mai strălucite minți din vremurile noastre.*

Cei care îl numesc mincinos să iasă în față și să o dovedească! ***Farfuriile zburătoare vin din Pământ****".*

Acest articol a fost publicat în revista *"Farfuriile zburătoare"*, care **imediat a fost confiscată de autoritățile guvernamentale**. Despre acest aspect, relatează și **dr. Raymond Bernard** în lucrarea "O lume ascunsă": *"Era important ca rușii să nu afle de el* (descoperirile amiralului Byrd - n.a). *Din acest motiv, s-a hotărât să se suprime numărul din decembrie 1959 al revistei «Farfuriile zburătoare», care a fost scos din circulație în mod misterios. Evident, informația din această revistă privind faptul că farfuriile zburătoare vin din interiorul Pământului, prin deschiderile polare, la fel ca știrile privitoare la zborurile amiralului Byrd, dincolo de Poli, în interiorul necunoscut de dincolo de aceștia, a fost considerată prea periculoasă pentru a fi dată publicității și, în consecință, a fost suprimată în secret, de către autoritățile guvernamentale."*

O altă somitate americană în domeniu, **Gray Barker**, în al său *"Saucerian Buletin"*, din 15 ianuarie 1960, scria: *"În numărul din decembrie 1959 al revistei «Farfurii zburătoare», Ray Palmer și-a prezentat descoperirile. Teoria mai fusese avansată cu mulți ani înainte, într-o carte intitulată «O călătorie spre interiorul Pământului» sau «Au fost oare Polii descoperiți într-adevăr?!», în prezent epuizată și foarte rară.* ***Mulți care studiază ocultismul credeau, cu mult înainte ca farfuriile zburătoare să fi devenit atât de cunoscute, că în interiorul Pământului trăiesc oameni, care intră și ies prin deschizăturile de la Polul Nord și Polul Sud****".*

Palmer mai precizează: ***"Pământul nu este sferic, ci seamănă cu o uriaşă gogoaşă găurită**, poate nu atât de turtit. La fiecare Pol se află o deschidere uriaşă, atât de mare, încât cine va trece «dincolo de Pol», de fapt, intră în «gaura gogoşii» şi iese în celălalt Pol".* Apoi, sugerează că, ***în interiorul Pământului, trăiesc oameni, şi că aceştia ies pe la Poli, în farfurii zburătoare.*** *Pledoaria lui se referă şi la următorul aspect: "Problemele întâmpinate în legătură cu sateliţii lansaţi peste Polul Sud, vin în sprijinul teoriei că suprafeţele de uscat n-au fost măsurate corect sau că a "interferat" ceva cu ei."*

În legătură cu acest aspect, este interesant de observat că presa americană a relatat despre **un misterios satelit artificial, care înconjoară Pământul pe o orbită ce trece pe deasupra, ambilor Poli şi care nu a fost lansat de nici o naţiune**. A ieşit oare pe la un Pol, continuând să se rotească în jurul punctului de origine?

În lucrarea amintită, Gray Barker mai precizează: *"Diverse şcoli ocultе ne învaţă că **intrările polare ne oferă calea spre oraşele din Agartha, Lumea Subterană**, cum ar fi Shambhala (capitala) şi altele. Să acceptăm, pentru o clipă, că **în interiorul Pământului a existat o asemenea populaţie, timp de mii ani, chiar înaintea omului - ba poate că ei au însămânţat exteriorul Pământului cu oameni.** Poate că **i-au urmărit în mod constant, ajutându-i ocazional cu tehnologie**, dând naştere la ceea ce noi numim «legende». **Poate că ei au construit Marea Piramidă**, poate că ei sunt răspunzători pentru unele dintre «miracolele» rămase în istoria laică şi cea religioasă. Până când omul, protejatul lor, nu a învăţat să fie moralmente vrednic, ei n-au vrut să-i dea ştire, deodată, despre existenţa lor sau despre secretele şi tehnologiile lor.*

***Când omul, însă, a inventat bomba atomică, populaţia din interiorul Pământului a fost foarte îngrijorată**. Poate că le-a fost teamă să nu ajungă şi la ei contaminarea atmosferei; poate că s-au temut ca omul să nu arunce în aer întreg Pământul. Oprirea sau controlarea înclinaţiilor distructive ale omului ar fi o problemă delicată, doar dacă ei n-ar ieşi afară în mod deschis şi nu l-ar informa despre existenţa lor. Ei şi-au închipuit că vor trebui, eventual, să facă astfel şi **au început un proces lent de îndoctrinare, lăsându-l mai întâi să vadă farfuriile zburătoare zburând prin preajmă**. Deoarece, oamenii au crezut că farfuriile vin din spaţiul cosmic şi au pretins că sunt extratereştri, contactându-i cu navele lor **şi încercând să-i îndoctrineze cu filozofia paşnică"**.*

În cartea "Ei ştiau prea multe despre farfuriile zburătoare", Barker vorbeşte despre ***"misterul antarctic"*** sau despre **numărul neobişnuit de farfurii zburătoare zărite, ridicându-se şi coborând în zona Polului Sud**, ceea ce vine în sprijinul teoriei deschiderii polare prin care farfuriile zbu-

rătoare ies şi intră în interiorul gol al Pământului. În carte, el menţionează un australian şi un cercetător din Noua Zeelandă, numiţi Bender şi, respectiv, Jarrold, care credeau că **farfuriile zburătoare provin şi îşi au baza în Antarctica** şi încercau să le stabilească traseul, când, deodată, au fost opriţi din cercetările lor de *"trei oameni în negru"*, agenţi secreţi guvernamentali, care, aparent, voiau să suprime asemenea cercetări.

Scriitorul american Theodore Fitch, în cartea sa "Paradisul din interiorul Pământului" scrie: *"Cei care scriu cărţi despre farfuriile zburătoare cred că acestea vin de pe alte planete. Dar cum ar fi posibil? Planetele sunt prea depărtate. Călătorind cu viteze extraordinare, ar fi necesară o viaţă de om pentru o asemenea călătorie!"* El mai pretinde: *"Extratereştrii care vin la noi în farfuriile zburătoare, care pozează în vizitatori de pe alte planete, sunt, în realitate,* ***membrii unei civilizaţii avansate din interiorul gol al Pământului, care au motive importante să ţină secret locul de origine****, pentru care motiv şi întreţin intenţionat credinţa falsă că ar veni de pe alte planete, dar noi de îndoim. Ei consideră acest lucru o... simplă minciună, destinată să împiedice guvernele militariste să afle că pe partea cealaltă a scoarţei terestre există o civilizaţie avansată, ale cărei realizări ştiinţifice le depăşesc cu mult pe ale noastre şi la care se ajunge* ***prin deschiderile polare****".*

Conform tradiţiilor ruse, mongole, iraniene, etiopiene, mexicane, peruviene, franceze ş.a., **în interiorul Pământului există, o *"ţară ascunsă, extrem de populată fiind organizată într-o societate bine structurată".*** La începutul secolului XX, un lama mongol declara: *"Acest regat se numeşte* ***Agartha****. Capitala Agarthei este înconjurată de localităţi în care trăiesc marii preoţi şi savanţi."*

Nicholas Roerich, renumit explorator al continentului asiatic, afirma că, în cursul expediţiilor sale, a aflat de la un lama că, **sub Potala** (palatul lui Dalai Lama din Lhasa), **există o grotă cu un lac** despre care au ştiinţă numai iniţiaţii. **De aici, pornesc mai multe coridoare ce leagă Potala de enigmatica citadelă Shambhala**. În concluzie, conform vechilor scrieri, **Shambhala este mărginită la nord** de Siberia, **la sud** de Tibet şi India, China **la est** şi Hotan **la vest**, ceea ce înseamnă că este localizată undeva **în deşertul Gobi**. Cartea lui Enoh vorbeşte despre **deşertul Dudael**. Pentru a ajunge în acest regat ascuns, se afirmă că ar exista **patru căi de acces**: una începe pe teritoriul Rusiei, alta în India, o a treia în Tibetul Oriental şi ultima în Borneo.

Extratereştrii – diavolii din Iad ?

De-a lungul anilor, s-au înregistrat **sute de dispariţii** ale unor oameni despre care nu s-a mai ştiut nimic. Numai în **secolul XX,** în toată lumea, s-au înregistrat **peste 200 de întâlniri de gradul III şi IV**. În cadrul

unora dintre acestea, oamenii au fost omorâți sau răniți. În altele, şi acestea au fost majoritatea, chiar dacă se acționa brutal asupra extratereştrilor – trăgându-se cu arme de foc -, **aceştia nu ripostau**, priveau la oamenii care trăgeau asupra lor, **după care dispăreau în OZN-urile lor**. Au mai fost **zeci de cazuri în care oamenii răpiți s-au înapoiat.** Unii dintre ei, supuşi hipnozei regresive, au relatat despre trăirile lor la bordul OZN-urilor. Dovezile s-au strâns iar **concluzia finală a fost aceea că extratereştrii sunt entități demonice**. In revista "Dracula" nr. 127, **dr. Radu F.**, membru al Societății Române de Parapsihologie, în articolul intitulat "În realitate, se pare că extratereştrii sunt diavoli din iad!", sub semnătura lui V.E., afirma: *"Extratereştrii au apărut pe Pământ în număr mare pentru a-l sprijini pe Satan în lupta dintre bine şi rău, care deja a început. Americanii, nu ruşii, au păcălit o lume întreagă, lăsându-ne să credem că extratereştrii au cele mai bune intenții pentru Omenire. Adevărul este că extratereştrii sunt diavoli din Iad, iar OZN-urile sunt «carele» lor care le permit să călătorească prin spațiu şi pe Pământ, pentru a-şi răspândi influențele malefice."* Iar articolul mai menționează că dânsul strânge tot felul de date în sprijinul acestei idei, din 1971:

"Prima dovadă a fost oferită de rămăşițele unei «nave stelare» care s-a prăbuşit în deşertul ***Arizona, în 1975*** - spune dr. Radu F. *Nu au existat supraviețuitori. Printre resturile navei, însă, au fost* ***găsite o Biblie cu textul scris de-a-ndoaselea şi numeroase simboluri oculte.*** *OZN-ul părea să fi fost pilotat de un echipaj format din patru membri. Trei dintre corpuri au fost găsite carbonizate, dar unul dintre ele era intact* ***şi avea copite-despicate la picioare.***"

Se mai precizează că **OZN-urile au apărut cu o mare frecvență în zonele afectate de războaie, conflicte interne, secetă şi boli**. *"Este evidentă participarea extratereştrilor la toate acestea."* Consultându-se cu înalte fețe bisericeşti, specialistul român a ajuns la concluzia că *"extratereştrii sunt trupe ale lui Satan în bătălia finală dintre bine şi rău, care a început."*

Multora dintre cititori această idee li se pare absurdă. Personal, înclin să cred că **originea extratereştrilor este de două feluri: cei care vin din Cosmos, şi cei ce vin din *"Adânc"*,** din "Golul Pământului", **unde, de fapt, îşi au şi Imperiul, denumit Shambhala**. În acest sens, am purtat mai multe discuții cu dr. Cristian Negureanu, specialist în parapsihologie, care, în cărțile sale din ciclul "Lumi paralele", scoate în evidență acest lucru, pe baza unei bogate şi pertinente documentații...

Zei revoluționari exilați – sub Himalaya !

În "Revista fenomenelor paranormale" nr.3 şi 12/1995, articolele semnate de Simona Catrina, şi Sabina Tudor, puteau fi citite următoarele: *"Conform unor tradiții orale mai puțin cunoscute,* ***Munții Himalaya repre-***

zintă sediul unei civilizații mult superioare nouă. Ea este creația unor extratereştri veniți pe Pământ dintr-o galaxie îndepărtată, numită Dragonul de Aur, în timpuri imemoriale. Nava intergalactică cu care au ajuns pe Terra a fost înzestrată cu energie ***numai pentru un singur drum, cel de venire****. Nu au avut dreptul să se întoarcă pe planeta-mamă, numită Astra, fiind considerați* ***exilați****. Marea lor vină a fost că* ***au încercat să răstoarne ordinea galactică****.*

Casa Dragonului este o imensă grotă, situată sub Munții Himalaya*, bine aerisită prin tunele care străpung piatra până la suprafața pământului. Ieşirile sunt bine păzite de sisteme automate. Desigur, există şi o intrare permisă, situată în podişul Pamir, dar ea poate fi folosită numai de lamaşi, singurii deținători ai hărții secrete."*

Acest lucru este confirmat şi descris în cartea ***"Al treilea ochi"*** a lui **Lobsang Rampa**, care vorbeşte despre **o grotă imensă, a cărei intrare se găseşte sub palatul lui Dalai Lama din Potola, Tibet** (amintită anterior). În această grotă, L. Rampa a văzut **mormintele unor uriaşi**, descrişi după cum urmează: *"După o cotitură a culoarului, înaintea ochilor mei apăru o peşteră, scânteind toată de aur. Pe pereții ei, filoane întregi erau intercalate cu straturi stâncoase. În centrul peşterii, se afla o casă neagră, atât de strălucitoare, încât mi-a făcut impresia că este construită din abanos lăcuit. Simboluri stranii şi diafragme îi acopereau zidurile. Am intrat în casă printr-o uşă înaltă şi largă. În interior, am văzut trei coşciuge din piatră neagră, decorate cu gravuri şi inscripții curioase. Nu erau acoperite.*

Trei corpuri goale, poleite cu aur*, erau întinse sub ochii mei:* ***doi bărbați şi o femeie****. Dar erau* ***imenşi****! Femeia măsura* ***mai mult de trei metri****, iar cel mai înalt dintre bărbați* ***pe puțin cinci****. Aveau capete mari, uşor conice la vârf, o gură mică şi buze subțiri. Nasul era lung şi lin..."*

"Strict Secret" nr. 258/1995, într-un articol semnat de Sorina Vlaicu, ne furnizează următoarele informații: *"****La Cape Canaveral, Florida, NASA a recepționat semnale radio provenite din centrul Pământului, de la sute de kilometri de suprafață.*** *Experții sunt de părere că* ***mesajele au fost transmise de ființe inteligente, care dispun de o tehnică foarte avansată****. Este clar că cineva sau ceva de acolo, de jos, încearcă să comunice cu noi. Orice ar fi, dispune de o tehnică capabilă să transmită semnale radio la suprafață,* ***prin sute de kilometri de rocă şi sol****.*

Prima interceptare s-a făcut pe ***30 octombrie 1994****, cu ajutorul unui satelit sofisticat. De atunci, s-au captat semnale asemănătoare la intervale diferite de timp. Transmisiile s-au făcut* ***într-un cod matematic complex****, care a convins cercetătorii că se află în legătură* ***cu ființe mai inteligente decât noi****. Sursa de la NASA, care a ținut să-şi păstreze anonimatul, declară că specialiştii au probleme de decodificare a mesajelor, dar a refuzat se*

dezvăluie conţinutul lor. ***Nu se poate spune că semnalele au fost duşmănoase****, dar cuprinsul lor ar da naştere la mari controverse. Totul depinde de interpretare. Un timp cred că trebuie să lăsăm specialiştii să se lupte cu aceste mesaje, înainte de a face publice nişte informaţii care ar alarma inutil populaţia".*

În ciuda repetatelor încercări, **cercetătorii nu au putut să localizeze cu exactitate civilizaţia subterană**. Orice ar fi, în mod evident, **ştiu mai multe despre noi decât ştim noi despre ei**. Mesajele lor arată clar că înţeleg mersul vieţii pe Pământ, în timp ce noi nu avem nici cea mai vagă idee despre cum poate trăi o formă inteligentă de viaţă fără căldura Soarelui şi fără oxigen.

Cercetătorii sunt de părere că aceasta **este cea mai importantă descoperire a secolului**. *"Ne-am avântat spre spaţiul cosmic, însă nu am realizat că interiorul propriei noastre planete conţine atâtea mistere neexplorate, care s-ar putea dovedi foarte importante în viitor"*, spune specia-listul de la NASA.

Capitolul VI

SUPRAVEGHERE GALACTICĂ ŞI CENZURĂ PĂMÂNTEANĂ

OZN-urile şi Marea Confruntare

Cei şase ani (**1939-1945**) care au zguduit Terra, cu cele mai crâncene şi cele mai sângeroase bătălii, din istoria ei, mai sunt cunoscuți sub denumirea de *"Marea Confruntare"* sau *"Marea Încleştare"*. În, cadrul acestora, de multe ori, bătăliile aeriene şi-au adus contribuția hotărâtoare în desfăşurarea războiului. Ei bine, **nenumărate rapoarte ale aviatorilor militari - din toate taberele - menționează prezența unor *"obiecte neidentificate"***. Şi, rapoartele lor scot în evidență două aspecte principale ale problemei: **performanțele de zbor incredibile** ale acestor "obiecte" şi faptul că ele **manifestau o *"curiozitate inteligentă"***. Nu participau la nici o luptă aeriană. Mai mult, când asupra lor se trăgea, **nu ripostau** dar nici nu puteau fi lovite, parcă erau **apărate de un "scut"**.

Arhivele de război ale țărilor beligerante atestă că **numeroase escadrile au raportat despre *"fenomene aeriene neelucidate"***.

Iar în **1942**, în legătură cu aceste "întâlniri ciudate", a fost **introdusă noțiunea de U.F.O.**, valabilă atât în limba engleză - *Unidentified Flying Objects*, cât şi în germană - *Unbekannte Objekte*: Obiecte Zburătoare Neidentificate.

Şi acum, iată câteva dintre aceste "fenomene aeriene neelucidate":

...La **26 februarie 1942**, timp de aproximativ trei ore, crucişătorul olandez "Tromp" a fost urmărit de un obiect aerian necunoscut, pe care echipajul l-a descris ca fiind un "uriaş disc ce părea construit din aluminiu". Deoarece aeronava străină nu prezenta intenții belicoase, comandantul crucişătorului nu a ordonat deschiderea focului cu tunurile de la bord. Echipajul a rămas deosebit de impresionat de complicatele manevre aeriene ale "discului", manevre pe care nu le mai observaseră la nici o aeronavă terestră. După trei ore, ciudatul "disc" a accelerat brusc, dispărând cu o viteză apreciată a fi de circa 6.000 km/h .

...**14 martie 1942**. La ora 17.35, operatorul radar de la baza aeriană secretă Banak, aparținând Luftwaffeflote V din Norvegia, a semnalat apropierea unui obiect aerian. Ca urmare, s-a dat alarma şi căpitanul inginer Fischer, cel mai bun pilot al bazei, a decolat la bordul unui avion de vânătoare Messerschmitte Me-109 G. La altitudinea de 3.500 m, a interceptat obiectul respectiv. Şi acum, iată spicuiri din raportul întocmit ulterior de aviatorul german: *"Nava străină părea construită din metal şi avea forma unui fuselaj lung de avion de aproape 100 m; diametrul de 15m; la extremitatea anterioară se puteau observa un fel de antene. Deşi avea **aripi şi motoare***

exterioare vizibile, *această navă ciudată* ***se menținea în zbor perfect orizontal.*** *Am urmărit-o câteva minute, după care, spre surprinderea mea, a luat brusc o poziție verticală și* ***a dispărut fulgerător în înălțimi.***"

Specialist de înaltă clasă, **cunoscând toate tipurile de avioane**, construite în acel timp pe Terra, **căpitanul german a declarat că nu a putut identifica *"ciudata aeronavă"***! Însă, a rămas deosebit de impresionat de manevrabilitatea și viteza cu totul ieșite din comun ale straniului "fuselaj fără aripi"...

În **1943**, germanii dispuneau de **cel mai rapid avion de luptă din lume** la acea dată - Messerschmitte Me-6 - care atingea o viteză de **920 km/h**. Totuși, la **18 decembrie 1943**, comandanții și aviatorii germani au rămas profund impresionați când stațiile radar din insula Helgoland, precum și din orașele Hamburg, Wittenberg și Neustrelitz, au înregistrat trecerea unui mare ***"cilindru aerian"***, care zbura silențios cu o viteză medie de **3.000 km/h**. Nu le venea să creadă!

Prezint, în continuare cititorilor un "fenomen aerian neelucidat" din **14 octombrie 1943,** când a avut loc **celebrul raid aliat împotriva orașului german Schweinfurt**, unde se găsea cea mai importantă fabrică de rulmenți cu bile din Europa. Acest obiectiv de prim ordin a fost atacat cu **700** de bombardiere grele Boeing B 17 E "Flying Fortress" și Consolidated B 24 "Liberator" din Armata a 8-a Aeriană a S.U.A. Escorta lor era compusă din **1.300** de avioane de vânătoare americane și britanice. Raidul și-a atins scopul, uzina fiind, rasă de pe suprafața pământului, dar pierderile aliate au fost foarte mari: 111 avioane de vânătoare doborâte și sute de bombardiere distruse sau grav avariate, față de numai 300 de avioane pierdute de germani...

Maiorul britanic R. T. Holmes - detașat pentru acel raid la comanda unui "box" de bombardiere B17 (fiecare "box" era format din 70 de avioane) – raporta însă că, în timp ce formația lui se afla deasupra obiectivului și declan-șase bombardamentul, **au apărut brusc o serie de mari discuri strălucitoare**, care s-au apropiat. Ciudatele nave, având diametrul aproape egal cu anvergura unui B 17, **au traversat formația bombardierelor americane fără să pară afectate nici de tirul furios al celor peste 700 de mitraliere de bord, nici de veritabila plasă de, foc a traiectoriilor proiec-tilelor Flack-ului german**. Aviatorii americani au constatat uluiți că straniile "discuri fără aripi" erau **inofensive, neripostând la tirul lor îndrăcit și îndepărtându-se liniștite, fără să le fi stânjenit cu nimic bombardamentul**. Escadrilele nu au avut însă prea mult timp pentru a se întreba -conform unei nobile tradiții americane - *"Cine dracu' mai sunt și nebunii ăștia?"*, căci tocmai atunci apăruseră avioanele de vânătoare germane. Aparatul maiorului Holmes a avut șansa de a se reîntoarce nevătămat și, primul lucru pe care l-a făcut flegamaticul pilot britanic, după aterizare la bază, a fost să înainteze un raport detaliat Comandamentului RAF. Specialiștii militari și oamenii de știință britanici au fost interesați – și, în același timp, nedumeriți - de conținutul raportului și au emis ipoteza că ar fi vorba de noi arme

secrete germane - coincidența făcând ca straniile discuri să fi precedat cu 10 minute primele avioane germane.

12 februarie 1944. La baza secretă germană Kummersdorf a avut loc un eveniment deosebit: **testarea primei rachete V-2**. Întregul experiment a fost filmat. V-2, o rachetă supersonică era imposibil de interceptat pe vremea aceea. La developarea peliculei, s-a constatat un lucru stupefiant: **pe tot timpul zborului, racheta a fost "escortată" de un obiect sferic**, care nu a putut fi observat de personalul bazei, deoarece zburase cu o viteză mai mare decât racheta - aproximativ 2.000 km/h.

Şi exemplele ar putea continua. Înainte de a încheia acest subcapitol doresc să fac câteva precizări. În toate timpurile, aviatorii au reprezentat elita de necontestat a unei armate Tocmai datorită calităților fizice şi psihice deosebite şi a antrenamentelor complexe la care sunt supuşi. Iar în timpul bătăliilor aeriene erau în permanentă confruntare cu moartea, fapt ce le dezvolta reflexe cu totul ieşite din comun. Pe lângă aceasta, cunoşteau toate tipurile de avioane construite de inamic. Iată de ce **rapoartele lor,** în care semnalau obiecte aeriene neidentificate, **nu pot fi puse la îndoială**. Piloții din timpul celui de al doilea război mondial - indiferent din ce tabără făceau parte - nu se puteau înşela asupra celor văzute: viața lor depindea de viteza şi precizia cu care identificau inamicul.

Bineînțeles că ,atât aviatorii, cât şi statele majore ale aviațiilor beligerante, nu erau dispuşi să ia în considerare că aceste "obiecte stranii" aparțineau unei civilizații extraterestre. Mai degrabă, **erau înclinați să susțină că aceste obiecte aparțin inamicului...**

Colonii NASA pe Lună şi Marte – din anii '60 !

Am ajuns la începutul mileniului III şi (încă) omul nu a reuşit să ajungă şi să pună piciorul decât pe Lună. Asta, pentru "marea prostime" (scuzați sintagma), pentru naivi şi creduli. Deoarece, lumea selectă şi selecționată, cei care conduc din umbră destinele Omenirii (i-am prezentat în lucrările anterioare) **şi-au mai adăugat, în palmaresul cuceririlor spațiale, şi planeta Marte**. Chiar dacă nouă, celor mulți, ni se serveşte doar picătura chinezească de adevăr cu Luna şi, parțial, cu (doar) descoperirea unor forme primitive şi incipiente de viață pe Marte ?!? Pentru că, adevărul gol-goluț îl aflați în cuprinsul capitolului care prezintă faptul că americanii produc farfurii zburătoare şi că într-o singură zi au ajuns pe Marte...

În *"România liberă"* din 19.09.1996, puteau fi citite următoarele: ***"Cel mai apropiat consilier al preşedintelui Clinton** a întreținut, timp de aproape un an, o legătură destul de strânsă cu o prostituată căreia, după repriza de sex, îi dezvăluia cele mai intime secrete legate de Casa Albă. Lui **Dick Morris**, în vârstă de **48 ani**, îi făcea o plăcere deosebită să-i telefoneze preşedintelui din dormitor, unde se afla cu **Sherry Rowlands**; ade-*

sea, îi ţinea receptorul acesteia la ureche, pentru a putea şi ea auzi ce-i spunea preşedintele. A crezut că acesta din urmă nu va afla niciodată acest lucru. S-a înşelat amarnic. Pentru o sumă considerabilă, Sherry Rowlands a dezvăluit revistei americane STAR, totul despre legătura sa cu Morris şi despre comportamentul acestuia.

La începutul lunii august, Morris i-a dezvăluit lui Sherry ***un secret militar pe care îl cunoşteau doar şapte persoane în lume - EXISTENŢA VIEŢII PE PLANETA MARTE, care tocmai fusese descoperită.*** *In ziua următoare, Rowlands a povestit aceasta revistei STAR. De-abia după o săptămână, a anunţat şi NASA descoperirea, pentru informarea publicului larg".* Dar nici atunci nu s-a prezentat întregul adevăr.

În aceeaşi perioadă, "MEDIAFAX" transmitea: *"Preşedintele american Bill Clinton a salutat descoperirea, de către savanţii NASA, a unor posibile* ***forme primitive de viaţă pe planeta Marte*** *şi a afirmat că America îşi va concentra eforturile pentru a confirma această uluitoare descoperire, informează Reuters".*

"Sunt hotărât ca programul spaţial american să-şi pună toată forţa intelectuală şi capacitatea tehnologică în sprijinul căutării de noi dovezi ale existenţei vieţii pe Marte - a declarat Clinton, înainte a pleca într-un turneu public în California. *Dacă această descoperire va fi confirmată, va constitui, cu siguranţă, una dintre cele mai uluitoare informaţii despre universul nostru descoperite vreodată de ştiinţă. Implicaţiile sale depăşesc orice imaginaţie".*

Preşedintele a mai anunţat, în mod oficial, că **S.U.A. intenţionează să lanseze un vehicul spaţial fără echipaj uman, care să exploreze planeta Marte**. El a mai afirmat că l-a însărcinat pe vice-preşedintele Al Gore să organizeze cât mai curând, la Casa Albă, o reuniune la vârf a clasei politice americane, unde să discute viitorul programului spaţial american.

Aşa se face dezinformarea opiniei publice! Să nu ştie chiar el, care a fost preşedintele marii naţiuni americane, adevărul despre Marte? Că **NASA a organizat colonii spaţiale pe Lună şi pe vremea lui Eisenwoher Marte, precum şi contactele cu extratereştrii, la nivel oficial, chiar de**? *"Următorul pas, realizabil la nivelul anilor 2004-2006, îl va constitui planeta Marte"*- ne spun oficial comunicatele NASA, agenţie, care "uită" că **slujbaşii ei sunt acolo din anii '60 !!!**

Noi ştim numai ceea ce ni se spune de către NASA. Jan van Helsing, în lucrarea sa "Organizaţiile secrete şi puterea lor în secolul XX, spunea: *"O dovadă că,* ***pe Marte, cândva a existat o viaţă inteligentă,*** *ne furnizează fotografiile luate de Viking 1 la* ***31 iulie 1976*** *Viking 1 a zburat deasupra planetei Marte la o înălţime de 1.500 km, de unde au fost* ***fotografiate piramide simetrice***. *Această dovadă este revoluţionară şi dovedeşte că omul nu este singur în Univers şi nicidecum coroana creaţiei"...*

Vampirul Galactic răpeşte nave terestre...

Că există ciudăţenii pe Lună şi Marte, că se petrec **fenomene stranii cu sateliţii lansaţi în spaţiul cosmic**, este deja un fapt ştiut:

- la **20 martie 1958**, "Explorer II" dispărea la altitudinea de 50.000 km de Pământ;

- la **12 februarie 1961**, dispărea "Venus I", lansat de URSS, iar în **1964** au dispărut sateliţii: *"Zonal 1", "Zonal 2"* şi *"Venera 2";*

- *"Syncom 1"*, lansat de americani la **6 decembrie 1979,** avea să dispară la 30.000 km de Pământ;

- *"Satcom 3"* (S.U.A.) a dispărut la **6 decembrie 1979,** la altitudinea de 50.000 km.

Referindu-se la acest aspect, **Andrew Balth**, inspector general la baza de lansare de la Cape Canaveral, spunea: *"Domnilor, să nu ne prefacem că nu vedem ce se întâmplă! Toate organizaţiile de la Cape Canaveral şi cosmonauţii pot jura că au văzut sau au detectat nave necunoscute care* ***urmăresc continuu sateliţii noştri, pe unii dintre ei chiar răpindu-i***".

În **1969**, în urma exploziei, misterioase a unei baterii a sondei americane ***"Mariner 7"***, în rândul cosmonauţilor şi specialiştilor de la NASA, s-a născut **legenda *"Grotei Marelui Vampir"*.** Este vorba despre **o zonă situată pe traseul pe care-l parcurg navele cosmice pământene spre planeta Marte, zonă lipsită de asteroizi, meteoriţi şi praf cosmic.** Şi totuşi...**toate navele care trec prin această zonă suferă defecţiuni**, în foarte multe cazu-ri aparatele de laborator nu mai funcţionează. Normal că specialiştii sunt intrigaţi de aceste "accidente", cărora nu le găsesc nici o explicaţie. **John Casani**, de la "Jet Propulsion Laboratory" din Pasadena (California), afirma că ***"Grota Marelui Vampir"*** **ştie întotdeauna, cu foarte multă precizie, momentul când navele cosmice pământene pătrund pe "teritoriul" său.** Şi considera că ar trebui să acceptăm că **există o supraveghere organizată a zonei respective.** Iar un comunicat de la această agenţie anunţa că un obiect extrem de strălucitor, **un OZN mult mai strălucitor ca steaua Casiopeea, a deviat sonda "Mariner 9", aflată pe orbita sa marţiană,** de la poziţia s-a corectă. În urma comenzilor transmise de la Pasadena nava a fost repoziţionată abia după 47 minute. Casani concluzionează că toate acestea arată că, **în zona respectivă există o civilizaţie cu un nivel tehnologic foarte avansat, ce ar controla un spaţiu imens...**

Sfinxul din Bucegi... pe Lună !

În **1794**, astronomul Wilkins trimitea Societăţii Regale de Ştiinţă din Londra o comunicare despre apariţia unui obiect luminos pe suprafaţa Lunii. La **1820**, Francis Arago menţiona că, în timpul unei eclipse de Lună, observatorii din Embrun (Franţa) au văzut mai multe obiecte luminoase ce se deplasau în

formație. Însă, în anul **1869**, a fost observat un fenomen care a bulversat lumea științifică: marele crater Linné, situat în Marea Selenității -studiat de mulți astronomi - a dispărut fără urmă! Apoi, lumini stranii, având diferite forme geometrice, au apărut în Marea Crizelor. Societatea de Astronomie din Londra a studiat, timp de 3 ani, această regiune de pe suprafața selenară, care i-a pus pe specialiști pe gânduri. Iar începând cu anul **1915**, tot mai mulți astronomi semnalau că, în multe cratere lunare, apăruseră gigantice ziduri, ce au rămas acolo câțiva ani. După care, au dispărut fără urmă...

La **6 mai 1954**, profesorul Frazer Thompson, de la Universitatea din Tulone (S.U.A.), a descoperit o *"breșă absolut nouă în craterul Piccolomini"*. Și mai specifica un lucru straniu: de la această breșă pleca o bandă rectilinie, cu lungimea de 10.000 m și lățimea de 300 m. Un an mai târziu, această descoperire a fost confirmată de alți astronomi.

Cel mai "agitat" an a fost **1955**: între **26 august** și **29 septembrie**, astronomul scoțian Kenneth Mac Corke consemna, în fiecare noapte, prezenta unui obiect luminos pe suprafața întunecată a Lunii; la **8 septembrie**, astronomul W. Lambert semnala două surse puternice de lumină în munții Taurus, pe malul vestic al Mării Liniștii; la **26 noiembrie**, astronomul spaniol M.Garcia anunța că 3 obiecte luminoase au survolat zona de penumbră de pe Lună.

Primele sonde americane oare au survolat Luna au transmis fotografii; între care una a reținut atenția specialiștilor de la NASA. A fost denumită ***"Imaginea stâncii sculptate"***. La data de **31 ianuarie 1971**, misiunea ***"Apollo 14"***, având-i la bord pe astronauții americani Stuart A. Roosa, Edgar Mitchell și Allan B.Shepard, a fost lansată spre Lună. Pe **5 februarie**, modulul *"Antares"* s-a desprins de navă și a aselenizat în apropierea craterului Fra Mauro. Ultimii doi astronauți amintiți au efectuat **trei ieșiri pe suprafața lunară**, până pe data de 6 februarie. La revenirea pe Pământ, au prezentat rezultatele cercetărilor, **zeci de fotografii și filme color**. Printre altele, **dintr-un film color, a fost realizată fotografia *"imaginii stâncii sculptate"*, care a fost difuzată de NASA presei din întreaga lume**. Stânca, aflată la marginea craterului. Fra Mauro, este **de mari dimensiuni** și e sculptată (!), reprezentând chipul unui om. **Comparația cu Sfinxul din Bucegi nu este deloc deplasată**! Însă de pe filmul respectiv au mai fost copiate două imagini care au uluit specialiștii de la NASA: **două vârfuri montane cu dimensiuni impresionante - 35 și 50 km**, situate la vestul Marii Ploilor. Au fost denumite ***"copilul"*** și ***"craniul"***, având formele morfologice amintite.

Pe Lună și Marte – baze terestre și extraterestre !!

Astronauții de pe misiunile *"Apollo"* au realizat o fotografie care a generat numeroase controverse. Ei **au filmat și fotografiat o bază pe Lună, cupole, structuri înalte, rotunde, cu aspect de siloz, vehicule uriașe în formă de T și nave extrem de mari sau mici**. Astronauții au fost profund

marcați de această descoperire, intrând într-o stare de confuzie totală când **li s-a cerut să păstreze tăcerea absolută**, altfel vor fi pedepsiți aspru...

Mai mult, **pe Lună există zone cu vegetație, a cărei culoare se schimbă odată cu fiecare sezon**. Efectul anotimpurilor există, deoarece Luna nu își arată întotdeauna aceeași parte față de Pământ și Soare, așa cum se pretinde. **Pe Lună, mai există lacuri artificiale, posedă câmp gravitațional, omul poate păși pe suprafața ei fără costum spațial, respirând doar prin intermediul unui tub de oxigen**. Toate acestea au fost relatate de un cosmonaut, al cărui anonimat, din motive lesne de înțeles, este păstrat cu sfințenie. El a stat de vorbă cu producătorii britanici ai programului de televiziune *"Raport științific"*.

Plasată pe orbita marțiană la data de **13 octombrie 1971**, sonda ***"Mariner 9"*** a efectuat 698 de rotații în jurul planetei, timp în care a realizat sute de mii de fotografii. Cu ajutorul acestora, specialiștii în cartografie au întocmit **planiglobul planetei Marte**.

În anul **1977** (oare de ce așa târziu?), profesorul american J.J.Hurtak, de la Universitatea din California, a prezentat, la congresul desfășurat la Acapulco, celor de față, **două fotografii luate de această misiune**. Cele două fotografii **redau aceeași imagine, luată din unghiuri diferite și la un interval de 6 luni**. Se poate remarca un grup de **3 piramide tetraedrice**. In centrul imaginii, apare un alt monument megalitic: **o sculptură cu chip uman, întoarsă spre cer**. Pare chipul unei femei ce abordează un surâs enigmatic.

Oare, o civilizație humanoidă a hoinărit prin Galaxie, marcându-și trecerea și prin construirea piramidelor? De ce ne este teamă să recunoaștem acest lucru?

"Sfinxul marțian" a intrat oficial în istoria "enigmelor" în vara lui **1976**, când "Viking 1" se rotea pentru a 35-a oară în jurul planetei Marte. Fotografiind **zona *"Cydonia"***, a realizat cea mai ciudată fotografie: o alcătuire geografica de câteva mile, care semăna cu **o față de om**. Cu toate că NASA a respins imediat ideea, afirmând că este vorba de un efect luminos asupra unor forme geologice naturale, doi specialiști în computere independenți, Vincent Di Pietro și Gregory Molenaar, au mărit imaginile descoperind detalii uluitoare: **ochii par a avea pupile, strania față are o gură cu dinți. Gigantica figură, cu diametrul de 1.500 m, privește spre cer**. Surprizele pe care le oferă planeta par, însă, a se ține lanț. În zona numită ***Mars-Utopia***, a fost identificată **o altă figură umană**, iar specialiștii NASA afirmă că, până în prezent, pe suprafața planetei au fost descoperite nu mai puțin de **10 chipuri umane tăiate în piatră**! Harold Masursky, expert în geologie marțiană, șeful grupului de cercetători care a ales locurile de coborâre pentru sondele "Viking", spune: *"Nu pot afirma că n-ar fi existat civilizații pe Marte, chiar dacă lucrul poate fi puțin probabil. Dar, niciodată, nu putem afirma cu străşnicie că pe Marte n-ar fi existat ființe, altele decât umanoide"*.

Examinând, cu foarte mare atenție fotografiile mărite digital de specialiştii în computere amintiți, Hoogland, celebru autor de romane SF, a făcut o altă descoperire epocală: el susține că, la câteva mile sud-vest de figură, se disting **ruinele unui oraş înconjurat de piramide** (iarăşi piramide?) **şi de o construcție în formă de "fagure", tăiat de un "bulevard" principal şi un centru cu o piață. Un adevărat oraş pe Marte?!**

Până la sfârşitul anului **1980,** se ştia cu "certitudine" că pe Marte *"nu există apă"*, decât cel mult sub forma de gheață sau vapori. Rezultatele obținute ulterior de sondele americane au obligat NASA să recunoască că **pe Marte există întinse regiuni conținând apă în stare lichidă! În regiunea *Sollis Lacus*, pe o suprafață, de 60.800 kmp, există apă în stare lichidă, aflată la 60 cm de suprafață.**

Pe Marte, **în zona *"Deşertului Elizeelor"***, s-au descoperit **celebrele *"piramide marțiene"***, având latura bazei de **1.500 m** şi înălțimea **de 1.000 m**, dispuse la distanțe egale!

În **ianuarie 1981**, sonda VIKING-ORBITER I a fotografiat ***nori cumulus* la altitudini de 26-28 km**. Concluzia: pe planeta *"uscată şi roşie"* **plouă, este apă în formă lichidă şi sunt condiții prielnice vieții**...

Aceasta este o parte a realității cu privire la Lună şi planeta Marte şi nu cea cu care am fost mințiți până acum.

Un consultant ştiințific de la NASA afirmă că analiza casetelor video din arhiva NASA şi câteva fotografii demonstrează **existența unor structuri ciudate, precum şi a unor maşinării atât pe Lună cât şi pe Marte**. Surse aflate în poziții-cheie la Casa Albă au declarat că fotografiile făcute la prima aselenizare au confirmat **realitatea unor ruine şi a unor structuri ciudate**. De asemenea, experții au mai declarat că angajamentul istoric al preşedintelui Kennedy, de a pune în aplicație un program spațial lărgit-întrecându-i pe sovietici în cursa spre Lună – a fost motivat de aflarea veştii că există o activitate secretă pe Lună, pusă în evidența de telescoape.

Realitatea este mult mai de necrezut. Pe care o voi relata în capitolele ulterioare. Până atunci, o informație şocantă: **construcția unor baze pe Lună şi populareа celor existente s-a făcut după un plan purtând numele de cod *"Adam"*, urmat de Marte, cu numele de cod *"Eva"***. La ora actuală, **NASA este în posesia unor fotografii în care apar aceste baze şi aceste colonii**. Este o cutremurătoare şi de netăgăduit realitate...

Însăşi Papalitatea se preocupă intens de... explorarea planetei Marte. În revista "Dracula" nr.104/1996, puteau fi citite următoarele: *"Vaticanul a ordonat clericilor să fie pregătiți în orice moment, pentru ca imediat ce se va stabili un contact cu ființe de pe alte planete, să poată pleca acolo.*

Douăzeci şi patru de preoți romano-catolici, *tineri şi curajoşi, au fost* ***antrenați timp de şase ani, în cadrul unui program strict secret, pentru***

a deveni misionari ai credinței în cele mai îndepărtate zone ale spațiului extraterestru. Pare-se că ***prima misiune creștină va călători spre Marte****... În acest scop, la Academia Alfonsion, de la Universitatea Vatica-nului, s-a înființat o secție. «Programul este destinat să asigure faptul că Biserica Catolică va deschide calea, atunci când va sosi vremea creștinării civilizațiilor străine», a afirmat o sursă de la Vatican."*

Dr. Rudolphn Koller, din Salzburg (Austria), specialist în teologie, a declarat presei: *"Este prima dată când Biserica recunoaște că oamenii nu sunt singurele creaturi inteligente din Univers"*. Și cred că știa el ce știa...

OZN și dezinformare oficială

Dezinformarea la care este supusă opinia publică mondială cu privire la fenomenul OZN, precum și la posibilitatea existenței unor lumi paralele pe Pământ, **funcționează perfect**. Permanent, suntem intoxicați cu date false sau prezentate parțial. De-a lungul secolelor, deoarece Omenirea nu atinsese nivelul științific corespunzător, care să-i permită înțelegerea modului în care reprezentanții unor alte civilizații îi influențează și monitorizează, a funcționat din plin **dezinformarea religioasă și politică**.

Odată cu începerea investigațiilor moderne, **a început și dezinformarea la cel mai înalt nivel**. Milioanele de informații și fotografii făcute cu ajutorul instrumentelor speciale sunt categorisite ca *"top secret"*, autoritățile oficiale neprezentând aproape nimic mijloacelor mass-media pentru a le aduce la cunoștința opiniei publice. Acest lucru dovedește cu certitudine că, după cum am mai subliniat, **și în cercetarea Cosmosului s-a format un monopol care lucrează pentru o elită mondială, ce se pregătește, în caz de...** Doamne ferește!, **să se instaleze pe o altă planetă**. Pare demn de un scenariu de film S.F. dar, oare mai rețineți, dragi cititori, că **organizația VRIL a construit super-nave cosmice, cu spații pentru dormit, care aveau o autonomie de zbor de 8 săptămâni și erau capabile să atingă o viteză de 40.000 km/h?** Sau că **americanii au ajuns pe Marte într-o singura zi ?**

Numai aceste două aspecte îmi întăresc afirmația de mai sus.

Oamenii din întreaga lume sunt dezinformați și menținuți intr-o totală incertitudine și ignoranță. În Statele Unite, cercetările și construirea obiectelor de zbor în formă de disc constituie **un secret de categoria zero. Anual, se cheltuiesc miliarde de dolari pentru ca mass-media să nu popularizeze acest domeniu. Din contra, să-l RIDICULIZEZE !!**

În Statele Unite, s-a creat un **amplu proiect de dezinformare** și manipulare a opiniei publice denumit ***"BLUE BOOK"*** (*"Cartea Albastră"*) și s-au înființat *"Echipe Albastre"*, desemnate să recupereze navele extraterestre și, mai ales, trupurile extratereștrilor. Astăzi, aceste echipe s-au unificat cu mai nou create *"Echipe Alfa"*, în cadrul proiectului ***"POUNCE"*** (*"Gheare"*).

A fost demarat proiectul, cu numele de cod ***"SNOWBIRD"*** (*"Pasărea Zăpezii"*), pentru ca luminile observate noaptea să aibă o explicație plauzibilă, fiind justificate ca provenind de la aparatele de zbor ale armatei. Aceste aparate de zbor, fabricate cu tehnologie convențională, au executat câteva zboruri demonstrative în fața lucrătorilor din mass-media, având un succes scontat.

Secțiunea 146 din **Regulamentul JANAP** dat de **U.S. AIR DEFENCE COMANDAMENT** (U.S.A.D.C.) precizează: *"Se consideră un delict pasibil de 10 ani închisoare și de 10.000 dolari amendă orice divulgare de la o bază aeriană, a oricărei informații asupra unui obiect zburător neindentificat"*. Iar paragraful 200 din ***Regulamentul U.S. AIR FORCE*** specifică: *"Civilii nu trebuie să aibă nici cea mai mică idee asupra rapoartelor despre contactele cu neidentificatele; acestea trebuie preluate spre anchetare de către serviciile de informații interesate, iar procentajul cazurilor de neidentificate ajuns la cunoștința publicului trebuie redus la minim"*. Faimoasa agenție **CIA** *"recomandă expres o sistematică depreciere și denigrare a farfuriilor zburătoare; insistând asupra găsirii celei mai potrivite forme de a reduce interesul publicului pentru aceste fenomene"*.

În **1959, dr. Werner von Braun**, referindu-se la dispariția inexplicabilă a unor sateliți lansați de pe Pământ, declara: *"Suntem confruntați cu forțe mai puternice decât am presupus noi până acum, a căror bază de operații ne este în prezent necunoscută. Deocamdată, nu pot spune mai multe. Suntem pe cale să intrăm într-un contact mai strâns cu aceste forțe și este posibil ca peste 6 sau 9 luni să discutăm cu mai multă precizie despre acest subiect"*.

Au trecut mai bine de 40 ani de la această afirmație și nu se știe încă nimic precis despre fenomenul OZN. De către opinia publică internațională. Aceasta, deoarece sistemul de control a funcționat și funcționează aproape ireproșabil, cu largul concurs al celor care caută să "intre în contact cu aceste forțe".

În **1980**, astronomul **Herbert Wilkins** a fost întrebat, de către ziariști, de ce fenomenele ciudate observate pe Lună și Marte nu ajung la cunoștința opiniei publice. Răspunsul: *"Nici opinia publică, nici oamenii de știință nu sunt încă dispuși să renunțe a se considera unicele ființe inteligente din Univers"*. Fără comentarii.

În timpul Anului Geografic Internațional, în cadrul cercetărilor, **oceanografii de la Universitatea Columbia au fotografiat, pe fundul Oceanului Arctic, gigantice urme de... pași omenești**. Misterioșii humanoizi păreau a se fi plimbat nestingheriți **la mii de metri adâncime**, pe fundul oceanului. Presați de lucrătorii din masa-media să ofere o explicație rezonabilă, specialiștii americani și-au amintit că *"pe fundul oceanelor ar putea exista o specie de uriași viermi de mal care, târându-se cu mișcări ondulatorii, ar lăsa urme asemănătoare celor ale unor pași omenești situați la distanțe egale"* (fragment din explicația "științifică" a fenomenului, furnizată de rectorul Universității Columbia rețelelor de televiziune BBC, RTF și NBC).

Curioşii mor repede...

Oamenii de ştiinţă care doresc să studieze fenomenul OZN sunt, la început, ignoraţi, apoi ironizaţi, semnându-şi actul de deces ştiinţific. Unii mai "recalcitranţi" (incomozi) sunt reduşi la tăcere. Exemple edificatoare in acest sens :

- celebrul **Immanuel Velikovsky** a fost considerat ***"nebun"*** ;

- cunoscuţii cercetători **Frank Edwards** şi **Karl Jessup au murit** în împrejurări pe care poliţia le-a numit "neclare".

Toate informaţiile despre El sunt foarte bine cenzurate. Ceî care "mişcă în front" sunt atenţionaţi de bărbaţi îmbrăcaţi în costume negre să-şi vadă de treabă sau sunt ucişi. Alte exemple :

- în lucrarea sa, *"Problema OZN"*, **Morris K.Jessup** - astronom american, atrăgea atenţia asupra unor fenomene ciudate ce se petrec pe Lună; a fost descoperit în garajul său, în maşină, motorul fiind pornit şi uşile închi-se; **MORT !;**

- Albert Bender, editor al revistei *"Space Review"* şi conducătorul unui club internaţional consacrat cercetării fenomenului OZN, a fost **contactat,** în septembrie 1953, **de către trei bărbaţi îmbrăcaţi în negru**, care i-au cerut să se apuce de altceva, pentru a nu avea probleme;

- **John Keel** - scriitor care a cercetat acest fenomen - a afirmat că a stat de vorbă cu mai multe persoane preocupate de OZN-uri, care i-au relatat că au fost **vizitaţi de oameni îmbrăcaţi în negru**, care le-au luat toate documentele pe care le deţineau privind acest fenomen, impunându-le să renunţe;

- **James Forestal** a înfiinţat, la 30 decembrie 1947, prima comisie de anchetă asupra 0ZN-urilor; "PROIECT SIGN"; au urmat numeroase crize depresive care l-au condus la **sinucidere.**

În perioada martie-iunie 1987, presa britanică a relatat **decesul a nouă persoane care lucrau la programul *"Războiul Stelelor".*** În lucrarea lui Charles Berlitz, *"Fenomenele stranii ale lumii"*, sunt prezentate date privind victimele:

"Primul accident s-a petrecut la ***5 august*** 1986. În ziua aceea, un tehnician în informatică ***s-a aruncat de pe un pod***, la Bristol. ***Vimal Dajibhal*** nu avea decât 24 ani şi nu se putea explica de ce s-a dus de la Londra la Bristol ca să se sinucidă. Presa a pretins că în fesele lui s-au găsit urmele unor mici înţepături.

La ***28 octombrie 1986***, un alt angajat de la «Marconi», ***Ashad Sharif***, în vârstă de 26 ani, ***s-a sinucis*** în Siston Comman, la Bristol. Legase o frânghie de craca unui copac, făcuse un laţ, şi-l pusese după gât şi îşi dăduse drumul în gol. La ***8 ianuarie***, unul dintre prietenii lui, care lucrase pentru *Ministerul Apărării,* ***a dispărut*** *în timpul unei deplasări de rutină pentru examinarea unui rezervor, în comitatul Derbyshire.*

La 22 februarie, Peter Peple*, în vârstă de 46 ani,* ***murea asfixiat cu oxid de carbon****. Era specialist în tehnologia sovietică şi făcea cercetări asupra neriului, un element de bază al reactoarelor atomice.*

*La **30 martie 1987, David Sand s-a sinucis** vărsând benzină în maşina lui sport şi intrând în viteză într-un restaurant. Soţia şi colegii săi de muncă au spus că avusese o comportare ciudată în zilele dinaintea sinuciderii.*

*La **24 aprilie**, a fost rândul lui **Mark Wisner**, un realizator de progra-me informatice la «Royal Air Force». **Cadavrul lui a fost găsit cu un sac de plastic pe cap**. Un alt om de ştiinţă asociat problemelor Apărării, **Victor Moore, a murit** şi el. **Robert Greenbaigh,** în vârstă de 46 ani, un alt angajat al firmei «Marconi», **a supravieţuit unei căderi de la 20 metri, de pe un pod**. A avut norocul să cadă în iarbă. Era prieten cu un bărbat suspectat că ar fi agent dublu, Denis Skinner. Lucraseră împreună 15 ani. Când Skinner a murit la Moscova, în 1983, s-a spus că fusese împins de la etajul în care se afla apartamentul său.*

O astfel de serie de accidente şi sinucideri ale unor persoane, având toate legătură cu problemele de Apărare, te obligă să te întrebi până unde poate să meargă coincidenţa. Dacă nu cumva Cerul se hotărâse să se răzbune pe oamenii care îi declaraseră război lansând programul «Războiul Stelelor».

*Intr-o seară de la începutul verii anului **1987**, la ora 22.30, fizicianul **Herbert Kay** (38 ani) îşi începuse plimbarea de seară în jurul casei. Soţia şi cele două gemene erau în casă. La un moment dat, este **atacat de trei indivizi**, care îl doboară la pământ şi încep să-l lovească cu sălbăticie. Alertat de ţipetele fizicianului, un vecin anunţă Poliţia şi îi sare în ajutor. Prea târziu. Cei trei indivizi au dispărut, iar Herbert zăcea **mort** pe iarba din grădină.*

***Crima avut loc în Silicon Valley din California**, considerată inima industriei de computere a S.U.A. Herbert Kay, cercetător la NASA, lucra la Centrul de Cercetări Ames, care ţine de departamentul cercetărilor spaţiale. Deşi relativ tânăr, era considerat un «talent de excepţie» şi conducea câteva grupe care se ocupau cu proiecte secrete.*

Uciderea sa a şocat întreaga lume a oamenilor de ştiinţă americani. Iar presa s-a întrebat, pe bună dreptate: ce se ascunde în spatele acestei bizare crime ?

*Deoarece prea multe semne de întrebare planează asupră **NASA**, considerată de mass-media americană **«o gigantică oficină de înmormântat, ştirile spaţiale»**."*

Mai reamintesc că **motivul principal al asasinării preşedintelui J.F. Kennedy a fost dorinţa acestuia de a informa opinia publică cu privire la adevărul despre fenomenul OZN**.

In sfârşit, **cel mai important argument** invocat de criticii fenomenului OZN, este **teama faţă de NECUNOSCUT**. Şi, se invocă panica ce ar cuprinde omenirea în urma unor descoperiri pentru care nu este încă pregătită.

Tocmai tendința de ignorare și minimalizare a fenomenului OZN a dus la polarizarea interesului cercetătorilor și al opiniei publice pentru aceste fenomene. Iar în fața realității incontestabile a fenomenului, înalte oficialități au făcut declarații pertinente. Astfel, **la 6 august 1946, generalul N. Ahlgreen,** comandantul Aviației Militare Suedeze, **declara**: *"Problema este prea serioasă pentru a mai putea fi tratata în glumă.* "La **15 mai 1954**, în cadrul conferinței de presă ținută la Amarillo-Texas, **generalul N.Twining**, șeful Statului major al U.S.A.F. a spus, printre altele: *"Cele mai bune creiere ale Armatei Aerului lucrează actualmente la problema OZN, încercând să rezolve această enigmă."*

"Nu putem să respingem existența OZN-urilor. Sunt prea multe personalități care se interesează de această problemă, iar un mare număr de rapoarte pe care nu le-am putut explica provin de la indivizi serioși, a căror integritate nu poate fi pusă la îndoială", a declarat **H.Brown** - Secretar de Stat al Aerului, în decursul anchetei Senatului Statelor Unite din 5 aprilie 1967...

În lucrarea "Ei sunt aici", **Timothy Good**, cel mai autorizat cercetător britanic al fenomenului OZN, dezvăluie multe dintre lucrurile ascunse de americani. El a intuit foarte bine că **opinia publică este dezinformată,** primind date false și incomplete de la reprezentanții acestui univers paralel ***:"Oaspeții noștri nu doresc să aflăm care le este menirea pe planeta noastră*** *și, în orice caz, se pot descurca fără a fi nevoiți a lua contact cu cineva. Dacă o fac, atunci se asigură că persoana contactată rămâne într-o stare totală de confuzie. Dezinformarea ar putea fi una din consecințele contactului.*

Unul din scopurile dezinformării din partea reprezentanților unui univers paralel este acela ***de a evita un conflict deschis cu armatele Marilor Puteri ale Terrei care,*** *așa cum descrie Biblia,* ***vor fi conduse spre un război nimicitor, devastator, în care își vor epuiza arsenalul militar convențional și nuclear..."***

Deocamdată, cea mai potrivită sinteză a modului în care este tratat fenomenul OZN rămâne fraza: *"Orice om de bun simț trebuie să admită că Pământul nu poate avea formă sferică, deoarece în acest caz, oamenii de pe cealaltă parte a sferei s-ar prăbuși în gol!"* Această teorie științifică a fost rostită acum 508 de ani, în spijinul unui Tribunal al Inchiziției.

Forțele Aeriene ale S.U.A. au perfectat un acord cu Universitatea din Colorado pentru întocmirea unui studiu final privind O.Z.N.-urile și care era gata să apară în **1968**. După o examinare amănuntă a numeroaselor rapoarte și observații notate asupra fenomenului, s-a ajuns la concluzia că timpul și banii investiți în acest raport nu justificau informațiile foarte limitate care au rezultat. Și în tot acest timp, O.Z.N.-uri au continuat să-și facă simțită și văzută prezența în diferite puncte ale globului. Persistența rapoartelor

despre ele şi faptul că oficialităţile nu le recunosc existenţa, au dus, adesea, la reacţii de felul celei exprimate de **E.J.Ruppelt**, care a condus o investigaţie din partea Forţelor Aeriene şi a făcut-o public în ***"Raport asupra fenomenului O.Z.N."***: *"Ce le trebuie pentru a crede? Trebuie ca un O.Z.N. să aterizeze în faţa Pentagonului, în faţa şefilor de Stat Major? Când în cadrul radarului se observă un O.Z.N., imediat se trimite după el un supersonic. O.Z.N.-ul este detectat de pilot, care-l vede şi el pe cadranul radarului, numai că O.Z.N.-ul se deplasează cu o viteză extraordinară. Poate că este o probă atunci când pilotul trage asupra obiectului şi mărturiseşte, chiar sub ameninţarea Curţii Marţiale ?"*

Cenzură în stil american

Mă voi referi, în special, la **cauzele care au dus ca guvernul Statelor Unite să instituie o cenzură riguroasă în problema O.Z.N-urilor.**

Una din raţiunile care a generat această politică poate fi pusă pe seama faptului că, în 1947, încă mai era proaspătă în minţile americanilor, mai ales a unora din guvern, **panica provocată de emisiunea la radio din 1938, a lui Orson Welles,** despre ***"Războiul Lumilor"***, respectiv **invadarea Statelor Unite de către marţieni.** A fost o emisiune radio neinspirată, care a arătat cu câtă uşurinţă teama de NECUNOSCUT poate declanşa o isterie în masă. Atunci, s-au petrecut adevărate scene de coşmar.

Pe de altă parte, în **1946, statele din Europa de sud-vest** s-au confruntat cu un adevărat **val nemaiîntâlnit al apariţiei OZN-urilor deasupra teritoriilor lor.** Era la nici un an de la sfârşitul celui de al doilea război mondial, suspiciunea în rândul Marilor Puteri fiind în plină înflorire. Alianţa comunismului cu puterile occidentale împotriva hitlerismului luase sfârşit. Fapt ce a determinat ca, odată cu apariţia OZN-urilor pe cer, Uniunea Sovietică-pe de o parte, Statele Unite şi celelalte puteri occidentale - pe de altă, parte, **să se suspecteze reciproc de producerea unei noi arme cu performanţe deosebite.** Drept urmare, a început **politica de tăcere,** care a generat cenzura asupra acestui fenomen. Declaraţiile oficiale, drept răspuns la semnalarea OZN-urilor de către populaţie, erau care de care mai aberante. Doar publicului trebuia să i se pună pumnul în gură !...

Raţiunea pentru dezinformarea opiniei publice cu privire la fenomenul OZN era dată şi de următorul aspect. Forţele Aeriene ale Statelor Unite, armata în general, aveau obligaţia de a controla în totalitate spaţiul aerian al ţării. **Omul de rând, contribuabilul, ştia că armata este capabilă şi că are mijlocele necesare ca să nu permită nici unui intrus să pătrundă în spaţiul aerian. Or, în 1952, de trei ori au fost semnalate adevărate valuri de OZN-uri deasupra Statelor Unite, în special deasupra Washingtonului**. În această situaţie, întrebarea era dacă ar fi trebuit să se admită

existența în spațiul aerian a ceva pe care armata nu-l putea anihila, sau **dacă nu cumva era mai bine să se nege existența acestui fenomen. În situația în care bugetul armatei era, de departe, cel mai important capitol din întregul buget național, s-a ales a doua variantă, pentru a se obține imense alocații bugetare**. Arthur Sylvester, secretar adjunct la Departamentul Apărării, declara ziariștilor că guvernul consideră just să se ascundă adevărul dacă rezultatele sunt bune. Bineînțeles că cei care decideau denaturarea adevărului erau și cei care stabileau ce trebuie denaturat.

Mai mult, la nici o săptămână după constituirea Forțelor Aeriene ca organism separat al armatei, s-a întâmplat incidentul cu avionul căpitanului Mantell, care și-a găsit moartea pe când urmărea un OZN .

Cu timpul, cenzura a devenit mai cinică, mai directă, amenințând și chiar înlăturând persoanele care mișcau "în front".

Declarații, declarații...

"Nu cunosc nici un raport privind apariția unei farfurii zburătoare care să nu poată fi atribuită unui balon obișnuit de observație," constata **Urner Liddel**, de la Centrul de cercetări navale, în februarie 1951.

In cadrul unei conferințe de presă a Forțelor Militare Aeriene, care a avut loc la Washington, D.C., în 29 iulie 1952, **generalul Stamford** a explicat că OZN-urile nu sunt nimic altceva decât, *"fenomene atmosferice"*.

"Farfuriile zburătoare există doar în imaginația celor care le caută pe cer", – declara și președintele **Dwight Eisenhower**, în 16 decembrie 1954.

"Nu există vreo dovadă că aceste obiecte (OZN) sunt vehicule interplanetare", rezultă dintr-o scrisoare a **generalului maior Joe Kelly** (Forțele Aeriene) adresată maiorului Harry Byrd, la 1 mai 1956.

"Nu există așa ceva - farfurii zburătoare - absolut nici una", cuvânta **dr.Hugh Dryden,** director al Comitetului Consultativ de Aeronautică, în fața Comisiei Bugetare a Camerei Reprezentanților, la 19 februarie 1957.

"Vă asigur că niciodată n-a fost în intenția Forțelor Aeriene de a pune la dispoziția organizației dumneavoastră dosarele «de uz intern» cu privire la OZN-uri", scria **generalul Joe Kelly**, organizației NICAP, la 15 noiembrie 1957.

"Cred că Forțele Aeriene n-au dat la iveală tot ceea ce știu despre aceste Obiecte Zburătoare Neidentificate. Nu poți să nu ții seama de atât de multe mărturii, ce nu se pot înlătura" (**John McCormack**, președintele Camerei Reprezentanților, ianuarie 1965).

"Plecând de la date imaginare, neștiințifice și neserioase, Forțele Aeriene ajung la concluzii statistice care par impresionante pentru profani, neobișnuiți cu sofismele metodelor statistice. Ești obligat să ajungi la concluzia că declarațiile periodice, făcute cu mare zarvă publicistică, de către

Forțele Aeriene, întemeiate pe statistici false, servește pur și simplu ca să denatureze adevăratul caracter al fenomenului OZN." (din **revista *"Yale Scientific Magazine"***, *Universitatea Yale, nr.7, aprilie 1963).*

"In loc de a face anchete, ori de câte ori se semnalează. OZN-uri, ar fi mai indicat ca cei care le semnalează să fie supuși cercetărilor." (dr. Allan Hynek, 5 noiembrie 1965).

Astronauții știu prea multe !

Este bine cunoscut faptul că, **în Statele Unite, s-au inițiat ample programe științifice pentru cercetarea vieții în Univers și pentru elucidarea fenomenului OZN. Dar descoperirile și rezultatele obținute nu au fost date publicității decât parțial și deformat.** Cică, din rațiuni de ordin politic, militar și economic. Mai precis pentru *"siguranța națională"*, sintagmă pe care oficialitățile americane o pun în față când vor să ascundă ceva. Este firesc, deci, ca unele rezultate care sunt comunicate Marelui Public să fie rodul unui examen critic foarte sever, în care informații de importanță vitală să fie înlocuite cu altele. Iar pentru a le conferi "autenticitate", **se recurge, de cele mai multe ori, la girul unor oameni de știință a căror probitate nu poate fi pusă la îndoială.** Toate acestea au două scopuri: **lupta pentru obținerea priorității în Cosmos** (deținerea monopolului informației stiințifice în anumite domenii) și **abaterea atenției opiniei publice de la problemele vitale pentru umanitate** (problema pericolului unui război nuclear, de unde înarmarea galopantă).

NASA (National Aeronautics and Space Administration), prestigioasa agenție spațială americană a ascuns **(încă mai ascunde) opiniei publice internaționale numeroase întâlniri pe care astronauții le-au avut cu obiectele zburătoare neidentificate.** Acuzația vine chiar din partea astronauților sau a unor străluciți experți care au cercetat fenomenul OZN. *"Foarte mulți astronauți au adus, din misiunile lor spațiale, **fotografii ale OZN-urilor"***- a spus Robert Dean, unul dintre cercetători-, *"dar NASA le-a trecut sub tăcere ani de-a rândul. Există o **bibliotecă secretă, cuprinzând cele mai uluitoare casete video cu OZN-uri din lume**. Spun aceasta fiindcă eu le-am văzut".*

Referindu-se la OZN-urile surprinse pe casete video, NASA a declarat că nu este vorba decât despre niște *"cristale de gheață".* **Dr.Jack: Kasher,** eminent profesor la Universitatea din Nebraska, a declarat *:"Este imposibil să fie vorba despre cristale de gheață. Cristalele nu-și schimbă direcția, așa cum fac aceste obiecte. Am respins, de asemenea, ipoteza unor meteoriți, a unor sateliți sau a unor reziduuri materiale. Erau, deci, 6 până la 8 OZN-uri. Am calculat că **acela care se găsea la 15 metri de nava spațială a trecut de la 0 la 2.500 km/h într-o singură secundă!"***

Referindu-se la fotografiile care înfăţişau ruine şi structuri ciudate pe Lună, **astronautul Richard C. Hoagland** a afirmat: *"Personalul din NASA* mi-a permis să văd aceste ***fotografii în care pot fi identificate aceleaşi forme, construcţii şi ruine pe Marte şi pe Lună.*** Agenţia nu a vrut să recunoască acest lucru în mod oficial, dar sursele secrete au făcut-o. Intenţionat, s-a întreţinut confuzia şi dezinformarea. ***Fotografiile au fost distruse şi s-au turnat filme false.*** Se poate documenta că NASA a prezentat, la un moment dat, ***13 versiuni diferite a ceea ce era conţinut într-o singură fotografie."***

Un specialist în electronică de la NASA a dezvăluit faptul **că toate misiunile *"Gemini"* şi *"Apollo"* au fost urmărite, în permanenţă, de OZN-uri. Aceasta s-a întâmplat atât *de des, încât astronauţii au recurs la un nume codificat, "Moş Crăciun",*** de câte ori se întâlneau cu aceste obiecte. Iar în convorbirile cu Centrul de comandă NASA, foloseau numele codificat de ***"Sfântul Nicolae".*** **Primul** care a utilizat numele de cod "Moş Crăciun", pentru a indica prezenţa unei farfurii zburătoare în apropierea navei spaţiale, a fost **Walter Schirrea**, la bordul lui ***"Mercury 8".***

Un angajat al Centrului spaţial Johnson din Houston, care, din motive lesne de înţeles, a dorit să-şi păstreze anonimatul, a recunoscut că NASA a făcut ca fotografiile care înfăţişau OZN-uri să rămână necunoscute publicului. *"Au fost multe minciuni şi dezinformări din partea NASA"*, a spus O'Leary, astronomul ce urma să conducă o misiune "Apollo" până pe Marte dacă nu ar fi fost anulată. *"NASA a dorit ca orice persoană care a avut contact cu extratereştrii să-şi ţină secretele. Cunosc adevărul din surse proprii,* ***noi am fost de nenumărate ori în contact cu ei.*** *Este cazul ca publicul să cunoască toate acestea."*

La insistenţele lui O'Leary, un grup de astronauţi a rupt tăcerea. Maurice Chatelain, expert în electronică, spune **că absolut toţi astronauţii au întâlnit OZN-uri.** *"Dar de fiecare dată când aceasta s-a întâmplat, ei au informat centrul de control, care le-a ordonat să tacă."*

Parteneriatul SUA - E.T. şi oaspetele EBE-3

În lucrarea "Alte dimensiuni", Jacques Vallée prezintă câteva informaţii deţinute de NASA, pe care le consider exemple tipice de camuflare a adevărului. El prezintă informaţiile pe care le-a primit din partea unui ofiţer al armatei americane, la care acesta a avut acces:

"Este o relatare detaliată, foarte, foarte voluminoasă, a anchetelor iniţiate cam prin 1947... Din când în când este reactualizată cu informaţii suplimentare. Conţine informaţii despre tot ce s-a întâmplat de pe vremea lui Truman până astăzi, despre acei ***extratereştri oaspeţi ai Guvernului american;*** *date tehnice obţinute de la extratereştri; istoria medicală a celor*

aflate în urma descoperirii cadavrelor unor extratereştri în deşert; autopsii, precum şi informaţii obţinute de la extratereştri, referitoare la structura lor socială şi la cunoştinţele lor despre univers.

Până în 1988, o fiinţă extraterestră (EBE-3) a fost oaspetele Guvernului Statelor Unite. *Aceasta a fost ţinută ascunsă de ochii opiniei publice.*

Cartea «Yelow Book» (care se pare cu a fost scrisă de EBE 02), descrie planeta străinului, structura socială a extratereştrilor, precum şi viaţa lor printre pământeni. *Dar, ceea ce m-a intrigat cel mai mult, în experienţa mea cu extratereştrii a fost, cred,* ***un cristal octogonal*** *care, în momentul în care era privit de o altă persoană,* ***înfăţişa imagini ale Pământului de acum multe mii de ani!***

Din filmele şi casetele video pe care le-am văzut, precum şi din datele obţinute din examinările medicale, reiese că extratereştrii sunt fiinţe cu o înălţime variind între 3 ft 4 in şi 3 ft 8 in. ***Ochii*** *lor sunt* ***extrem de mari,*** cam în stilul ochilor insectelor. ***Pleoapele*** sunt ***duble***, probabil pentru că aceste fiinţe sunt ***născute pe o planetă dintr-un sistem solar binar.*** Zilele sunt extrem de luminoase, probabil de două ori mai luminoase decât pe Pământ, cred... ***Structura pielii este extrem de elastică şi dură,*** întărită probabil din cauza celor doi sori. Au câteva organe de bază. ***Creierul lor este mult mai complex decât al nostru, are câţiva lobi diferiţi de ai noştri... Auzul*** lor este net superior decât al celui omenesc, ***aproape mai bun decât al unui câine, iar urechile sunt nişte zone mici de o parte şi de alta a capului. Mâinile lor au degete mari - patru degete, fără cel mare. Au picioarele mici, ca nişte labe."***

Pe parcursul documentarului, Falcon (ofiţerul care a furnizat informaţiile) a afirmat că **perioada medie de viaţă** este aproximată la **300-400 de ani**. *"Din câte am înţeles, extratereştrii au un coeficient de inteligenţă, IQ, de peste 200"*, a adăugat el.

Numărul fenomenelor neelucidate din spaţiul cosmic, pe mări şi oceane, în apele acestora, creşte pe zi ce trece, în timp ce explicaţiile lipsesc. Câteva exemple.

Cu 5 ani înainte de lansarea primului satelit artificial al Pământului, de către sovietici, renumitul astronom dr.Clyde Tombaugh a condus un program guvernamental al U.S.Army, care avea ca obiect să urmărească şi să studieze doi sateliţi ciudaţi, detectaţi în jurul Terrei...

Societatea argentiniană de studiere a fenomenelor OZN a anunţat: s-a stabilit cu precizie că **nave spaţiale, venite din alte lumi, ar fi instalat baze submarine în apropierea golfului San Matias şi San Jorje,** la 1.100, respectiv 2.000 km, de Buenos Aires, în largul coastelor Patagoniei...

"Aspiratorul cosmic" contra aroganței americane

Una din cele mai mari, enigme cosmice, căreia nimeni nu a reuşit încă să-i găsească o explicație este cea cunoscută sub numele de ***"Aspiratorul cosmic."***

În 1961, guvernul Statelor Unite a aprobat, programul ***"West For 1".*** Unul din scopurile sale nemărturisite era acela ***de a întârzia programul spațial al U.R.S.S.*** Astfel, la **2 octombrie 1961**, americanii au plasat pe o orbită polară, la 3.200 km deasupra Pământului, un satelit militar de tip Midias, purtând **350 milioane de ace de cupru**. Imediat după separarea de satelit, acele de cupru minuscule **au format în jurul Terrei o coroană (un nor).** Deşi "inițiativa" americanilor a fost combătută de numeroşi savanți, iar ei cunoşteau consecințele dezatruoase pentru radioastronomia mondială, nu le-a păsat. Vroiau neapărat să-i întârzie pe sovietici. **Urmările** nu au întârziat să apară: apariția unor pete gigantice pe Soare, perturbarea emisiunilor radio şi de televiziune pe toate lungimile de undă, în toată lumea, perturbarea gravă a sistemelor de radionavigație. **Întreaga Omenire era în mare pericol**. Tot experimentul a fost urmărit de americani printr-o puternică rețea de stații radar de foarte mare putere şi precizie. Dar ne-a sărit în ajutor... un OZN. Mc'Corty a recunoscut că pe ecranele radar s-a putut observa evoluția unui **OZN enorm**, de natură necunoscută, care, ***"ca un aspirator uriaş, a absorbit pe cer centura de ace în câteva minute"***, sub privirile îngrozite ale operatorilor radar.

Acest eveniment extraordinar trebuia să dea de gândit unchiului Sam. Dar, NU! În cadrul experimentului ***"West For 2"***, al doilea transport de ace de cupru a format **o nouă centură în jurul Terrei. Cu acelaşi rezultat: acelaşi OZN necunoscut a absorbit milioanele de ace, după care a dispărut!** Americanii au renunțat şi au declarat tabú pomenirea elor două experimente.

Primul om pe Lună - supravegheat de extratereştri !

Trei foşti colaboratori ai programului *Apollo* - inginerul Maurice Chatelain, academicianul Jacques Bergier şi profesorul Richard Walee - au publicat **o monografie**, intitulată ***"Cartea Enigmelor"***, în care prezintă, printre altele, **câteva informații ținute secrete de NASA**. Ei scot în evidență faptul că, **atât pe timpul zborului spațial, dar mai ales în cursul aselenizării pe Lună, astronauții Neil Amstrong şi Edwin Allen au sesizat fenomene ce păreau a fi rezultatul activității unei civilizații inteligente, alta decât cea umană.**

Dovada cea mai edificatoare în acest sens o constituie **convorbirile purtate de Armstrong şi Allen cu Michael Collins** (rămas, pe durata plimbării selenare a colegilor săi, la bordul navei spațiale Apollo 11), **respectiv cu Centrul de comandă din Houston**, reproduse pe baza înregistrărilor originale:

-Ne aflăm pe Marea Liniştei - comunica Armstrong din blocul de aterizare Orion.

-Houston pentru Marea Liniştei - răspundea, de pe Pământ, Centrul NASA - *conform datelor ce ne-au parvenit, toate sistemele de la bord funcţionează perfect.*

-Vizibilitatea este destul de bună. De jur împrejur, văd cratere cu diametre diferite - descria astronautul peisajul selenar.

Apoi, dintr-o dată, vocea îi deveni tremurândă, trădându-i neliniştea:

-Ce naiba? Aş dori să ştim ce-i asta! Aproximativ la o jumătate de milă de unde ne aflăm, ***văd urme asemănătoare cu cele ale unei şenile !***

Convorbirea respectivă era transmisă în direct la radio şi era urmărită de zeci de milioane de ascultători. La ultima informaţie pe care a transmis-o Armstrong, **Centrul de la Houston a ordonat schimbarea lungimii de undă,** pe un canal destinat doar transmiterii informaţiilor confidenţiale. Iar Armstrong transmite imediat: ***"Pe partea diametral opusă a craterului văd nave spaţiale străine! Ne urmăresc! Comunicaţi-i lui Collins să fie pregătit de intervenţie!"*** – gâfâia acesta în microfon.

Centrul de la Houston, nedorind ca întreruperea mai îndelungată a emisiunii în direct să trezească suspiciuni în rândul ascultătorilor, revine pe canalul principal de transmisie. De data aceasta, la microfon vorbeşte Allen, un tip mai ponderat, care transmite: *"Văd blocuri de sine stătătoare, de dimensiuni ce variază între aproximativ cinci, respectiv zeci de metri. Unul dintre* ***Sfinţii Nicolae*** *radiază lumină spălăcită."*

Cei neiniţiaţi din faţa aparatelor de radio aveau impresia că acesta vorbeşte în şarade. Însă, transmisia în direct a fost întreruptă de mai multe ori pentru convorbiri pe frecvenţa secretă.

Este bine ca cititorii să cunoască că, în limbajul cifrat al celor de la Centrul de comandă NASA cu astronauţii, ***"Sfântul Nicolae" este denumirea unui obiect zburător neidentificat.*** Iar autorii cărţii pomenite mai sus sunt convinşi că şi alţi astronauţi au apelat la acest limbaj. **Primul care l-a pomenit pe *"Sfântul Nicolae"* a fost Walter Schirrea, comandantul navei spaţiale "Mercury 8".** A urmat **James Lavell**, care, la **25 decembrie 1968**, în timp ce naviga cu astronava ***Apollo 8*** deasupra părţii întunecate, invizibile de pe Pământ, a Lunii, a comunicat: *"Deja cred că, într-adevăr, Sf. Nicolae există".* **În drumul său spre Pământ, *"Apollo 8"* a fost însoţit permanent de un obiect zburător neidentificat.** Când Lavell a încercat să intre din nou în contact radio cu Centrul de comandă NASA, el şi Borman, celălalt membru al echipajului, **au auzit în eter sunete de foarte înaltă frecvenţă, care păreau a face parte din comunicare prin vorbire a mai multor fiinţe inteligente.**

Pe Lună, Cineva umbla desculț !!

În prezent, **Marile Puteri** (în special S.U.A. şi Rusia) **ascund multe date referitoare la fenomenul OZN**, dezinformând şi manipulând opinia publică în acest sens. Aceasta, **deoarece folosesc date obținute de la extratereştri pentru realizarea unor tehnologii militare de vârf, precum şi pentru cercetările spațiale**. Tot mai mulți oameni de știință din diferite domenii cer guvernului american să facă publice informațiile pe care le dețin. Astfel, astrofizicianul chinez **Kang Mao-Kang** a declarat: *"Se pare că americanii **sunt amestecați în ascunderea unei taine cu caracter global şi probabil criminal. Ei au ascuns opiniei publice, timp de 20 ani, fotografiile urmelor pe solul lunar ale unui picior desculț de om, precum şi a unui schelet uman.** Ceea ce s-a găsit pe Lună este zguduitor, dar se pare că americanii consideră că nimeni din lume nu mai are dreptul să folosească şi să posede aceste informații"*. Documentele pe care astrofizicianul chinez le-a prezentat lucrătorilor din mass-media poartă mențiune ***strict-secret*** şi sunt **datate 3 august 1969**, fiind scrise la două săptămâni după ce Neil Armstrong şi colegul său au păşit pe Lună.

Dar nu toate cercetările, descoperite şi evenimentele legate de fenomen pot fi ținute ascunse. Voi prezenta un singur caz: cea mai senzațională fotografie submarină obținută. La **29 august 1964**, specialiştii de pe ***"USS Eltanin"***, navă americană aparținând escadrei arctice MSTS (Military Sea Transportation Services), **fotografiau, cu un aparat automat, fundul oceanului, la adâncimea de 3.800 m, la 100 mile vest de Capul Horn**. Când s-a trecut la developarea filmului, specialiştii au constatat cu stupoare că **pe un clişeu apărea foarte clar imaginea unui aparat instalat pe fundul Oceanului** ! Era un cilindru lung de aproximativ un metru, pe care erau fixate mai multe vergele paralele, având la capăt mici protuberanțe cilindrice. **Obiectul semăna cu o antenă telemetrică sau cu un releu de radiotelediziune.** Vestea despre extraordinara descoperire s-a răspândit cu iuțeală, iar la 4 decembrie 1964, când nava s-a oprit pentru aprovizionare la Auckland (Noua Zeelandă), reporterii au asediat pur şi simplu vasul, cerând cu insistență specialiştilor explicații. Încolțiți, aceştia au trebuit să recunoască că dispozitivul nu putea fi decât artificial şi că nici o organizație militară sau ştiințifică nu amplasase dispozitive în acea zonă. De fapt, au recunoscut că **tehnica din acea perioadă nu ar fi permis o asemenea performanță...**

ORIGINEA TERESTRĂ A UNOR O.Z.N.

Oculta Mondială şi OZN-urile

În lucrarea ***"Conspiraţia Satanei"***, am prezentat detaliat activitatea unor organizaţii secrete oculte şi a "Iluminaţilor". Care, din umbră, dirijează toate evenimentele ce se petrec pe Terra. Iar scopul final este instaurarea *"Noii Ordini Mondiale"*, a unui *"Guvern Mondial"*, cu un singur conducător. Numai în vis ne-am putea închipui puterea extraordinară pe care o deţin şi influenţa pe care o au. **Deciziile şi hotărârile pe care le** iau, decretele care se emit când se întâlnesc reprezentanţii acestora, **au o influenţă hotărâtoare asupra desfăşurării tuturor evenimentelor pe plan mondial. Ei deţin secrete care nu trebuiesc cunoscute de opinia publică.** Tocmai din această cauză sunt puternici. Aţi dori, stimaţi cititori, să aflaţi câteva din aceste secrete ? În această lucrare vă prezint unele referitoare la fenomenul numit **UFO** (obiecte zburătoare neidentificate). Sunt conştient că problemele vor fi tratate cu neîncredere), cititorul nu va crede nimic din cele ce urmează. Şi aceasta înseamnă că cei care conduc destinele omenirii din umbră şi-au atins scopul...

Deşi existenţa obiectelor zburătoare neidentificate a fost semnalată încă din antichitate până în zilele noastre, după 1920, problema lor devine mai mult "terestră". Realitatea este că opinia publică cunoaşte doar ce spun cei de la N.A.S.A. şi ce se difuzează în mass-media. Ştirile respective sunt strict cenzurate şi opiniei publice i se ascunde adevărul. Nu cunoaştem nimic despre energia magnetică, cea care nu costă nimic. Foarte puţini oameni, şi aceştia numai din lumea ştiinţei, au auzit despre **descoperirile lui NIKOLA TESLA: maşini bazate pe energia liberă, transferul de energie fără cablu, antigravitaţia sau controlul vremii prin utilizarea dirijată a "undelor staţionare".**

În întreaga lume s-a ordonat o cenzură strictă privind fenomenul O.Z.N. Tocmai pentru a anihila credinţa oamenilor în existenţa lor (extra)terestră. **Comisia *"Majestic 12"* este de părere că fenomenul O.Z.N. trebuie banalizat în rândul opiniei publice,** iar pentru inducerea în eroare **să se prezinte explicaţii banale** (baloane şi sonde meteorologice, meteoriţi, halucinaţii etc.). Raportul comisiei spune: *"Dacă nu avem explicaţii plauzibile* (deşi există, nu vor să le dea - n.a.), *atunci să ridiculizăm martorii"*. În continuare, să vedem care este realitatea. O realitate incredibilă, la dezvăluirea căreia şi-au adus contribuţia unii oameni de ştiinţă şi specialişti în

diferite domenii, care nu au putut fi cumpărați. **O parte dintre ei au murit în condiții mai mult decât suspecte.**

Hitler a fugit cu un OZN german !

În anul **1919**, membrii unui Ordin Templier au constituit **organizația "VRIL",**cu sediul în localitatea **Ramsau** (Germania, la graniță cu Austria). **Din ea, făceau parte reputați oameni de știință**: Viktor Schanberger, dr.W.O.Schumann, Schriewer, Habermohl, Miethe, Belozic și mulți alții. **Propunându-și ca temă exclusivă construirea unor farfurii zburătoare,** timp de **trei ani**, oamenii de știință din organizația "VRIL" au studiat energii alternative. In cercetările lor, s-au ghidat după faptul că energia bazată pe explozie sau ardere este o energie distructivă. Pe când, **implozia este o energie constructivă**. Și, **au preluat știința secretă a pitagoreenilor, păstrată din tată în fiu de Templieri, respectiv știința lui Joan Kepler.** În vara anului **1922**, au construit **primul obiect zburător rotund, format din trei discuri** cu diametrele de 8 m, 6,5 m și 7 m. Fiecare disc avea în mijloc o gaură de 1,80 m diametru. Suprapuse, în gaura discurilor s-a montat un agregat înalt de 2,40 m. Pentru a ține discurile în balanță, în partea inferioară s-a montat un pendul. Când agregatul era pornit, discurile se învârteau în sens invers intre ele și dădeau naștere unui câmp electromagnetic de rotație. Au căutat ca, prin crearea unui câmp puternic de energie, să-și creeze o independență față de forțele cosmice (gravitația, electromagnetismul, materia, micro-cosmosul). Cu acest obiect zburător rotund au făcut **experimente timp de doi ani. Rezultatele au fost încurajatoare.**

În iunie 1934, Viktor Schanberger a primit de la Hitler misiunea de a continua lucrul la acest proiect, precum și sprijinul logistic financiar. Echipa condusă de dr. W.O. Schumann a construit primul prototip al obiectului zburător în formă de disc: **RFZ I.** Condus de pilotul Lotthar Waiz, prototipul **nu a dat rezultate**: la prima încercare, aparatul s-a prăbușit, distrugându-se (pilotul s-a salvat). Cercetările au continuat și, la sfârșitul anului **1934**, a fost construit prototipul celui de-al doilea aparat **RFZ 2,** prevăzut, cu o comandă de impuls magnetică de 5 m diametru. Aparatul a avut un **succes previzibil.** Cercetările au fost facilitate și impulsionate și de faptul că, **în 1939, în munții Pădurea Neagră, a căzut o farfurie zburătoare de origine extraterestră, care nu s-a avariat.** După ce au studiat în amănunțime acest obiect, datele au fost coroborate cu cele cunoscute deja de ei în domeniul imploziei și al antigravitației. **Rezultatele au apărut foarte repede** și au fost deosebit de spectaculoase. Pe care, citindu-le, mulți cititori nu le vor crede...

Primind un câmp de experimentare propriu, în Branderburg, organizația "VRIL" și-a extins experimentările. În **1939,** s-a construit aparatul **RFZ 3**, iar în **august** s-a executat **primul zbor** cu el. Având 8 oameni la bord și

dezvoltând o viteză între **4.800-17.000 km/h,** el era echipat cu 2 tunuri de 6 cm şi patru MK-106.

În 1940, un aparat RFZ 2, în timpul zborului spre Polul Nord a fost fotografiat în sudul Oceanului Atlantic. În timpul războiului, mai ales in "bătălia Angliei", **nu a putut fi folosit ca avion de luptă**, deoarece zborul său se executa numai în linii de 90°,45° şi 22,5°.

Echipele de ingineri conduse de savanţii Schriever-Habermohl şi Mietle-Beluzo au construit mai multe aparate RFZ 2. Unul dintre acestea a fost fotografiat deasupra Pragăi. La sfârşitul anului **1942** a fost construit **"VRIL 1",** cu un diametru de 11,5 m şi care atingea o viteză de zbor de până la **2.900 km/h.** Din acest model s-au construit 17 bucăţi.

Cercetările continuând, în anul 1942 a fost conceput aparatul numit **"Hanebu I",** cu performanţe extraordinare: diametrul de 32 m şi o înălţime la axa mijlocie de 11 m, echipaj de la 9 până la 20 persoane, o viteză de 6.000 km/h şi o autonomie de zbor de 55 ore. A fost construită şi o variantă de mare capacitate a lui **"Hanebu II",** cu un diametru de **120 m** şi care **cuprindea şi spaţii de... dormit !**

Însă, prototipul cel mai performant a fost **"Hanebu III".** Avea un diametru de 71 m, un echipaj format din 31 de oameni, atingea viteza de **7.000 km/h.** În cazuri excepţionale atingea viteza incredibilă de **40.000 km/h !!** Autonomia de zbor era de **8(opt) săptămâni** !!! Ulterior; realizările organizaţiei "VRIL" au oferit posibilitatea executării, la începutul anului 1945, a **înconjurării Pământului în câteva ore !**

Referitor la cele prezentate până acum - lucruri incredibile pentru cititori - se pune întrebarea firească: dacă s-au construit aparate cu o autonomie de zbor de 8 (opt) săptămâni, de ce s-au construit spaţii de dormit în interior ? Cine avea nevoie de ele ? Dar mai ales, pentru ce ?

Un alt aparat deosebit de performant era **"VRIL 7"** (V 7) – **un elicopter supersonic în formă de disc, faţă de care bombardierele Stealth par simple jucării.** Era echipat cu 12 turboreactoare BMW 028. Pe data de 14 februarie 1944, într-un zbor de încercare cu **decolare verticală** şi o viteză de **2.200 km/h,** a atins **altitudinea de 24.000 m !!**

În cadrul S.S.-ului, s-a constituit ***S.S.E.* IV** (Centrul Secret de Dezvoltare a Energiilor Alternative), format dintr-un grup de savanţi care se ocupau exclusiv de energii alternative. Aceasta, pentru ca maşina de război ger-mană să nu depindă de petrol.

Pe bună dreptate, mulţi cititori îşi vor pune întrebarea îndreptăţită : cum de Hitler nu a câştigat războiul, dacă a posedat o asemenea tehnologie. Simplu: **aceste avioane şi elicoptere în formă de disc nu puteau fi folosite în scopuri militare**. Ele funcţionau cu energie magnetică. Câmpul magnetic, ce producea levitaţia, acţiona în acelaşi timp, ca un **scut de protecţie**

în jurul navei, care nu permitea să fie lovită; Dar, concomitent, nu permitea lansarea din interior a proiectilelor. Deci, armele convenționale nu puteau fi folosite.

Dar totuşi, pentru ce le-au construit şi experimentat germanii ? Ufologul Vladimir Terzinski pretinde că, **în ultimele zile ale celui de-al doilea război mondial, capii celui de-al Treilea Reich s-au îmbarcat în submarine şi farfurii zburătoare, într-unul plasându-se chiar Hitler**. Terzinski, pretinde că s-ar afla **în posesia unui document video uluitor** despre organizația germană secretă *"Thule Gesellschaft"*, oculta *"Societate THULE"*, care, înaintea apariției lui Hitler, născocise mare parte din ideologia dezvoltată de acesta. **In anul 1942, naziştii au ajuns şi în Antarctica**, pe care au rebotezat-o *"Neues-Schwabeland"*, **unde au săpat oraşe subterane şi şi-au stabilit capitala la Noul Berlin. Astăzi, aceasta are peste două milioane de locuitori, ce terorizează populația de la suprafața Pământului cu farfurii zburătoare** şi, desigur, în secret, **beneficiază de statutul de națiunea cea mai favorizată în comerțul cu Statele Unite ale Americii...**

Interesant este că **serviciile americane şi britanice de informații erau la curent cu cercetările şi realizările germanilor în acest domeniu. Încă din 1942.** Şi le frigeau mâinile să pună mâna pe ele. Dar acestea erau cunoscute doar de un număr restrâns de persoane, aflate la cele mai înalte nivele. **Aşa se explică multe din evenimentele celui de al doilea război mondial,** asupra cărora încă nu s-au pus de acord toți cercetătorii militari şi analiştii în domeniu: de ce poporul american a fost împins în război ?; de ce operațiunile militare s-au extins şi în Asia de sud-est; de ce a avut loc debarcarea în Normandia; de ce conducerea americană şi cea britanică nu s-au înțeles de la început; de ce Berlinul a fost împărțit în mai multe zone de ocupație; de ce americanii s-au înfipt bine în Europa şi încă multe altele...

La sfârşitul celui de al doilea război mondial. **Aliații au pus mâna pe întreaga arhivă a organizației "VRIL" şi pe aparatele construite până atunci** (partea care rămăsese). **Ruşii au intrat în posesia unei mici părți din planurile de construcție ale aparatelor respective. Restul arhivei a fost dusă în Statele Unite** (aspect pe care l-am prezentat pe larg în lucrarea *"Războiul parapsihologic împotriva României")*. O parte din aparatele construite au fost demontate şi duse în Anglia şi Statele Unite. Neputându-le însă lua pe toate, **cele rămase au fost scufundate într-un lac din Austria,** unde zac şi în ziua de astăzi. În **martie 1946,** preşedintele Truman a emis **ordinul *"Paperclip",*** în cadrul căreia toți oamenii de ştiință şi inginerii germani care au lucrat în organizația "VRIL" au fost aduşi în State prin filiere" particulare.

Şi astfel, **cercetările americane în domeniul Cosmosului,** tehnologia construită şi folosită în acest scop, **s-au dezvoltat în baza rezultatelor**

organizației "VRIL" şi a... legăturii cu extratereştrii (problema va fi dezvoltată ulterior).

Dacă s-ar face un sondaj, la întrebarea dacă cred că pe planeta Marte este posibilă viața, majoritatea celor intervievați ar răspunde prompt că nu. Alții nu ar şti ce să răspundă. Mulți ar face referire la ştirea care, pe data de **13 august 1996,** a făcut înconjurul lumii (difuzată şi de toate posturile de televiziune din România). Şi anume, declarația administratorului Agenției spațiale americane, N.A.S.A., **Daniel Goldin,** cum că N.A.S.A. şi Universitatea Stanford au descoperit *"o puternică evidență amănunțită asupra posibilei existențe formelor primitive de viață pe Marte, inclusiv resturi de microfosile găsite într-un meteorit marțian, căzut pe Pământ în urmă cu 13.000 ani".* **Totul fals şi pentru dezinformarea opiniei publice mondiale!** Căreia, din când în când, trebuie să i se servească **şi puțin adevăr. Dar numai cu pipeta.** Realitatea este cu totul alta. Citiți (în continuare) şi vă cruciți!

Americanii au ajuns pe Marte în 1962 !

Începând cu anul 1959, americanii au demarat programul de explorare a planetei Marte. Care a fost şi este ținut **strict secret**. El s-a desfăşurat şi se desfăşoară în **paralel cu programul oficial** american al explorării Cosmosului. **În 1960, ei au instalat pe Lună două baze:** *"Baza lui Arhimede" şi "Baza lui Cassini".* **Ca punct de plecare spre Marte.** Iar, **la 22 mai 1962**, au realizat o performanță deosebită: **au trimis o farfurie zburătoare cu oameni la bord pe planeta Marte ! Tot zborul a fost filmat din interiorul navei.** Filmul prezintă cabina pilotului, aparatele şi instrumentele de bord. Iar **când nava a ajuns pe Marte, prezintă aparatele care indicau presiunea atmosferică de afară de 700 milibari şi temperatura de 40^0 C.** Se aud strigătele echipajului: ***"Ura ! Este 22 mai 1962, noi suntem pe planeta Marte şi avem aer!".*** Dar cel mai senzațional fapt este că **farfuria zburătoare a parcurs distanța Luna- Marte în aceeaşi zi: 22 mai 1962 !!** Odiseea acestui film este lungă şi spațiul tipografic nu-mi permite să-l prezint. Reține atenția cititorilor doar asupra a două aspecte: **până în primăvara anului 1977, când acest film a fost difuzat de societatea de televiziune *"Science Report",*** care aparține canalului de televiziune "Secpeter TV" (Anglia), **au murit în accidente misterioase mai mulți oameni de ştiință care intraseră în posesia lui.** Iar la foarte scurt timp după difuzarea filmului, conducerea canalului de televiziune a fost avertizată că i se ridică licența, dacă-l mai difuzează sau continuă să comenteze acest film. Prin aceasta se dovedeşte încă o dată acțiunea din umbră a forțelor oculte care conduc lumea...

Invențiile, problemele şi evenimentele prezentate în acest capitol sunt mai mult decât suspecte. Cum suspect este şi faptul că, din milioanele

de informaţii şi fotografii făcute de instrumentele speciale, mass-media nu prezintă publicului nimic. Acest lucru dovedeşte că, **şi în cercetarea Cosmosului, s-a format un monopol. Care lucrează pentru o elită ce se pregăteşte să se instaleze pe o altă planetă, dacă Pământul ar fi ameninţat de o catastrofă.** Mai reţineţi, stimaţi cititori ? Organizaţia "VRIL" a construit aparate cu spaţii pentru dormit, care aveau o autonomie de zbor de 8 (opt) săptămâni şi erau capabile să atingă viteza de 40.000 km/h ! Americanii au reuşit într-o singură zi - 22 mai 1962 -, să străbată distanţa Luna-Marte ! Aceste două aspecte îmi întăresc afirmaţia de mai sus...

După cum bine vă daţi seama, **mass-media este unealta principală prin care forţele oculte ţin lumea în ignoranţă. Din această cauză, nu cunoaştem adevărul despre evenimentele ce se petrec in lume:** cum se declanşează un război şi care sunt forţele care întreţin conflictul, rolul O.N.U şi al N.A:T.O. Nu cunoaştem adevărul despre economie, privatizarea şi economia de piaţă, rolul Băncii Mondiale şi al Fondului Monetar Internaţional, al structurilor europene atât de trâmbiţate. Nu cunoaştem adevărata faţă a Lunii şi a planetei Marte, nu cunoaştem adevărul despre programul de explorare a Cosmosului...

Încă un caz. In **septembrie 1991**, în **Arizona,** la o **conferinţă** la care au participat **numai somităţi în domeniu**, personalităţi bine alese şi verificate, a fost **prezentat un film**. Timp de trei ore, asistenţa a putut urmări **aparatele construite de germani, planurile acestora şi bazele lor subterane.**

Toate acestea nu sunt dezvăluite opiniei publice şi sunt ţinute în cel mai mare secret. Cei care încearcă să le dezvăluie sunt ucişi. Oamenii din întreaga lume sunt dezinformaţi.

Afirmam şi am demonstrat că **"elita" stăpâneşte deja energia magnetică, cea care nu costă nimic** (vezi lucrările anterioare). Dar totul este ţinut secret. Se ştie că **secretul este o forţă.** Şi, **date ştiinţifice care ar aduce fericirea pe Pământ rămân cunoscute numai "elitei". Energia este unul din mijloacele prin care oamenii pot fi stăpâniţi şi controlaţi.** Toate activităţile noastre cotidiene se învârt în jurul curentului electric, al petrolului şi benzinei, al gazului. **Dacă aceste energii, care nu costă nimic şi care nu poluează** (cea magnetică în special), **ar fi în slujba Omenirii, cine ar mai stăpâni şi conduce?** Dacă oamenii ar avea acces la formele de energie liberă sau la cea magnetică, s-ar mai duce cineva la vreo pompă / staţie de benzină, cerând *:"Plinul, vă rog"?* Nu am plăti pentru consumul electricităţii, pentru gaz, pentru încălzirea locuinţei, pentru... Am avea timp sa ne gândim la nemurirea sufletului şi la multe altele...

SUA produc "farfurii zburătoare"

O sursă din cadrul NASA, care a dorit să rămână anonimă, susține faptul că **Pentagonul, în cooperare cu Forțele Aeriene din S.U.A., au construit o navă spațială care ar avea forma unei farfurii zburătoare**.

Înalte oficialități ale NASA au negat faptul că S.U.A. ar fi construit o astfel de navă şi au precizat că nu există nici un plan în acest sens. Dar sursa respectivă a susținut că **aceste nave sunt testate de mai mulți ani**: *"Mai mult chiar, piloții acestor tipuri de nave* ***au parcurs, distanța dintre Pământ şi Marte şi retur, într-o singură după-amiază!!!"***, a susținut acesta. *"****Foarte multe dintre O.Z.N.-urile pe care populația susține că le-a văzut erau chiar ale noastre!*** *Majoritatea testelor au fost făcute noaptea şi, deseori, din cauza acestor sisteme care nu funcționau bine, farfuriile zburătoare erau obligate să coboare de la înălțimea de 200 km deasupra Pământului, până aproape de sol, astfel încât puteau fi văzute. Până în prezent, au fost* ***construite 6*** *asemenea nave, ce au* ***dimensiuni enorme*** *şi sunt* ***foarte performante****. Ele sunt* ***destinate să transporte armament nuclear****".*

Aceeaşi sursă a mai afirmat că motorul aeronavelor a fost construit în New Mexico, la *"White Sand Proving Groud"* şi se poate menține la o viteză de **35.300 km/h** timp îndelungat. Navele sunt **lansate de pe o mică insulă din Marea Carabelor**.

"Aceste nave spațiale vor permite oamenilor să exploreze cele mai îndepărtate colțuri ale Universului, dar reprezintă şi cea mai distrugătoare formă, în acelaşi timp. Pot traversa spațiul fără a fi detectate, dar pot să şi distrugă Omenirea cât ai clipi din ochi" - şi-a încheiat declarația sursa din cadrul NASA.

Acesta să fie oare adevărul, sau este doar o provocare? Sau o dezinformare?

Haideți să pătrundem împreună în tainele NASA privind construcțiile de farfurii zburătoare.

Conform unui **memorandum C.I.A. din anul 1955**, descoperit de cercetătorul britanic Timothy Good, **inginerul aerospațial John Frost, care a proiectat aparatele zburătoare cu formă de disc pentru armata americană, şi-a obținut ideile de la un grup de cercetători germani, imediat după cel de-al doilea război mondial**. Şi să nu uităm că, la inițiativa C.I.A. şi cu sprijinul Casei Albe, cercetătorii germani care au colaborat sau au lucrat efectiv în cadrul organizației *"VRIL"* au fost scoşi, prin canale "particulare", din Germania şi duşi în Statele Unite. **Savantul german Miethe a lucrat cot la cot cu John Frost la fabricarea faimosului disc zburător *"Avro"***. Produs de *A.V.Roe I.td. of Canada* şi finanțat de armata S.U.A., cât şi de aviația militară, în anii '50,"Avro V.Z.-9" era **o farfurie zburătoare operativă**, cu un motor cu turbină şi cu nişte dispozitive speciale care puteau propulsa nava în orice direcție. Din păcate, **nu şi în plan altitudinal**.

Dar s-a considerat a fi un real şi mare succes, mult trâmbiţat în manieră tipic americană. Ministrul Apărării a oprit finanţarea proiectului în anul 1954, declarând că *"nu servea la nimic"*.

A fost acest proiect un eşec inutil? Cu certitudine că nu, pentru că **foarte mulţi martori oculari descriau, în jurul anilor '60, ultimele modele de discuri care atingeau viteze supersonice şi altitudini ameţitoare**. În 1950, *"U.S.News and World Report"* oferea un articol incendiar cititorilor săi, precum şi opiniei publice mondiale, intitulat *"Farfuriile zburătoare - povestea adevărată: **S.U.A. a construit-o pe prima în 1942**"*. Subsemnatul merge mai departe şi susţine că **americanii s-au "inspirat" de la germani, care erau într-o fază mult mai avansată cu cercetările şi nu într-o fază de "pionierat", ca ei**. Indiferent care ar fi realitatea, au numit noua navă un *"hibrid revoluţionar"*, între avion şi elicopter, revista informându-şi cu candoare cititorii că navele spaţiale şi marţienii n-au nimic de-a face cu misterioasele apariţii. **Cei care vedeau de fapt un O.Z.N. asistau, în realitate, la un zbor-test al aviaţiei militare cu noul aparat de zbor.** Iată încă o dovadă că **însuşi guvernul american a încurajat speculaţiile despre testarea unor tehnologii foarte avansate, dar foarte terestre, pentru a ascunde realitatea legătura dintre O.Z.N.-uri şi *"omuleţii verzi sau gri"*, precum şi pentru a distrage atenţia de la adevărata sursă a tehnolgiei farfuriilor zburătoare: EXTRATEREŞTRII !!!**

"Ideal UFO Magazine", dezvăluie, la rândul ei, povestea adevărată, pe care oficialităţile americane doreau să o ţină ascunsă, citându-l pe **lt.col. (r) George Edwards,** din cadrul U.S.A.F., care a lucrat la proiectul "Avro V.Z.": *"Cu toate că nu s-a făcut gălăgie, ştiam că aviaţia testa în secret o navă extraterestră. V.Z.9 nu era decât o acoperire a Pentagonului, pentru a avea o explicaţie ori de câte ori se raportau apariţia unor O.Z.N..-uri"*.

Teoria afirmă că **autorităţile S.U.A. au pus mâna pe câteva nave spaţiale extraterestre**, începând cu cea care s-a prăbuşit la Roswell, în 1947 şi cu cele recuperate de la germani. **Guvernul a utilizat tehnologia extraterestră începând cu anii '50. Pentru a trimite primul om pe Lună.**

Locul curent de testare a O.Z.N.-urilor este în deşertul de la nord de Las Vegas, într-o zonă cunoscută sub diferite nume, ca: ***"Dreamland"*** ("Tărâmul viselor") ,***"Zona 51"*** sau ***"S-4"***. În timpul zilei sunt testate noile prototipuri de avioane, în vreme ce noaptea astronauţii pământeni fac plimbări cu O.ZN.-urile, încercând să desluşească tainele pilotajului interplanetar de la extratereştri.

Ideile şi teoriile despre farfuriile zburătoare din "Dreamland" au prins substanţă şi certitudine în **1989**, când un inginer, **Bob Lazar**, a venit să spună întregii lumi, prin-intermediul postului ***"TV KLAS"***, că, în calitatea sa de angajat al lui "S-4",**el inspectase o farfurie zburatoare auten-**

tică, un model mai mic, propulsat de amplificatoare gravitaționale, energia necesară acestuia fiindu-i furnizată de un reactor antimaterie!

De asemenea; **americanii au construit baze adevărate extraterestre sub terenurile rezervațiilor indiene**, care au ca vecini statele Utah, Colorado, New Mexico şi Arizona, sau **în deşertul Mojave, în Yucca Valley**. Oricine se va duce în aceste locuri va rămâne uimit de activitatea frecventă şi de felul în care populația din zonă a acceptat prezența O.Z.N.-urilor, care sunt considerate ca fiind ceva normal. **Toate aceste zone sunt controlate complet de Departamentul Marinei Militare**, personalul care lucrează aici fiind plătit de U.S. Navy, prin intermediul unui subcontractant care livrează cecurile.

A fost **creată o fundație ultrasecretă**, căreia i s-au alocat fonduri de milioane de dolari şi care este **controlată direct de Biroul Militar de la Casa Albă. Fundația se ocupă de construirea a peste 75 de dispozitive subterane în cadrul proiectului *"B.M.S."*** (Baze Militare Subterane). Curioşii care întreabă la ce folosesc şi care este natura acestor construcții primesc un răspuns invariabil şi ferm: adăposturi pentru preşedintele țării, în caz de război.

Aceste adăposturi sunt adevărate găuri în pământ, atât de adânci, încât **pot face față oricărui atac nuclear**, fiind dotate cu echipamente de comunicare ultrasofisticate şi ultramoderne. La ora actuală, de-a lungul Statelor Unite sunt construite mai mult de 75 de astfel de dispozitive subterane, iar Comisia Americană de Energie Atomică a mai construit, la rândul ei, **încă 22**. Localizarea acestora este considerată a fi STRICT SECRETĂ. Zonele unde se află aceste baze sunt împrejmuite cu semne, cum ar fi: *"Zonă interzisă"*, *"Interzis accesul persoanelor străine"*. Toate persoanele şi vehiculele care pătrund în această zonă sunt percheziționate şi fotografiile, schițele, hărțile sau alte reprezentări grafice ale acestor zone sunt interzise. *"Astfel de materiale ce vor fi găsite în posesia pereoanelor neautorizate vor fi confiscate"*.

Toate bazele sunt adevărate oraşaşe subterane, cu clădiri în care sunt apartamente, cu străzi, trotuare, cafenele, spitale, sisteme de purificare a apei, vegetație şi multe alte minuni ale tehnicii moderne.

Fondurile au fost obținute de la Congres, fiind justificate ca *"lucrări ce au ca scop contrucția de adăposturi pentru preşedinte, în caz de atac militar"*. Banii necesari sunt trecuți printr-un păienjeniş de circuite contabile, pe care nu le-ar putea descifra nici cel mai mare expert contabil. Destinația acestor sume de bani, imense, este **apanajul câtorva persoane bine alese** şi care fac parte dintre cei care ne conduc destinele. *"O lume bună, puțină şi... foarte atent selectată"*. Ca de altfel întregul adevăr despre fenomenul O.Z.N...

OZN-urile americane - "licență" a "zeilor" din 8.000 î.e.n...

Ceea ce i-a determinat pe cercetătorii OZN să "viziteze" ZONA 51 din Nevada au fost **declarațiile de-a dreptul şocante ale lui Bob Lazar**, om de ştiință independent şi om de afaceri în zonă. **Între anii 1982-1984, a lucrat la Laboratorul Național din Los Alamos, New Mexico**, mai precis în Laboratorul de fizică, ce beneficia de **sistemul "O" de securitate, adică maxim.** În 1985, aflându-se în vacanță în Nevada, a investit într-un bordel ilegal din Reno, unde a câştigat atât de mult, încât nu a mai fost nevoit să lucrezeo vreme. La sfârşitul anului **1988**, a dorit să revină la munca ştiințifică şi a fost **reangajat, ca inginer de sistem de propulsie, la una din cele două nave aeriene extraterestre cercetate şi testate** la "Nellis Air Range" din Nevada. **Aici a lucrat până în 1989, la proiectul ultra-secret denumit *"Proiectul Galileo"*.** Dar iată câteva spicuiri foarte interesante, şocante pentru oamenii de ştiință dar şi pentru omul de rând, din declarațiile pe care le-a făcut Bob Lazar:

*"Într-o după-amiază, am mers, împreună cu colegii mei, la albia secată a lacului. Discul la care lucram şi pe care-l numisem «**modelul short**» a fost mutat din hambar. **S-a ridicat la circa 30 m** şi, în afara unui şuierat uşor, nu se mai auzea vreun zgomot. S-a oprit, a încetat şuieratul şi nava **a rămas**, pur şi simplu, tăcută **în aer**, mişcându-se la stânga şi la dreapta. Era absolut uimitor!*

*Rapoartele pe care am avut posibilitatea să le citesc detaliau aspecte despre această navă. Am citit rapoarte în care se scria că **aceste nave provin din sistemul stelar ZETA RETICULI**. Nu am zburat cu nici una din ele. Raportul mai spunea că, **la anumite date pământene, s-au realizat contacte cu respectiva civilizație**, dar totul era codificat. Conform acestor rapoarte, aceste ființe au declarat oficialităților pământene că **au venit aici cu 10.000 ani în urmă** şi că **oamenii sunt produsul evoluției, corectat din exterior**, şi că ei **au contribuit la evoluția accelerată, a Omului !***

*Datorită supravegherii permanente a telefonului meu, securitatea bazei a aflat că am probleme conjugale cu soția şi că am «instabilitate emoțională». Cunoscând programul de testări ale aparatelor, n-am putut rezista şi am mers, de câteva ori, în deşert, la câmpul de testare, şi **am urmărit experimentele**. A treia oară am fost prins. Este de înțeles că **am fost dat afară destul de repede**.*

*Un prieten m-a convins să vorbesc cu George Knap de la **Klass TV**. Mi-am zis că dacă tot or să mă omoare, măcar oamenii să ştie adevărul. Sunt mulți oameni de ştiință care cred că nu există nave şi ființe extraterestre şi această mărturie a mea era, deci, foarte necesară în acest context. **Tot ceea ce am declarat este numai ceea ce am trăit**, chiar dacă acum, din anumite privințe, regret că am făcut publică povestea."*

În continuare, Bob Lazar declara: *"În **1988**, am decis să revin la munca de cercetare ştiinţifică, pe care o făcusem anterior. **Am fost plasat la Departamentul Informaţiilor Navale, ca civil şi am fost angajat la o bază pentru un proiect ce cuprindea cercetarea în domeniul sistemelor de propulsie avansată**. Nu mult după aceea, împreună cu alţii, am fost transferat în **«Zona 51»**, la Nellis Air Range. Am fost urcaţi în autobuze cu geamurile complet acoperite şi conduşi, cam 15 mile, spre sud, către albia secată a lacului Papoose, mărginită de munţii Papoose, unde există o instalaţie cu numele conspirativ **«S-4»**. Am fost prezentat supraveghetorului meu şi unui colaborator, apoi mi s-a dat să studiez mai multe rezumate care cuprindeau **documentaţia Proiectului Galileo. Trebuia să studiez... două nave extraterestre, în formă de disc, ajunse în posesia Guvernului SUA**. Mi s-au dat sarcini inginereşti la reactor şi la sistemele de gravitaţie şi propulsie ale unui «disc teoretic» - esenţiale pentru a ne putea da seama cum funcţionează aceste aparate extraterestre. Nu ştiu cum a intrat Guvernul SUA în posesia acelor aparate – prin doborâre sau printr-o înţelegere. Îmi este greu să cred că ele puteau fi doborâte de o forţă aeriană terestră, datorită mijloacelor de propulsie foarte avansate de care dispuneau şi, de altfel, nici nu prezentau vreo urmă exterioară de avarie. Eram foarte curios de ceea ce vedeam, dar nu era locul potrivit să pui prea multe întrebări. **Securitatea era foarte opresivă**. Erai escortat peste tot, chiar şi la toaletă... Şi, dacă ecusonul îţi era foarte puţin deplasat de la locul său, erai ţinut, cu pistolul la tâmplă de supraveghetor, până veneau să te ridice cei care răspundeau direct de tine.*

*Totul părea ireal. Peste tot, împrejurul nostru, existau postere cu «discul» la care lucram, postere pe care scria «EI SUNT AICI». Am lucrat doar la sursele de putere şi **am avut posibilitatea să intru, de mai multe ori, în acel obiect**. Discul zburător despre care este vorba aici avea următoarele caracteristici tehnice: **aprox. 4,5 metri înălţime şi un diametru de 15,86 metri. Părea să fie confecţionat din oţel sau din aluminiu şlefuit.** Nu l-am testat – deci, nu ştiu dacă a fost metal, dar mi-am trecut mâna peste suprafaţa lui şi am simţit-o rece ca metalul şi arăta exact la fel. **Nu se vedeau nituri sau şuruburi de prindere şi părea să fie modulată prin injecţie**. În interior se aflau **multe locuri micuţe, parcă pentru persoane de statură mică**. Tot interiorul era în curbe line - **nu exista nici un unghi drept**. **Reactorul** care producea antimaterie - care reacţiona apoi cu materia printr-o reacţie anihilare -avea un **diametru de numai 45,7 cm** şi se afla plasat **la mijlocul discului**. Funcţiona ca un balet, în care tot ce se întâmpla era în strânsă legătură cu fenomenul anterior. Modul în care erau accelerati protonii în interior, modul în care apoi căldura era transformată în electricitate, nu îl cunosc. Totul era liniştit şi se petrecea **fără nici o pier-***

dere de căldură sau de energie latentă. *Se apropia de un randament de 100%, chiar dacă legile termodinamicii par să ne convingă că acest lucru este imposibil.*

Ceeea ce pot să spun este că această tehnologie este mult mai avansată decât se cunoaşte acum, în plin secol XX...

Reactorul este alimentat cu un element chimic care nu există pe Pământ. *Am căutat acest element în Tabelul periodic al elementelor, al lui Mendeleev, dar nu l-am găsit. Eu l-am plasat la numărul atomic 115.* ***Elementul 115*** *este un element stabil, cu câteva proprietăţi interesante. Poate fi utilizat ca şi combustibil pentru reactoare, dar şi ca sursă a unui câmp energetic mărit de amplificatorii gravitaţionali ai navei. În navă se afla un depozit de «discuri» de mărimea unui dolar de argint, din care erau tăiate triunghiuri care se puneau în reactor. Erau de culoarea cuprului şi erau foarte grele. Deşi nu era radioactiv, am pornit de la ideea că era foarte toxic şi l-am manevrat ca atare. În toate discurile de la S-4 erau* ***amplificatoare gravitaţionale poziţionate în triada de la baza navei. Acestea erau dispozitivele de propulsie****. Ele amplificau undele gravitaţionale în contrafază cu cele de pe Pământ.* ***Nava opera în două moduri:*** *OMICROM şi DELTA, care indicau câte amplificatoare gravitaţionale erau în funcţiune. În configuraţia OMICROM era utilizat un singur amplificator. În această stare, nava putea să se ridice de la sol şi să plutească.* ***Pentru a părăsi atmosfera terestră, trebuiau puse în funcţiune toate amplificatoarele şi să fie focalizate pe direcţia dorită****. Apoi, nava nu se deplasează liniar. Am putut determina că* ***navele îşi produc singure câmpuri gravitaţionale, pentru a distorsiona timpul şi spaţiul şi pentru a ajuge la destinaţiile dorite."***

Toate aceste dezvăluiri au fost făcute în revista "OMNII". În **aprilie 1994**, sergentul F.C.Marcom, de la Air Force - Secţia Relaţii cu publicul, a dat un **răspuns oficial** mass-media la afirmaţiile lui Bob Lazar: *"Forţele aeriene comunică: nu există* ***nici un fel de comentarii*** *cu privire la ce se întâmplă la Nellis Range."*

Dar **Mark Rodeger**, director ştiinţific la Centrul "J.A. Hynek" pentru studiul OZN, a replicat: *"Am descoperit că Lazar a lucrat într-adevăr la Los Alamos, dar a fost imposibil să verificăm ce a făcut acolo, cu exactitate. În ce priveşte elementul 115, chimiştii, admit că un asemenea element este, teoretic, posibil, dar nu ştim cum se poate produce sau de unde poate fi procurat. Aşa că ,afirmaţia lui Lazar că ar fi lucrat cu acest element nu este deloc incredibilă, dar este complet neverificabilă. În fine, Lazar pare să aibă suficiente cunoştinţe ştiinţifice pentru a fi putut fi admis să lucreze în «Zona 51».* Şi mai spunea*: "Ce este interesant este că* ***nici o agenţie guvernamentală nu respinge direct afirmaţiile sale.*** *Indiferent ce se poate spune sau inventa despre Lazar şi despre încrederea care se poate avea în el,*

povestea are suficientă consistență *pentru ca investigatorii să poată trage concluziile logice.* ***Dacă Guvernul ar avea, într-adevăr, nave extraterestre în posesie, «Zona 51» ar fi singura potrivită să le ascundă".***

Secretul şi securitatea exagerată care sunt asigurate în legătură cu această poveste sunt **impresionante**.

Tocmai din această cauză, în luna **septembrie** a anului **1994**, un grup de cercetători ai fenomenului OZN au "vizitat" "Zona 51". Iată o parte din declarație conducătorului acestui grup: *"(...) am adunat o echipă de* ***cercetători din Elveția*** *pentru a întreprinde o expediție în «Zona 51» din Nevada, SUA. Bine echipați cu aparatură electronică, am petrecut* ***cinci zile în deşertul Nevada****. Cu excepția unei singure zi, am fost* ***urmăriți tot timpul*** *de «Cammo Dudes» - porecla dată trupelor de securitate care patrulează regulat în regiune cu jeepuri Cherokee, de culoare albă. Dar tot atunci am întâlnit şi un om remarcabil, Glenn Campbell. El este cel care conduce Centrul de Cercetări «Zona 51» din Rachel. Datorită sfaturilor sale, echipa nu a avut probleme în legătură cu găsirea drumului spre Freedom Ridge. Echipa a petrecut două zile acolo. Nu au fost văzute nici aparate de tip OZN, nici alte forțe aeriene ciudate. Dar, după spusele lui Campbell,* ***baza îşi încetează totdeauna orice operațiuni în momentul în care sunt observați în zonă observatori străini****. Nu este de mirare că a treia noastră «excursie» pe aceste terenuri a fost îndeaproape urmărită de «Cammo Dudes»... Ei ne-au observat cu binocluri militare foarte puternice. Cu toate acestea, am reuşit, totuşi, să fac câteva filmări.* ***Dacă eşti surprins în timp ce filmezi*** *- chestiune care este strict interzisă aici -* ***ajungi direct la şeriful din zonă, jos, în Tikaboo Valley****. Am filmat doar în clipele în care gardienii care ne însoțeau priveau în altă parte. Ce am putut vedea?* ***Un hangar uriaş - Hangarul 18 - domina această bază****. Cu excepția unor microbuze care circulau în zonă, nu am observat nici o altă mişcare suspectă (a forțelor aeriene existente acolo)... Dar providența nu a fost cu noi în acele zile: imediat cum am reuşit să filmăm câte ceva, s-a pornit o furtuna puternică ce ne-a forțat să ne retragem în Tikaboo Valley".*

Capitolul VIII

SUA ŞI PARTENERII DIN COSMOS

Comisia "Majestic" şi proiectele ultrasecrete

În 1952, preşedintele HarryTruman, membru al Lojei Masonice din sudul Statelor Unite - ale cărei întruniri se ţineau într-o localitate montană din Maryland, unde se putea ajunge numai pe calea aerului - **a autorizat înfiinţarea Comisiei *"Majestic 12"***. Este vorba de o comisie secretă formată din 12 persoane, specialişti militari şi oameni de ştiinţă. Ea a primit sarcina de se ocupa exclusiv de studierea fenomenului OZN. Însă, a coordonat şi **coordonează alte 10 proiecte,** despre care nu se vorbeşte decât în şoaptă, chiar şi la nivelul celor care le coordonează. Acestea sunt: ***"Proiectul FAJI"*** - prelucrarea şi distorsionarea datelor legate de prăbuşiri de OZN şi extratereştri; ***"Proiectul SIGN"*** - cercetarea fenomenelor OZN; ***"Proiectul BLUE BOOK"*** - păstrarea obiectelor şi fiinţelor recuperate din prăbuşiri de nave extraterestre; ***"Proiectul SIGMA"*** - încercări de comunicare cu fiinţe extraterestre; ***"Proiectul SNOWBIRD"*** - adaptarea tehnicii descoperită în OZN-uri; ***"Proiectul AQUARIUS"*** - proiect fals, lansat pentru a masca cercetările SNOWBIRD; ***"Proiectul GARNET"*** – cercetarea influenţelor extraterstre asupra Umanităţii; ***"Proiectul POUNCE"*** - cercetarea biologică a entităţilor extraterestre; ***"Proiectul REDLIGHT"*** - testarea aparatelor de zbor inspirate de tehnica OZN; ***"Proiectul LUNA"*** - numele de cod al bazelor extratestre observate şi filmate pe Lună de astronauţii misiunii Apollo.

Necesitatea înfiinţării acestei comisii se datorează următoarelor evenimente:

- La **5 martie 1946,** în discursul de la Colegiul Fulton din Missouri, Winston Churchill a **declarat Războiul Rece - ca o stare de fapt**. În **martie 1947**, în plenul Congresului, preşedintele Truman declara acelaşi lucru, susţinând că *"ruşii sunt inamicii lumii moderne."* Dar în anul 1947, oficialităţile americane au început studiul fenomenului OZN.

- La **8 iulie 1947,** avea loc prăbuşirea unei nave extraterestre în apropierea bazei militare de la Roswell. Resturile navei şi cadavrele extratereştrilor sunt studiate şi de experţii comisiei *"Majestic 12"*. În acest sens, o notă FBI din 1950 susţine că au fost descoperite "nava" şi trei corpuri *"aparent umane, îmbrăcate în haine metalice"*.

- **Numărul celor care au fost martori oculari la întâlniri de gradul I, II, III şi IV era în continuă creştere**. Declaraţiile acestora se înmulţesc. Datorită febrei Războiului Rece, mulţi americani care au fost răpiţi de farfurii zburătoare, au declarat că acestea au fost trimise de *"comunişti"*...

- **Tot mai mulți piloți militari și militari de la diferite baze susțineau că au văzut O.Z.N.-uri, le-au fotografiat sau chiar filmat**. Drept urmare, pentru păstrarea secretului și manipularea opiniei publice este **emisă Legea Janap 146**, care interzice piloților și militarilor să divulge vreo informație sau să dea vreo declarație despre O.Z.N.-uri. Și se stipulează clar: *"Contravenientul ar putea primi 10 ani închisoare și 10.000 dolari amendă"*.

- **Autoritățile americane interzic difuzarea oricărei știri privind OZN-urile**. Persoanele adepte ale *"ipotezei existenței unor nave interplanetare"* sunt discreditate.

Curios sau nu este faptul că **toate declarațiile și rezultatele cercetărilor privind *"afacerea Roswell"* au dispărut** (oare, au fost distruse intenționat?). **Ulterior, toate informațiile cu privire la fenomenul OZN au fost clasate**, afirmându-se *"sunt importante pentru siguranța națională a S.U.A."* Cu cei mai "căpoși" se ducea muncă de lămurire că ceea ce au văzut sunt nave trimise de "comuniști".

Și așa, Războiul Rece a mai făcut o victimă: studierea fenomenului OZN...

Dosarul Roswell

La 2 iulie 1947, lângă orășelul Roswell, New Mexico s-a prăbușit un obiect zburător de origine extraterestră. Au existat 92 de martori și 35 de rapoarte de prim rang (personal *Air Force*). Fermierul William Brazel, care a găsit rămășițele împrăștiate în deșert, l-a anunțat pe șerif că *"a descoperit un disc zburător"*. Maiorul Jesse Marcel, ofițer de informații la baza aeriană din Roswell, care a cercetat zona prăbușirii, a cules **câteva resturi de staniol ce păreau metalice, cu inscripții asemănătoare hieroglifelor,** a fost și a rămas convins că era vorba de o *"farfurie zburătoare"*. Câteva ore mai târziu, însă, senzaționala știre care făcuse înconjurul lumii a fost infirmată de comandantul Forțelor Aeriene din Fort Worth, Texas, care a anunțat că ceea ce fusese de fapt recuperat era un **balon meteorologic**.

A doua prăbușire în această regiune a avut loc în Heart Canyon, Aztec, New Mexico. Acest disc avea un diametru de 33 m, era dintr-un metal necunoscut iar în el s-au găsit **mai multe cadavre de extratereștri, cu talie de 1,20 m**. Cu toată secretomania care a înconjurat aceste evenimente, cercetările au fost impulsionate de cei care cred în existența OZN-urilor

Înainte de a trece mai departe, doresc să specific că, **în perioada ianuarie 1947 - decembrie 1952, în SUA s-au prăbușit cel puțin 16 nave extraterestre, găsindu-se 65 de trupuri de extratereștri, dintre care unul viu**. A fost transportată în secret la o bază militară - Los Alamos – considerată a fi un obiectiv de nepătruns. Ființa a fost botezată: **"EBE"**. (*"Extraterestrial Biological Entity"*) și, așa cum era de așteptat supusă unui studiu amănunțit. **În timpul celui de al doilea an de captivitate a făcut dezvă-**

luiri tulburătoare. Cum că rasa sa vizita Pământul de 25.000 ani, că venea dintr-un sistem de stele duble şi planeta sa era o planetă-deşert, al cărui soare ameninţă să moară şi are verişori subpământeni în diverse părţi ale Terrei. Toate datele şi dezvăluirile făcute de EBE au fost adunate în ***"Cartea Galbenă".*** La sfârşitul anului **1951,** EBE **s-a îmbolnăvit.** Personalul medical nu a reuşit să determine cauza bolii sale. Sistemul lui funcţional **se baza pe clorofilă** şi transforma hrana în energie, precum plantele. Deşi pentru salvarea lui s-au depus eforturi inimaginabile, **pe 2 iunie 1952, EBE a murit.** Steven Spielberg, în scenariul filmului *"E.T."*, descrie povestea romanţată a acestei identităţi...

În **1978**, scrie *"Time"*, **Stanton Fridman**, fizician nuclear şi un pasionat OZN-ist, **a reînviat povestea de la Roswell**, intervievând alţi martori, inclusiv maiorul Jesse Marcel şi a ajuns la o concluzie dramatică: **guvernul a muşamalizat un incident extraterestru!** În cartea sa, apărută în **1980**, *"Incidentul de la Roswell"*, apare, **pentru prima dată, menţionarea** - pe baza declaraţiilor unor martori - **a unor cadavre aparţinând extratereştrilor.** Speculaţiile şi cercetările iau din nou amploare. În **1988**, o echipă a Centrului pentru Studiul OZN - Chicago reinvestighează locul prăbuşirii şi interoghează martorii oculari. Trei ani mai târziu, membrii echipei îşi publică concluziile în cartea *"Prăbuşirea unui OZN la Roswell"*. **Pe lângă recuperarea unui OZN**, afirmă ei, **la Roswell, guvernul american a descoperit şi ascuns publicului cadavrele echipajului: şapte corpuri mici de extratereştri.** Una din cele mai importante surse ale lor, Glenn Denis, care, în 1947, era antreprenor de pompe funebre. Potrivit declaraţiilor sale, în acele zile de iulie, i s-au cerut, de la Baza aeriană, **şapte sicrie mici, ca pentru copii** şi efectuarea procedurilor de îmbălsămare pentru cadavre *"expuse în condiţii climaterice timp de câteva zile"*. Denis a fost şi mai intrigrat de afirmaţiile unei asistente de la spitalul Bazei aeriene, care i-a relatat că i-a ajutat pe medici să efectueze autopsiile pe câteva cadavre mici, foarte ciudate. **Asistenta** a fost **transferată la Londra** şi, din câte a auzit Denis, a fost **ucisă într-un accident de avion.** De-a lungul anilor, au mai apărut şi alte personaje, martori oculari, care au afirmat că, **în 1947, existaseră, de fapt, două farfurii zburătoare şi şapte extratereştri morţi, iar unul încă în viaţă.** Dar OZN-iştii care au cercetat incidentul de la Roswell nu au reuşit să ajungă la o concluzie comună, contrazicându-se asupra datelor sau a martorilor.

Odată cu amplificarea controversei Roswell, au crescut şi presiunile asupra Waşhingtonului de a o rezolva. În **1994**, Biroul General de Evidenţă a început vânătoarea documentelor legate de incident. Pentru a nu se lăsa mai prejos, Forţele Aeriene au lansat şi ele o **anchetă** pe cont propriu. Raportul lor a fost dat publicităţii în **iulie 1995** şi concluziona că *"nu există nici un indiciu în documentele oficiale din perioada 1947 din care să*

reiasă că ar fi existat o activitate militară sau de securitate sporită, care ar fi trebuit să fie generată dacă ar fi fost vorba de prima recuperare a unor materiale şi / sau persoane din altă lume". Raportul Biroului General de Evidenţă, dat publicităţii **tot în 1995**, ajungea,în mare parte, la aceeaşi concluzie. În ce priveşte cadavrele extratereştrilor descrise de unii martori, Forţele Aeriene subliniază că nu erau decât **păpuşi, aruncate de la mare altitudine, din baloane, pentru a se studia efectele impactului**. Ne întrebăm, atunci: **de ce era nevoie de sicrie? Pentru păpuşi?**

În ciuda acestor rapoarte şi în ciuda concluziilor similare ale unor cercetători ai fenomenului OZN, **65%** din americani cred astăzi că la Roswell s-a prăbuşit, cu adevărat, un OZN, iar **80%** sunt de părere că **guvernul Statelor Unite ştie mai multe despre extratereştri decât dă impresia...**

Extratereştrii – vechi cunoştinţe ale preşedinţilor SUA...

Prin **ordinul executiv**, datat **4 noiembrie 1952**, preşedintele **Truman a înfiinţat Agenţia Naţională de Securitate** (N.S.A.), **cu scopul primar de a descifra sistemul extraterestru de comunicare şi de stabilire a unui dialog cu extratereştrii**. Tot prin ordin executiv dat de preşedinte, N.S.A. este **exclusă din baza legilor,** care nu conţin, literalmente, acest cuvânt. Dar **sarcina** ei principală reiese din Proiectul "SIGMA" şi este **PĂSTRAREA SECRETULUI PREZENŢEI EXTRATERESTRE PE TERRA şi stabilirea de relaţii cu extratereştrii**. În zilele noastre, include şi alte proiecte care au aceeaşi temă principală. Agenţia Naţională de Securitate comunică cu toate programele spaţiale secrete, precum şi **cu bazele secrete de pe Lună şi Marte**.

Ulterior, a fost conceput şi Proiectul "PLATO", cu sarcina exclusivă de a stabili RELAŢII DIPLOMATICE CU RASA EXTRATERESTRĂ SPAŢIALĂ!!! În cel mai mare secret, au avut loc **mai multe contacte**...

Înainte de a trece mai departe doresc să specific că **George Washington şi Abraham Lincoln au confirmat că au fost vizitaţi de extratereştri**. Cu prilejul unei călătorii în Pacific, în anul **1934**, preşedintele **Roosevelt a avut o întâlnire, facilitată de Nikola Tesla, cu echipajul unei farfurii zburătoare**. Există foarte puţine persoane care au povestit sau scris despre acest subiect delicat şi foarte fierbinte în acelaşi timp. Iar cei care au avut curaj, au plătit, uneori, cu viaţa...

"Tratatul Einsenhower" – colaborare interplanetară în folosul SUA

Convorbirile preşedintelui Dwight D. Eisenhower cu extratereştrii sunt descrise în cartea lui Michael Hasemann *"UFOS – Die Kontakte"*, la pag. 55: *"După cum reiese din rapoartele celor contactaţi,* ***extratereştrii***

au intrat în legătură cu guvernul american încă de la masiva lor apariție deasupra Washington-ului, în vara anului 1952... *Cei care au fost contactați au fost însărcinați să transmită mesaje și comunicate speciale președintelui. Acesta era, după alegerile prezidențiale din toamna anului 1952, generalul Dwight D. Eisenhower, care aflase deja, din perioada când se afla la conducerea armatei, despre prăbușirea OZN-urilor la Rosewell, Atztec și Laredo, din anii 1947 - 1950.* ***După alegerea sa, la 18 noiembrie 1952, a primit un raport al comisiei guvernamentale «Majestic 12», însărcinată de predecesorul său, Truman, cu cercetarea epavelor OZN-urilor ocrotite. Comisia recomanda președintelui păstrarea secretului,*** *din motive de siguranță națională."*

Scena evenimentului istoric (numai pentru elita mondială !) unde Eisenhower a avut întâlnirea cu extratereștrii a fost **baza militară Eduards (Muroc), California**. Evenimentul a fost pregătit cu mult timp înainte, stabilindu-se un adevărat scenariu. Președintele și un număr foarte restrâns de persoane au stabilit detaliile tratatului, iar pentru a-și crea un alibiu, mass-media a fost anunțată că pleacă în vacanță la Palm Springs. Cu trei zile înainte de întâlnire, baza militară a fost închisă și, în tot acest timp, nimeni nu a avut voie să intre sau să iasă. În ziua stabilită, președintele a venit la Bază, iar presei i s-a comunicat că este plecat la...dentist.

22 februarie 1954. Zi istorică, dar nu pentru "marea prostime". Evenimentul poate fi confirmat atât de **filmările efectuate** (ținute în cel mai mare secret), cât și de diferiți martori oculari, printre care **Gerald Light** de la puternicul concern *OBS*, fostul agent secret **William Cooper**, persoane din cadrul armatei, inclusiv comandantul bazei. Au mai fost prezenți **Franklin Allen**, șeful trustului de presă *"Hearst"*, **Edwin Nourse**, de la Institutul *Brookings*, **Mac Intyre**, episcopul catolic din Los Angeles. Aceste persoane au fost alese cu grijă, din medii diferite, pentru a le testa reacția. Bineînțeles, toți au fost "sfătuiți" să mențină cel mai strict secret privind această întâlnire.

Deodată, un disc mare, cu **diametrul între 60 și 100 m**, a început să planeze chiar deasupra Bazei, executând **manevre de zbor care sfidau toate legile mecanicii și fizicii**. În final, deasupra Bazei erau **cinci obiecte zburătoare, trei în formă de disc și două în formă de trabuc**. Toți erau muți de uimire. Eisenhower și cei care-l însoțeau, au văzut cum, dintr-un OZN, coboară un mic grup care se apropia de ei. **Arătau ca niște oameni, aveau cam aceeași înălțime, erau blonzi și vorbeau engleza !!**

Primul ambasador extraterestru primit de președintele american a fost **Înălțimea Sa Omnipotentă CRLLL, sau KRLLL** (se citește Crill sau Krill).

Emblema extraterestră era *"Insigna Trilaterală"*, care apărea atât pe suprafața navei, cât și pe uniformele extratereștrilor. Prima condiție a tra-

tatului era ca **extratereştrii să nu se amestece în treburile interne ale pământenilor**, în special ale americanilor, care, la rândul lor, să nu se amestece într-ale lor. Prezența lor pe Pământ va fi ținută în **cel mai strict secret cu putință**. În schimb, **ei îi vor ajuta pe americani cu tehnologie avansată** şi să-şi dezvolte propriile tehnologii. **Nu vor ameninţa nici o naţiune de pe Pământ**. Au primit **permisiunea de a lua umanoizi (oameni), în scopul examinărilor medicale**, fără ca acestora să li se facă vreun rău, pentru ca apoi să fie readuşi în acelaşi loc de unde au fost luați, fără să-şi amintească nimic din ceea ce li s-a întâmplat. S-a mai convenit ca națiunea extraterestră şi SUA să facă **schimb de 16 persoane**, în scopul de a învăța unii de la alții. "Musafirii" umani vor fi **duşi la punctul de origine al extratereştrilor** pentru o perioadă de timp bine specificată, iar "musafirii" extratereştri vor rămâne pe Pământ. S-a căzut de acord să se construiască **baze subterane** pentru aceştia, unde vor avea loc diferite experimentări şi construirea de "aparatură modernă".

La sfârşit, sub privirile uluite ale preşedintelui şi a celor ce-l însoțeau, extratereştrii şi-au prezentat posibilitățile tehnice, navele, au făcut **demonstrații**, după care **s-au făcut nevăzuți**. Nimeni nu-i putea vedea, deşi ştiau că sunt în apropierea lor. După un timp, s-au "rematerializat", au urcat în navele lor şi au plecat.

Această întâlnire este confirmată şi de astronautul american Gordon Cooper, care povesteşte că i-a fost prezentat un film în timpul serviciului.

În timpul proiecției filmului "ET", la Casa Albă, în vara anului 1982, se spune că preşedintele Nixon i-ar fi povestit producătorului Steven Spielberg: *"În această încăpere sunt probabil doar şase persoane care ştiu cât este de adevărat"*.

Pericolul extraterestru - real sau fals ?

Reagan a afirmat public, în cel puțin trei rânduri, că o **amenințare din Univers ar avea un efect unificator asupra națiunilor lumii**. A spus că a ridicat această problemă **în discuțiile cu preşedintele Gorbaciov şi cu** fostul ministru de externe al URSS, **Eduard Shevardnadze**. După Fred Barnes, redactorul-şef al *"New Republic"*, în timpul unui prânz oficial la Casa Albă, în **septembrie 1987**, Reagan s-a întrebat cu glas tare ce s-ar întâmpla dacă lumea ar fi confruntată cu o "amenințare extraterestră". *"Nu credeți că Statele Unite şi Uniunea Sovietică s-ar alia?"* a întrebat el. Shevardnadze a răspuns afirmativ, categoric. *"Şi n-ar fi nevoie să se întruneasca, pentru acest lucru, miniştrii Apărării"*, a precizat.

Întrucât comentariile lui Reagan au fost respinse ca simple ipostaze ipotetice, citez din discursul ținut de Mihail Gorbaciov la Kremlin, în care a comentat întâlnirea la nivel înalt din **1985**: *"La întâlnirea de la Geneva,*

preşedintele Statelor Unite a spus că, dacă Pământul ar fi confruntat cu o invazie extraterestră, ***Statele Unite şi Uniunea Sovietică ar trebui să-şi unească forţele pentru a respinge această invazie.*** *Nu voi contesta ipoteza, deşi consider că este prea devreme să ne îngrijoreze o astfel de intruziune"...*

În completare la subcapitolul *"Dosarul Roswell"*, aduc următoarea precizare: **în 1953, americanii au mai recuperat cel puţin încă 10 nave extraterestre, împreună cu alţi 26 de extratereştri morţi şi 4 în viaţă**. De data aceasta, a apărut un element surprinzător şi şocant, care a produs panică printre oamenii care erau la curent cu evenimentele: **printre rămăşiţele extratereştrilor s-a găsit şi un număr mare de... PĂRŢI DE TRUP UMAN !**

Un extraterestru... la Pentagon !

Se ştie că, **decenii la rând, americanii au ţinut în cel mai mare secret faptul că au luat contact cu extratereştrii**. După cum şi faptul că au elaborat un adevărat **program** care să prezinte opiniei publice internaţionale, dar mai ales interne, în mod denaturat, fenomenul atât de controversat al OZN-urilor. Iar **când preşedintele JF Kennedy a declarat că va face publice rezultatele cercetărilor în acest domeniu, a fost asasinat.** Asasinarea lui a fost imperioasă şi **ordonată** de un grup ocult, ultrasecret, **Comitetul Politic al lui *"Majestic 12"***, iar ordinul a fost **executat de agenţii din Dallas ai Serviciului Secret**. Actul este foarte clar şi vizibil în filmul lui Abraham Zapruder, *"Vizitând din nou Dallas-ul"*. În momentul în care vizionaţi filmul, priviţi-l cu atenţie pe **şofer**, şi nu pe preşedinte. O să observaţi cum **acesta îl execută cu sânge rece pe Kennedy, împuşcându-l în cap! Toţi martorii** care au fost îndeajuns de aproape de maşina prezidenţială şi au putut vedea cu certitudine ce s-a întâmplat au fost **asasinaţi.** Comisia Warren a fost o farsă, iar Consiliul pentru Relaţii Externe a reuşit ceea ce şi-a propus: să arunce praf în ochii opiniei publice. În acest context, cele prezentate mai jos nu sunt de domeniul fanteziei.

Andrew Bird, ofiţer al Pentagonului, a declarat că, **în martie 1957, un OZN a aterizat la 200 km de Washington**. La apropierea militarilor, **din el a coborât un extraterestru, recomandându-se Valiant Thor.** A fost luat şi "cazat", până la 16 martie 1960, la etajul I al Pentagonului, în camera 4D-717. **Timp de trei ani, a furnizat nenumărate date despre OZN-uri şi a dat numeroase sfaturi** consilierilor şi înalţilor comandanţi militari de la Pentagon, apoi a părăsit Pământul.

Această declaraţie se află în posesia arhivarului canadian Fred Rainers, care este convins că **Valiant Thor nu a părăsit Pământul, nici măcar Statele Unite.** În cel mai mare secret, el a fost transferat la baza militară aeriană Edwards, apoi la cea din Holloman. La cele două baze, **a sprijinit forţele**

aeriene americane în cadrul unor experimente întreprinse cu ultimele aparate de zbor. Iar la mijlocul anilor 1970, a fost transportat într-un laborator biologic ultrasecret al CIA – susține, în continuare Fred Rainers –, unde s-au făcut **cercetări asupra ritmului său extrem de lent de îmbătrânire.** Ce s-a întâmplat cu el, ulterior, nu se mai ştie...

"Colaboratorii galactici" ai SUA au... 1 m şi 2,8 m

În **iunie 1991**, postul de radio **KPFA** din **Berkeley** (California) a transmis o **emisiune care a şocat** ascultătorii: interlocutorul era **un întreprinzător în construcții**, al cărui nume nu a fost specificat, din motive lesne de înțeles. Acesta, relatând că **a executat lucrări la Pentagon,** a specificat că **a fost la două baze. La baza militară Edwards**, ale cărei nivele subterane coboară până la o adâncime de 30 metri, la unul din nivele **a întâlnit extratereştri !**

"Tocmai ne-am plimbat pe coridorul interior, când, s-a deschis o uşă şi am avut posibilitatea să arunc o privire înăuntru. Atunci, am văzut ***un bărbat foarte înalt,*** *cred că avea* ***între 2,5-2,8 m.*** *care discuta cu doi ingineri americani.* ***Brațele străinului atârnau aproape de genunchi,*** avea ***ochi ovali, mari şi un cap mare. Culoarea tenului*** *părea* ***puțin verzuie*** şi *avea* ***degetele nemaipomenit de lungi.*** *N-am mai putut observa şi altceva, pentru că uşa s-a închis şi, brusc, au apărut oamenii de pază, care ne-au trimis de acolo".*

O altă observație a martorului, de data aceasta **la Baza militară China Lake**, situată mai la nord: *"Am trecut pe lângă clădirea unui hangar şi, uitându-mă înăuntru, am observat* ***patru ființe «gri», care aveau sub un metru înălțime.*** *Filarea noastră a fost perturbată de patru paznici, care ne-au condus în afara zonei. În timp ce ne însoțeau, ne-au avertizat că zona este interzisă şi că sunt autorizați să ne împuşte dacă mai încălcăm interdicția...Colegul meu, Paul, cu care fusesem atunci, a încercat ulterior să afle ceva nou despre ceea ce se petrecea acolo. A fost surprins şi concediat imediat. După trei luni, a decedat în condiții misterioase. Acest lucru m-a înspăimântat şi de atunci nu am mai vorbit cu nimeni despre aceste lucruri."*

Capitolul IX

MISTERELE PE ORBITA TERREI!

Luna – cel mai mare OZN

Cercetările şi descoperirile oamenilor de ştiinţă din diferite domenii, întâmplările la care sunt martore sute, mii de persoane, atestă faptul de netăgăduit că **pe Pământ, dar mai ales pe "satelitul natural, LUNA, se întâmplă fenomene neobişnuite**. Două sunt problemele care generează, la ora actuală, cele mai numeroase controverse: originea omului şi cea a OZN-urilor.

În timpul unei scanări de rutină a cerului s-a făcut o descoperire uluitoare: **poziţia Lunii faţă de Pământ este în continuă schimbare** ! Conform unor surse NASA, Luna se îndreaptă spre Pământ cu o viteză variabilă, cuprinsă între 2 metri şi 1.500 km pe zi. Iar, în urma calculelor făcute, specialiştii consideră că, într-un viitor nu prea îndepărtat, inevitabilul se va produce: CIOCNIREA! Astronomi de renume susţin că, deşi minimă, această apropiere *"poate constitui o schimbare potenţială a ordinii în sistemul nostru solar"*. Deşi au adresat un memoriu preşedintelui Clinton (atunci), în acest sens, cercetătorii de la NASA au refuzat să facă alte comentarii. Dar susţin că Agenţia ţine sub observare această deplasare. Deplasările Lunii o ţin la o **distanţă** cuprinsă între **254.000 – 227.000 mile faţă de Pământ.** În luna august 1995, mai multe ziare au publicat o ştire potrivit căreia, într-un viitor nu prea îndepărtat, ar fi posibilă ciocnirea între Pământ şi Lună.

Iată câteva opinii ale astronomului **Mark Crealar** în acest domeniu: *"Viaţa aşa cum o ştim noi este posibilă numai datorită poziţionării delicate a Pământului în rotaţia cu Soarele.* ***Dacă Luna va continua să se apropie de Pământ, balansul gravitaţional va fi distrus, ceea ce ar putea duce la schimbări devastatoare,*** *care să provoace inundaţii, tornade, furtuni electrice, şi, mai ales, cutremure îngrozitoare. Aceste cataclisme vor provoca cel mai probabil, dispariţia civilizaţiei noastre cu mult înainte ca Luna să se ciocnească de Pământ"*.

O previziune apocaliptică, în care nu cred. Şi, voi argumenta mai jos.

"Luna înaintează încet dar sigur spre Pământ - mai precizează dr. Crealar - *şi, dacă nu se va face ceva, Omenirea va dispărea când cele două planete, care au convieţuit împreună miliarde ani, se vor ciocni în următorii cinci ani* (previziunea a fost făcută la mijlocul anului **1995** – n.a.) *Avem probleme, probleme mari, şi tot ce putem să facem este să aşteptăm, ori să fie mai rău. Şi, marea problemă este că oamenii vor intra în panică cu mult înainte ca ei să simtă efectele fizice ale impactului cu Luna. Din punct de vedere ştiinţific este un lucru fascinant, într-un fel misterios, acest eveniment celest. Căderea acestei planete dărâmă toate explicaţiile ştiinţifice"*.

Personal am afirmat că nu cred în această posibilitate, deoarece consider că **LUNA ESTE CEL MAI MARE OZN!** Tot mai mulți oameni de știință, astronomi, acreditează această idee. **Argumente** în acest sens:

•Luna nu are un câmp magnetic detectabil, centuri de radiație în jur și nici atmosferă;

•în timp ce toți sateliții din sistemul solar se rotesc în jurul planetelor pe care le însoțesc, în planurile ecuatoriale ale acestora, planul orbitei lunare este mai apropiat de eliptică decât de planul ecuatorial terestru.

Surse NASA, precum și astronomi de renume mondial, au afirmat că *"ceva se întâmplă acolo* (pe Lună – n.a.), *ceva ce nu putem înțelege"*.

Doru Davidovici, în lucrarea "Lumi Galactice", susține că **pe suprafața Lunii se petrec numeroase fenomene ciudate**. Iată câteva dintre ele:

•Între anii **1879 - 1891**, Societatea Britanică de Astronomie a înregistrat peste 2.000 de rapoarte despre *"lucruri ciudate pe Lună"*, respectiv apariția în mod repetat a unor pete de lumină care se deplasau în "formație", linii și chiar figuri geometrice.

•În anul **1950,** au fost observate primele *"domuri lunare"* (coline emisferice albe, rotunde), cu diametrul în jur de 200 metri, care își modificau locul după criterii necunoscute până în prezent. Tot în **1950 (30 martie)**, mai mulți astronomi au zărit un obiect luminos "plimbându-se" în craterul Aristarh, iar pe **29 iunie** au observat, apărut ca din senin, un imens pod în deșertul Mării Crizelor. Referindu-se la acest ciudat pod, celebrul astronom britanic H. Wilkins spunea la postul BBC*: **"Pe Lună se află un pod**! Are lungime de 30 km, lățimea 3.200 m, înălțimea de 1.650 m și este probabil **artificial"**.*

•La **26 septembrie 1955**, un astronom spaniol comunica deplasarea, la mică înălțime deasupra suprafeței lunare, a trei surse de lumină formând un triunghi.

•În **august 1956**, astronomul Robert E. Curtis, din Alamogordo (New Mexico), fotografiind craterul Fra Mauro, a observat la developarea filmului, pe fundul zonei întunecate, un fel de cruce albă de Malta, cu brațele egale.

•În **1958**, doi astronomi renumiți - profesorul P. Moore și dr. H. P. Wilkins-și astronomul amator John O'Neil au observat și fotografiat pe Lună, în Marea Crizelor, o construcție asemănătoare podului din Sidney, lungă de 18 km. Dr. H. P. Wilkins a afirmat*: **"Este cu adevărat un pod.** Structura sa pare **artificială** și este ceea ce noi numim, pe Pământ, o **lucrare de artă**"*.

•În **1963,** observatorul Lowell semnala două pete roșii pe marginea sudică a craterului Aristar. Iar în **iunie 1965**, în același crater, a observat o rază de lumină de un alb strălucitor, pentru ca în iulie, același an, să fie observat, de mai multe ori, un fascicul de lumină albă, care dura o secundă și jumătate.

•Astronomul argentinian Benito Reyna fotografia, în **decembrie 1965**, două grupe a trei obiecte ovoidale, care îşi proiectau umbrele pe suprafaţa Lunii, plutind la mică înălţime deasupra acesteia.

•În **1969**, observaţii repetate ale Observatorului naţional Qudenbasc (Olanda) semnala existenţa, în craterul Aristarh, a unor *"lumini de origine necunoscută"*.

•Echipajul expediţiei ***Apollo 8*** a observat un obiect discoidal. Legătura radio cu Centrul NASA a fost bruiată în mod inexplicabil pe toate canalele; în căşti, se auzeau zgomote de nesuportat, de frecvenţe înalte. În repetate rânduri, au trecut "repede", în toate sensurile, OZN-uri cu lumini orbitoare.

•***Apollo 10*** a fost însoţit, de-a lungul parcursului în jurul Lunii, de un OZN strălucitor, care a fost fotografiat foarte clar, de la mică distanţă.

•La **20 iunie 1969**, orele 19.47 GMT, modulul *"Vulturul"* al expediţiei Apollo 11, aseleniza în zona Mării Liniştii. Îmbarcaţi în LEM pentru ultima etapă a drumurilor spre Lună, astronauţii Armstrong şi Aldrin au observat, stupefiaţi, un OZN *"mare şi straniu"* între ei şi Lună. Iar primul om care a păşit pe Lună a exclamat clar, în radio, fiind auzit de milioane de ascultători ***"Drăcia dracului ! Aş dori să ştiu ce fel de nave sunt acestea care au aselenizat înaintea mea, de cealaltă parte a craterului!"***

Tot mai mulţi oameni de ştiinţă neagă cele două teorii privind Luna şi anume:

-formarea Lunii, împreună cu Pământul, din materia care gravita în jurul Soarelui;

-desprinderea din plasma iniţială a Pământului, în urma rotaţiei acestuia;

Faptul că **Luna nu este o planetă (satelit) care a însoţit Pământul** milioane ani, mai poate fi argumentat prin:

•Poetul latin **Ovidiu** menţionează în scrierile sale că, în epoca arcadiană, cerul era lipsit de Lună.

•În lucrarea *"Enigmele miturilor astrale"*, cercetătorul român **Victor Kernbach**, comparând patru calendare rituale–egiptean, asirian, indian şi mayaş-demonstrează că **punctul de plecare** al acestora era **comun**. El se situează aproximativ în jurul anului **11.500 î.Hr.** şi nu a fost ales în mod arbitrar, ci el reprezintă *"nu un început cronologic propriu-zis, ci epoca marilor catastrofe în sistemul nostru solar, cunoscute sub termenul generic de potop"*.

• În lucrarea *"Lumi galactice"*, **Doru Davidovici** nota că "*o cauză probabilă a acestor catastrofe ar putea fi exact* ***captarea Lunii de către Pământ****, mai bine zis sosirea Lunii în jurul Pământului, cu consecinţele şi modificările la scară cosmică şi planetară pe care le presupune instalarea unui asemenea vecin în imediata apropiere, inclusiv apariţia unor mişcări de flux-reflux foarte puternice, atât la suprafaţa planetei noastre (valuri de maree oceanică), cât şi în interiorul acesteia (valuri de maree magnetică),*

fenomene resimțite prin inundații, erupții vulcanice și mișcări seismice catastrofale. Una din consecințe: scufundarea Atlantidei. Platon situează dispariția uriașei insule atlantice la 12.000 ani înaintea epocii sale; de pe fundul Atlanticului, la Vest de Gibraltar, s-au scos probe de roci a căror vechime a fost estimată la 13.000 ani".

Ce părere ai, cititorule ? Nu te pun pe gânduri toate acestea ? Și dacă Luna nu este o planetă cu care a conviețuit Pământul milioane ani, atunci ce este ? De unde provine? Rogu-te, citește cu atenție cele de mai jos.

Luna nu este numai cel mai mare OZN, **LUNA ESTE BAZA-MAMĂ A UNEI ALTE CIVILIZAȚII**. Pe lângă argumentele prezentate anterior, mai aduc următoarele:

Doru Davidovici și dr. Cristian Negureanu aduc date extrem de interesante în acest sens.

Academicienii sovietici Mihail Vasin și Alexandr Scerbakov, într-un articol publicat în revista "Sputnik", emiteau părerea că ***"Luna...este o navă spațială veche,*** *al cărui interior a fost amenajat pentru a adăposti motoarele, carburanții, rezervoarele și spațiile de locuit pentru echipaj"!*

• Dr. Gordon McDonald, cercetător principal la NASA, arăta într-un articol apărut în revista *"Astronautica"*, încă din numărul din iulie 1962, că, prin analiza datelor referitoare la diferența observată între mișcările reale ale Lunii pe orbită și mișcările calculate, se poate trage concluzia că **satelitul natural al Pământului este mai degrabă gol în interior!**

• În cartea sa intitulată *"Luna noastră"*, astronomul britanic dr. H.P. Wilkins declara: *"Toate datele converg spre ipoteza că dincolo de 30-50 km, Luna prezintă, mai mult sau mai puțin, spații libere - **cavități mari, tunele sublunare, crăpături - legate de suprafață prin fisuri**... Volumul aproximativ al acestor goluri este, probabil, de 36 milioane kmp."*

• Dr.Harold, cel cu captarea Lunii, consideră că sub scoarța acesteia sunt masconi negativi - zone cu suprafață mai puțin densă, eventual goluri, iar dr.Seam C.Solomon, de la prestigiosul Institut Tehnologic din Massachussets, a declarat că rezultatele cercetărilor efectuate în cadrul programului "Apollo" au indicat **posibilitatea ca Luna să fie goală în interior.**

• Craterele lunare produse de căderea meteoriților sunt stranii - foarte întinse și atât de puțin adânci față de suprafața lor. Conform teoriei celor doi academicieni sovietici, M.Vasin și A. Scerbakov, acest lucru se datorează faptului că **meteoriții se găsesc în *"coaja blindată"* cu care constructori neștiuți au întărit Luna, la 20-40 km sub scoarță. Imensele circuri lunare,** departe de a fi cratere vulcanice deschise dureros pe suprafața Selenei, **constituie, în realitate, locuri în care cei ce au amenajat interiorul Lunii au pompat în exterior roci și metale lichefiate, pentru a produce goluri interioare necesare și a blinda suprafața nemaipome-**

nitei nave interstelare, intergalactice. În zona circurilor gradientul gravitațional este mai mare, cei doi savanți considerând că faptul se datorează **echipamentului, combustibilului şi materialelor de tot felul aflate sub scoarță, în golurile create".** Procentul mare de metale, conținute de rocile lunare şi considerat "straniu" de foarte mulți oameni de știință, s-ar datora folosirii metalelor pentru întărirea scoarței lunare la impactul cu meteoriții- în lungul ei voiaj spațial.

Pentru a ajunge la această concluzie s-au făcut şi cercetări. Astfel, etajul de revenire al modulùi Apollo 12 a avut o misiune ingrată: după părăsirea sa de către echipaj, a fost lăsat să cadă pe suprafața Lunii. Seismografele instalate au indicat vibrații timp de 55 de minute, de fapt un semnal cu amplitudinea maximă după 7 minute şi apoi scăderea acestuia până la dispariția totală. Specialiştii americani în seismologie au considerat că *"în interiorul Lunii este ceva care conduce excepțional de bine vibrațiile".* **Luna a reacționat la izbitură ca o suprafață goală...**

Intrigați de toate acestea, americanii au programat ca misiunea *Apollo 13* (număr cu ghinion ?) **să detoneze**, în zona craterului Fra-Mauro, **o încărcătură nucleară**. Însă, exact la jumătatea distanței Pământ-Lună, **Apollo 13 a trebuit să revină pe Pământ, după explozia inexplicabilă a unui tub de oxigen.** Această acțiune a fost pusă de astronauți pe seama "colegilor" din aparatele de zbor necunoscute, care *"roiau ca albinele"...*

Şi analizele mostrelor aduse de pe solul lunar au oferit surprize oamenilor de știință.

Neil Armstrong a adus **o rocă veche de 4,6 miliarde ani.** De fapt, **la atât estimau savanții vechimea Pământului şi a întregului sistem solar**. Dar la conferința asupra rezultatelor, ținută în 1974, oamenii de știință de la NASA au comunicat aducerea pe Pământ a unor roci vechi de **5,3 miliarde ani.** Deci, cu 700 milioane ani înainte ca sistemul nostru solar să se fi format, aceste roci, aduse de pe suprafața Lunii, au existat!

Un alt raport estimează vechimea unui eşantion selenar la **7 miliarde ani**. Mai sunt două, mostre de roci a căror vechime a fost estimată, la **20 miliarde ani,** cu 5 miliarde ani mai mult decât vârsta estimată a Universului.

Concluzia, publicată şi în revista *"Chemistry":* **Luna e mult mai vârstnică decât Pământul şi s-a format în altă parte. Sau a fost construită de o altă civilizație şi "îndreptată" spre sistemul nostru solar !** ...

Pe orbita Terrei - extratereştri... din timpul dinozaurilor

În **1965**, doi cosmonauți sovietici de pe o stație orbitală au văzut, **la circa 1.285 mile de Pământ, o epavă extraterestră**, cu un diametru de circa **31 metri** şi o lungime de aprox. **186 metri**. Au studiat-o timp de 48 ore. Cercetările lor au fost înaintate unui grup de oameni de știință sovietici, care

apoi, au ajuns la concluzii uluitoare. Însă, cum Războiul Rece era atunci în toi, liderii de la Kremlin, cărora li se comunicaseră rezultatele cercetărilor, au hotărât să păstreze secretul. Problema principală care se punea era ca cei care cunoşteau rezultatele cercetărilor *"să-şi ţină gura"*. Drept urmare, oamenii de, ştiinţă respectivi au început să fie strict supravegheaţi iar cei doi cosmonauţi....**Unul a dispărut pur şi simplu** şi nu s-a mai ştiut nimic despre el, iar **celălalt a "murit"** în timpul unui zbor deasupra Mării Baltice.

Am afirmat că rezultatele cercetărilor erau uluitoare. Experţii au ajuns la concluzia că ceea ce au studiat cei doi cosmonauţi **era o navă extraterestră, plasată pe o orbită în jurul Pământului şi datând din vremea... dinozaurilor!** Astrofizicianul Constantin Karkov a declarat: *"Bătrâna carcasă este lovită de mici bucăţi de meteoriţi, dar altfel pare intactă. Credinţa mea este că* ***trupurile extratereştrilor sunt încă la bord,*** *Amintiţi-vă că vacuumul spaţial permite cărnii să nu se altereze"*. Iar fizicianul Serghei Georgevici spunea: ***"poartă un semn ce aduce cu*** *Quetzalcoatl, şarpele adorat de vechii azteci şi de populaţia toltecă din Mexic. Eu cred că* ***nava este mai veche cu cel puţin 60 milioane ani decât aceste culturi".***

Aceste concluzii au fost transmise liderilor de la Kremlin. După terminarea Războiului Rece, ruşii au hotărât să facă publică senzaţionala descoperire. Şi, **au cerut ajutorul celor de la NASA, pentru a aduce epava pe Pământ.** Până în prezent, nu se mai cunoaşte nimic. Vom trăi şi vom vedea!

Şi, făcând o colaborare cu vechimea eşantioanelor aduse de pe Lună, mă întreb: oare nu există nici o legătură între această epavă şi "satelitul" natural al Pământului?

Culoarea OZN - funcţie de viteză şi direcţie

OZN-urile diurne şi nocturne observate pe toate continentele fac parte din **întâlnirile de gradul I**. Ele relevă amănunte deosebit de importante: **multitudinea tipurilor constructive, viteza incredibilă** dar, mai ales, **manevrabilitatea cu totul excepţională**. Cele nocturne au silueta luminată, complet sau parţial, într-o mare varietate de culori.

Dar cele mai remarcabile cazuri de întâlniri de gradul I sunt **cele din spaţiul cosmic,** la care au fost martori astronomi şi astronauţi. Acestea au fost filmate din observatoarele astronomice, sateliţi sau nave cosmice lansate de pe Pământ. Şi, majoritatea dintre ele au fost recunoscute oficial de N.A.S.A. ca *"neidentificate"*. Deoarece, cazurile observate sunt în număr de **sute de mii**, nu voi plictisi cititorii cu înşirarea unei liste în acest sens....

Încă de la începuturile jocului deductiv OZN, cercetătorii au observat că **incredibilele capacităţi de zbor ale OZN-urilor păreau să fie oarecum asociate cu spectaculoasele exhibiţii luminiscente. OZN-urile văzute noaptea emit aproape întotdeauna lumini puternice.** Lumina îşi modi-

fică frecvent strălucirea, uneori devenind *"mai orbitoare decât Soarele"*, şi **îşi schimbă culoarea, totul părând legat de modificările vitezei şi ale direcţiei.** Îl citez pe autorul ştiinţific Otto Binder: *"(...) lăsând la o parte specimenele anormale, poate 80% din toate OZN-urile văzute noaptea sunt în mod «normal» luminoase şi manifestă acel* ***straniu sistem de schimbare coloristică legată de mişcare****... Mulţi cercetători consideră că prezenţa culorii curcubeului se află în relaţie directă cu sistemul de propulsie al OZN-urilor şi, de fapt, indică uluitorul gen de energie şi forţă care le deplasează cu viteze atât de ameţitoare şi asemenea manevre năucitoare".*

Aimé Michel a fost unul dintre numeroşii cercetători OZN care au remarcat, de asemenea, **o relaţie între schimbările de viteză şi cele ale culorii,** cu mai multe ocazii. În cartea sa, *"Farfuriile zburătoare şi misterul liniei drepte"*, Michel a scris următoarele despre un grup de observaţii efectuate în timpul valului francez din **1954:**

1. Obiectul **în stare de repaus e roşiatic**, nu foarte luminos şi îşi menţine o poziţie verticală.

2. Când se pune **în mişcare**, este văzut înclinându-se, iar culoarea lui devine **albă**, apoi **albastră**. Culoarea albă corespunde unghiului mic al înclinaţiei şi unei porniri lente, iar albastrul - poziţiei orizontale şi vitezelor mari.

3. **La oprire**, succesiunea se inversează.

Michel pare să fi stabilit o legătură foarte importantă între manevrele violente şi emisia de radiaţii electromagnetice în gama ultravioletă.

Piloţii veterani *"Pan Am"*, W.B. Nash şi W.H. Fortenbery, au observat modificări cromatice în timp ce zburau cu un DC-4, în apropiere de Norfolk, Virginia, pe data de **14 iulie 1972**. La ora 21.12, au văzut **6 OZN**-uri discoidale argintii, luminoase, cu diametrul de circa 25 m, zburând spre ei cu o viteză de **1.600 km/h**. Erau înconjurate de **halouri roşii** care, din când în când, se preschimbau în **portocaliu**. Când încetineau, aurele scădeau, iar când viteza creştea, devenea mai strălucitoare. Efectuau cotituri bruşte, dintre care una a evitat alte două obiecte care staţionaseră la o altitudine inferioară. Toate s-au întunecat pe neaşteptate, iar când au devenit din nou strălucitoare, s-au dispus în linie. Au urcat cu mare viteză, lansând străfulgerări intense, regulate şi au dispărut...

Capitolul X

PĂMÂNTENII - RĂPIȚI DE "LUMILE PARALELE"

50.000 de soldați... răpiți !

Cărțile sfinte ale diferitelor religii relatează despre numeroase cazuri în care pământenii sunt **"răpiți" de zei** la bordul aparatelor lor de zbor. Aceste aparate sunt numite ***"nori"*** sau ***"slavă"***. Nu greșesc afirmând că acești zei sunt reprezentanți ai unor lumi paralele iar "norii" ori "slava" aparatele lor de zbor, **O.Z.N. - urile zilelor noastre**. În cele ce urmează, din sutele de cazuri semnalate din cele mai vechi timpuri și până în zilele noastre, voi încerca să le prezint pe cele mai semnificative.

În anul **525 î.e.n.**, între armata persană și cea a Egiptului au avut loc mai multe bătălii. Formată din 50.000 de oșteni, armata persană cucerește Egiptul iar comandantul ei, împăratul **Cambise**, a hotărât continuarea expediției de cucerire. Hotărâre pe care, însă, nu a mai putut-o duce la îndeplinire, deoarece întreaga armata persană a fost... răpită ! Beduinii dintr-o oază au povestit, ulterior, că au fost martorii unui fenomen incredibil. **În plină zi, asupra celor 50.000 de soldați a coborât un "nor" ciudat. Odată cu dispariția "norului", din armata lui Kambise nu mai rămăsese nici o urmă...**

Regimentul britanic..."ridicat" în "nor"!

În anul 1965, la a 50-a aniversare a debarcării trupelor britanice În Golful Sulva (Turcia), supraviețuitorii secției a 3-a din prima companie divizionară N.Z.E.F. (New Zeeland Expeditionary Forces) aveau să-și amintească un fapt incredibil, la care au fost martori. Povestește veteranul F.Reichart, din Noua Zeelandă: *"Erau 22 de oameni din secția noastră, în tranșeele* ***de pe Dealul Rhododendronilor, lângă Golful Sulva****. De dimineață, am observat* ***șase-șapte nori mai cenușii, în formă de pâine****. Țin minte cum discutam între noi că, deși bătea o briză ușoară,* ***norii aceștia, a căror structură părea solidă, nu se clinteau din loc. Ei stăteau nemișcați, suspendați peste valea care era, de fapt, albia secată a unui lac.***

Pe urmă, i-am văzut pe cei din ***Regimentul 14 Norfolk*** *mărșăluind încolonați prin albia aceea de lac secat; mergeau să-i înlocuiască pe cei aflați în tranșeele de pe cota 60. Atunci,* ***unul din norii aceia cenușii a coborât, așezându-se în drumul celor care mărșăluiau și, împreună cu soldații de pe cota 60, am văzut, îngroziți, cum cei care veneau intrau în nor și nu mai ieșeau! După ce ultimul om din regimentul 14 Norfolk a «intrat în nor», acesta s-a ridicat în aer , alăturându-se celorlalți și****, în timp ce*

noi, soldaţii din tranşee, priveam îngroziţi şi terorizaţi, ***cei şapte nori cenuşii au pornit în formaţie împotriva vântului. Şi, au «dispărut»!"***

Iată cum descrie urmările acestui incredibil caz Cristian Negureanu, în cartea "Civilizaţiile extraterestre şi a treia conflagraţie mondială": *"Oficial, Regimentul 14 Norfolk a fost dat ca «nimicit» în confruntarea cu inamicul dar, în 1918, după capitularea Turciei, când primul lucru făcut de autorităţile britanice victorioase a fost să se intereseze de soarta regimentului,* ***autorităţile militare turceşti au răspuns că «habar n-aveau de existenţa acestei unităţi»...***

Interesante mi se par observaţiile făcute de martorii care au asistat îngroziţi la acest fenomen. Cercetând fundul lacului secat, au observat că ***urmele soldaţilor, cailor, roţilor, sfârşeau brusc, în dreptul unei linii ca un hotar. Nici o urmă nu încerca măcar să se abată din drum.*** *Pe fundul prăfuit al lacului secat era uşor de văzut şi «citit» orice dâră, linie, amprentă sau roată, picior sau copită.*

Intrigat de întâmplarea al cărui martor ocular fusese, Reichart a cercetat, în arhivele armatei britanice, ordinele şi jurnalele de luptă mai vechi. Spre stupefacţia sa, a descoperit că, ***în 1898, în Sudan a dispărut fără urmă un pluton de militari englezi!*** *Şi, relatează că,* ***cercetările efectuate în acelaşi an, în Zona Khuber Pass, a costat armata britanică o întreagă companie de geniu. «Urmele genieştilor dispăreau în mod misterios, toţi paşii aceia înaintau spre o linie dreaptă, dar nici o urmă nu depăşea linia, n-o ocolea şi nu se întorcea din drum»".***

În cele două cazuri prezentate, consider că linia dreaptă putea fi urma lăsată de marginea deschisă a pântecului navei.

Teleportare misterioasă

La 26 iulie 1993, orele 13^{00}, grecul Nikos Antoniadis (32 ani) dispărea în valuri, sub ochii îngroziţi ai soţiei lui, Adna, rămasă pe plaja Xenia Fortuna. Deşi bărcile de salvare au pornit imediat să-l caute, corpul lui n-a fost găsit niciodată, fiind declarat *"mort prin înec şi dispărut".* **După trei luni** de disperare şi plâns, **soţia sa a primit**, de la Atena, **o vedere din India semnată *"Nikos Antoniadis".*** Acesta îi transmitea salutări şi o anunţă că revine curând în ţară! Adna a crezut că soţul ei fusese salvat de un vas şi dus în India dar la revenirea acestuia, avea să afle cu totul altceva. Antoniadis i-a arătat actele întocmite de autorităţile indiene: în procesul verbal, **data când Nikos intrase în India era *"26 iulie 1993, orele 13.00",* moment în care dispăruse în Mediterana!** Procesul verbal menţiona că Nikos **fusese găsit de pescarii indieni plutind aproape de mal, în staţiunea Shumav, în Oceanul Indian.** Părea un cadavru, dar s-a dovedit a fi doar leşinat. Nikos îşi aminteşte că **înota liniştit în Mediterană,** foarte aproape de mal. Adâncimea apei nu depăşea 1,5 m. **Brusc, a simţit o forţă ciudată, ca un puternic curent subacvatic, care l-a aspirat**

într-un gol adânc, printr-un tunel negru. N-a mai văzut şi n-a mai auzit nimic. **S-a trezit în India!** Cum a ajuns Nikos acolo **într-o secundă**, nu poate fi explicat decât prin existenţa unui **univers paralel...**

"Farfuriile" aspiratoare de vase

Voi cita un caz deosebit de semnificativ din lucrările dr. Cristian Negureanu. O relatare recentă se referă la **goeleta de 18 m lungime, *"Sweet Babe"***, care **naviga în sudul Sardiniei (Italia), când o navă spaţială de un argintiu strălucitor a apărut deasupra sa şi a «aspirat» corabia direct în interiorul său!** Ambarcaţiunea şi echipajul ei de 6 persoane n-au mai fost văzuţi niciodată...

Renumitul cercetător în fenomenul O.Z.N., dr. Martin Dubman, afirmă că, în ultimii 20 ani, au dispărut mai multe sute de vase. *"Nu avem nici o idee ce fac EI cu toate aceste vase dar este evident că se preocupă intens şi că, datorită lor, navigaţia în larg a devenit o aventură riscantă".*

Vasul *"Sweet Babe"* şi-a început ultima croazieră la Cagliari, în sudul Italiei, pe **9 iunie 1993.** Două zile, vasul a navigat liniştit prin zonă. Deodată, un obiect strălucitor a apărut de "nicăieri" şi s-a oprit deasupra goeletei scăldată în soare. Strania apariţie era *"uriaşă, avea cam 200 m în diametru şi o cupolă în vârf, exact ca O.Z.N.-urile din filmele SF",* spune un martor ocular, căpitanul Carlos Salvaggio. *"Avea ferestre mari, ovale, în vârf. Se deplasa cu o viteză cum nu am mai văzut până acum. S-a oprit brusc şi a plutit cam la 500 m înălţime deasupra yachtului. A început, deodată, să se învârtească ca un titirez şi o fantă s-a deschis în partea inferioară. Din ea a ţâşnit* ***un mănunchi de raze care au inundat goeleta cu o lumină portocaliu-albăstruie. În clipa următoare, «Sweet Babe» s-a ridicat de pe linia de plutire, apoi a luat-o drept în sus până a intrat în interiorul vehiculului necunoscut. Fanta s-a închis şi aceasta a dispărut bâzâind!"***

Martorii oculari îngroziţi au confirmat cele relatate de cpt. Salvaggio. Autorităţile afirmă că nici goeleta, nici vreun membru al echipajului n-au mai fost văzuţi vreodată. *"Destinul lui «Sweet Babe» este tipic pentru tot ce se întâmplă astăzi"* - a spus dr. Dubman delegaţilor la o conferinţă despre călătoria intergalactică, desfăşurată la Stockholm. *"Sute de vase continuă să dispară".*

O.Z.N. văzut din interior

Conform datelor prezentate, **mai bine de trei milioane de americani cred că au fost răpiţi de extratereştri.** Mai mult, **în S.U.A., zilnic sunt înregistrate minimum zece declaraţii** ale cetăţenilor care susţin că *"au fost ridicaţi de un nor şi transportaţi în interiorul unui O.Z.N."* Cei chestionaţi afirmă că, **de atunci, nu se mai simt nicăieri în largul lor,** că le este teamă de lumini prea puternice, de zgomote surde, că au coşmaruri. Majoritatea au

declarat că **fiinţele au aspect umanoid, culoare cenuşie, ochi mari, închişi la culoare, degete lungi şi subţiri, asemănătoare unor baghete.**

Totuşi, cele mai concrete date au fost oferite de subiecţii supuşi regresiei hipnotice, în special în ceea ce priveşte interiorul navei spaţiale. Înregistrările pe banda magnetică au relevat că interiorul obiectului este mai mare decât pare privind exteriorul acestuia. Explicaţia se pare că ar fi faptul că **subiecţii au fost răpiţi de o navă mai mică şi "depuşi" în interiorul uneia "mamă". Nava este comandată dintr-o sală aflată în cupola obiectului.** De altfel, "farfuria" are **trei nivele** la care se ajunge cu ajutorul unui *"lift gravitaţional"*. Deplasarea în cadrul unuia dintre nivele se face cu ajutorul unei *"scări rulante"*. **Cercetările,** probabil **medicale**, asupra celui răpit se desfăşoară **într-o sală situată lângă sala de comandă.** Aceasta este extrem de luminată şi, în afară de un pat asemănător cu cel de spital, nu mai există alt mobilier. Aparatura medicală este suspendată, dar nici un subiect nu a reuşit să dea prea multe detalii. **Înălţimea încăperilor** este de circa **doi metri. Aducerea la bord** a celui răpit este făcută **cu ajutorul unei fâşii de lumină oblică.** Există **trei porţi** de circa 1,50 metri înălţime care trebuie străbătute până când subiectul ajunge în sala de comandă, trecând prin **coridoare luminate verde pal...**

Nici unul dintre subiecţi nu a putut spune cum a ajuns înapoi în locul din care a fost răpit, toţi împărtăşind, în schimb, aceeaşi opinie: *"Simţeam o durere străpungându-mi violent creierul, apoi, o stare de linişte, de calm. Teama a venit abia mai târziu"...*

Metoda românească: teleportarea din pat, de lângă nevastă...

În luna **iulie 1993**, doamna T.S. din Bucureşti, împreună cu soţul, se afla la mare, fiind cazaţi la hotelul *"Condor"* din Mamaia. Pe data de **18 iulie**, la ora **23.56**, soţia s-a uitat pentru ultima dată la soţul ei care dormea alături. **A doua zi, George nu mai era în pat !** După câteva ore de căutări în tot hotelul, doamna T.S. a **anunţat Poliţia,** care a făcut investigaţii la ho-tel, la toate restaurantele şi barurile din staţiune. Degeaba. **Soţul dispăruse pur şi simplu!** Pe data **de 20 iulie, seara, doamna T.S. s-a culcat, iar dimineaţa, când s-a trezit, soţul era lângă ea, în pat, în aceeaşi poziţie în care îl văzuse în seara de 18 iulie. Ceasul acestuia de la mână indica aceeaşi data:** *"SUN"* (adică Sunday – **duminică**), **18, ora 23.56!** Până la urmă, soţul s-a convins că, **pentru el, timpul se oprise 72 ore!!** Dar **nu-şi amintea nimic**: cum a dispărut, unde fusese, ce s-a întâmplat...

Kurt Glesneir, în urma unor investigaţii care au durat ani de zile, a putut publica lucrarea *"Misterious Disappearance"* ("Dispariţie misterioasă" în care semnalează un incident deosebit. **Soldatul filipinez Gill Perez din Manila dispare subit, pentru ca, la aceeaşi oră şi în aceeaşi zi, să apară**

într-o piață din Ciudad de Mexico! După mai multe peripeții, se reîntoarce acasă după doi ani!

Despre acest fenomen - **teleportare** - mai mulți oameni de știință din diferite țări, inclusiv România, au publicat cărți și lucrări, rodul unor investigații ani de zile. M.K. Jessop, savant cu o pregătire multidisciplinară, a publicat în 1955 o carte despre O.Z.N.-uri, în care se referă la modul de propulsie a acestor nave, avansând ideea că **ele folosesc antigravitația și se deplasează în hiperspațiu.**

C.M.Allende și Ch.Berlitz au afirmat că: *"(...) **Einstein ar fi descoperit legătura dintre câmpul electromagnetic și cel gravitațional, găsind astfel și o metodă de trecere prin hiperspațiu.** Speriat de consecințele nefaste pe care le-ar fi putut avea folosirea de către cine nu trebuie a acestor rezultate, Einstein **ar fi ținut secretă descoperirea sa**, doar prietenii apropiați știind ceva. În timpul războiului, temându-se de pericolul pe care îl reprezentau germanii pentru Omenire, **Einstein ar fi colaborat la realizarea unei arme pentru trecerea în hiperspațiu, aceasta după ce s-a implicat în planul construirii bombei atomice".***

În acest caz, devine foarte interesantă descoperirea făcută de Trupele Aliate **în arhivele germane** privind **documente și schițe care prezentau farfurii zburătoare** (!) și care au fost ținute secrete până prin anii '80. Pe marginea lor s-au făcut nenumărate supoziții.

Referitor la cele de mai sus, un caz cu totul ieșit din comun este cel al soldatului **Malcolm King, din armata Confederației, care, pe timpul atacului de la Fort Sumter** (California de Sud), **din 1861, în urma exploziei unui obuz, a fost teleportat în anul... 1993,** fiind găsit la periferia orașului Charleston, unde se plimba în zona împădurită, speriat și mirat în același timp de ceea ce vedea în jurul său! Psihologul Joyce Brown, de la o clinică de psihiatrie din Carolina de Sud, l-a ținut sub supraveghere mai bine de trei luni. Experții militari în istorie au confirmat că **locul în care a fost găsit soldatul este chiar locul în care a avut loc bătălia respectivă.** Ajutați de experți în psihologie, ei au aflat că a existat un soldat Malcolm King în armata Confederației. Mai mult, cercetând dosarele, au constatat că se specifica faptul că *"soldatul King a fost dat dispărut în misiune, iar corpul său nu a fost găsit niciodată".* Tot în dosarul respectiv, se menționa că: soldatul King avea pe umărul drept o cicatrice, iar două dintre măsele îi fuseseră scoase cu o săptămână înainte de dispariția lui, iar pe piept avea tatuată o inimă cu numele *"Joyce"* sub ea. **Toate, dar absolut toate, corespundeau pe corpul soldatului găsit!** A mai fost găsită scrisoarea unui camarad de-al său, trimisă acasă, în care acesta descria că l-a văzut pe King cu câteva momente înaintea exploziei unui obuz: *"Peste tot am văzut o **lumină albă, strălucitoare.** Când m-am uitat din nou, soldatul King dispăruse.*

Parcă se topise. Am alergat acolo, dar nu mai era decât un fum şi lumina aceea albăstruie. Nici urmă de vreun soldat. Şi, aşa cum stăteam eu în raza aceea albastră, am simţit deodată o răceală, iar ***pe pământ a apărut o pată îngheţată, cu toate că afară era foarte cald".*** S-a mai găsit şi o fotografie care corespundea cu fizionomia celui găsit...

Brian Ruper, biofizician la N.A.S.A., este de părere că ***"obuzul ar fi putut activa un tunel al timpului. Acest lucru este posibil din punct de vedere ştiinţific".*** Iar întrebarea care nu dă pace oamenilor de ştiinţă este: **unde a fost timp de 132 ani acest soldat ?**

Avioane volatilizate

La **7 ianuarie 1948, ora 15.15**, poliţia locală din Louisville (S.U.A.) primeşte zeci de telefoane din partea cetăţenilor. Aceştia relatează că, deasupra oraşului, se roteşte **un obiect straniu, de forma unei farfurii, cu diametrul de 70-90 metri.** La ora 13.17, obiectul este văzut de comandantul bazei aeriene, Godman, care îi ordonă căpitanului Thomas Mantell să intercepteze aeronava necunoscută cu **două** avioane de vânătoare **F-5l.** Obiectul aerian este urmărit şi pe radar. La ora 13.23, căpitanul comunică turnului de control că a văzut obiectul la **6.700 m altitudine** şi continuă singur vânătoarea (ceilalţi piloţi nu aveau montate instalaţii de alimentare cu oxigen). Şi... **la ora 13.27,obiectul neindentificat şi avionul căpitanului Mantell au dispărut de pe ecranul radarului. S-au "volatilizat" pur şi simplu.** Ore întregi întreaga zonă a fost cercetată amănunţit, însă nici urmă de avionul căpitanului. S-a anunţat oficial că *"avionul s-a prăbuşit, iar căpitanul Mantell este mort".* Explicaţia comisiei denotă lipsa de imaginaţie a oficialităţilor şi chiar "prostia" lor: căpitanul a încercat să urmărească... planeta Venus şi a depăşit altitudinea permisă, murind sufocat din lipsă de oxigen!

Pe data de **23 noiembrie 1953**, radarul bazei aeriene Kinruss (statul Michigan) a semnalat un obiect zburător neidentificat. Comandantul bazei a ordonat locotenentului R.Wilson - la bordul unui avion cu reacţie North American F-86 SABRE **(cel mai performant la data respectivă)** - să-l intercepteze. Cei de la radar urmăreau cu sufletul la gură cum avionul locotenentului se apropia cu mare viteză de obiectul neidentificat. Apoi, operatorii radar au rămas cu gurile căscate. La propriu. **Cele două aeronave s-au contopit fulgerător, producând un singur impuls luminos pe ecranul radarului, care a virat la stânga şi a dispărut cu o viteză incredibilă.** Timp de 3 săptămâni, întreaga zonă a fost cercetată amănunţit. **Avionul pilotat de locotenentul Wilson s-a volatilizat.** Cazul a fost clasat din cauza *"datelor insuficiente"...*

Capitolul XI

TERRA – UN IMENS LABORATOR, POPULAT DE... COBAI ?

Extratereştrii - colectori de organe animale şi umane !

Începând din anii '50, decenii la rând, fermierii din unele state americane, din Canada, Australia şi din alte ţări, inclusiv europene, s-au confruntat cu un fenomen bizar: dimineaţa, **găseau vite, cai, oi şi alte animale domestice – moarte**. Frapau două lucruri: **animalele nu prezentau urme de moarte violentă, iar organele vitale** – inima, plămânii, ficatul ş.a. – **lipseau. Inciziile făcute erau atât de fine, încât nu puteau fi executate cu nici un instrument chirurgical cunoscut. Iar desprinderea organelor s-a făcut cu o precizie şi o acurateţe chirurgicală remarcabile**. Organele de ordine şi oamenii de ştiinţă care au studiat aceste fenomene nu au putut da nici o explicaţie plauzibilă. Se presupune - au concluzionat ei - că fiinţele extraterestre efectuează **studii asupra animalelor de pe Pământ**. A mai reieşit în evidenţă un lucru: noaptea, fermierii auzeau că animalele sunt neliniştite, iar cei care ieşeau afară au observat, de mai multe ori, lumini ciudate deasupra caselor lor. Deoarece, cazurile sunt foarte numeroase, nu voi insista asupra lor.

Celebru pentru studiile sale ca fizician, dar şi ca specialist în ufologie, germanul Hartwig Hausdorf crede că ***"extratereştrii colectează organe de pe Pământ"***. Aşa se explică nenumăratele relatări despre animale mutilate, găsite fără organe dar şi fără urme de sânge, şi tot astfel trebuie să fie interpretate **zecile de mii de relatări despre oameni răpiţi în farfurii zburătoare şi supuşi unor operaţii dureroase şi stranii.** Mai nou, poliţia din mai multe state sud-americane se confruntă cu un nou aspect: **oameni mutilaţi, cu organe întregi extirpate şi fără sânge**. Astfel, în apropiere de Sao Paolo (Brazilia), doi copii au găsit cadavrul unui fermier în vârstă de 53 ani, care era căutat de câteva zile. La început, autorităţile au crezut că a fost ucis animale. La autopsie, s-a descoperit că nefericitul nu avea **nici o picătură de sânge**, iar trupul îi era perforat de nişte găuri cu circumferinţa perfectă, făcute, parcă, cu un aparat de ştanţat. Marginile lor erau topite de parcă pielea ar fi curs. **Plămânii, ficatul şi celelalte organe interne lipseau cu desăvârşire**, supte, probabil, prin orificii. Hausdorf spune: *"Rănile nu sunt făcute cu un scalpel. Ele nu au origine pământeană"*...

La capătul de sud al munţilor Mackenzie (Canada) se află **Valea Nahanni,** numită de indieni *"Ţinutul oamenilor fără cap"* , zonă în care se petrec fenomene foarte stranii. În pofida faptului că acestă vale are o climă

foarte blândă şi un teren fertil, în ciuda faptului că în zonă s-au descoperit minereuri aurifere şi aurifere bogate, ea este **ocolită de oameni**, fiind şi astăzi pustie. Este ocolită de toata lumea, deoarece **lista victimelor este la fel de impresionantă ca şi cea a *"Triunghiului Bermudelor"*.** Denumirea macabră a văi este dată de o constatare, o realitate: **majoritatea celor care s-au aventurat în această vale, au fost găsiţi sub forma unor schelete fără cap, iar alţii au dispărut fără urmă. Foarte puţini sunt cei care s-au întors, declarând că nu s-ar mai aventura acolo pentru nimic în lume.** Încă o enigmă care lungeşte lista fenomenelor inexplicabile petrecute pe Terra...

OZN - pericol maxim pentru piloţi

În multe cazuri, întâlnirea cu un OZN este fatală pentru pasagerii şi membrii echipajelor unor avioane. Din multitudinea cazurilor, voi relata doar câteva.

În **1945,** un trapper din **Districtul Mackenzie** a recepţionat, la staţia sa de radio, mesajul disperat al unui pilot: *"May Day, May Day. Ne prăbuşim peste Talkeetnas. În jurul nostru, străluceşte o puternică lumina verde... May Day... obiectul..."*, după care s-a aşternut tăcerea definitivă. Alertate, autorităţile şi locuitorii din zonă, ajutaţi de Royal Canadian Air Force şi de Royal Canadian Mounted Police, au răscolit zona timp de trei săptămâni. Nici urmă de avion. În 1947, un indian a descoperit epava şi cadavrele îngheţate în **Valea Nahanni**. Cu ultimele puteri, unul dintre pasageri reuşise să deseneze pe fuselajul avionului imaginea unui **obiect în formă de disc**.

Din anii '50, o perioadă destul de îndelungată, avionul de pasageri *"Comet"* era considerat unul din cele mai sigure avioane ale timpului – mândria aviaţiei civile britanice. La începutul anului **1953**,de pe aeroportul din **Calcutta** decola un astfel de avion. La câteva minute de la decolare, piloţii comunicau turnului de control că **un obiect straniu zboară în jurul lor.** Au fost ultimele cuvinte comunicate din cabina piloţilor, deoarece, imediat, legătura radio s-a întrerupt iar, **după 4 minute, avionul s-a prăbuşit într-o mare de flăcări...**

Triunghiul Bermudelor

Pentru autorităţile şi personalităţile politice din Statele Unite, Triunghiul Bermudelor nu există. Ele consideră ceva normal ca, într-o zonă cu vânturi puternice, să mai şi dispară avioane şi nave. Într-un singur sens au dreptate: în accepţiunea strictă a matematicienilor, Triunghiul Bermudelor nu există. Pentru că, de fapt, **nu este un triunghi, ci o zonă sub forma unei elipse.** Ori, mai degrabă un segment uriaş dintr-un cerc cu partea curbată extinsă până în josul Floridei, prin Puerto Rico, trecând în

sud şi est prin Marea Sargasei şi înapoi în Bermude. Imediat după cel de-al doilea război mondial, un incident care a avut loc în această zonă şi care a atras atenţia opiniei publice, i-a dat numele de TRIUNGHIUL BERMUDELOR. În după-amiaza zilei de **5 decembrie 1945**, zborul 19 Navy TBM, format din cinci bombardiere, decola de la baza Fort Sanderdale, în Florida, într-o misiune de antrenament. Itinerarul planificat era în formă de triunghi : de la bază, 160 mile spre est, apoi 40 mile spre nord, după care înapoi la bază. Timpul calculat era de aproximativ două ore. Avioanele erau de tip Gruman TBM-3 Avengers şi aveau, fiecare, **combustibil pentru o autonomie de zbor de câteva mii de mile. Timp de zbor, ideal**: soarele strălucea, pe cer erau doar câţiva norişori iar vântul bătea moderat dinspre nord. **Comandantul zborului** - locotenentul Charles Taylor, cu **peste 2.500 ore de zbor la activ**. Piloţii şi membrii echipajelor aveau **multă experienţă de zbor**. Pentru ei, erau un zbor de antrenament obişnuit.

La ora **14.00**, avioanele au început să decoleze, au intrat în formaţie şi, conduse de lt.Taylor s-au îndreptat spre nord de Bimini, unde au executat antrenamente pe ţinte fixe. După care s-au îndreptat spre bază, iar în jurul orei **15.15**, între radiotelegrafistul din turnul de control de la bază, care trebuia să dea parametrii de aterizare, şi comandantul zborului, are loc următorul dialog, neaşteptat şi neobişnuit :

Lt.Taylor - *Chem turnul. Este urgent ! Suntem în afara traseului. Nu putem vedea pământul !*

Turnul - *Care vă este poziţia ?*

Lt.Taylor - *Nu suntem siguri de poziţie. Nu ştim sigur unde suntem. Cred că ne-am pierdut !*

Turnul - *Încercaţi s-o luaţi spre vest.*

Lt.Taylor - *Nu ştim încotro este vestul ! Totul este neclar...Straniu.. Nu suntem siguri de poziţie. Chiar şi Oceanul nu mai arata cum trebuie...*

Alertat, la ora **15.30**, şeful instructor de la bază ia legătura cu lt.Taylor, care îi spune *"Ambele aparate sunt defecte (cele care indicau poziţia avionului n.a.). Caut să găsesc baza. Sunt sigur că suntem deasupra Cheilor, dar nu le mai văd".*

Sfătuit să ia direcţia pentru a avea soarele în spate, lt. Taylor comunică: *"Am trecut peste o mică insulă. Nu mai vedem deloc pământul".* Acest lucru i-a confirmat şefului instructor că **escadrila a pierdut direcţia.**

Cei din turnul de control nu mai recepţionează mesajele comandantului zborului. În schimb, recepţionează mesajele dintre echipaje. Discuţii contradictorii. Unele se referă la *"lipsa combustibilului"*, altele la compasele care *"o luaseră razna"*. Deşi aceste discuţii erau recepţionate clar de către cei din turnul de control, **legătura cu echipajele nu s-a mai putut restabili.**

Pe aeroport, se dă alarma de urgență de gradul I. **Un avion de patrulare**, bimotorul bombardier *"Martin Mariner"*, cu un echipaj format din **13 oameni**, decolează **pentru a căuta escadrila**. La ora **16.00**, în tensiunea din turnul de control, se distinge, din nou, vocea lt.Taylor: *"Nu suntem siguri de poziție... Cred că suntem la 227 mile N-E de bază. Am trecut, cred, peste Florida și trebuie să fim în Golful Mexic"*. Ca atare, se decide să întoarcă formația cu 180 grade, în speranța să se întoarcă în Florida. Dar, în urma schimbării de direcție, recepționarea mesajelor este din ce în ce mai slabă, de unde cei din turnul de control deduc cu formația se îndreaptă, în realitate, spre est, spre ocean. Tensiunea crește. **S-a pierdut legătura și cu avionul de patrulare *"Martin Mariner"***. Raporturile celor din turn indică că ultimele cuvinte auzite de la zborul 19 au fost: *"Arată de parcă ar fi..."* și *"Intrăm în apa albă... Ne-am pierdut definitiv"*.

În turn, orice încercare de restabilire a legăturii este zadarnică. Și, puțin după ora **19.00**, baza de la Opa-Lacka, situată în Miami, recepționează un slab mesaj: *"FT... FT"*, care reprezenta o parte a indicativului zborului 19. Dar aceasta înseamnă, după calculele celor din turn, că **mesajul a fost recepționat la... două ore după, ce în mod normal se terminase combustibilul !...**

Din cauza întunericului, operațiunea de căutare este încredințată exclusiv vaselor de coastă. În zorii zilei următoare, s-a declanșat **cea mai vastă operațiune de căutare și salvare din secolul XX**. Au participat 240 de avioane de la bazele de pe uscat, 64 de pe portavionul "Solomons", sute de avioane particulare, 4 distrugătoare, 18 nave de coastă, câteva submarine și zeci de bărci și yahturi. Au fost **"pieptănate" peste 380.000 de mile pătrate,** incluzând o parte din Oceanul Atlantic, Caraibele, părți din Golful Mexic, Florida și toate insulele din jur. Zadarnic! Nu s-a găsit nimic. Nu s-a observat nimic. Nici măcar o pată de ulei! Și, pentru a pune capac la toate, **a dispărut și avionul *"Martiner Mariner"***, de la care nu s-a mai înregistrat nici un mesaj!

În urma acestor misterioase "dispariții" s-au făcut numeroase cercetări, s-au emis supoziții, care de care mai fanteziste. În fața tuturor acestora stă un fapt tragic: **cinci bombardiere și un avion de patrulare,** cu echipajele lor cu tot, ***"s-au evaporat", "au dispărut în neant"*** - afirmații ale unor membri ai comisiilor care au investigat tragicul eveniment. Trebuie să mai scot în evidența că, la 29 ani după incident, reporterul Art Ford, care a realizat investigații personale, a făcut o mărturisire uimitoare la TV. Și, anume că, **ultimele cuvinte ale lt.Taylor au fost**: ***"Nu veniți după mine! El arată ca venind din alte lumi..."*** Mai declară că această informație i-a fost oferită de un radioamator și că atunci nu a pus mare credit pe ea. Aceasta presu-

pune şi înrădăcinează ideea, acceptată de tot mai mulţi oameni de ştiinţă, privind "intervenţia altor civilizaţii".

Şi, dacă dorim cu tot dinadisul să adâncim misterul din Triunghiul Bermudelor, atunci trebuie să luăm în discuţie şi **zecile de cazuri de nave dispărute încă de pe vremea lui Columb!**... Sau **zecile de avioane dispărute, atât înainte de zborul 19, cât şi după.** Iar dacă ne referim şi la navigaţiile fenicienilor şi cartaginezilor, misterul planează asupra acestor zone de mii ani. Dar spaţiul tipografic nu-mi permite să mă extind.

Unii au scăpat...

În cartea sa *"Orizonturi invizibile"* – un compendiu de lucruri stranii întâmplate pe mare -, Vincent Gaddis expune, într-o secţiune specială, o întâmplare petrecută în "Triunghiul morţii" în 1964. Autorul primeşte o scrisoare de la un fost pilot, Dick Stern, scrisoare ce conţinea o informaţie pe cât de surprinzătoare, pe atât de pertinentă.

Dick Stern îi scria că, spre sfârşitul anului **1944,** participase la un zbor cu destinaţia Italia. Zborul era format din **7 bombardiere. La 300 mile de Bermude, avionul său a început să manifeste o neaşteptată turbulenţă**, din care cauză a trebuit să se reîntoarcă în S.U.A. Când i s-a întâmplat incidentul, **cerul era senin şi stelele vizibile. Turbulenţa atmosferică a fost atât de puternică şi pornită din senin, încât avionul a început să piardă brusc din altitudine, puţin lipsind să nu se scufunde în apă.** Întors la bază, el şi echipajul său află că sunt **singurii care au scăpat. Din celelalte avioane nu s-au găsit supravieţuitori şi nici o urmă.** Acest incident s-a întâmplat **cu un an înainte de dispariţia zborului 19** (descris anterior), însă fiind război, nu s-a considerat ca ceva neobişnuit şi nici nu s-a făcut publicitate în jurul său.

După război, în **1964,** pe când Stern era într-un zbor de plăcere, împreună cu soţia sa, de la Bermude la Nassau, **i s-a întâmplat ceva asemănător**. Stern tocmai povestea soţiei sale incidentul din 1944. În aceeaşi clipă, avionul începe brusc să piardă din înălţime şi e scuturat zdravăn. Timp de circa un sfert de oră, a continuat să fie zgâlţâit, în timp ce, când urca, când cobora. Acest fenomen poate fi cauzat de CAT (chear air turbulence) – turbulenţă atmosferică, care, dacă ţine mai mult timp, poate arunca avionul în apele Oceanului. Oricum, Dick a fost categoric în a mărturisi că **de două ori i s-a întâmplat acelaşi lucru, în acelaşi loc** şi a scăpat pentru a povesti.

Joe Talley, căpitan al vasului Wild Goose, a trăit evenimentul unei dispariţii. Incidentul a avut loc în **Limba Oceanului**, o zonă foarte adâncă de lângă Bahamas, dar nefăcând parte din insulă.

Vasul căpitanului, în lungime de 65 picioare, era pregătit pentru vânătoarea de rechini. În aceea perioadă era remorcat - în partea de sud a

Limbii Oceanului - de remorcherul *"Caicos Troder"*, în lungime de 104 picioare. Deşi bătea un vânt aspru din S-V, vremea era bună. Cele două vase se apropiau de secţiunea nordică a Limbii Oceanului, unde canioanele submarine se termină într-o adâncitură de forma unui crater, a cărei parte de sud are un diametru de 40 mile. Se lăsase noaptea şi căpitanul Joe Talley dormea în hamacul său, sub punte. Deodată, un val uriaş l-a acoperit şi pe el, ocazie cu care s-a trezit brusc. În mod automat, şi-a aruncat pe el jacheta şi colacul de salvare şi pe dibuite căuta ieşirea pe punte. Pe când încerca să răzbată afară, şi-a dat seama că se află sub apă. Văzând o dâră de lumină, se îndreptă spre ea şi reuşi să scape. Ajuns la suprafaţă, el văzu că remorcherul îşi continua drumul fără vasul său. Probabil că aceeaşi forţă care a dus vasul său spre fund a împins remorcherul înainte, echipajul acestuia tăind otgonul, pentru a nu fi traşi şi ei la fund. După aproape o jumătate de oră, a fost surprins să-şi audă numele strigat, prin porta-voce de pe puntea remorcherului. Abia avu puterea să răspundă şi imediat a fost recuperat.

Ca toţi căpitanii din zonă, era la curent cu numeroasele dispariţii de vase, naufragii neobişnuite, însoţite de nefuncţionarea aparatelor de orientare şi de transmisie. Dar în cazul dispariţiei vasului său, nu se putea vorbi de acelaşi lucru. În cazul dispariţiei altor vase, acestea au fost acoperite de ceaţă, busolele s-au dereglat. Mulţi şi-au pus întrebarea: de ce există relatări numai de la vasele remorchere şi nu de la cele singure. Pentru că cele singure au dispărut pur şi simplu, pe când remorcherele erau destul de aproape şi aveau posibilitatea să vadă ce s-a întâmplat cu celălalt vas. Dar ele de ce nu au dispărut?

Căpitanul Henny, fost proprietar al companiei de salvare *"Compania de explorări marine Photon"*, din Miami, avea o experienţă bogată în navigaţie, fiind în acelaşi timp şi scafandru amator. Întâmplarea pe care o redă mai jos a avut loc când avea vârsta de 55 ani: *"Ieşisem de 3 zile, remorcând un şlep gol, care transporta petrol. Eram la bordul lui «Good News» (Veşti Bune), un remorcher în lungime de 160 picioare şi 2.000 cai putere. Şlepul remorcat avea 2.500 t şi se găsea cam la 1.000 de picioare în spatele nostru. Eram în dreptul Limbii Oceanului.*

Era după-amiază, ***vreme bună, cer senin****, mă dusesem în cabină, în spatele punţii de comandă, când am auzit un zgomot. Am ieşit din cabină şi am strigat: «Ce dracu se întâmplă?». Ochii mi-au căzut pe* ***busolă, al cărui ac se învârtea înnebunit, în sens invers.*** *Niciodată nu mi se mai întâmplase aşa ceva. Nu ştiam ce să cred, dar ceva rău se întâmplase.* ***Apa venea din toate părţile. Orizontul dispăruse, nu-l mai vedeam. Nu mai puteam vedea nici apa, nici cerul, totul se amesteca.*** *Nu mai ştiam unde suntem. Se întâmpla ceva neobişnuit: curentul din toate* ***generatoarele dispăruse, nu funcţiona nici o priză. Vreau se spun că generatoarele funcţionau, dar nu***

produceau electricitate! *Inginerul de la bord a încercat să pună în funcțiune un generator auxiliar, dar degeaba.*

Mă îngrijora șlepul: era legat de noi, dar nu-l puteam vedea. Era acoperit parcă de un nor alb și, în jurul său, valurile erau mai mari. Am pus mașinile pe direcția înainte. Nu știam încotro mă îndrept dar voiam să ies cât mai repede de acolo.

Ieșirea a fost ca dintr-o ceață: nimic nu se vedea. Afurisitul de șlep ieșea și el din ceață. Odată ieșiți, marea se vedea pe mai multe mile. În zona cețoasă, de unde șlepul nu ieșise cu totul, apa era confuză, *deci valurile slăbiseră ca intensitate. M-am întors să văd ce se întâmplă. Am avut senzația jocului cu frânghia, din copilărie, când partenerii trag în direcții opuse: parcă noi eram într-un punct și* ***altcineva ne dorea în altă parte.***

- La orizont iluminația era verzuie ?

- Nu, era ***albicioasă****. Nu-mi era gândul la culori.* ***Odată ieșiți, generatoarele au început să funcționeze normal.***

- V-ați gândit la Triunghiul Bermudelor ?

- Da. Era singurul lucru ce mi-a venit în minte în acel moment. Mă gândeam: «Dumnezeule, am devenit și eu o rubrică din statistică».

- V-ați mai întâlnit cu vreun incident de asemenea natură?

- Nu. Am auzit lumea vorbind că am pierdut șlepul. Pentru mine a fost singurul incident și credeți-mă, mi-a ajuns".

Jim Richarson, fost pilot în Marină, a fost și președintele lui *"Chalk Air Ferry Service"*. Ca președinte al acestei mari agenții de transport pasageri din zonă, el își menține ceea ce se numește o atitudine nu prea ortodoxă despre pericolul ce planează în Triunghiul Bermudelor. O reacție tipică la tot mai răspândita legendă, reacție de o francheță neobișnuită, caracteristică piloților: *"Este ceva despre care oamenii nu vorbesc. Preferă să spună: ai luat-o razna cu mintea".*

Totuși, în numeroasele sale zboruri în Bahamas, el a întâlnit **aberații magnetice și electronice**. Într-o dimineață, zburând din Florida în insulele Turks, însoțit fiind de fiul său, **acele compasului** încep să se miște **în sens invers**. Înainte, observase că, ori de câte ori era deasupra apelor adânci din fața Stâncii Moselle, i se întâmplase același lucru. Această stâncă, de fapt un mal stâncos, este un loc în care au fost observate frecvent lumini misterioase strălucind în noapte, iar printre pescarii din Bimini locul are reputația de a fi "bântuit de stafii"...

Triunghiul Dragonului

La antipodul Triunghiului Bermudelor, în Oceanul Pacific, se găsește o zonă misterioasă unde, asemenea corespondentei sale atlantice, **dispar fără urmă avioane și nave**. Japonezii cunosc **de cel puțin 1.000 ani**

regiunea misterioasă, denumită ***Ma No Umi,*** ceea ce înseamnă ***Marea Dragonului***. Marinarii japonezi de odinioară puneau dispariția vaselor pe seama unor dragoni, demoni ai mării. Enigmatica zonă, situată între arhipelagul japonez Taiwan şi insulele Bonin, Yap şi Gnam, are forma aproximativ triunghiulară, motiv pentru care este cunoscuta şi sub denumirea Triunghiul Dragonului.

Legende chineze datând din secolul IX î.Cr. vorbesc despre palatul subteran, respectiv submarin, al unui dragon, aflat sub o insulă situată în apropierea oraşului Suzhan de pe țărmul provinciei Kiangau. Zona insulei, în care marea, fie furtună sau acalmie, era permanent agitată, fusese pe cât posibil ocolită de navigatorii chinezi. Cei care totuşi au îndrăznit să se apropie de insula stranie, auzeau **zgomote ciudate** şi relatau despre **lumini subacvatice observate de la zeci de mile.**

Aproape trei milenii după cele consemnate de legendele chineze, în Triunghiul Dragonului dispar nave de zeci sau chiar sute de mii de tone. În urma lor, **nu rămâne nici un martor, un supraviețuitor din echipaj, nici o epavă sau măcar o pată de carburant pe suprafața Oceanului.** Atenția oamenilor de ştiință s-a îndreptat spre această zonă **după 1945**, când marina japoneză dădea tot mai frecvent ştiri despre dispariția a noi şi noi vase de pescuit, comerciale, nave militare şi de pasageri. **În 1950, Oficiul de Marină Japonez a declarat zonă periculoasă partea Triunghiului Dragonului, aparținând Țării Soarelui Răsare.**

În regiunea Triunghiului, în afară de dispariții inexplicabile, deseori pot fi constatate **şi alte fenomene stranii**. Se întâmplă **că avioanele curselor aeriene, care trec deasupra zonei, aterizează pe aeroportul de destinație înaintea orei sosirii.** Au fost consemnate cazuri când decalajul de timp constatat la sosire ar fi presupus existența unui vânt din pupă având viteza de 800 km/h, dincolo de limita absurdului.

Victime ale Triunghiului Dragonului au fost vase şi cercetători veniți în scopul de a descifra tainele regiunii. **Vasul Cairo Mann No. 5** a dispărut în **1952**, în condiții inexplicabile: **Oceanul era liniştit, condițiile meteorologice ideale. Brusc, radioemițătorul navei a tăcut. Deşi în cala navei erau înmagazinate 150 t de carburanți, aceştia n-au ajuns în apele Oceanului**, analizate în repetate rânduri după dispariția navei, ceea ce **exclude ipoteza scufundării**. O revistă japoneză, făcând aluzie la străvechile legende dar şi la caracterul misterios al dispariției vasului, scria: *"Fără îndoială, vasul a fost înghițit de un uriaş dragon submarin..."*

Lista vaselor, cargourilor şi a ambarcațiunilor de plăcere, precum şi a aeronavelor care au dispărut **în aceste două zone**, dar mai ales în Triunghiul Bermudelor este **impresionantă.**

Un mesaj misterios a fost primit de pe fregata japoneză ***Raifuku Manu,*** care, în perioada dispariției – iarna anului **1924** -, se afla între Bahamas şi Cuba. Cuvintele auzite atunci uimesc şi în ziua de astăzi: "***Pericol rapid şi uimitor, ca lovitura unui pumnal ascuțit...Veniți repede... Nu putem scăpa***".

John Godwin, în cartea sa "*O lume plină de mistere*", remarca: autoritățile americane şi britanice nu au declarat zona ca *"periculoasă"*, dar piloții şi comandanții de vase încercați au declarat că aici se întâmplă "ceva" care scapă oamenilor, azi, aşa cum *"puterea radiului era necunoscută alchimiştului din secolul al XV-lea"*. Apoi, adaugă: *"nimeni nu este sigur de ceea ce se întâmplă acolo dar, cu toate acestea, avioane şi vase au dispărut în acelaşi mare sicriu, într-o zonă limitată geografic"*.

"Triunghiurile"- răpiri pentru... studiul pieții !...

Realitatea este că, în era zborurilor spațiale, această zonă, denumită *"Cimitirul vaselor"*, *"Marea vaselor pierdute"* sau *"Marea fricii"* este acoperită cu o aureolă de mister. De fapt, ea **a suscitat întrebări încă din epoca lui Columb.** Ca orice legendă, şi aceasta are rădăcini în realitate, la care s-a adăugat fantezia şi dorul vizionar al oamenilor. **Multe vase dispar sau plutesc în derivă datorită lipsei totale de vânturi**. Chiar numele latitudinii, Calului, care traversează zona, este o indicație a apei calme, liniştite şi îşi are originea într-un adevăr: când spaniolii au traversat-o şi au rămas fără apă potabilă, au fost nevoiți să-şi sacrifice din cai, pentru a economisi din rezervele de apă. Totuşi, mai există un alt element de mister, unul recent şi neaşteptat. **Din atâtea victime şi vase care au dispărut în Triunghi, nu s-a găsit nici o urmă**. Totuşi, când povestea Triunghiului s-a răspândit în întreaga lume, **o serie de piloți şi marinari au scăpat** din ghearele forțelor care acționează în această zonă.

Mulți comentatori a celor ce se întâmplă în Triunghi se mulțumesc să le prezinte ca simple mistere, de nerezolvat. Alții, mai pertinenți, consideră aceste dispariții neexplicabile ca datorate unor *"agenți tereştri sau extratereştri"*. O altă teorie, sugerată de celebrul cercetător Sanderson, cât şi de dr. Manson Valentine, presupune **acțiunea unor ființe inteligente din adâncul oceanului planetar**; pe când o alta, la fel de populară, a cărui principal exponent este John Spencer, spune că periodic suntem *"vizitați de extratereştri"*, care **răpesc oameni şi echipamente din diferite stadii de dezvoltare tehnică.** Acest lucru îl fac nu pentru a vedea dacă suntem dezvoltați, ci **pentru a observa dacă nu cumva am avansat prea mult...**

Ultimele două teorii pun întrebări neliniştitoare oamenilor de ştiință, ținând cont că **vasele şi aeronavele care au dispărut în ultimul timp aveau la bord aparatură sofisticată, de orientare şi de luptă**. Istoria

Triunghiului din Bermude a reînviat, încă o dată, când **submarinul american Scorpion** - cu un echipaj de **99 marinari** - a fost dat **dispărut**, pe data de **5.06.1968.** Unii cercetători ai fenomenului din Triunghi consideră aceste dispariții ca probleme *"dirijate inteligent din spate"*. **Pierderea câtorva submarine atomice** pare să confirme această teorie. *"Este posibil,* spune John Spencer, *că asupra avioanelor şi vaselor planează o amenințare de un anumit fel, neînțeleasă încă"*.

Ceea ce poate fi numită o observație vizuală, făcută din aer asupra acelei forțe distructive care acționează în Triunghiul Bermudelor, a fost expusă în *"Pursnit"*, revista trimestrială a Societății pentru Investigarea Neexplicabilului. Autorul articolului, Robert Durand, povesteşte despre un fapt observat din cabina de pilotaj a unui Boeing-707, într-un zbor de la San Juan la New York, pe data de **11 aprilie 1963**. La început, fenomenul neobişnuit a fost observat de copilot (la dorința acestuia, anonim) şi a avut loc la ora **13.30.** Deodată, copilotul observă că, la aproape 5 mile în fața avionului, **apele Oceanului se ridică într-o minge enormă, ca şi cum o explozie atomică ar fi avut loc în adâncuri**. Imediat, atrage atenția căpitanului şi inginerului (la dorința acestora, tot anonimi) care, la rândul lor, observă fenomenul circa 30 secunde. Apoi, şi-au legat centurile şi au îndreptat avionul spre locul cu pricina. Muntele enorm de apă atingea, după părerea lor, circa o milă diametru. Căpitanul nu a apropiat prea mult aeronava. Când avionul se îndepărtă de zonă, muntele de apă începu să descrească. Mai târziu, copilotul a cerut informații de la diverse agenții, inclusiv Paza de Coasă şi FBI-ul, dar nu a primit nici o informație despre ceva neobişnuit în zonă.

Un alt incident s-a petrecut într-o seară din luna **septembrie 1972**, şi a fost relatat de participanți lui Norman Bean, inginer electronisc şi inventator, printre altele, a televiziunii cu circuit închis sub apă. S-a documentat enorm despre OZN-uri şi este un atent observator a ceea ce se întâmplă în Triunghiul Bermudelor.

În seara respectivă, vasul Nightmare (Coşmarul) se întorcea de la pescuit. La un moment dat, cei trei membri ai echipajului au observat că compasul era cu 90 de grade în afara rutei. Luminile de pe vas au devenit anemice, pentru ca, în cele din urmă, să se stingă, ca şi cum bateriile s-ar fi descărcat. Atunci, pilotul, neținând cont de busolă, a îndreptat vasul spre vest. Timp de două ore, a încercat să atingă țărmul, dar fără rezultat. Din contra, parcă ceva trăgea vasul îndărăt. În acest timp, cei trei au putut observa **o umbră mare, întunecată, care se mişca sub stele**, la circa două mile spre vest. Cum o priveau, au observat **o lumină mişcătoare care a intrat în forma neagră, rămânând nemişcată câteva secunde, pentru ca, apoi, să dispară. Puțin după aceea, şi forma neagră dispăru, iar pe vas totul reintră în normal.**

Un alt incident i-a fost relatat lui Bean, de către un căpitan în rezervă al marinei americane, care a cerut să rămână anonim, pentru a nu-şi strica reputaţia.

Incidentul a avut loc în anul **1957**, cu o săptămînă înainte de Crăciun. Persoana respectivă era proprietarul şi pilotul unui vas de pescuit, în lungime de 35 de picioare. La data respectivă, **în cursă de la Freeport la Bahamas, vasul nu a putut, într-un loc, să se urnească înainte câteva ore, ba chiar a fost împins din spate de o forţă necunoscută**. Şi în acest caz, echipajul a observat că **cerul era senin, stelele străluceau, dar o anumită porţiune din cer, chiar în faţa lor, era foarte întunecată**. La un moment dat, au observat **trei puncte luminoase care au intrat în pata întunecoasă, care s-a deplasat şi a dispărut. Şi în acest caz, după dispariţia petei respective, pe vas totul a intrat în normal.**

Nici un cercetător al evenimentelor din Triunghiul Bermudelor nu poate evita confruntarea cu diverse rapoarte despre OZN-uri. Rapoartele privind observarea de OZN-uri, în sudul Floridei, **în preajma Bahamasului**, au rămas **cele mai numeroase**. Au fost văzute în apele limpezi de pe lângă ţărmuri, ori pe cer, zburând din apă spre cer şi invers. Numărul mare de observaţii din această zonă a dat naştere la teoria că **prezenţa OZN-urilor este direct legată de dispariţiile din Triunghi**, sau că OZN-urile au "răpit", de generaţii, avioane şi vase.

Unul dintre cei mai înverşunaţi susţinători ai teoriei de mai sus este John Spencer, autorul lucrării *"Locul pierderilor"*. Veteran al Forţelor Aeriene ale S.U.A., membru al N.I.C.A.P. (Comitetul Naţional de Investigaţie al Fenomenelor Aeriene), Spencer preferă să denumească zona respectivă "Locul pierderilor"- aceasta, de pe timpul când a dispărut submarinul atomic "Scorpion". Studiind mai mulţi ani dispariţiile din zonă, Spencer crede că singura explicaţie valabilă pentru pierderea vaselor şi avioanelor, cu pasageri cu tot, este că acestea au fost **transportate fizic, de pe mări şi din cer, în altă parte.**

Spencer consideră că raţiunea pentru care cele mai multe dispariţii au loc în Triunghiul Bermudelor este următoarea: *"Zona este foarte circulată şi le este uşor- OZN-urilor- să intre şi să iasă din atmosferă. Deplasarea se face cu ajutorul frecvenţelor de radio foarte sofisticate, ceea ce explică lipsa contactului radio al navelor care dispar cu turnul de control"*.

Teoria lui Spencer privitoare la dispariţiile din zona respectivă intrigă iar, în acelaşi timp, este împărtăşită şi de alţi cercetători, care au ajuns la aceeaşi concluzie în mod independent. Ei scot în evidenţă faptul că printre numărul mare de planete aparţinând altor sisteme soalre din galaxia noastră- aproximativ 10^{21} stele – ar putea exista unele care au o civilizaţie proprie. Spencer notează că **aceste civilizaţii s-ar fi autodistrus, prin utilizarea im-**

proprie a energiilor, nelăsând nici o urmă. Poate vizitatorii de pe OZN-uri sunt de pe alte planete, **interesați fiind în conservarea formelor umane de pe Terra pe o altă planetă, sau doresc să vadă cât de mult a avansat civilizația noastră, înaintea utilizării necontrolate a energiei nucleare,** care ar pune în pericol Pământul. Sau, ei ar avea alte motive, încă neştiute de noi.

Poate aceşti "străini" ne lasă să ne dezvoltăm înainte, în timp ce ne observă, dar **iau "exemplare" umane ca o mostră de viață pe Pământ aşa cum a fost el *"înainte de distrugere"*, acțiune care, în cazul altor planete, ei nu au reuşit să o facă.**

Mike Jessup, observator şi scriitor al fenomenului OZN, om de ştiință recunoscut astronom şi specialist în selenografie (cercetarea Lunii) – mort în condiții mai mult decât suspecte, în cartea sa *"Cazul O.Z.N"*, era de părere că **misterioasele dispariții din zona Triunghiului Bermudelor se datorează activității OZN-urilor în zonă.** Examinând nenumăratele dispariții, el ajungea la concluzia că *"este aproape imposibil să le explici, decât ca răpiri"*. Şi continua: *"ceva acționează pe deasupra, cu o putere categorică şi mare."* Comentând, el menționa că se acționează "*selectiv*" şi *"secret"*, adăugând că "*toate sunt atributul inteligenței.*"

Jessup a fost găsit mort în rulota sa, în parcarea din parcul Dade County, din cauza inhalării bioxidului de carbon emanat de o țeavă fisurată. Era pe data de 29 aprilie 1959. Mulți dintre prietenii săi cred că moartea sa a fost "aranjată", deoarece el s-a încăpățânat să nu fie "conform" cu aumite rapoarte şi datorită insistenței cu care a cercetat interferența civilizațiilor.

"Ei vin din altă dimensiune..."

Dr. Manson Valentino, zoolog, arheolog şi oceanograf, şi-a întocmit o adevărată cartoteçă privind fenomenele din zona Triunghiului Bermudelor. În continuare, redau interviul pe care l-a dat unui ziarist (spicuiri):

"Întrebare: De cât timp suteți implicat în observarea fenomenelor din *Triunghiul Bermudelor?*

Răspuns: De mai bine de 20 ani, de când cu dispariția, în 1945, a acelui grup de avioane. Am cules date despre dispariții, am intervievat supraviețuitori, am note despre apariția O.Z.N.-urilor în zonă.

Întrebare: Se cunoaşte o frecvență mai mare a O.Z.N.-urilor în această zonă?

Răspuns: ***În această zonă sunt mai multe observații decât în oricare parte. Recent, am primit rapoarte despre aeronave despre care noi ştim că nu sunt avioane şi despre nave sub apă despre care ştim că nu sunt submarine.***

O recentă observare a fost făcută de căpitanul Don Delmonico, în aprilie 1973. Marinar de cursă lungă, un observator cu sânge rece, calm, el se bu-

cură de o reputație excelentă. La data respectivă, în apele adânci dar clare ale Golf Stream-ului, el a observat două obiecte neidentificate, aproximativ la 1/3 din distanța dintre Isaac Light. Amândouă obiectele au fost văzute pe la ora 4, după-amiază, pe o mare calmă, cu vizibilitate excelentă.

Un obiect gri-albicios, neted şi mat. După cum singur spune, «*ca o ţigară mare de foi, cu capetele tăiate, s-a ridicat din apă, chiar sub botul bărcii mele*». Delmonico a apreciat mărimea obiectului cam la 150-200 picioare lungime, viteza sa fiind de cel puțin 60-70 mile la oră. La început, a crezut că barca sa va lovi obiectul dar, curios, acesta, sesizând barca, a deviat, dispărând sub apă. Nu a auzit nici un zgomot, nu a observat elice ori alte propulsoare care să tulbure fața lină a mării...

Întrebare: Credea dr. Jessup că există o legătură între OZN-uri şi Triunghiul Bermudelor?

Răspuns: El avea o teorie privind ***puterea câmpului magnetic, care ar putea transforma/transporta materiale dintr-o dimensiune în alta. Acesta ar fi şi felul prin care OZN-urile intră în dimensiunea noastră şi apoi ies, ducând cu ele exemplare umane şi altele. Mai târziu, a crezut că unele dintre accidente au fost cauzate de razele catodice, care, creind un vacuum, au dezintegrat avioanele ce intrau în câmpul lor de acțiune.*** Probabil că aceasta i s-a întâmplat şi lui Mantel (cazul a fost prezentat anterior)...

Acelaşi lucru s-a întâmplat şi cu avionul Constellation, pe care Bob Bush (căpitan de avion conercial) l-a văzut explodând lângă Great Inagua, în Bahamas, în octombrie 1971. Bob pilota un D.C. –6. La un moment dat, l-a prins pe Constellation pe radar, zburând la joasă înălțime şi având, după cum se părea, probleme. Deodată a explodat, cu o lumină atât de strălucitoare, încât a luminat orizntul de la un capăt la altul. Lumina era atât de puternică, încât pe Bob l-au durut ochii. Din fostul avion, s-a cules o bucățică şi, examinând-o, s-a obsrvat că este ***perforată ca o sită***...

Înainte de a muri, Jessup credea că este pe punctul de a descoperi baza ştiințifică a ceea ce se întâmplă, bazat pe teoria lui Einstein...

Întrebare: Jessup a fost martor la acest experiment? (este vorba de "Experimentul Philadelphia" – n.a.)

Răspuns: Nu ştiu dacă a fost martor sau nu, dar el cerceta acest fenomen şi era foarte aproape de adevăr. Cred că ştiți că nu era un novice şi un fitecine în materie, ci ***un astronom şi un om de ştiință distins şi renumit***. A avut în grijă directă cel mai mare telescop de refracție din emisfera sudică, a condus mau multe echipe de cercetare a eclipselor, a fost **descoperitorul stelelor duble** şi avea o reputația ştiințifică enormă. Cauza pentru care el s-a amestecat în experimentul Philadelphia a fost scrisoarea primită în 1956 de la un anume Carlos Allende (sau Carlos Allen), care îi scria pe marginea cărții sale publicate, "Cazul O.Z.N.", punînd în discuție similitu-

dinea aceleiaşi teorii. După un timp, Jessup a fost rugat să se prezinte la O.N.R. (Office for Naval Research) din Washington, unde i s-a arătat un exemplar al cărţii sale, cu trei adnotări. Adnotările erau scrise de trei persoane diferite – în verde, roşu şi negru. Jessup a crezut că recunoaşte adnotarea făcută cu roşu ca semănând cu scrisul lui Allende şi atunci a predat la O.N.R. scrisorile acestuia. Jessup a declarat că Marina nu a recunoscut experimentul efectuat, dar a ordonat retipărirea în 25 de exemplare a cărţii cu cele trei adnotări, apărute în mod misterios. Jessup mi-a mai declarat că O.N.R. a încercat să dea de urma lui Allende, pe baza adresei de pe plic, dar nu a reuşit.

Întrebare: De ce s-a sinucis Jessup?

Răspuns: Dacă s-a sinucis, probabil a făcut-o fiindcă era foarte deprimat. Marina îl căuta pentru a continua munca la experimentul Philadelphia şi la altele asemănătoare, dar el a refuzat, fiindu-i teamă de consecinţele periculoase ce ar decurge din ele. Apoi, era supus unei critici severe din partea unor cercuri academice/universitare privind ultima sa carte tipărită.

Întrebare: Aţi spus: dacă s-a sinucis! Putem crede că a fost ucis?

Răspuns: Mulţi s-au gândit la asta. Poate pentru că putea fi salvat. ***Când a fost găsit, încă mai trăia. Poate i s-a dat voie să moară. Teoriile sale erau foarte avansate şi probabil erau oameni care nu doreau răspândirea*** lor. Curios este faptul că acea carte cu cele trei adnotări, fiind trimisă cu poşta, a dispărut în cele din urmă...

Întrebare: De ce credeţi că există o aşa de mare concentrare de OZN-uri în Triunghi?

Răspuns: Cred că ***fiinţele inteligente care le mânuiesc nu se limitează numai la cercetarea dezvoltării noastre şi la luarea de mostre. Ele se reîntorc la ceea ce poate fi numit vechile locuri de reşedinţă,*** **poate** ***centre energetice, acum acoperite de apă. Recent, lângă Bimini şi în Bahamas, s-au descoperit complexe constucţii pe fundul mării, un semn al unei civilizaţii înaintate, existente aici cu mii ani în urmă.*** Curios este faptul că OZN-urile sunt văzute din cer şi întrând în apă.

Întrebare: Ce putem face contra OZN-urilor?

Răspuns: Nu cred că putem face ceva. Nu cred că a călători în zona respectivă reprezintă un pericol, ci consider că ***cei dispăruţi pot fi încă în viaţă, dar în altă dimensiune şi în alt loc.*** Consider că trebuie să luăm în serios treaba şi, într-un fel sau altul, să intrăm în comunicare cu ei."

Capitolul XII

ÎNTÂLNIRI DE GRADUL I-III

La începutul anilor '60, Forțele Aeriene americane au inițiat un studiu, încheiat cu **Raportul Gordon** (după numele doctorului Edward Gordon, coordonatorul proiectului), care părea să fi pus capăt discuțiilor contradictorii în legătură cu "farfuriile zburătoare". În sensul că **95%** din cazurile studiate şi-au găsit *"explicația logică"*. Însă, în anul **1972,** prin lucrările sale, a intervenit profesorul **J.A. Hynek** – adevărat *"Galileu al ufologiei"*, cum îl numeşte presa din țara sa. Acesta **susținea că problema OZN-urilor nu poate fi socotită rezolvată.**

Realitatea părea să-i dea dreptate. În tabăra "ufologilor" au trecut adevărate somități din domeniul științei (ca profesorul **James. A. Harder**, de la Universitatea din California, pentru a da un singur exemplu), iar o anchetă întreprinsă, în anul **1973**, de Institutul specializat **Gallup**, a dat rezultate senzaționale: **54%** dintre americani credeau în existența OZN-urilor, iar **11%** dintre cei chestionați au declarat **că au văzut chiar ei asemenea obiecte.** Tot în anul **1963**, au fost **raportate alte câteva mii de observații.**

În fața acestei situații, **publicistul Ronald Schiller** a întreprins o **anchetă**, în cadrul căreia a consultat şi **12** din cei mai competenți specialişti în domeniu (nu au lipsit J. A. Hynek şi J.A. Harder), care au fost rugați să relateze cele mai credibile întâlniri cu OZN-uri, corespunzătoare celor trei tipuri: întâlniri de gradul **I** (numai observarea OZN-urilor, *fără "efecte fizice palpabile"*), întâlniri de gradul **II** (în care sunt evidențiate efectele fizice, mai ales pe sol) şi întâlniri de gradul **III** (se relatează prezența unor ființe la bordul OZN-urilor, sau contactul vizibil pe sol cu aceştia).

Deoarece, pe parcursul timpului (referindu-mă numai la secolul XX), s-au semnalat sute de mii de cazuri privind OZN-urile, am considerat că este mai bine să prezint exemplul jurnalistului citat. Aceasta, pentru a nu face o listă care să plictisească cititorii. Dar mai ales pentru faptul că cele trei cazuri care vor fi prezentate au girul celor mai cunoscuți şi renumiți specialişti în domeniu, fiind, deci, foarte credibile.

Întâlniri de gradul I

În seara zilei de **18 octombrie 1973**, un elicopter al Aviației americane, având un echipaj format din patru persoane, şi fiind condus de căpitan Lawrence Coyne, executa un zbor de antrenament în zona aeroportului Mansfield (Ohio), la o altitudine de 750 m. La un moment dat, au observat **un obiect care se apropia de ei cu mare viteză**. Pentru a evita coliziunea, căpitanul-pilot execută a o **manevră rapidă de coborâre**, până la înălțimea de 500 m. **Dar obiectul continuă să se îndrepte spre ei cu repeziciune,**

situație în care căpitanul își avertiză exhipajul să se pregătească pentru o coliziune, în care erau conștienți că vor muri.

"În loc de aceasta", avea să consemneze mai târziu raportul căpitanului Coyne, *"am văzut că obiectul s-a oprit brusc, plutind la 150 m deasupra noastră. Avea aspectul unei structuri metalice cenușii, de 15 până la 20 m lungime, cu o coadă luminoasă, care învăluia carlinga noastră într-o lumină verde"*. Câteva minute mai târziu, fără nici un zgomot, obiectul se depărtă cu repeziciune. Automat, căpitanul privi altimetrul și observă cu stupefacție că acesta indica altitudinea de **1.000 metri.** Cum știa că nu atinsese deloc comenzile elicopterului, Coyne se întrebă dacă nu cumva aparatul său fusese împins, printr-un efect de aspirație sau de forțe magnetice. Inexplicabil mai era și faptul că, pe timpul ciudatei întâlniri, **stația de radio-emisie de la bord amuțise definitiv.**

Este necesar să fac o paranteză. După ce R. Schiller a selectat cele trei cazuri, a trecut la partea a doua a anchetei. A luat legătura cu Philip Klass, coleg de breaslă cu J.A. Hynek. Dar *"neobosit luptător împotriva credinței în supranatural"* – cum îl numea redactorul-șef al revistei *"Aviation Week & Space Technology"*, în jurul căreia s-au strâns cei mai înverșunați "antiozenişti", Klass și colegii săi au dat explicații "științifice" pentru fiecare caz, pe care le voi prezenta.

Pentru cazul trăit de echipajul Coyne, au ales "ipoteza" că aceștia au zărit un așa-zis *"glob de foc"*, un meteorit din roiul Orionidelor, roi care, în fiecare an, atinge chiar în acea perioadă densitatea maximă. Klass a fost sceptic și în ceea ce privește faptul că obiectul s-a îndreptat spre elicopter. După părerea lui, pe retina membrilor echipajului a rămas imprimată imaginea meteoritului, iar lumina verde a fost dată de nuanța verzuie a cupolei de plexiglas. Întreruperea legăturii radio s-a datorat înălțimii mici la care zbura elicopterul și care l-a scos din raza de emisie-recepție a aeroportului. Cât privește misteriosul "efect de aspirație" la care fusese expus elicopterul, Klass a explicat că experimentatul pilot simțise pericolul și acționase comenzile instinctiv.

Nu voi "pedala" pentru combaterea acestor aberații "științifice". Închei, precizând că argumentul principal al întregului echipaj, cât și al ufologilor, a fost că meteoriții nu pot fi observați decât câteva secunde și nu se opresc nici o clipă din traiectoria lor. De fapt, pentru oprirea obiectului deasupra elicopterului, Klass și colegii săi nu au încercat să ofere nici o explicație...

Întâlnire de gradul II

Acest caz este prezentat în cartea *"Enigmele Terrei"*, vol. II, de Horia Matei, de unde îl reproduc: *"În seara zilei de* ***2 noiembrie 1971****, tânărul Ronald Johson (16 ani), fiu de fermier din* ***Delphos (Kansas)****, auzi un zum-*

zet puternic, de parcă un imens roi de albine ar fi dat târcoale casei. Ieşind să afle cauza zgomotului, zări într-o pădurice de ulmi din apropiere un ***obiect luminos în formă de ciupercă,*** *plutind cam la o jumătate de metru de sol. Scurtă vreme după aceea, lumina care ieşea din partea de jos a vehiculului aerian deveni mai intensă, zumzetul se înteţi şi el, apoi ciudatul obiect ţâşni în sus cu mare viteză, depărtându-se în noapte.*

Vreme de câteva minute, tânărul a stat nemişcat, ca orbit de lumina puternică. După ce şi-a revenit, i-a chemat pe părinţii lui, care mai apucară să vadă sus de tot, o lumină dispărând în depărtare. Pe locul în care băiatul observase obiectul se afla un cerc luminos, gri deschis, cu un diametru de 2,5 m. Când cei trei pipăiră solul fosforescent, vârfurile degetelor lor deveniră insensibile (la d-na Johson această insensibilitate a durat săptămâni în şir).

Nevasta fermierului făcu câteva fotografii la locul întâmplării. Inelul, care s-a format din cauza căldurii emanate de sistemul de propulsie al vehiculului, îşi pierdu curând luminozitatea, dar a mai putut fi observat vreme de câteva luni. În interiorul lui, solul era decolorat până la o adâncime de 35 cm, părea ***impenetrabil pentru apa de ploaie şi, în afară de ciuperci, în cuprinsul lui nu creştea nici un fel de vegetaţie".***

Bineînţeles că specialiştii lui Klass au combătut şi acest caz. Nu se poate da crezare spuselor unui tânăr de 16 ani, iar "inelul" albicios de pe sol nu a putut fi provocat de emisia de gaze fierbinţi ale echipamentelor de la reactoarele rachetei, deoarece ele ar fi trebuit să pârjolească şi vegetaţia din jur.

Cât priveşte fotografiile făcute de soţia fermierului ei au ajuns la concluzia că fosforescenţa solului din interiorul "inelului" se putea datora reflectării luminii becului cu care era echipat blitzul. Luciul de pe câteva trunchiuri de copaci - aşa cum apare într-o altă fotografie - putea fi pricinuit de reflexele Soarelui în amurg. După părerea lui Klass, "inelul" nu era altceva decât un aşa-zis *"inel al vrăjitoarelor"* - o aglomeraţie de ciuperci care, la anumite specii, cresc formând astfel de cercuri pe solul afânat al unei păduri sau păşuni...

Personal, nu mai doresc să continui cu aberaţiile "ştiinţifice" ale echipei lui Klass, formaţi din "oameni de ştiinţă"...

Întâlniri de gradul III

Pe data de **5 noiembrie 1975**, şapte tineri muncitori se întorceau de la lucru în jurul orei **18.15.** Erau într-un autocamion şi, în apropiere de oraşul **Heber (Arizona)**, au zărit **plutind pe cer o uriaşă *"farfurie zburătoare".*** Trevis Walton sări din autocamion şi, pentru a vedea mai bine, fugi în aşa fel încât să fie dedesubtul "farfuriei". Deodată, sub privirile îngrozite ale celorlalţi tineri, **din "farfurie" ţâşni o rază de lumină orbitoare care-l trânti pe**

Walton la pământ. Cuprins de groază, şoferul demară în viteză. După o perioadă, tinerii şi-au revenit din spaimă şi s-au înapoiat la locul incidentului. L-au căutat pe Walton, dar degeaba. Alertate, autorităţile, alături de localnici, l-au căutat zile în şir. Fără nici un rezultat. **Tânărul dispăruse...**

Surpriză! **După 6 zile, Walton telefonă unor rude ale sale,** spunându-le că se găseşte la marginea oraşului Heber. După ce s-au întâlnit, rudele au povestit, ulterior, că tânărul era foarte surescitat, incoerent în vorbire şi că le-a povestit lucruri incredibile: că **a fost luat în interiorul navei, unde a fost supus la mai multe teste**. Supus unei hipnoze regresive, Walton a declarat că **răpitorii aveau înfăţişarea unor *"embrioni bine dezvoltaţi"*, înalţi de 1,5 m, cu capul chel şi ochi mari, căprui.**

Toţi tinerii, inclusiv Walton, au fost supuşi testului cu detectorul de minciuni. Exceptând unul, la care rezultatul nu a fost concludent, ceilalţi l-au trecut cu brio.

"Echipa" lui Klass nu a avansat nici o ipoteză asupra celor relatate de tineri, şi mai ales de Walton. Argumentul lor "forte": testul cu "detectorul de minciuni" nu era valabil, fiind condus de funcţionari ai Justiţiei şi nu a fost iniţiat de APRO (Aerial Phenomena Research Organisation), care se ocupă cu cercetarea fenomenelor atmosferice.

Deşi supus unui nou test, după trei luni, şi pe care l-a trecut cu brio, nici acela nu a fost recunoscut. Concluzia "specialiştilor": Walton *"voia să-şi bată joc de lume cu basmul lui despre OZN"*...

Cele trei cazuri prezentate sunt considerate de literatura de specialitate (ufologică) *ca "exemple clasice de întâmplări cu făpturi extraterestre"*. Şi mai accentuează ceva: *"Un singur lucru este sigur: în ciuda milioanelor de aterizări de OZN-uri care ar fi avut loc până acum, încă nu există măcar o singur probă materială a existenţei lor, nici un şurub, nici un cui, nici un obiect utilitar, nici un instrument de măsură şi nici un «ozenaut» care, să fi coborât din presupusul vehicul - nici măcar o singură fotografie convingătoare."*

Pentru a nu plictisi cititorii, nu mai are rost să fac comentarii pe marginea celor de mai sus. În lucrarea de faţă, am prezentat nenumărate probe "materiale" ale prezenţei OZN-urilor pe Terra. Dacă sunt de prevenienţă terestră sau extraterestră, viitorul îşi va spune cuvântul. Cert este că EI SUNT AICI.

Nu voi încheia acest capitol fără a mai prezenta **trei cazuri**, pe care le consider **deosebite**, şi în care oamenii au fost în contact de aproape cu aceşti humanoizi din OZN-uri. Toate elementele cazurilor care vor fi prezentate în continuare, urmele OZN-urilor, efectele asupra oamenilor şi a mediului inconjurător în zona contactului, buna credinţă a martorilor au fost riguros verificate. Şi concluzia a fost unanimă: toate au avut loc "în realitate".

Corespondentul Agenţiei France Presse din Buenos Aires, M. Iriart, relata în **1968**: *"Farfuriile zburătoare există. Ele vin de pe alte planete, nu*

pentru a cuceri Terra ci, pur şi simplu, ***«pentru misiuni de observare»****. Aceasta era opinia a 7 din 10 cetăţeni argentinieni, după cum au stabilit sondajele unui institut specializat. Una dintre cele mai extraordinare apariţii semnalate în Argentina a fost cea relatată de un caporal şi mai mulţi soldaţi dintr-un regiment de infanterie cantonat la Olavarria, oraş cu 80.000 de locuitori, situat la 400 km sud-est de Buenos Aires. Caporalul şi grupa sa fuseseră alertaţi de mai mulţi cetăţeni (care afirmau că au văzut o «farfurie zburătoare») şi s-au deplasat urgent la locul indicat. Când au ajuns, obiectul tocmai aterizase şi radia o lumină policromă intensă. Soldaţii s-au apropiat cu prudenţă maximă de strania navă, din care ieşiseră* ***trei fiinţe humanoide îmbrăcate în costume fosforescente.*** *Gesturile naturale şi rapide ale humanoizilor dovedeau că* ***nu era vorba de roboţi****: dar CE şi CINE erau? Caporalul a făcut «somaţiile de rigoare» şi, evident, nu a primit nici un răspuns. Atunci - defect profesional, reflex provocat de teamă? –* ***argentinienii au deschis focul cu o mitralieră grea şi 6 puşti automate,*** *însă au constatat rapid că* ***ploaia de gloanţe nu avea nici un efect vizibil asupra humanoizilor sau obiectului necunoscut.*** *Totuşi, după 2-3 minute în care i-au studiat cu atenţie pe agresori, cei trei humanoizi au intrat în navă şi aceasta* ***a decolat*** *în scurt timp,* ***emiţând jeturi intense de lumină. Aceste raze au calcinat complet vegetaţia înconjurătoare şi i-au paralizat pe soldaţii*** *argentinieni, care şi-au revenit abia după câteva minute când nava nu mai era decât un «punct luminos pe cer».*

Cercetările efectuate la locul aterizării au dovedit că militarii şi cetăţenii care îi alarmaseră au spus adevărul: ***vegetaţia şi solul erau calcinate şi puternic iradiate****. Arsurile nu se datorau unui incendiu, ci unei intense emisii de căldură care acţionase în sens descendent. Infanteriştii şi-au revenit cu greu după şocul întâlnirii, declarând că nu pot înţelege indiferenţa fiinţelor respective la gloanţe şi modul în care au fost paralizaţi de radiaţiile luminoase"...*

Lângă orăşelul Livingstone - Newtown (Scoţia) este o pădure întinsă. În dimineaţa zilei de **9 noiembrie 1979, pădurarul Bob Taylor** se întorcea acasă după o patrulare obişnuită, efectuată în timpul nopţii. Fiind grăbit să ajungă, acasă, gândindu-se la căldura care îl aştepta şi la un dejun copios, nu era atent la ce se întâmpla în jurul său. La un moment dat, intrând într-o poiană, a rămas încremenit în faţa unui obiect straniu. Iată cum l-a descris: *"era un* ***obiect enorm****, cu o* ***cupolă rotundă*** *de culoare gri-închis şi avea de jur-împrejur un fel de bordură oblică, din care ieşeau nişte braţe metalice, având în vârf ceva asemănător unor lame mari de oţel".* Sub şocul avut, pădurarul nu a putut schiţa nici un gest: *"Cum stăteam acolo, ca împietrit,* ***am văzut ieşind din obiect două bile - cu diametrul de aproximativ 1 m fiecare şi având vreo şase braţe prelungite tubulare lungi -***

care se rostogoleau spre mine. *Îmi amintesc că am simțit o lovitură, iar apoi un miros groaznic și sufocant. Asta a fost tot."*

Pădurarul nu și-a mai putut aduce aminte de nimic. Trezit din șoc, a pornit spre casă, unde soția, când l-a văzut, s-a îngrozit: *"Arăta foarte șocat, era epuizat, palid, murdar și avea o zgârietură mare pe față... Hainele îi erau murdare și rupte. Stătea pur și simplu în prag și se uita în gol. Mi-a spus: «Am fost atacat de o navă spațială!» «Vai de mine - am spus - dar nu există așa ceva.Mai bine să chem un doctor. Cred că ai căzut și te-ai lovit la cap»".*

La fața locului s-au deplasat mai mulți polițiști și câțiva specialiști care au descoperit mai multe indicii care confirmau cele relatate de pădurar. Șeful poliției districtuale avea să declare ulterior unei echipe a BBC-ului: *"Examinând zona incidentului, am găsit* ***două urme de deplasare asemănătoare urmelor de șenile și aproape 40 de găuri în sol****. Am fotografiat și analizat atât găurile, cât și urmele, rezultatele indicând veridicitatea raportului"*. Iar, șeful comisiei de anchetă britanice a conchis: *"Trebuie să așteptăm raportul domnului Taylor. El este un membru foarte respectat al comunității, un om de o înaltă integritate, nefiind genul care să inventeze asemenea povești".*

O comisie de experți din, R.A.F. (Royal Air Force) a constatat că **solul și vegetația de la locul incidentului prezentau o mare doză de radioactivitate**. Toate cele de mai sus nu pot fi ignorate, iar întâmplarea respectivă nu poate fi explicată prin clasicul "halucinație"...

În după-amiaza zilei de **24 aprilie 1964**, polițistul Lonnie Zamora, ce-și făcea rondul în zona **Socoro (New Mexico),** a fost surprins de o bubuitură puternică. El a văzut niște *"limbi de foc"* venind dinspre depozitele de dinamită aflate în apropiere. În grabă, s-a îndreptat în acea direcție, crezând că era vorba de o explozie, dar, spre surprinderea lui, la mică distanță de depozitul cu pricina, a văzut un obiect care i s-a părut deosebit de ciudat. Apropiindu-se, a observat că **obiectul avea forma unui ou cu patru picioare metalice. Alături, două ființe îmbrăcate în combinezoane aurii păreau că lucrează la ceva.** Zamora a crezut la început că cei doi erau de la NASA sau de la forțele aeriene, iar obiectul - unul de zbor, de aceeași proveniență. Grăbit sa le întindă o mână de ajutor, Zamora s-a apropiat de ei, dar imediat cei doi, observându-l, s-au refugiat în aparatul de zbor care **s-a înălțat cu o viteză uimitoare**, lăsându-l pe polițist cu gura căscată.

Zamora a dat fuga la autoturism, anunțând prin stație postul de poliție, povestind ce s-a întâmplat. Ajunși la fața locului, colegii lui au putut vedea urmele lăsate de "picioarele" aparatului de zbor, dar și cele ale ocupanților lui. Nici până în ziua de astăzi nu s-a dat o explicație plauzibilă incidentului...

Ideea care câștiga tot mai mulți adepți ai fenomenului OZN (oameni de știință și specialiști din diferite domenii) este că acest fenomen e, deo-

camdată, unul inexplicabil în stadiul actual al cunoştinţelor noastre. Dar, toate la timpul lor. Spre exemplu, la mijlocul secolului XVIII, într-o şedinţă a Academiei franceze, câţiva dintre savanţii vremii au decis că meteoriţii sunt *"o imposibilitate astronomică"*. Cât de mult s-au înşelat!

După anii '70, numărul rapoartelor şi relatărilor persoanelor care au fost **"răpite" şi duse la bordul OZN-urilor**, unde au fost supuse diferitelor teste a cunoscut o **creştere accelerată**. Aceasta a determinat specialiştii în domeniu ca "întâlnirile" de acest gen să fie incluse în categoria *"întâlniri de gradul IV"*.

"Rendez-vous" conform regulamentului

Zeci de mii de rapoarte şi relatări de pe tot globul confirmă că **nave aeriene necunoscute aterizează sau amerizează pe Terra.** Iar în majoritatea cazurilor au lăsat şi lasă dovezi fizice ale prezenţei lor.

Pe parcursul acestei lucrări am specificat că **singura ţară care arată realism şi lipsă de prejudecăţi în studierea fenomenului OZN este Franţa.** Frecventele aterizări de OZN-uri care au avut loc pe teritoriul ei, au determinat autorităţile să publice în numărul 87 din **1971** al buletinului jandarmeriei fränceze (La Revue d'Etudes et d'Informations de la Gendarmerie Nationale) **instrucţiuni**, elaborate de căpitanul Kervendal, care recomanda jandarmilor următoarele:

1.Stabilirea precisă a poziţiei, timpului şi duratei incidentului.

2.Observarea atentă a navei, pentru furnizarea unor indicaţii cât mai exacte asupra mărimii, culorii iniţiale şi schimbărilor de culoare, naturii mecanismului de susţinere (tren de aterizare, suporţi, jet energetic).

3.Înregistrarea timpului şi intensităţii zgomotelor produse de navă.

4.Înregistrarea eventualelor efecte fiziologice ulterioare asupra martorilor (indispoziţii, insomnii, temperaturi, greţuri, migrene, arsuri sau tulburări interne).

5.În cazul când la bordul sau în apropierea obiectului respectiv sunt fiinţe vii, se recomandă observarea atentă a caracteristicilor fizice ale acestora (înălţimea, fizionomia, forma corpului, corpului şi membrelor) precum şi a vestimentaţiei sau obiectelor folosite.

6.Cercetarea ştiinţifică a locului aterizării: măsurarea radioactivităţii, recoltarea unor probe de pământ şi vegetaţie, observarea comportamentului fiinţelor vii din zona (plante, insecte, animale, oameni).

7.Filmarea în infraroşu - de la înălţimea de 10 m a zonei de aterizare (*"Cereţi pentru aceasta un elicopter"*).

8.Interdicţia de a trage asupra navelor sau echipajelor străine (cu excepţia cazurilor extreme, în care acestea ar pune în pericol viaţa martorilor).

Presa franceză a numit aceste puncte *"Regulamentul de vânătoare a farfuriilor zburătoare"*.

În majoritatea cazurilor, aterizările, amerizările şi imersiunile OZN-urilor lasă dovezi incontestabile. În plus, au fost **înregistrate de hidrolocatoarele, radarele sau telemetrele vaselor şi avioanelor** care le-au întâlnit de fiecare dată, **prezenţa lor a fost detectată cu precizie.** La analiza apelor din zonele incidentelor, **s-a constatat poluarea chimică sau radioactivă**, erorile fiind total excluse. S-au mai semnalat **fenomene electromagnetice şi gravitaţionale.**

Dar ceea ce intrigă cel mai mult cercetătorii în domeniu şi oamenii de ştiinţă, este **inexplicabila indiferenţă a acestor OZN-uri la formidabilul şoc al amerizărilor şi trecerilor din mediul gazos** (atmosferă) **în cel lichid** (apa) **sau solid** (gheaţă). Se ştie că într-o situaţie critică, aviatorii preferă o aterizare forţată pe o pistă dură de beton, decât amerizarea pe cea mai liniştită apă. Aceasta, deoarece valurile perpendiculare pe axa avionului îi pot frânge aripile şi fuselajul. Se scufundă în câteva clipe sau minute; fac excepţie hidroavioanele, construite special acestui scop. Au fost cazuri în care a fost relatată **amerizarea de OZN-uri cu viteză de 3.000 km/h, pentru ca, după câteva minute, să decoleze din nou! Unele OZN-uri au reuşit "performanţa" să pătrundă printr-un strat de gheaţă gros de un metru, executând un picaj la viteza de 7.000 km/h** (lacurile Ladoga - Rusia şi Uppsämen – Suedia). Orice avion construit la ora actuală, dacă ar încerca o asemenea "performanţă", ar fi pulverizat pe loc...

Fenomenele prezentate mai sus rămân inexplicabile cel puţin din două puncte de vedere: materialul din care este construit OZN-ul şi problema echipajului. Ce fel de fiinţe pilotează aceste stranii obiecte al căror organism este indiferent la asemenea impacturi? Deoarece, elementul comun al rapoartelor sau relatărilor îl constituie faptul că toate semnalează existenţa unor echipaje formate din fiinţe de tip humanoid. Afirmaţia este valabilă mai mult în privinţa corpului - trup cu cap, patru membre şi poziţia verticală.

Capitolul XIII

ÎNTÂLNIRI DE GRADUL IV

Răpită de... 119 ori !

În **martie 1994,** apărea cartea *"The Alien Jigsaw"* ("Amintiri despre extratereştri"), scrisă de **Katharine Wilson**, urmată în luna **mai** a aceluiaşi an de un supliment. Ambele materiale descriu foarte amănunţit experienţele trăite, de la o vârsta fragedă, de autoare. **Pe parcursul a 32 ani, ea a fost victima a 119 răpiri de către extratereştri**. Timp de zeci ani a fost examinată şi supravegheată atent de către Dan C.Owerland, un bun psiholog, cu o experienţă deosebită în domeniu; în tot acest timp, el a supus-o la nenumărate şedinţe de hipnoză, la unele dintre ele participând şi specialişti în domeniul grafic. Casetele înregistrate în timpul şedinţelor de hipnoză oferă informaţii deosebit de valoroase, autoarea făcând nu numai o clasificare a extratereştrilor întâlniţi, ci **şi unele presupuneri privind o posibilă colabo-rare a acestora cu guvernul şi reprezentanţii Armatei Statelor Unite**. Ea mărturisea: *"Ştiu că foarte mulţi dintre cei care îmi vor citi cartea nu vor fi întru totul de acord cu mine. Cred însă că unele aspecte ale acestui fenomen pe care l-am trăit este important şi trebuie luat în considerare. Nici chiar ignorând relatările mele despre implicarea guvernului sau armatei în aceste fenomene, nu îmi puteţi şterge din minte toate aceste amintiri..."*

Ea îi împarte pe extratereştri în trei categorii, în funcţie de aspectul lor fizic. Dar mai ales de câmpul energetic pe care îl degajă.

În prima categorie îi include pe cei având înălţimea cuprinsă între **1- 1,30 m**, cu trupuri foarte fragile, pe care îi numeşte *"străbunii alianilor"* - pentru că au pielea cenuşiu-uscată... "Au un ***cap foarte mare, ochi negri imenşi, nu prezintă organe genitale vizibile. Nu poartă nici un fel de haine şi pluteau pur şi simplu.*** *Prima oară când am întâlnit un subiect din această categorie, m-am temut. Energia pe care o degaja era foarte puternică însă nu m-a afectat negativ".*

Al doilea tip de extratereştri sunt mai înalţi ca primii, se deplasează aidoma pământenilor şi sunt îmbrăcaţi în costume cenuşii strălucitoare, care se mulează perfect pe trup. *"Am observat la ei* - spune autoarea - *anumite emoţii. Trebuie să vă spun că,* ***între noi, comunicarea se făcea telepatic.*** *Afară de asta, sunt* ***foarte organizaţi şi foarte concentraţi*** *asupra a ceea ce fac. I-aş putea considera un fel de* ***cercetători sau tehnicieni*** *în (bio) medicină. De fapt, chiar m-au supus unor experienţe de genul acesta şi pe una dintre ele am numit-o operaţie pe cord."*

În fine, în a treia categorie îi include pe extratereştrii care au **păr blond şi lung**, indiferent de sex. *"Pe aceştia nu par să-i interesez deloc din*

punct de vedere anatomic. Mi s-a părut că ***lucrau alături de niște pământeni*** *pe care, judecându-i după îmbrăcăminte, i-am considerat ca* ***făcând parte dintre reprezentanții guvernului sau ai armatei***". Şi mai afirma că **puteau fi de naționalități diferite, costumele lor militare fiind variate**....

Ei zic că au acelaşi Dumnezeu...

Judy Doraty este mamă de familie. Viața ei a luat o cu totul alta întorsătură după ciudatele evenimente pe care le-ar fi trăit în **mai 1973**, evenimente care au lăsat urme adânci în psihicul ei.

Se întorcea de la Houston (Texas), la volanul autoturismului ei, în care urcaseră membrii familiei, inclusiv fiica ei Cindy. Se făcuse **noapte**, când a observat pe cer un fenomen ciudat, **o lumină puternică**. Fascicolul luminos s-a oprit de parcă ar fi localizat ceva, Judy a tras maşina pe marginea drumului şi a coborât pentru a vedea mai bine ce se întâmplă dar, observând că lumina staționează, a urcat în maşină şi şi-a continuat drumul. Totul durase, credea ea, câteva minute, poate 2-3. În acea zi, Doraty a început să aibă **coşmaruri, insomnii, angoase şi vise bizare**. A cerut sfatul psihologilor, dar aceasta i-a făcut mai mult rău decât bine. Până când cineva a sfătuit-o să apeleze la Asociația APRO, mai precis la **dr. I. Sprinkle, care a supus-o unei regresii hipnotice la 13 mai 1980.**

Casetele audio au înregistrat mărturii pentru ceea ce i se întâmplase în acea noapte: **un fascicol de energie a ridicat-o, ducând-o în interiorul unei imense maşinării, în interiorul unei încăperi ciudate**. La început, ea nu remarcase ființe vii la bord, dar mai apoi a spus că, de undeva, ca din senin, **au apărut două ființe mici,** pe care a început să le descrie: erau **îmbrăcate într-un combinezon care le acoperea, lăsând vederii doar fața şi mâinile, în picioare, aveau un fel de sandale care nu le acopereau, decât degetele; mâinile aveau degetele foarte subțiri, prelungite cu unghii curbate, asemenea ghearelor animale; umerii erau înguşti, iar culoarea ochilor - de un gri închis, pătrunzători**. Aveau în mod cert **capacități hipnotice. Bărbia era mică, ascuțită iar fața era lipsită de păr**. La început, ființele păreau că nu au remarcat-o dar, apoi, **au început să comunice telapatic cu ea. Judy i-a întrebat despre existența lui Dumnezeu, ei răspunzându-i că cel al oamenilor este acelaşi cu al lor**. Au adăugat că i-ar spune mai multe, dar nivelul de instruire nu-i permite să priceapă mai multe. Judy Roroty a fost "informată" de ființele umanoide că nu va păstra nici o amintire din cele văzute sau auzite. Probabil că au folosit hipnoza în acest sens, la fel ca dr. Sprinkle, care i-a adus la suprafață amintirile, folosindu-se de regresie.

Dar, referitor la acest caz, se impun câteva întrebări. Toată aceasta "experiență" trebuie să fi durat câteva ore. Ce au spus ceilalți membri ai

familiei, aflați în autoturism? Şi ce s-a întâmplat cu ei pe timpul cât Doroty se afla la bordul navei?

Cazul familiei Hill

Voi prezenta acum un "caz" cercetat foarte amănunțit, constituind subiectul cărții *"Călătorie întreruptă"* de John Fuller, pe care îl prezintă şi celebrul J.A. Hynek, în cartea sa *"Experiența OZN"*. Este **cazul cel mai des discutat**, stârnind foarte mult interes.

Cuplu interrasial (el negru, ea albă) din New Hampsire, se întorceau pe un drum singuratic, noaptea târziu, dintr-o vacanță petrecută în Canada, când **au zărit un OZN care cobora**. Betty şi Barney au văzut că **acesta le-a blocat drumul şi din el au coborât câțiva umanoizi care s-au apropiat de ei. Nu au ştiut ce s-a întâmplat cu ei, decât faptul că după vreo două ore s-au pomenit tot pe şosea, mai aproape de casă cu 35 de mile.** Amnezia a continuat să-i tracaseze, mai ales că aveau tulburări fizice şi mintale. Au fost îndrumați la dr. psihiatru Benjamin Simon, care i-a supus mai multor şedințe de hipnoză, în mod independent. Ei au declarat că **au fost luați separat la bordul navei, tratați bine de ocupanți, supuşi mai multor experiențe medicale**: introducerea unui ac în ombilicul lui Betty şi colectarea de bucățele de unghii şi mici fâşii de piele. Apoi au fost eliberați, nu înainte de a li se da sugestia hipnotică de a nu-şi aminti nimic despre neobişnuita lor experiență.

După ce Fuller şi-a publicat cartea, acesta, împreună cu soții Hill şi celebrul J.A. Hynek, au fost invitați să cineze la locuința dr.Simon, aflată lângă Boston. Potrivit unei înțelegeri prealabile a tuturor părților, dr.Simon i-a cufundat pe soții Hill într-o **transă hipnotică**, îngăduindu-i să participe la interogare şi lui Hynek. Iată câteva extrase din aceasta şedință, care ilustrează atât intensitatea şocului emoțional, relevată de hipnoză, cât şi **sinceritatea absolută a subiecților**.

*"**Dr.Simon**: Foarte bine, acum să revenim la momentul final al excursiei făcute la Cascada Niagara, când vă întorceați şi ați avut incidentul cu obiectul zburător neidentificat. Care este impresia dumneavoastră acum? Ați fost sau nu răpiți?*

***Barney**: Impresia mea este că **am fost răpiți**.*

***Dr.Simon**: Ați fost răpiți?*

***Barney**: Da. Nu vreau să cred ca am fost răpiți, aşa că spun am impresia, pentru că aşa mi-e mai uşor să accept un lucru despre care nu vreau să cred că s-a întâmplat.*

***Dr.Simon**: De ce ți-e mai uşor?*

***Barney**: Pentru că spun «am impresia».*

***Dr.Simon**: Înțeleg. Ce te nelinişteşte, de fapt?*

***Barney**: Prea seamănă cu o poveste fantastică. Dacă altcineva mi-ar spune că asta i s-a întâmplat lui, nu l-aş crede şi detest să fiu acuzat de un lucru pe care nu l-am făcut, când ştiu că nu l-am făcut.*

***Dr.Simon**: Pentru ce eşti acuzat?*

***Barney**: Nu sunt crezut că am făcut ceva şi ştiu că am făcut.*

***Dr.Simon**: Să presupunem că te-a sugestionat visul lui. Betty.*

***Barney**: Mi-ar plăcea să fie aşa.*

***Dr.Simon**: Ţi-ar plăcea; ar putea fi adevărat?*

Barney**: Nu...*(strigând): ***Nu mi-a plăcut să pună lucrul acela pe mine! Nu mi-a plăcut să mă atingă!

***Dr.Simon**: In regulă, în regulă! Acum ei nu te mai ating, nu te ating deloc... Hai să lăsăm asta. Acum, doctorul Hynek va vorbi cu voi şi dl. Fuller poate să vorbească cu voi şi, deocamdată, veţi respecta instrucţiunile lor, ca şi cum ar fi ale mele. Veţi răspunde la întrebările care vă vor fi puse şi veţi îndeplini orice instrucţiuni date de unul dintre noi trei, cât timp sunteţi în transă. Dar, după aceea, îmi veţi răspunde numai mie.*

***Hynek**: Barney, îţi vei aminti mai limpede totul şi-mi vei spune ce se întâmplă; tocmai ai auzit un bip-bip-bip; vreau să-mi spui cu ce semăna sunetul şi, apoi, fiecare dintre voi va retrăi cea ce se întâmpla în timp ce mergeaţi cu maşina pe şosea".*

Deodată, Barney începe să povestească, probabil din momentul în care apar umanoizii:

*"**Barney**: **Betty, e acolo - e acolo, Betty! O, doamne asta-i înnebunitor!** Trec peste un pod – nu sunt pe Autostrada 3. **Vai de mine! Vai de mine! Vai de mine!***

(Barney respiră foarte greu). *Nu-mi vine să-mi cred ochilor! Pe şosea sunt oameni. Nu-mi vine să-mi cred ochilor. Nu vreau să înaintez. Nu poate fi acolo.* ***E Luna.***

***Dr.Simon**: Continuă, Barney. Îţi aminteşti totul limpede - totul e limpede.*

Barney**: Am ieşit din maşină şi întru în pădure. E* ***o strălucire portocalie**; e ceva acolo. Vai, vai, măcar dacă aş fi avut puşca, măcar de-aş fi avut puşca* (pe un ton agitat disperat). ***Urcăm la bord**. Aş vrea să mă năpustesc, dar nu pot. Aş vrea să lovesc, dar nu pot. Sunt emoţionat... Trebuie neapărat să lovesc - trebuie neapărat să lovesc!... Mă împiedic şi mă aflu într-un coridor. Nu mai vreau să înaintez. Nu ştiu unde e Betty. Nu mi-au făcut nici un rău; nu vreau să lovesc, dar voi lovi dacă cineva vrea să-mi facă rău.* ***Sunt amorţit. Nu-mi simt degetele. Picioarele îmi sunt amorţite. Mă aflu pe masă!...

***Dr.Simon**: Foarte bine. Poţi să te opreşti aici. Te afli pe masă, dar eşti liniştit şi relaxat şi acum te odihneşti până când voi spune: «Ascultă*

Barney». Pentru puțin timp nu vei auzi nimic din ceea ce spun eu. Betty, ce se petrece ?

***Betty**: Mergem cu mașina. Barney frânează și frânele scrâșnesc și Barney întoarce brusc la stânga. Nu știu de ce face asta. Ne vom rătăci în pădure. Facem un viraj (*pauză*). Barney încearcă să pornească - mașina nu vrea. **Acum, ei vin spre noi, prin pădure**. E ceva neobișnuit cu primul om care se apropie. M-am speriat, trebuie să ies din mașină, să fug și să mă ascund în pădure...*

***Dr. Simon**: Oprește-te, Betty, oprește-te o clipă. N-ai să auzi nimic din ce-am să spun eu".*

Aici este o pauză în care Barney strigă disperat și dr.Simon se străduiește din greu să îl calmeze. În cele din urmă, se întoarce din nou la Betty.

*"**Dr.Simon**: Betty, acum poți să auzi?*

***Betty**: Da.*

***Dr.Simon**: Continuă*

***Betty**: Acum vreau să deschid ușa mașinii și să cobor, să fug și să mă ascund în pădure...*

***Hynek**: Ai văzut vreodată ceva care să semene cu obiectul acela?*

***Betty**: Nu.*

***Hynek**: Era luminat de Lună? Puteai să vezi Luna în același timp?*

***Betty**: **Luna lumina totul în jur**. Nu era chiar ca ziua, dar puteam să văd. **Era pe sol , și avea ca o ramă de jur împrejur**.*

***Hynek**: Stătea pe suporturi, sau direct pe sol?*

***Betty**: Rama se afla puțin deasupra solului și era o rampă înclinată.*

***Hynek**: Cât de mare era, Betty? Compară-l eu un lucru pe care-l cunoști.*

***Betty**: Am încercat să mă gândesc la asta...*

***Hynek**: Ce-ai zice de un vagon de cale ferată? Era mai mare, sau mai mic decât un vagon?*

***Betty**: Nu pot să-mi imaginez mărimea unui vagon. Aș zice că dacă ar ateriza pe stradă; să vedem, ar fi cam de la colțul casei până dincolo de garaj.*

***Hynek**: La ce te gândeai, în timp ce te apropiai tot mai mult de el?*

Betty: Să ies de-acolo dacă pot.

***Hynek**: Și de ce nu puteai ?*

***Betty**: Nu puteam și atât. Eu...Omul lor era lângă mine. Tot ce puteam spune era: **«Barney, Barney, trezește-te»**. El m-a întrebat dacă îl chema Barney. Nu i-am răspuns, pentru că am considerat că nu era treaba lui. Apoi, când am ajuns - am văzut lucrul acela...Știam că ne vor cere să ne urcăm în el. Eu nu voiam să urc. Le spuneam că nu merg - nu vreau să - merg. Și el îmi spunea să înaintez, că ei **voiau să facă doar niște teste simple**. Îndată ce vor termina, mă voi întoarce la mașină*

***Hynek**: Ți-au spus de unde, vin?*

***Betty**: Nu.*

***Hynek**: Ce fel de sunete emiteau?*

Betty**: Erau ca nişte cuvinte - **ca sunetele unor cuvinte.

***Hynek**: Cuvinte englezeşti ?*

***Betty**: Nu.*

***Hynek**: Şi le-ai înţeles?*

***Betty**: Da.*

***Hynek**: Cum explici asta?*

Betty: *Era-asta-i tot ce pot gândi-era ca atunci când înveţi franceza.*

***Hynek**: Când înveţi franceze ?*

***Betty**: Da.*

***Hynek** : Crezi că era franceza?*

***Betty**: Nu, dar era ca atunci când înveţi franceza. Când auzi pentru prima dată un cuvânt francez, îl gândeşti în englezeşte.*

Hynek**: Înţeleg. **Ai auzit aceste cuvinte într-o limbă şi le-ai înţeles ca şi cum ar fi fost în engleză, nu-i aşa ?"

Dr.Simon a atins capul lui Betty: *"Acum îţi ating capul şi te vei odihni şi relaxa şi nu vei mai auzi nimic până nu îşi ating din nou capul"*, a spus el. *"Nu vei mai auzi nimic. Barney, acum mă poţi auzi, eşti liniştit şi relaxat. Mi-ai spus că ai intrat în vehicul, nu-i aşa?*

***Barney**: Da.*

***Dr. Simon**: Te-au dus înăuntru şi te-au aşezat pe o masă.*

***Barney**: Da.*

***Dr. Siomon**: Şi ţi-au vorbit, nu-i aşa?*

***Barney**: Da.*

***Dr. Simon**: Spune-mi cum vorbeau, răspunde-i doctorului Hynek în legătură cu acest lucru.*

***Hynek**: Barney, i-ai văzut deschizând gura şi, dacă da, cât de larg deschideau gura?*

***Barney**: Gurile lor se mişcau şi am putut să le văd.*

***Hynek**: Încearcă să-mi spui ce fel de sunete scoteau? şi dacă semănau cu ceva cunoscut. Există vreun animal despre care crezi că ar putea scoate astfel de sunete?*

***Barney**: Nu.*

Hynek: Cu ce semănau sunetele?

Barney**:* (cu voce tremurătoare): ***O,o,o!

***Hynek**: Ce gândeai despre ei, sau măcar te gândeai la ei?*

***Barney**: Mă gândeam ce bine ar fi dacă aş putea să le trag câţiva pumni.*

***Hynek**: Asta era în timp ce te aflai pe masă?*

Harney**: Da. Vroiam să mă bat. Nu ştiam unde este Betty şi, totuşi, **de câte ori vroiam să mă mişc sau să mă zbat, lumina acea strălucitoare din capul meu mă liniştea".

Mă opresc aici cu relatarea făcută de cei doi soți sub stare de hipnoză.

Sarcină galactică

În 1987, Budd Hopkins, un renumit ufolog, a scris cartea *"Intruders: The Incredibile Visitation at Copley Woods"*, care are un **rol important în clarificarea fenomenului OZN**. Cartea sa se concentrează asupra experimentelor şi experienţelor stranii ale unei tinere. La care autorul face referire sub numele de ***"Kathie Davis"***, un pseudonim menit să protejeze viața particulară a femeii.

În **decembrie 1977**, la vârsta de **18 ani**, Kathie îşi conducea maşina, în care se mai aflau două prietene, pe un drum de țară, noaptea târziu. La un moment dat, a văzut o lumină strălucitoare ciudată, apropiindu-se de sol. A oprit imediat autoturismul şi, în momentele următoare, a fost **răpită de un OZN**. În interiorul acestuia, a fost **supusă la o operație dureroasă, o penetrare a uterului**, care este posibil să fi fost o **inseminare artificială**....

La puțin timp după această experiență, Kathie a constatat că era gravidă.

Doctorul a confirmat, atât prin analize ale urinei, cât şi prin teste ale sângelui. **În luna martie a anului următor, Kathie a fost din nou răpită,** din locuința surorii sale. După toate aparențele, a fost **anesteziată** şi, într-un fel oarecare, **dilatată: embrionul din uterul ei a fost extras**. Mai târziu, doctorul lui Kathie, care nu avea nici cea mai mică bănuială despre răpirile de către OZN-uri, a constatat, cu stupoare, că **sarcina pacientei sale...a dispărut!** Fata nu suferise **nici un avort - pur şi simplu, nu mai era gravidă**!! Acest fapt a fost confirmat, ulterior, printr-o serie de teste clinice.

E.T. cu... solzi de peşte

Judy locuieşte la 75 km distanță de Detroit, în localitatea **Irish Hills**, cu soțul şi copilul lor. La vârsta de **46 ani** a devenit **celebră**, cunoscută de milioane de americani, datorită întâmplărilor incredibile pe care le-a relatat în cadrul unui interviu acordat unui redactor al emisiunii *"Observații"*, de la postul de televiziune *Sightings*. La interviul care i s-a luat, a participat şi unul dintre cei mai celebri specialişti americani în parapsihologie. Cu ea, au mai stat de vorbă Bud Hopkins, o somitate a fenomenului OZN şi celebrul psihosociolog Ron Westrum. Toți au rămas şocați de cele povestite de Judy.

În iulie 1989, a avut prima întâlnire de gradul III. Stătea pe un deal, când **de ea s-a apropiat un umanoid şi i-a spus că, în curând, va**

efectua un zbor. Şi, după câteva zile, într-o seară, după ce a adormit, Judy s-a trezit în interiorul unei farfurii zburătoare, culcată pe o masă medicală, în pielea goală. La picioarele ei stătea **o fiinţă cu pielea de culoare gri**, pe care nu putea să o descrie. Apoi a adormit din nou şi s-a trezit în patul ei. **Peste câteva zile,** tot într-o noapte, s-a trezit pe aceeaşi masă, iar **în jurul ei** erau **mai mulţi umanoizi**: unii erau înalţi de circa **un metru**, având **pielea de culoare gri, ochi negri strălucitori în formă de migdale, alţii erau mai înalţi cu circa 30 de centimetri, pielea feţei de culoare maronie, iar corpul lor era acoperit cu ceva asemănător solzilor de peşte. Mai era un umanoid, înalt de circa 2 metri, cu ochi albaştri, care i-a spus ca el este *"Învăţătorul"*.**

Lumina din interiorul farfuriei zburătoare era **foarte puternică**. A fost legată de mâini şi de picioare şi a observat că i se examinează cu atenţie sexul, după care a fost supusă la câteva teste pe corp. După terminarea examinării, bărbatul înalt a întrebat-o ce ar face într-o împrejurare în care viaţa ei ori a unui copil necunoscut ar fi în pericol. De cine s-ar îngriji ? Judy şi-a dat seama că întreaga conversaţie între ea şi "Învăţător", precum şi între ceilalţi umanoizi, se poartă **prin telepatie**. Apoi, a fost supusă unei operaţii destul de dureroase, în timpul căreia, **din uter, i s-au extras nişte embrioni care se mişcau**. Ulterior, a fost transportată într-o încăpere în care a observat **mai mulţi recipienţi mici, din sticlă, în care se aflau alţi embrioni introduşi într-o soluţie albastră**. Aceştia **nu se mişcau**. A observat că embrionii extraşi din ea au fost introduşi, fiecare, într-o cutie foarte luminoasă. Umanoizii i-au spus că nu va avea nimic de suferit. **Ei nu se mai pot înmulţi şi, din această cauză, ea a fost însămânţată artificial în timpul primei "vizite". Acum, i-au fost scoşi embrionii.**

După această operaţie, Judy **nu a mai avut ciclu un an de zile**. Insă, în tot acest timp, umanoizii **o ţineau sub observaţie**, în special în ceea ce priveşte psihicul ei. O dată, a fost dusă într-o sală în care erau mai multe femei ce stăteau pe un fel de tribună. Toate se uitau în mijlocul camerei, unde era o piramida foarte strălucitoare. Această emitea când un zgomot de roi de albine, când bătăile inimii. Privind piramida, Judy a început să aibă ameţeli şi **simţea cum i se extrage energie**.

În noiembrie 1989, în craniul ei a fost implantat ceva ca un beţişor foarte subţire. Umanoizii i-au explicat că, după acest implant, va avea puteri miraculoase pentru a vindeca oamenii.

Toate aceste experimentări pe ea şi supravegherea se efectuau **numai noaptea**, când era "răpită" de acasă.

De atunci, Judy a efectuat tratamente la mai mult de 500 de bolnavi, pe care i-a vindecat. Mulţi dintre ei cu boli incurabile. În 1996, a

vindecat un bolnav (bărbat) de leucemie. Pentru tratamentele aplicate nu pretinde nici un cent.

Doctorul Levengard, de la Laboratorul de biofizică din Michigan, a vizitat **curtea casei** în care locuieşte Judy cu familia sa. A observat în iarbă mai multe **cercuri imense, în jurul cărora iarba a crescut mult mai înaltă. Iarbă care, nici la cel mai aprig ger, nu îngheaţă şi îşi păstrează permanent aceeaşi culoare verde şi frăgezimea**...

Răpirile de persoane de către extratereştri (sau intratereştri) constituie ceea ce se numeşte, în mod clasic, **întâlniri de gradul IV**. Tot aici s-ar putea încadra şi acele situaţii în care fragmente din exploziile unor OZN-uri (accidente) ajung în mâinile pământenilor, ori cazurile în care, prin diferite metode, li se introduc implanturi în diferite parţi ale corpului.

Misterul de la Ubatuba

În cotidianul cel mai citit din Rio de Janeiro, *"O Globo"*, la **14 octombrie 1957**, ziaristul brazilian Ibrahim Sued publica conţinutul unei scrisori pe care o primise din partea unui cititor: *"(...) Pescuiam împreună cu alţi câţiva prieteni, într-un loc situat* ***în apropiere de oraşelul Ubatuba, Sao Paolo****, când am observat* ***un disc zburător. Se apropia de plajă cu o viteză de necrezut şi un accident (o prăbuşire în Ocean) părea iminent. În ultima clipă, totuşi, când era gata să se izbească de suprafaţa apei ,a cotit brusc şi a urcat rapid, ca sub acţiunea unui impuls extraordinar.***

Urmăream uluiţi spectacolul, când, ***fără nici un avertisment, discul a explodat în jerbe uriaşe de flăcări****. Mii de fragmente au căzut în jurul nostru, ca o ploaie de flăcări mărunte, care ardeau cu o strălucire magnifică. Luminau ca nişte focuri de artificii, cu toate că accidentul s-a petrecut ziua în amiaza mare. Mai multe dintre aceste fragmente au căzut în apa Oceanului şi s-au scufundat imediat. Un număr redus de astfel de bucăţele au căzut pe plajă, alături de noi, şi am reuşit să adunăm o oarecare cantitate din* ***acest material - care era uşor ca hârtia****. Alăturat, vă trimit o mostră. Nu cunosc pe nimeni altcineva în care să pot avea încredere pentru a-l ruga să facă o analiză de finete..."* .

Ziaristul a trimis mostra spre verificare la un laborator civil din capitală. Rezultatul care i s-a trimis a fost **că respectivele fragmente erau alcătuite dintr-un magneziu** ***"absolut pur din punct de vedere spectografic, reprezentând ceva în afara posibilităţilor tehnologice ale ştiinţei terestre"***.

După 13 ani, la National Office Laboratory, sub supravegherea inginerului James A. Harder, şi a colegului său Saunders, în urma altor analize, **s-a concluzionat, din nou,** că **mostra respectivă era compusă dintr-un aliaj necunoscut pe Terra, neexistând instalaţii care să-l poată produce.**

Pământenii - monitorizați prin implanturi

În materialele pe care le-am studiat pentru această lucrare, am întâlnit **mărturiile unor oameni care nu pot fi puse la îndoială**. Respectiv, mai multe cazuri în care persoanele respective au fost răpite de extratereştri. Şi care, ulterior, lăsând orice prejudecată, au povestit lucruri uluitoare privind **examinările medicale la care, au fost supuse pe navele acestora. Inclusiv, obligate să întreţină relaţii sexuale cu aceştia** (sex feminin). Pare de domeniul fantasticului, dar aceasta este una din realităţile pe care mintea unor "oamenii de ştiinţă" şi a noastră refuză să o creadă.

Căutând în arhiva personlă, am dat peste articolul "Implanturi extraterestre", publicat în ***"România liberă"*** din **5 aprilie 1997**, sub semnătura **A. M.** Acest articol confirmă cele afirmate de subsemnatul dar, de data aceasta, informaţiile sunt şocante. Şi nu pot fi puse la îndoială. Le voi reda pe cele mai semnificative...

"Un reputat chirurg american făcea o dezvăluire uluitoare: ***şase mici obiecte de origine non-terestră au fost extrase din trupul unor persoane ce pretind că au fost răpite de OZN-uri****, relatează, «National Enquirer».* ***«Dispozitivul-implant ar putea fi un receptor, ori un transmiţător şi era probabil folosit pentru monitorizarea victimelor, ori pentru a le controla»****, afirma dr. Roger Leir, fost profesor la Colegiul de medicina ortopedică din California. «Nu sunt un adept fanatic al OZN-urilor. Sunt medic, sunt un sceptic om de ştiinţă. Dar, până când cineva poate dovedi contrariul, trebuie să acceptăm ipoteza conform căreia aceste obiecte sunt de origine extraterestră».*

Dr. Leir a devenit brusc interesat când Derrel Sims, un respectabil cercetător în domeniul OZN, i-a prezentat o radiografie făcută unei persoane care a avut o întâlnire de gradul IV. În radiografia respectivă, ***sub piele, apăreau ciudate obiecte metalice! «Arătau ca nişte mecanisme metalice, câte unul pe fiecare parte a degetului mare de la picior****. Am cercetat dosarul. medical al femeii, din care reieşea că aceasta nu suportase niciodată vreo operaţie. Am devenit atât de curios, încât m-am oferit să i le extrag din deget, fără să-i iau vreun ban», povesteşte dr. Leir...* ***«Implanturile aveau şase milimetri lungime****. Ambele erau acoperite cu o membrană dură, gri închis, care părea a fi de origine biologică. Deşi era mic şi uşor,* ***obiectul era incredibil de tare****, căci n-am reuşit să-l tai cu scalpelul, ce poate raşcheta oase!* ***În 30 ani de chirurgie, am extras tot felul de lucruri din picioarele oamenilor, dar n-am văzut niciodată ceva asemănător».***

Astfel de implanturi metalice au fost extrase de la mai mulţi pacienţi.

Ele au fost trimise spre cercetare Laboratorului Naţional Los Alamos. Rezultatele preliminare: ***«Membrana pare a fi conectată la un miez***

***metalic, iar acest miez conține cel puțin 20 de elemente metalice diferite»**, dezvăluie dr.Leir.*

*«Micile implanturi metalice extrase din corpul femeii şi a altor pacienți au **nervuri metalice** ce, credem, **erau conectate la terminațiile nervoase din jurul implantului.** Un lucru de remarcat la aceste cazuri este **lipsa totală a cicatricilor în zona operației.** Experții care au examinat aceste obiecte au constatat, prin observare la microscopul electronic, **lipsa oricărui microcip sau circuit.** Ele par a fi **o combinație unică între elementele biologice şi electronice, fixate la un loc** într-un mod pe care nu-l înțelegem încă».*

*Potrivit revistei americane citate, «orice ar fi aceste implanturi, **toți pacienții au simțit o imensă senzație de uşurare după operație, ca şi cum aceste obiecte şi-ar fi pierdut stăpânirea asupra lor»".***

Problema prezentate sunt sigur că-i face pe sceptici să zâmbească. Dar, celor interesați cu adevărat de această problemă le oferă încă un motiv de meditație.

Şi atunci, pe bună dreptate, mă întreb: **suntem sub observație? Dar din partea cui? Şi de ce? ...**

Zeii se mai luptă şi acum...

Omenirea este urmărită, supravegheată, cercetată (cum vreți să-i spuneți) **în mod categoric**. Iar din cazurile prezentate până acum, din cele mai vechi timpuri, se pare că este **monitorizată de două categorii de entități** (dacă pot fi numite astfel): **cele care ne vor binele** şi au puteri benefice şi **cele care ne vor răul**, având puteri malefice. **Ambele se deplasează în** vehicule cu nume deja consacrate - **OZN-uri. Iar când se întâlnesc, se pare că între acestea au loc adevărate bătălii**. Pe lângă cele reieşite din vechile scrieri, mai prezint una recentă. Care a avut loc **pe cerul Kenyei**, în cursul unei nopți din toamna anului **1996**, deasupra satului Rift Valley, şi a fost **urmărită de circa 300 de persoane**.

La o zi după acest incident, la fața locului, a sosit o echipă de cercetători condusă de Louis Bujon, un expert al Aviației franceze. Cercetătorii şi experții au audiat zeci de martori. Totul a început la ora 21^{20} şi a durat până la 22^{17}(deci, aproape o oră), Iată ce a declarat Bujon: *"În acel moment, erau între 200 şi 300 de oameni care priveau cerul, înmărmuriți. Şi au descris navele ce se apropiau* (în număr de două-n.a.) *ca fiind **rotunde şi foarte luminoase**. Apoi, **o a treia navă, mult mai mare decât celelalte, s-a apropiat cu rapiditate**, venind dinspre sud. Conform relatărilor martorilor oculari, **OZN-ul mai mare a lansat un atac cu ceva asemănător unor raze puternice de lumină asupra celorlalte două nave, distrugând una, dintre ele.***

Nava care a rămas s-a rotit şi a deschis focul, cu ceea ce noi doar presupunem, din descrierile făcute de martori, că ar fi ***un soi de armament cu laser****".*

Unii oameni de ştiinţă, sosiţi la faţa locului, au declarat, ulterior, că sătenii au văzut un meteorit, lucru cu care expertul francez şi membrii echipei sale nu au fost de acord. De altfel, Bujon a mai declarat: *"(...)avem, de asemenea, confirmarea oraşului Cairo, unde cele trei nave au apărut pe ecranele radarelor militare şi civile, după care au dispărut simultan".*

Extratereştrii – ofertă diversificată !

Sunt conştient că, după lecturarea acestui capitol, dragi cititori, sunteţi sceptici şi aveţi impresia că am fabulat. Fapt pentru care mi-am permis să-l închei cu câteva concluzii.

Celebru pentru studiile sale ca fizician, dar şi ca specialist în ufologie, vă reamintesc că germanul **Hartwing Hansdorf** crede că *"extratereştrii colectează organe umane şi animale de pe Pământ"*, iar scriitoarea **Pamela Weintraub**, redactor-şef al revistei "Omni", afirma: *"Sute de persoane din întreaga lume, din Canada până în Brazilia, susţin că au trecut prin această experienţă traumatizantă. Mai mult, amănuntele stranii pe care le invocă, de la înfăţişarea vizitatorilor şi până la procedeele chirurgicale utilizate la bordul vehiculelor extraterestre, sunt adesea nefiresc de* ***asemănătoare****. La întrebarea dacă aceşti oameni care se pretind a fi fost răpiţi sunt sau nu sunt nebuni, răspunsul este, mai presus de orice îndoială: NU!".*

Toate cercetările, făcute în stare de hipnoză, sunt indubitabile, descrise aproape identic. O femeie a fost chiar capabila să deseneze instrumentul cu două lame ce fusese utilizat pentru a i se tăia ceva la colul uterin. Astfel de instrumente şi metode chirurgicale au fost descrise în mod identic de către mai multe femei. Iar Pamela Weintraub precizează: *"Alte persoane răpite şi-au amintit de* ***camere speciale de incubaţie, recipiente de incubaţie stranii****, precum şi un fel de* ***pepiniere ciudate****, extrem de sofisticate,* ***în care creşteau copii rahitici****".*

În consecinţă, nu ne mai putem permite să ne mai băgăm capul în nisip precum struţii, pretinzând că aceste lucruri nu se pot întâmpla. Poveştile pe care cei răpiţi de extratereştri le relatează sunt imposibile, inacceptabile, incredibile pentru înţelegerea noastră. Însă, ele sunt mai presus de orice îndoială. Sute şi sute de oameni, aflaţi la distanţe apreciabile unii de alţii, **nu pot avea halucinaţii identice...**

Creaturile umanoide din OZN-uri sunt asemănătoare nouă. Şi oricât am vrea să credem noi contrariul, **ei au reuşit**, după toate indiciile, **să se încrucişeze cu noi, oamenii.** Iar pentru aceasta nu există decât **trei explicaţii posibile** deocamdată:

- noi şi aceste entităţi avem **un strămoş comun** sau am fost creaţi cu gene identice;

- ei sunt **umani;**

- din raţiuni pe care nu le înţelegem şi nici nu le putem explica, deci nu le cunoaştem, în mod evident, în urma unei evoluţii îndelungate, s-a ajuns la **structuri ADN aproape identice cu ale noastre**, chiar dacă acest lucru s-a întâmplat independent pe alte planete.

La prima vedere toate cele trei scenarii par absurde. Dar aveţi dumneavoastră, dragi cititori, una sau alta mai bună ?

Deoarece, iată ce declară şi ozenistul brazilian Jader Pereira. Până la sfârşitul anului 1970, el a studiat în amănunţime 333 de cazuri presupuse de întâlniri cu fiinţe coborâte din OZN-uri, în urma cărora a concluzionat :

*"**Aproape în totalitate, au o structură fizică umanoidă**, adică: sunt fiinţe bipede, cu poziţie verticală, au două braţe cu extremităţi ce pot apuca, au ochi, nas, gură şi urechi foarte apropiate de cap. Înălţimea corpului este cuprinsă **între 80 cm şi aproximativ... 3 metri**. Pielea lor poate fi netedă, zbârcită, albă, neagră, verzuie sau roşcată, părul lor este lung sau scurt, uneori nu-l au deloc. Mersul pare să fie normal pentru unii dintre subiecţi, în timp ce pentru alţii - este anevoios, poate datorită gravităţii diferite. Jumătate dintre vizitatori se deplasează pe suprafaţa terestră fără salopete sau costume spaţiale prevăzute cu aparate de respirat, cealaltă jumătate este echipată asemănător astronauţilor noştri. Majoritatea ocupanţilor de nave extraterestre sunt **dotaţi cu instrumente ofensive-defensive, de formă tubulară sau sferică**, ce emit raze de lumină solida, radiaţii ori chiar gaze. **Comunicarea cu pământenii se face, în general, în limba martorilor, rareori încercând comunicarea folosind limba proprie**. Contactele se fac, **în cele mai multe cazuri, mental**, fapt ce indica o capacitate sau tehnică rafinată de transmitere telepatică. **Cazurile de monştri ciudaţi care au atacat pământeni în mod bestial sunt extrem de rare..."***

În crezul populaţiei din Mexic există un zeu. *"El se numeşte Domnul-Nostru-Cel-Fără-De-Piele, zeul ce-şi leapădă pielea şi o îmbracă din nou înainte de a se ridica la cer. E clar, nu-i aşa?* - întreabă Pereire. *Avem un astronaut extraterestru care-şi pune combinezonul său-ca să folosesc nişte termeni mai actuali - costumul de astronaut, înainte de a-şi lua zborul cu aparatul său în spaţiu..."*

OZN-urile treceau, penele curgeau...

Încă din 1947, odată cu semnalarea OZN-urilor în număr tot mai mare, martori fiind zeci de mii de persoane din diferite părţi ale globului şi, în urma nenumăratelor rapoarte şi relatări, **s-a constatat că prezenţa OZN-urilor provoacă deranjamente în funcţionarea instalaţiilor**

electrice, a aparatelor de orientare, a celor de emisie-recepție ş.a. Au fost semnalate **nenumărate pene de motor** la autovehicule (de toate tipurile), la tractoare şi chiar la nave. **Iar piloții aeronavelor au semnalat interferențe radio** care **au întrerupt legătura cu turnurile de control.** Au fost cazuri în care **prezența OZN-urilor a dus la întreruperea şi transmisia, ori producerea energiei electrice în marile localități.** Deoarece, despre această problemă s-a scris prea puțin, sau chiar deloc, am considerat oportună introducerea acestui "fenomen" în lucrare, căruia oamenii de ştiință şi specialiştii în producerea şi transmiterea energiei electrice destinată serviciilor publice nu i-au putut găsi nici o explicație. .

Se ştie că, în viața cotidiană modernă, a se întrerupe curentul electric echivalează, în multe situații, cu paralizarea activităților cotidiene, blocarea trenurilor, ambuteiaje pe şosele. In general, a rămâne în întuneric înseamnă haos. Serviciile publice au cheltuit şi cheltuiesc sume enorme de bani în echipamente şi instalații, asigurând opinia publică - contribuabilul - că toate aceste cheltuieli sunt destinate împiedicării producerii penelor de curent (exceptând catastrofele naturale).

Nenumăratele pene pe care le-au "cunoscut" o serie de localități nu pot fi explicate. **La sfârşitul anului 1965, New York şi Noua Anglie au cunoscut cea mai mare pană de curent din epoca contemporană.** *"Serviciile publice au cheltuit zeci de milioane de dolari ca să construiască şi să pună în funcție instalații complicate de natură să prevină orice situație care, în general, antrenează pene de curent. Or, tocmai aceste instalații au fost acelea care i-au determinat pe conducătorii serviciilor publice ca, întrebați de ziarişti, să mormăie că, pur şi simplu, ei nu sunt în stare să le priceapă, întrucât, construindu-le, n-ar fi trebuit să se producă nici-o pană de curent şi, totuşi, s-a produs"* ("Farfuriile zburătoare - o chestiune serioasa" de Frank Edwards). **Această pană de curent rămâne una dintre cele mai mari enigme** căreia nici până. în ziua de astăzi nu i s-a dat o explicație. Iar producerea ei prin prezența OZN-urilor este înlăturată cu înverşunare de majoritatea oamenilor de ştiință şi specialiştilor în domeniu.

Dar, să o luăm treptat şi să vedem ce s-a întâmplat. Bineînțeles, pe scurt.

Primul caz de interferență între prezența unui OZN şi iluminatul casnic a avut loc în **noiembrie 1953**, la **New Haven** (statul Connecticut). Martorii oculari relatează că au zărit un obiect strălucitor, de culoarea roşie-portocalie, de dimensiunea unei mingi de fotbal, zburând pe deasupra arborilor din vecinătatea unei intersecții rutiere din cartierul rezidențial, care a coborât până la trei metri deasupra solului, zburând cu mare viteză. Nu a fost văzut decât câteva secunde. Însă, **în timp ce obiectul a zburat deasupra oraşului** (cartierului), **luminile din casele care se aflau pe traiectoria**

lui s-au stins, iar la cele mai puțin îndepărtate și-au micșorat intensitatea. Totul a durat **câteva secunde.**

Interesant, chiar foarte interesant, mi se pare următorul aspect. **În zborul său, obiectul a trecut printr-un panou de publicitate din metal, fără să fi suferit nimic**. Însă, la luarea și analizarea probelor s-a constatat **că el a lăsat așchii de aramă pe marginea găurii pe care a perforat-o în panou**! Aceasta mă determină să afirm că **obiectul respectiv avea proveniență terestră (mai precis, americană).** Nimeni nu poate demonstra contrariul. Am în vedere faptul că au mai fost semnalate multe cazuri în care OZN-urile au lovit diferite obiecte, **dar nu au lăsat nici o așchie**. În toate cazurile de descriere a structurii OZN-ului, în cadrul întâlnirilor de gradul II și IV, el era descris ca având o suprafață lucioasă, metalică necunoscută, fără nituri ș.a. În cazul prezentat, cert este că iluminatul stradal și casnic a fost perturbat pe o parte și alta a traiectoriei obiectului. Logica bunului-simț ne determină să admitem că, aceasta s-a datorat trecerii pe acolo a obiectului. Nu a fost nici o coincidență.

În **1957**, pe deasupra orașului **Mogi Miriam (Brazilia)** treceau, în zbor lent, trei OZN-uri în formă de disc, strălucitoare. Curentul electric (stradal și casnic) s-a întrerupt în tot orașul. Și de data aceasta, de-a lungul traiectoriei celor trei OZN-uri a existat o zonă cufundată în întuneric total și, pe măsură ce distanța față de ele era mai mare, intensitatea curentului se micșora.

Tot în **1957**, în localitatea **Tamaroa (statul Illinois)** a avut loc o pană de curent cât timp un OZN a planat deasupra ei.

Pe data de **22 iulie 1958,** s-a produs același incident la **Salta (Argentina),** iar la **3 august**, același an, o mare parte a orașului **Roma** a fost cufun-dată în beznă totală, în timp ce un OZN, foarte mare și strălucitor, a survolat zona respectivă. De fiecare dată, după îndepărtarea OZN-urilor, luminile s-au reaprins. Specialiștii nu au putut da nici o explicație penelor respective, cauzei, producerii lor. Echipamentele și instalațiile au fost verificate în amănunțime dar... Iar oamenii de știință au dat explicații care de care mai aberante. Singurii care recunosc ca astfel de fenomene sunt în legătura directă cu prezența OZN-urilor sunt "ozeniștii".

În noaptea de **17 august 1959**, în **statul Minos Gerais din Brazilia**, a avut loc un incident care a confirmat că prezența OZN-urilor este în directă legătură, cu întreruperea curentului electric. De data aceasta, tehnicienii din rețea erau pregătiți. Deoarece, sistemul de distribuire a început să semnaleze o defecțiune în rețeaua electrică, specialiștii de serviciu au început să-și telefoneze reciproc că ruptorii circuitului electric se deschideau automat, ori de câte ori un OZN trecea pe deasupra lor, la altitudine joasă, de-a lungul liniilor de curent.

Deoarece, se observa evoluția acestora şi direcția de zbor, la Uberlandia, sediul unei importante stații din sistemul energetic, tehnicienii au fost puşi în alertă că OZN-urile se apropiau de ei. Aceştia s-au deplasat langă ruptori, care au început să se deschidă când OZN-urile erau deasupra lor. Tehnicienii le-au închis imediat, dar degeaba. Prezența unui singur OZN a zădărnicit toate încercările lor, ruptorii deschizându-se imediat. **Până când OZN-ul nu a dispărut în noapte, nu s-a putut restabili distribuirea curentului electric...**

Anul 1955 a constituit anul-record al apariției OZN-urilor deasupra localităților din Statele Unite. Dar şi al penelor de curent. Simplă coincidență? Din cazurile prezentate şi din cele care urmează, s-ar părea că nu.

Totul a început în noaptea de **23 septembrie** în **Mexic**, mai precis în localitatea **Cuernaveca**. Un număr foarte mare de persoane, între care generalul Rafael Vega, Valentin I.Gonzales - primarul oraşului şi Emilie Riva Palacic - guvernatorul provinciei, au observat **un OZN strălucitor, în formă de disc,** planând deasupra oraşului la o altitudine joasă. Luminile s-au stins şi întregul sistem energetic a intrat în pană. După ce OZN-ul s-a ridicat şi a dispărut în noapte, totul a revenit la normal.

Pentru a nu plictisi cititorii mă opresc aici cu exemplificările şi prezint **incidentul care a lăsat în beznă totală, pe data de 9 noiembrie 1965, zeci de localități cu peste 30 milioane de locuitori din nord-estul Statelor Unite. Din centrul New York-ului, până în Maine**. Mii de persoane de mare încredere şi credibilitate au fost martorii acestui eveniment, inclus apoi în categoria "enigme". Aflați la bordul aeronavelor, piloții şi pasagerii au descris incidentul ca un spectacol care a provocat teama: acum se vedea luminile oraşelor cu milioanele lor de locuitori, pentru ca în momentul următor totul să pară un covor negru, uriaş, fără viață. Cele petrecute în noaptea respectivă au fost comentate pe larg în presă şi la radioteleviziune. **Totul s-a terminat în dimineața zilei de 10 noiembrie**, rămânând doar problema explicării cum de a fost posibil să se producă imposibilul. Interesant este faptul că gazeta *"Indianopolis Star"*, în editorialul publicat imediat după incident, a cerut guvernului nu numai să ancheteze cauzele penei de curent, dar să ia în considerare şi ipoteza că aceasta s-a datorat unui OZN. Dar să vedem ce au declarat unii martori foarte credibili.

Piloții Jerry Whitaker şi George Croninger, pilotând un avion de linie, pe când zburau deasupra localității Tidioute (statul Pennylsivania), au comunicat, prin stația radio emisie-recepție, turnului de control, că **au observat două obiecte zburătoare neidentificate, în formă de disc, urmărite de două avioane cu reacție**. Dar OZN-urile au accelerat brusc şi s-au distanțat imediat de avioanele care-i urmăreau. Era ora 16.30. La ora 17.22, Renato Pacini - dirijor adjunct la Orchestra simfonică din Indiana-

polis, însoțit de soția sa şi cei doi frați ai săi - Humbert, inginer electronist, şi Roman, inginer constructor, împreună cu soțiile lor - se îndrepta cu maşina spre oraşul Rochester. La ora respectiva, Renator le-a atras atenția celorlalți asupra unei lumini foarte strălucitoare, foarte clar vizibilă. Toți au fost de acord că era ceva neobişnuit. La un moment dat, lumina a coborât în picaj şi s-a îndreptat spre oraşul Siracuza. Aproape concomitent, prin radioul de la bordul maşinii, ei ascultau anunțul că s-a produs o mare pană de curent (relatare descrisă în *"Indianapolis Star"*).

In acest timp, Robert C.Walsh, locțiitor al reprezentantului aviației municipale din Siracuza, conducea un avion la altitudinea de 500 m, pregătindu-se pentru aterizare pe aeroportul din Siracuza. Iată ce a declarat: *"Am avut o senzație ciudată. Am crezut că am orbit şi timp de vreun minut nu am ştiut ce să fac. Apoi, am văzut maşinile mergând pe străzi şi mi-am dat seama că cel puțin nu eram orb. M-am gândit că era vorba de un sabotaj sau de o seamă de alte lucruri. Mi-am aruncat ochii şi în depărtare, ca să văd dacă se poate zări vreo luminiță măcar, de orice fel."* (din ziarul "Syracuse Herald-Journal"). După ce a intrat în legătură cu turnul de control al aeroportului, cuplat şi la o sursă energetică de rezervă, s-a hotărât să aterizeze. După aterizare, împreuna cu câțiva prieteni discuta pe pista aeroportului despre pana de curent, când ,au zărit o mare bulă, luminoasă, ca de foc, trecând pe deasupra lor. Ulterior a declarat: *"După cât ni s-a părut, ea s-a aflat la o altitudine de vreo treizeci de metri şi a avut diametrul de15 m. Bula de foc s-a ridicat repede apoi, deodată, s-a stins"*.

De pe acelaşi aeroport, au mai văzut **două *"bule de foc"***, semnalate şi de numeroşi alți martori, demni de încredere. Existența acestor "bule de foc" nu a fost negată, de oficialități, dar "sursele autorizate" au dat o explicație puerilă asupra lor: cică, este posibil ca martorii oculari să fi văzut ... difuzoarele unor avioane cu reacție, ori erau bule de gaz ieşite din holda oraşului (holda = depozit de deşeuri, provenite din lucrări miniere, de la prepararea mecanica a cărbunelui sau minereurilor, ori din uzinele metalurgice). Dar cei însărcinați cu supravegherea permanentă a holdei au infirmat categoric această ipoteză.

William Stilwell, paraclisier la biserica episcopală "Sfântul Petru", a declarat autorităților că a văzut pe cer un mare număr din aceste obiecte strălucitoare. Mai mult, cu ajutorul telescopului său l-a urmărit pe unul dintre acestea, declarând: *"Centrul obiectului pivota într-una, ici şi colo, la întâmplare, pe toate direcțiile, de jur împrejur"*. Şi a mai văzut un obiect strălucitor care *"a venit dinspre De Witt, trasând o dâră înclinată, sub un unghi oarecare, după care s-a înapoiat pe acelaşi drum pe care a venit"*.

Pana de curent survenită la 9 noiembrie 1965 a produs nelinişte celor mai înalte foruri americane, inclusiv militare. Oare ce a pățit sistemul ener-

getic cu numeroasele sale centrale electrice? Ce s-a întâmplat cu dispozitivele ce au fost construite tocmai pentru a transfera automat sarcina în cazul unei pene de curent survenită într-o regiune, în aşa fel încât funcţionarea defectuoasă să fie compensată, iar curentul restabilit? Era numai o parte a întrebărilor care îi frământau pe specialişti şi la care nu au putut da răspunsuri.

În schimb, **comandanţii unităţilor militare au comunicat că la ei nu s-a întâmplat nimic pe durata penei de curent, legătura cu toate bazele militare fiind păstrată. Însă, totul s-a dovedit a fi declaraţii pentru liniştirea opiniei publice.** Numeroase baze militare şi centre de transmisiuni erau cuplate la reţeaua publică de electricitate. Când aceasta a căzut, nici instalaţiile militare conectate la ea nu au mai primit curent electric. Constându-se acest lucru, s-a dovedit stupiditatea de necrezut a acestei situaţii, dar ceea ce este foarte important, a determinat luarea unor măsuri corespunzătoare pentru ca situaţia să nu se mai repete.

După mai multe săptămâni de cercetări din partea comisiilor de specialitate, s-a confirmat faptul că, la vremea când a avut loc pana de curent, a existat posibilitatea ca pe deasupra Siracuzei să fi planat un OZN. **Explicaţiile oficiale**: funcţionarea defectuoasă a unui mic dispozitiv dintr-o centrală hidroelectrică de curent, din Canada, care a antrenat funcţionarea defectuoasă a altor instalaţii electrice. Sau că pana s-a datorat defectării unui releu de la uzina *"Sir Adam Beck"* nr.2, aflate la 6 km nord de cascada Niagara, ceea ce a determinat supraîncărcarea liniilor americane pentru transportul energiei electrice, iar detectorii şi circuitele de suprasarcină n-au mai funcţionat. Partea bizară a acestor explicaţii este că nimeni nu s-a preocupat de ce au apărut aceste defecţiuni.

Cu toate asigurările date de conducerile companiior de distribuie a energiei electrice, incidentele neplăcute s-au succedat. **Chiar preşedintele Lyndon Johnson a avut parte de o situaţie neplăcută: în mijlocul unei convorbiri telefonice, legătura s-a întrerupt.** Şi toate aceste incidente au avut loc când deasupra localităţilor respective au fost semnalate OZN-uri...

Capitolul XIV

PROIECTE S.F. ALE MARILOR PUTERI

"Extraterestrul" Nikola Tesla

Deşi aţi ajuns până aici cu lectura cărţii, stimaţi cititori, poate unii dintre dumneavoastră nu credeţi în cazurile/evenimentele prezentate. Nu credeţi că americanii sunt în legătură cu extratereştri (intratereştri!), că şi-au construit baze pe Lună, că au străbătut distanţa Pământ-Marte într-o singură zi, că **pentru supremaţia asupra Lunii s-a purtat chiar o bătălie între ei şi sovietici (pe Lună)** şi multe altele. Tocmai din această cauză, am considerat oportun acest capitol, în care voi prezenta câteva experimente făcute de americani fără ajutorul "vizitatorilor" de pe alte planete, ori din "Marele Adânc" al Pământului. Sper că vă vor pune pe gânduri...

Uri Geller este un personaj foarte cunoscut în lumea specialiştilor în parapsihologie. Este **dotat cu reale capacităţi paranormale,** pe care nu le poate explica de unde vin (doar că o forţă necunoscută le ghidează). Pe seama lui, este pus **un experiment** care a uluit lumea oamenilor de ştiinţă. Astfel, **stând pe un trotuar de pe Second Avenue din New York, el a fost teleportat în localitatea Ossing, aflată la o distanţă de 30 mile...**

...De numele lui **Nikola Tesla***, care a realizat sute de patente în timpul vieţii sale, **considerat inventatorul radioului înaintea lui Marconi** şi contemporan cu Edison, se leagă **alte două invenţii**, pe cât de grandioase şi costisitoare, pe atât de importante şi controversate: **provocarea cutremurelor la "comandă" şi modificări meteorologice** (de unde au derivat *"războiul geodezic"* şi *"războiul meteorologic"*). Ambele sunt apanajul Marilor Puteri ale lumii, fiind ţinute în cel mai desăvârşit secret.

Modificările meteorologice sunt posibile prin alterarea direcţiei vânturilor din atmosfera superioară, construind unul sau mai multe straturi de particule care vor reacţiona ca o lentilă focalizatoare. Ca rezultat, o ionosferă încălzită artificial ar putea focaliza *"o mare cantitate de lumină solară spre orice zonă aleasă a planetei"*. **Pe baza studiillor lui Tesla, oamenii de ştiinţă sunt capabili să producă cutremure la "comandă".** Operaţiunea în sine este destul de simplă: se forează puţuri adânci, de peste 6.000 m, în fundul cărora, apoi, se detonează o încărcătură nucleară (puterea ei depinzând de intensitate cutremurului "comandat"). Bineînţeles, se ţine cont de propagarea undelor seismice. Uniunea Sovietică a fost "arătată cu

---

* **N. edit**: Amănunte suplimentare despre aromânul Nicolae Tesla, în ***"SECRETELE TERREI"*-vol. II.**

degetul" în repetate rânduri în urma producerii unor cutremure în țările vecine, în special în Iran si Turcia...

"New York Times", din **22 februarie 1940** a anunțat că Tesla, atunci în vârstă de 84 ani, *"este pe cale de a dezvălui guvernului american secretul teleforței sale, care este* ***capabilă să topească motoarele avioanelor la o distanță de 250 mile****, astfel încât să se poată construi un Zid Chinezesc de apărare în jurul țării"*.

Iar "Times" completa: *"Acest nou tip de forță operează prin intermediul unei raze groase de o sută de milionimi pe centimetru pătrat şi poate fi generată de o uzină ce n-ar costa mai mult de două milioane de dolari şi ar necesita numai trei luni pentru a fi construit."...*

Dar ce este acest proiect ? Cunoscut sub numele **de Proiectul "HAARP"** (High-Frequency Active Auroral Research Program) **este cel mai mare *"încălzitor de ionosferă"* din lume, un prototip destinat să bombardeze cerul până la sute de mile deasupra Terrei cu unde radio de înaltă frecvență**. Conform celor declarate de Marină şi Aviația americană, co-finanțatorii proiectului, acesta a fost realizat *"pentru a observa variațiile naturale complexe ale ionosferei din Alaska"*. **În realitate, pentru a dezvolta noi tehnologii de comunicare şi supra-veghere, care îi vor permite armatei să trimită semnale către subma-rinele nucleare şi să cerceteze adâncurile Pământului**. Complexul "HAARP" este situat în interiorul unei baze de 23 acri, într-o zonă izolată în apropierea oraşului **Gakona**. La sfârşitul acestui proiect (**1997**), existau 180 de tunuri de 20 m, formând un transmițător foarte puternic de înaltă frecvență, capabil să transmită raze între 2,5 şi 10 Mhz, cu o energie de 3 Gigawați (3 miliarde de wați). **Complexul este capabil să**:

-producă modificări sau să interfereze ori chiar să întrerupă complet sistemele de ghidare utilizate de orice tip de avion sau rachetă;

-interfereze cu comunicațiile unui terț, profitând de avantajul unei asemenea raze, pentru a realiza, în acelaşi timp, o rețea de comunicații;

-înregistreze comunicațiile altora, în scop informațional;

-faciliteze distrugerea, devierea sau confuzia avioanelor şi rachetelor, ridicând largi straturi ale atmosferei la un nivel de altitudine neaşteptat de înalt, astfel încât rachetele inamice să întâlnească forțe neprevăzute, având drept scop distrugerea sau numai devierea lor...

"Experimentul Philadelphia" – aspecte incredibile

În tentativa de a realiza teleportarea, americanii au realizat un experiment deosebit, numit Proiectul *"RAINBOW"* (*"Curcubeu"*), cunoscut de opinia publică drept ***"Experimentul Philadelphia"***. Multe s-au scris despre acest proiect - experiment, fără însă a se prezenta toate eveni-

mentele care l-au urmat. **Principalii proiectanți ai echipamentelor necesare** au fost genialul inventator al curentului alternativ - **Nikola Tesla** şi marele matematician **John von Neumann**.

Visul oricărui comandant militar - la nivelul armatei unui stat - este să stăpânească procedurile teleportării ca armă de luptă. Şi, americanii au reuşit acest lucru în 1943 !!!

Pe scurt, iată despre ce a fost vorba. În docul militar Philadelphia, în dimineața zilei de **22 iulie 1943**, distrugătorul DE-173 (vasul cobai), cu un echipaj de **37 de marinari**, a fost încadrat de alte două nave, pe care erau câte un generator uriaş şi alte instalații electrice. Cele două nave au fost astfel poziționate încât, în momentul în care cele două generatoare au fost puse în funcțiune (**ora 9 dimineața**), s-a creat un puternic câmp magnetic (distrugătorul era fixat în mijlocul unui magnet uriaş) de o anumită intensitate şi frecvență care, distribuit în spațiu, a dus la teleportarea distrugătorului. Sub ochii asistenței - înalte personalități ale U.S. Navy şi alte departamente guvernamentale -, **distrugătorul a fost învăluit, de sus în jos, de o ceață albăstruie, după care a dispărut**. El a fost **teleportat** în spațiul unui "univers paralel", **prezența sa fiind remarcată, în acelaşi timp în care a "dispărut", la o distanță de 400 mile, respectiv docul Norforlk!! Când generatoarele au fost oprite, peste câteva minute, distrugătorul a reapărut în acelaşi loc !!!**

Cu tot secretul care a învăluit acest experiment, ceva tot a "transpirat" iar zeci de ziarişti au început investigațiile. Şi, au constatat lucruri stupefiante.

Pe timpul experimentului, nava a devenit invizibilă, atât optic, cât şi pe radar. După reapariția distrugătorului, s-au constatat lucruri stupefiante şi oribile. **Unii dintre membrii echipajului au apărut cu părți ale corului amestecate cu oțelul pereților şi al punților, iar alții ardeau, erau invizibili, pluteau prin aer sau nu se mai puteau mişca deloc! Toți au suferit un şoc psihic ce i-a adus aproape la nebunie**. Dar, ce a intrigat cel mai mult a fost faptul că, **şi după ani**, în anumite situații neelucidate şi care nu au putut fi explicate, **marinarii dispăreau pur şi simplu! Unii, pentru totdeauna**, despre care nu s-a ştiut nimic. C.M. Allende, într-un articol publicat în acea perioadă, povesteşte cum, **într-un bar din zona portului, într-o bătaie în care au fost angrenați şi doi dintre marinarii de pe *"vasul - cobai"*, aceştia *"au dispărut subit"* sub privirile îngrozite ale asistenței !!** Despre acest experiment s-au scris zeci de cărți, scenarii de filme. Dar, realitatea este că cei care au asistat la el au refuzat să dea explicații, iar oficialitățile au declarat că a fost sistat.

Însă, adevărul este cu totul altul. **Echipamentele au fost modificate şi a fost ales vasul "Eldrige", cu un nou echipaj. În dimineața zilei de 12**

august 1943, generatoarele au fost pornite din nou. Timp de circa un minut, vasul a fost invizibil pe radar, după care s-a produs o străfulgerare şi NAVA A DISPĂRUT!! Nu devenise numai invizibilă, ci îşi încetase complet existenţa. Nu se vedea nici măcar vreo urmă în apă...

Temându-se de tot ce poate fi mai rău, Alfred Bielek (cunoscut în acea perioadă ca Edward Cameron) şi fratele său vitreg, Duncan Cameron, amândoi fizicieni însărcinaţi cu pornirea şi oprirea generatoarelor, **au sărit peste bord**. Dar surpriză! **Nu au căzut în portul Philadelphia**, aşa cum ar fi trebuit şi cum se aşteptau, **ci pe iarba bazei militare Montank din Long Islands, în New York !!! Şi, deşi fusese dimineaţă, acum era noapte !!**

Aventura acestora avea să devină şi mai şocantă. **Apariţia lor la baza respectivă era aşteptată !** Îi aştepta POLIŢIA MILITARĂ. Au fost introduşi într-un complex subteran, unde **i-a întâmpinat, nimeni altul decât doctorul von Neumann, cel de care se despărţiseră cu câteva momente în urmă** (când au sărit în apă). **Numai că erau în anul 1983(!!!), deci cu 40 ani mai în vârstă**. Von Newmann le-a spus celor doi savanţi stupefiaţi că fuseseră absorbiţi în hiperspaţiu până în anul 1983, prin interacţiunea câmpurilor termo-deformante create de echipamentele din cadrul experimentului şi a câmpurilor deformante, generate de o maşină a timpului, experimentală, aflată în probe la baza Montank.

"Când ne vom întoarce acolo ?", au întrebat cei doi.

"Nici o grijă, vă trimitem noi", a răspuns Neumann. *"De la această staţie, **avem controlul deplin asupra spaţiului şi timpului şi vă putem expedia la orice destinaţie din timp şi spaţiu".***

Von Neumann i-a trimis, într-adevăr, înapoi, unde au distrus toate echipamentele, iar Marina americană a declarat Proiectul *"RAINBOW"* nepractic şi l-a abandonat. Aşa au declarat, dar realitatea, după cum v-aţi convins, a fost cu totul alta. Peste mulţi ani, Alfred Bielek, care între timp îşi schimbase numele şi fratele său vitreg, Duncan, au lucrat amândoi la baza Montank, cu dr.von Neumann, la Proiectul *"PHOENIX"* acelaşi proiect care îi transportase prin timp înapoi în 1943...

Proiecte americane de domeniul SF

În anul 1994, în timpul aplicaţiilor din Marea Neagră, din cadrul *"Parteneriatului pentru pace"*, americanii au demonstrat că nici o navă de-a lor nu poate fi atinsă. Logic, nu-mi pot da seama cum americanii au fost în stare să divulge un secret deosebit: faptul că sunt capabili să creeze, în jurul obiectivelor, un câmp electromagnetic prin care nu se poate pătrunde. Chiar şi obuzele sunt respinse! Probabil, şi înclin spre aceasta, au vrut să demonstreze că sunt invincibili şi au aruncat o sfidare "partenerilor". Specialiştii au spus că a fost vorba de o mascare antiradar. Iar specialistul în

fenomene paranormale, Eugen Celan, a afirmat că s-a continuat experimentul Philadelphia. Nu pot fi de acord cu aceasta, deoarece ţinta americanilor era vizibilă: obuzele trase de ruşi, bulgari şi turci nu au căzut nici măcar în apropierea ţintei (focul a fost ghidat prin radar); marinarii de pe distrugătorul Mărăşeşti au executat ochire la vedere (telemetric) şi, totuşi, proiectilele au căzut la şase cabluri distanţă de ţintă. Şi, nu în ultimul rând, nu a fost vorba de nici o teleportare. Realitatea este că **americanii au demonstrat, cu această ocazie, că sunt capabili să creeze un *"scut protector"*, care să nu poată fi străbătut...**

Şi, mă gândesc cu groază la câte realizări mai au, în diferite domenii, pe care le ţin într-un secret total. Unele dintre ele tot "transpiră"...

...Nu de puţine ori, de la unele descoperiri ale oamenilor de ştiinţă, aparent neimportante sau tratate superficial, s-a ajuns la experienţe secrete, cu rezultate incredibile. În acest sens, Benjamin Franke, în cartea sa *"Adevăruri ascunse"*, descrie unele descoperiri care, la vremerea respectivă, au stârnit vâlvă. Apoi, cel puţin pentru opinia publică. ele au fost "uitate", pentru ca, ulterior, să se descopere că erau folosite în proiecte secrete. Anterior publicării acestei cărţi, Benjamin Franke s-a făcut cunoscut pentru dezvăluirile mai multor dosare ale NASA şi Pentagonului. Fapt care le-a căzut "greu la stomac" celor implicaţi. După publicarea cărţii amintite, a fost declarat oficial de autorităţile americane *"nebun şi mitoman incurabil"*, pentru că *"prietenii ştiu ce ştiu şi de ce"*.

Prezint cititorilor o astfel de descoperire genială, "uitată" apoi, pentru ca în final... dar mai bine să vedem despre ce este vorba.

În anul **1962**, mass-media mondială (scrisă şi audio-video) prezenta, cu tam-tam-ul de rigoare, **descoperirea genială, epocală, a psihologului american James Vernun McConell**. Folosind cobai şi o specie de viermi platilminţi, acesta reuşise să creeze un **procedeu de transmitere a capacităţii de memorare**. Deci, pe înţelesul tuturor, de **dresare genetică**. Astfel, creând câteva reflexe dorite la cobai şi viermii aleşi pentru experiment, a hrănit alţi cobai şi viermi cu cei cărora li se "inoculaseră" reflexele. În felul acesta, a reuşit să transmită, ultimilor, reflexele şi informaţia "inoculată" primilor. Ultimii şi-au pierdut memoria proprie dar, în schimb, au căpătat o memorie nouă, ce conţinea informaţiile noi, transmise pe "cale bucală". Sinistru, dar eficient. Metoda a fost botezată **transmiterea prin verocitate a capacităţii de memorare**. Trebuie să recunoaştem deschis că era, într-adevăr, o descoperire genială. După acest experiment, foarte macabru în esenţa lui, el a declarat: *"Cred că am descoperit o moleculă de memorie care a învins digestia, deoarece agenţii nucleici sunt substanţe care poartă informaţia"*.

În anul **1963**, în cadrul unei conferințe de presă, psihologul **McConnel** a declarat: *"Pentru oamenii de știință se va ivi, probabil,* ***posibilitatea de a implementa omului o memorie artificială. Nu ar mai fi nevoie să-ți însușești cunoștințele din cărți, deoarece ele ar putea fi injectate****... Dacă moleculele ARN (acidul ribonucleic) cifrate specific, formează substanța naturală de transmitere a memoriei, în viitor se vor putea obține de substanță, adevărate* ***molecule de memorie****".*

La început, această descoperire a făcut multă vâlvă în rândul oamenilor de știință, fiind intens mediatizată, dar declarația respectivă a fost "uitată". În anii '90, însă, Benjamin Franke, cunoscut deja pentru dezvăluirile anterioare, a fost contactat de **biologul Philip Baker**. Acesta lucra la laboratoarele secrete din Nebraska și i-a povestit despre **un proiect secret**, catalogat drept ***"monstruos"***.

Când a stat de vorbă cu Benjamin, dr. biolog Baker era îngrozit. Descoperise cu stupoare ce se afla în spatele proiectului ultra-secret ***"Nesus-Alpha"***, la care a lucrat nemijlocit. Drept urmare, se ascundea, fiind urmărit pentru a fi lichidat.

Înainte de a trata pe scurt acest proiect, doresc să menționez că **omul are trei tipuri de memorie**:

-memoria **imediată**, de până la 20 secunde, ce se bazează pe circuite nervoase reverberante;

-memoria **de scurtă durată**, în special amintiri, senzații, etc., cu durata de la minute, la ore și zile.

-memoria **de lungă durată**, luni și ani, bazată pe modificări la nivelul ARN.

Ei bine, în cadrul proiectului expus de dr. Philip Baker **s-a lucrat** (și sunt sigur că experimentele continuă, chiar dacă nu mai sunt date publicității) **tocmai pe ultimul nivel de memorie, pornind de la descoperirile psihologului McConnell**. Și, biologul Baker i-a povestit lui Benjamin Franke **lucruri incredibile, absolut senzaționale**, pe care mintea omului de rând refuză să le creadă și să le înțeleagă. Iar acesta din urmă le-a dezvăluit în cartea sa *"Adevăruri ascunse"*.

Baker a povestit că, prin **proiectul amintit, au fost creați indivizi cu calități la cerere**. De fapt, **proiectul în sine cuprinde, la rândul lui, alte trei proiecte**: "OMICRON I", care **crează genii umane**, "OMICRON 2", care **crează soldați desăvârșiți**, adevărați cyborgi, de fapt niște *"bestii cu chip uman"* (vă mai amintiți filmul cu Jean Claude va Damme, "Soldatul universal" ?), "OMICRON 3", care-i transformă în **"legume"** pe cei deveniți periculoși.

Pentru primele două proiecte, cele mai "valoroase", subiecții sunt recrutați din școlile și internatele pentru copii părăsiți sau copii

fără familie*. **Vârsta ideală este de 14 ani**, când li se aplică tratamente cu substanțe speciale. Şi, **în doar 6 ani**, deci la vârsta de **20 ani**, când sunt în plenitudinea forțelor, **ei devin genii sau soldați desăvârşiți**, în funcție de proiectul la care au participat. **Cei deveniți periculoşi sau incomozi ori indezirabili sunt lichidați** fără prea multe menajamente şi păreri de rău, înscenându-se câte un *"banal accident"*, sau **sunt trecuți în ultimul proiect**. În acest caz, sunt duşi în clinici speciale, situate în locuri strict secrete, unde, timp de mai multe luni, sunt tratați cu substanțe speciale psihotrope, provenite de la **laboratoarele secrete din Nebraska**. În urma acestor tratamente ei devin ***"legume umane"***, inofensivi din toate punctele de vedere.

Baker şi-a încheiat confesiunea spunând **că aceşti subiecți au creierul modificat şi trăiesc în mod cert printre noi**, concluzionând: *"Ei sunt, de fapt, nişte roboți, deoarece nu fac altceva decât ceea ce li s-a inoculat să facă, neputând asimila nimic nou într-o direcție"*.

Când am citit despre acest proiect, pur şi simplu m-am îngrozit şi mi-am dat seama că cele relatate până acuma îşi au suportul şi în acest experiment. Mica confesiune a biologului Baker am trecut-o la timpul prezent, deoarece, am făcut o mică şi elementară socoteală. Sunt absolut sigur şi convins că **experimentele pe subiecți umani au început prin anii 1964-1965**. Dacă în 6 ani o întreagă "promoție produce genii ori bestii, stau şi mă întreb cu groază: **oare, câți dintre aceştia sunt răspândiți în lume la ora actuală**? Că doar nu i-or fi propus să câştige medalii la olimpiadele internaționale de ştiințe exacte sau să-i aibă ca body-guarzi...

După publicarea cărții lui Franke, în mod ciudat, biologul **Philip Baker**, deşi vânat anterior pentru a fi redus la tăcere, a fost lăsat în pace. Dar... **după doi ani**, când dezvăluirile sale au fost uitate de majoritatea oamenilor, **acesta a murit în timpul unei vânători**, în împrejurări mai mult decât suspecte...

Anul **1997** a venit cu o ştire senzațională în domeniul geneticii: **clonarea**. Intens mediatizată în întreaga lume, ea reprezintă o altă descoperire genială, am putea spune, chiar ***"descoperirea secolului"***. Dar cum va fi ea folosită de forțele oculte, de societățile şi serviciile secrete, de Marile Puteri şi de cei interesați? Deoarece, în unele țări deja se pune problema aprobării clonării...

---

* **N. edit.**: Vă aduceți aminte de 22.12.89 şi legenda securiştilor fanatici, foşti copii abandonați, care continuau să lupte pentru Ceauşescu ? Acum, am aflat şi sursa diversiunii...

Experimente macabre sovietice

Experimente macabre şi în numele ştiinţei nu au fost făcute doar în S.U.A.. **Fosta Uniune Sovietică era angajată, de multă vreme, în marea bătălie cu Statele Unite, pentru cucerirea Cosmosului**. Orice era permis pentru conservarea avansului obţinut prin lansarea *"Sputnik"*-ului şi misiunile spaţiale îndeplinîte de Iuri Gagarin şi Gherman Titov. **Pentru aceasta era nevoie de mai buna cunoaştere a fiziologiei umane în microgravitaţie, la schimbări bruşte de parametri şi la condiţiile de stress din cabinele spaţiale. *"Cobaii umani"*** erau **singura soluţie** în acest sens. **Începând din 1976**, relevă presa franceză, la "Institutul de probleme biologice şi medicale" din Moscova a fost **selecţionat un grup de militari recruţi** aflaţi într-o perfectă stare de sănătate, **pentru efectuarea unor experienţe medicale** de o factură cu totul specială.

Evgheni Kiriucin, unul dintre recruţi, îşi aminteşte de soarta nefericită a soldatului Bogdan Guk, care a fost **proiectat la peste 30m înălţime, pentru a se urmări căderea în gol, liberă la sol**. A doua experienţă de acest fel a dus la **ruperea coloanei vertebrale, paralizie şi trimiterea nefericitului soldat acasă într-un scaun cu rotile, dar cu... o decoraţie**. Oleg Cazenko, viitorul responsabil al medicinei spaţiale sovietice a confirmat existenţa acestor accidente. **Numeroase teste depă-şeau cu mult, ca grad de dificultate, condiţiile existente la bordul navelor spaţiale**.

Astfel, Victor Volkov a fost supus, la centrifugă, unor parametri **de 10 ori mai puternici decât cei fireşti în momentul decolării rachetelor**. După un astfel de experiment, acceleraţia a afectat fibrele musculare ale inimii lui Volkov, fapt care a antrenat producerea unei insuficienţe cardiace, motiv pentru care... s-a renunţat la serviciile sale. Kiriucin a evocat un "sejur" petrecut în camera de presurizare , unde a fost supus artificial unei presiuni foarte slabe de oxigen, **corespunzător unei altitudini de 5.000 m**. Cobaii umani erau supuşi unor **experimente de recompresie sau decompresie cu repetiţie, fără nici o perioadă de recuperare**. După câţiva ani, unii au suferit **modificări metabolice ireversibile**, denumite de medici "schimbări de fond". Bule de azot se acumulează în articulaţii, provocând artrite foarte dureroase şi care duc chiar la invaliditate, embolii gazoase şi degradarea lentă a funcţiilor cerebrale.

Începând din anii '70, programul spaţial sovietic s-a specializat în zboruri de lungă durată, singura soluţie pentru mascarea eşecului înregistrat la cucerirea Lunii. Iată de ce au sporit şi accelerat, ca număr, experimentele medicale ce reprezentau starea de imponderabilitate. Cobaii umani erau **supuşi testului containerului**: închişi vreme de mai multe zile într-o cuvă umplută cu apă, pluteau pentru a putea astfel reduce efectele microgravitaţiei. Serghei Nefiodov a petrecut **56 zile** neîntrerupte, în cadrul

acestui odios program, într-o astfel de cuvă. Prima parte a experimentului trebuia să dureze 28 zile. Spre sfârşitul acesteia, a fost întrebat dacă este de acord ca experimentul să dureze încă 28 zile. Şi experimentul a continuat...

Imobilitatea totală a corpului poate reproduce în miniatură modificările datorate microgravitaţiei. O experienţă simplă constă în a-i ţine pe cosmonauţi întinşi pe pat pentru o anumită perioadă de timp. Sovieticii au bătut, la acest capitol, toate recordurile în materie. Iuri Savotchin a petrecut **96 zile întins pe pat**. Această poziţie modifică circulaţia sângelui în vasele sanguine; apărând flebite sau embolii, iar contactul cearşafului cu carnea provoacă apariţia unor plăgi dureroase, care se cicatrizează foarte greu. Masa musculara se atrofiază, iar cobaii umani slăbesc, articulaţiile se anchilozează şi nu mai sunt capabili să umble.

Cosmonauţii erau instalaţi pe biciclete de antrenament, "gazaţi" cu dioxid de carbon în camera de depresurizare, apoi se reîntorceau în pat. **Grupa specială de cobai umani a fost decimată**: răni, accidente mortale, depresii profunde, alcoolism cronic ş.a. Acesta este o parte a tristului bilanţ al experimentelor inumane în care tineri perfect sănătoşi au fost puşi în "numele ştiinţei". Oguştav a murit subit, ca şi Drujinin, la un an după încheierea "antrenamentelor"; Boris Packhin s-a spânzurat, iar Igor Dikov s-a aruncat pe fereastră.

Supravieţuitorii acuză şi astăzi tratamentul abuziv, injecţii repetate cu iod radioactiv, penetrarea unor sonde în vene până la cavităţile cardiace, injecţii cu substanţe paralizante. Hefiodov îşi aduce aminte de un cateterism cardiac: sonda îi fusese introdusă, fără anestezie, până în inimă! Avea impresia că este pe moarte, a fost adormit, dar s-a trezit în mijlocul operaţiei. Medicul i-a povestit, mai târziu, că oricare dintre colegii săi ar fi murit, dacă s-ar fi aflat în locul său...

De ce au acceptat cobaii umani să sufere atât de mult? Speranţa de a deveni cosmonaut era cu grijă întreţinută (nici unul dintre ei, însă, nu a zburat vreodată), mândria de a face parte dintr-o elită, ideologia depăşirii SUA, pentru propăşirea societăţii socialiste...

Planuri până în 2500...

In programele spaţiale americane, ruseşti, engleze, franceze, japoneze şi chineze sunt **planuri de lungă durată privind cercetarea spaţială:**

-baze spaţiale pe Lună şi explorări miniere;

-mari baze de tranzit şi materiale, plasate pe imenşi sateliţi aflaţi pe orbite terestre la altitudini de 100-500 km; oraşe spaţiale-satelit;

-colonizarea planetei Marte;

-observatoare permanente sau temporare pe Venus şi Titan;

-călătorii în afara sistemului nostru solar;

Aceste programe sunt prevăzute a fi îndeplinite cel târziu **până în anul 2.500.**

Analizând aceste programe ambiţioase putem concluziona că, dacă specia umană şi le propune la aproape 100 ani de la apariţia primelor avioane, **de ce nu ar exista motive să credem că alte civilizaţii au depăşit de mult aceste programe**? A venit timpul să ne schimbăm radical modul de abordare a problemelor prezentate în această lucrare. Se pare, însă, că Omenirea, în special lumea ştiinţifică, vrea neapărat să confirme părerea lui Hegel, căreia Bernard Shaw i-a dat o formă rămasă celebră: *"Singurul lucru care poate fi învăţat din istorie este că, niciodată, nimeni n-a învăţat nimic din istorie"*.

Dacă specia umană îşi datorează existenţa unor intervenţii genetice artificiale, dacă Omenirea a fost ajutată în dezvoltarea ei de civilizaţii extraterestre, dacă unele civilizaţii extraterestre ne supraveghează şi în prezent, atunci trebuie să ne schimbăm modul de a gândi. **Inteligenţa umană trebuie să devină conştientă de însăşi existenţa Universului,** în a cărei imensitate Terra şi pământenii nu constituie decât un atom! Este ilogic să ne considerăm centrul Universului! Buricul lui!

Dezvoltarea Omenirii a fost o luptă continuă a omului cu forţele dezlănţuite ale naturii, apoi cu societatea şi chiar cu sine însuşi. Deseori învins, dar niciodată înfrânt definitiv. Milioane de oameni pot pieri, dar Omenirea nu poate fi oprită în drumul ei pe calea progresului, a dezvoltării. Din nefericire, sunt destui semeni ai noştri care abdică de la luptă. Această abdicare favorizează fanatismul religios şi obscurantismul, adevărate coşmare ale raţiunii, ce îngăduie "popularea" Terrei şi a Universului cu monştri, zei, fiinţe sau forţe supranaturale atotputernice, în faţa cărora trebuie să te supui orbeşte. Aceasta se întâmplă şi la început de secol XXI – secolul revoluţiei tehnico-ştiinţifice şi al exploziei informaţionale -, când curente iraţionale fac apologia plafonării intelectuale. Cercetătorul britanic James Murke avertiza: *"Niciodată până astăzi n-au existat atât de mulţi oameni care să ştie atât de puţine despre atât de multe lucruri"*. Iar un sociolog britanic spunea: "*O mare parte a Omenirii nu îşi dă seama că timpul izolării, al dezinteresării comode faţă de ceea ce se întâmplă în lume a trecut definitiv şi irevocabil*". Un lucru trebuie reţinut: **niciodată, ignoranţa şi refuzul de a înţelege nu au favorizat Omenirea**. Ne aflăm în Era Spaţială, stimaţi cititori şi Terra nu se mai poate izola în Univers!...

Concluzionând, putem afirma că **navele de proveniență extraterestră** – chiar dacă sunt sosite de pe planete diferite **– au intenţii paşnice sau cel puţin neutre**. Acest fapt este argumentat de paleoastronautică şi de logica bunului simţ: ele puteau nimici vechile civilizaţii, sau pot distruge

Omenirea. Dar nu au făcut-o şi nu o fac. Dimpotrivă, după cum am arătat, aportul lor la dezvoltarea vechilor civilizaţii (popoare) pare incontestabil.

Dacă în unele cazuri (câteva prezentate şi în această lucrare) s-au manifestat agresiv, este cunoscut faptul că, în cazurile respective, **oamenii au atacat primii**. În majoritatea cazurilor, aceste nave **nu au ripostat**, aparatele noastre fiind distruse, probabil, în momentul contactului cu câmpul gravitaţional sau haloul de radiaţii protectoare al navelor străine. Şi cu toate cele prezentate, **Terra nu a fost cucerită de nici o civilizaţie din Univers. Deci, vizitatorii de pe alte planete au intenţii paşnice**, cum trebuie să aibă o specie inteligentă ajunsă la un stadiu de dezvoltare mult avansat faţă de noi. Până la un eventual contact, Omenirea trebuie să înţeleagă că **pericolul nu vine din spaţiul cosmic, ci din partea acelor oameni care, momentan, deţin Puterea şi au impresia că se pot juca de-a RĂZBOIUL la nesfârşit,** târând Omenirea într-o cursă a înarmărilor fără precedent. Aceştia uită că orice atac împotriva vreunui stat de pe planetă se poate transforma într-un ARMAGGEDON !...

Apendice

Războiul SUA-URSS... pe Lună !

*"**Extratereştrii au manipulat şi/sau manipulează rasa umană prin intermediul a numeroase şi diferite societăţi secrete, religioase, magice, prin intermediul vrăjitoriei şi al ocultismului.***

***Consiliul pentru Relaţii Externe şi Comisia Trilaterală controlează complet tehnologia extraterestră şi economia naţiunii.** Eisenhower a fost ultimul preşedinte căruia i s-a prezentat situaţia reală...*

Baza de pe Lună** a fost fotografiată şi filmată de astronauţii de pe Apolo. Cupole, spirale, structuri înalte, rotunde, cu aspect de siloz, vehicule uriaşe în formă de T şi nave extrem de mari. Este o bază **creată de SUA în colaborare cu URSS**. Am fotografii oficiale NASA. **În 1969, pe baza lunară a avut loc o confruntare între ruşi şi americani.

Sovieticii au încercat să preia controlul bazei. Americanii au reuşit să reinstaureze ordinea, dar nu înainte de a fi omorâţi 66 de oameni...

În 1963, preşedintele Kennedy a dat un ultimatum membrilor Majesty 12, pe care i-a informat că, în anul următor, intenţionează să dezvăluie poporului american prezenţa extratereştrilor. Asasinarea lui a fost ordonată de Comitetul Politic, iar ordinul executat de agenţii din Dallas.** J.F. Kennedy a fost **asasinat de un agent al serviciului secret**, iar actul este vizibil în filmul lui Zapruder... În ziua în care am aflat că **Biroul de Informaţii al Marinei Militare a participat la asasinarea preşedintelui J.F. Kennedy** şi că **şoferul limuzinei a fost agent al Serviciului Secret şi

***persoana care l-a împuşcat în cap pe preşedinte**, am plecat, cu intenţia de a nu mă mai întoarce.*

După ce am fost trecut în rezervă, am vrut să predau unui reporter toate informaţiile. A doua zi, am urcat cu forţa într-o limuzină, care m-a dus pe dealurile Oakland, unde am fost bătut de doi bărbaţi, care m-au abandonat acolo, într-o baltă de sânge. Unul dintre ei s-a aplecat şi mi-a luat pulsul. Celălalt a întrebat dacă sunt mort. Primul a răspuns:

-Nu, dar va fi!

-Bun, atunci nu mai e cazul să-i facem şi altceva.

Au urcat în limuzina neagră şi au dispărut. După un timp am fost găsit, dar o lună mai târziu, aceeaşi limuzină m-a accidentat. De data aceasta mi-am pierdut un picior. La spital am fost vizitat de doi bărbaţi, care nu au avut nimic altceva să-mi comunice decât să-mi ţin gura, data viitoare va fi fatal. Le-a spus că o să fiu copil cuminte şi că nu mai este cazul să-şi facă griji. Dar în gând, mi-am jurat să dau totul în vileag imediat ce voi găsi o cale să o fac, fără să risc să fiu rănit din nou. Mi-au trebuit 16 ani, 27.000$, un computer şi o mulţime de plicuri, dar acum sunt mulţumit – a aflat toată lumea".

Milton William Cooper, absolvent al Liceului Yamato din Japonia, fost pilot pe bombardierele B-52 şi pe avioanele de alimentare KC-135; înrolat în Marina Militară; repartizat la corpul de submarine, absolvent al Şcolii de Securitate şi Informaţii a Marinei Militare; un foarte bun cunoscător - documentat asupra fenomenului OZN; a fost urmărit, ameninţat, bătut, accidentat datorită faptului că a scris foarte mult despre ceea ce ştie; a devenit o personalitate publică foarte îndrăgită.

BIBLIOGRAFIE SELECTIVĂ

Milton W. Cooper - *"Partea nevăzută a lumii. SOCIETĂȚI SECRETE"*, Editura Elit, Ploieşti, 1995;

Erich von Däniken - *"Amintiri despre viitor"*, Editura Opus & Arena, Bucureşti, 1993;

Jacques Vallée - *"Alte dimensiuni"*, Savas Press Zona, Bucureşti, 1994;

J. Allen Hynek - *"Experienţa OZN"*, Editura Dacia, Cluj-Napoca, 1978;

Jean Sider - *"OZN, dosar secret"*, Editura Domino, Târgovişte, 1995;

Marc Davenport - *"OZN – vizitatorii în timp"*, Editura Antet, 1998

Frank Edwards - *"Farfuriile zburătoare – o chestiune serioasă"*, Editura Ştiinţifică, Bucureşti, 1969;

Dan Apostol - *"Deocamdată... enigme"*, Editura Sport-Turism, Bucureşti, 1984;

Dr. Cristian Negureanu - *"Intratereştrii şi Noua Ordine Mondială"*, Editura Miracol, Bucureşti, 1994;

Dr. Cristian Negureanu - *"Mitul poporului ales"*, Editura Miracol, Bucureşti, 1995;

Mihai E. Şerban - *"Semeni întru raţiune"*, Editura Dacia, Cluj-Napoca, 1982;

XXX - Almanah *"Obiectiv Magazin"* – Craiova, 1998;

XXX - Revista *"Obiectiv Magazin"*, întreaga colecţie, Craiova, 1995 până la 15.10.98;

XXX - *"România Liberă"*, nr. 19.09.1996;

XXX - *"Strict Secret"*, nr. 258-1995;

XXX - *"Socialisticeskaia Industria"*, nr. din 25.07.1989;

XXX - *"Stroitelnaia Gazeta"*, nr. din 16.09.1989;

XXX - *"Komsomolskaia Pravda"*, nr. din 07 şi 12.10.1990;

XXX - *"Sovietskaia Kultura"*, nr. din 28.10.1991;

XXX - Raportul *"COMETA"*, 1999.

CUPRINS

Cuvântul editorului **3**
Cuvânt înainte **5**
I. PĂMÂNTENII - FIII OMULUI UNIVERSAL **11**
Raportul COMETA (spicuiri) 11
Giordano Bruno şi... gheaţă pe Marte 12
Paleoastronautica şi... strămoşii extratereştri 13
Calea Lactee - un miliard de civilizaţii 15
Omul - apărut... din greşeală ?! 16
Pe câte planete trăieşte Omul ? 18
Caracatiţele îşi construiesc... vile şi oraşe ! 20
Terra - vizitată sau locuită de "zei"? 21
Au existat alte civilizaţii pe Terra ? 22
Intratereştrii... de sub apă şi scoarţa terestră 26
Mai există... un Pământ ?! 27
Savanţii cred în extratereştri 28
II. URME ALE TRECERII ZEILOR **29**
Picasso lua lecţii... din preistorie 29
Strămoşi cu... pulover pe gât sau costum de astronaut 30
Românii stau în fotolii... de 6.000 ani 31
Gravuri pe sol de admirat din avion... 32
Piramida de la Gaïna 33
"Zeu" mumificat, împuşcat şi decapitat ! 34
Trăgători de elită... în Neanderthal ! 35
Arsenal "preistoric": arme chimice, bacteriologice şi atomice. 36
"Sălbaticii preistoriei" cartografiau Terra... din satelit 39
III. PLANUL DE DISTRUGERE A DOVEZILOR - ÎNDEPLINIT DOAR PARŢIAL **41**
Distrugerea sistematică a arhivelor 41
Cosmonauţi în 45.000 î.e.n. 42
Două enigme: sumerienii şi olmecii 43
Tutankhamon - mort într-un... accident OZN ! 45
"Oamenii au venit din cer" 47
"Corabia care plutea prin aer"- agăţată de turla bisericii ! 47
Pământenii extratereştri au alt sânge... 48
Tribul din Zair - venit în 1820... de pe Marte ! 51
IV. LUMI PARALELE PE TERRA - RAI SAU IAD ? **53**
Oamenii - amfibie de 3 metri 53
Submarinele misterioase 54
Jeanne d'Arc şi "fiinţele luminoase" 57

Apariţii miraculoase ale "Fecioarei Maria" ?.....59
"Profesorul cu togă" salvează ONU !.....61
Nălucile din Lumea de Dincolo.....62
Fotografii cu... sufletele oamenilor
în drum spre Pluto (Purgatoriul) !.....64
Corabia lui Magelan - observată... în plin zbor !.....65
Avion cu schelete zburătoare.....66
V. LOCUITORII DIN INTERIORUL TERREI.....68
Pământul este gol pe dinăuntru !.....68
OZN - de origine intraterestră ?.....70
Mesaje din adâncul Pământului.....72
Agartha - Lumea Subterană.....72
Extratereştrii - diavolii din Iad ?.....75
Zei revoluţionari exilaţi - sub Himalaya !.....76
VI. SUPRAVEGHERE GALACTICĂ
ŞI CENZURĂ PĂMÂNTEANĂ.....79
OZN-urile şi Marea Confruntare.....79
Colonii NASA pe Lună şi Marte - din anii '60 !.....81
Vampirul Galactic răpeşte nave terestre.....83
Sfinxul din Bucegi... pe Lună !.....83
Pe Lună şi Marte - baze terestre şi extraterestre !!.....84
OZN şi dezinformare oficială.....87
Curioşii mor repede...89
Cenzură în stil american.....92
Declaraţii, declaraţii...93
Astronauţii ştiu prea multe !.....94
Parteneriatul SUA-E.T. şi oaspetele EBE-3.....95
"Aspiratorul cosmic" contra aroganţei americane.....97
Primul om pe Lună - supravegheat de extratereştri !.....97
Pe Lună, Cineva umbla desculţ !!.....99
VII. ORIGINEA TERESTRĂ A UNOR O.Z.N.....100
Oculta Mondială şi OZN-urile.....100
Hitler a fugit cu un OZN german !.....101
Americanii au ajuns pe Marte în 1962 !.....104
SUA produc "farfurii zburătoare".....106
OZN-urile americane - "licenţă" a "zeilor" din 8.000 î.e.n....109
VIII. SUA ŞI PARTENERII DIN COSMOS.....113
Comisia "Majestic" şi proiectele ultrasecrete.....113
Dosarul Roswell.....114
Extratereştrii - vechi cunoştinţe ale preşedinţilor SUA.....116

"Tratatul Einsenhower -
colaborare interplanetară în folosul SUA 116
Pericolul extraterestru - real sau fals ? 118
Un extraterestru... la Pentagon ! 119
"Colaboratorii galactici" ai SUA au... 1 m şi 2,8 m 120
IX. MISTERE PE ORBITA TERREI ! 121
Luna - cel mai mare OZN 121
Pe orbita Terrei-extratereştri... din timpul dinozaurilor 125
Culoarea OZN - funcţie de viteză şi direcţie 126
X. PĂMÂNTENII - RĂPIŢI DE "LUMILE PARALELE" 128
50.000 de soldaţi... răpiţi ! 128
Regiment britanic..."ridicat" în "nor"! 128
Teleportare misterioasă 129
"Farfuriile" aspiratoare de vase. 130
O.Z.N. văzut din interior 130
Metoda românească: teleportarea din pat, de lângă nevastă.... 131
Avioane volatilizate 133
XI. TERRA - UN IMENS LABORATOR, POPULAT DE...COBAI ? 134
Extratereştrii - colectori de organe animale şi umane ! 134
OZN - pericol maxim pentru piloţi 135
Triunghiul Bermudelor 135
Unii au scăpat... 138
Triunghiul Dragonului 140
"Triunghiurile"- răpiri pentru... studiul pieţii !... 142
"Ei vin din altă dimensiune..." 145
XII. ÎNTÂLNIRI DE GRADUL I-III 148
Întâlniri de gradul I 148
Întâlnire de gradul II 149
Întâlniri de gradul III 150
"Rendez-vous" conform regulamentului 154
XIII. ÎNTÂLNIRI DE GRADUL IV 156
Răpită de... 119 ori ! 156
Ei zic că au acelaşi Dumnezeu... 157
Cazul familiei Hill 158
Sarcină galactică 162
E.T. cu... solzi de peşte 162
Misterul de la Ubatuba 164
Pământenii - monitorizaţi prin implanturi 165
Zeii se mai luptă şi acum... 166

Extratereştrii - ofertă diversificată ! 167
OZN-urile treceau, penele curgeau.....168
XIV. PROIECTE S.F. ALE MARILOR PUTERI 174
"Extraterestrul" Nikola Tesla 174
"Experimentul Philadelphia" - aspecte incredibile.....175
Proiecte americane de domeniul SF 177
Experimente macabre sovietice.....181
Planuri până în 2500.....182
Războiul SUA-URSS... pe Lună !.....184
Bibliografie selectivă 186
Cuprins 187

20% REDUCERE min. 3 ex.

TITLURI COMANDATE:

peste 20 ex. 30% REDUCERE

Titlul		Nr. exemplare
1. Secretele USLA	- 20.000 lei	_____
2. Conspirația Satanei - Ținta România - vol. I	- 40.000 lei	_____
3. Craiova Maxima - Momente de antologie - vol. I	- 40.000 lei	_____
4. Craiova Maxima - Momente de antologie - vol. II	- 40.000 lei	_____
5. Conspirația Satanei - Ținta România - vol. II	- 50.000 lei	_____
6. Ghidul spionului român	- 50.000 lei	_____
7. Secretele Terrei / Istoria începe în Carpați - vol. I	- 50.000 lei	_____
8. Secretele Terrei / Istoria începe în Carpați - vol. II	- 50.000 lei	_____
9. Războiul parapsihologic împotriva României	- 50.000 lei	_____
10. Secretele lui Pavel Coruț	- 50.000 lei	_____
11. Teroriștii printre noi	- 50.000 lei	_____
12. Spionajul total în acțiune	- 50.000 lei	_____
13. Experimentul Terra	- 50.000 lei	_____
14. Marile Mistere ale Piramidei Oculte	- 50.000 lei	_____

Destinatar:

Editura "OBIECTIV"
Tel./fax: 051/418.943; 094.708.957
OP. 8, CP. 812
Craiova - cod 1100
Județul Dolj

Expeditor _____
Strada _____ Nr. ____
Bl. _____ Sc. _____ Et. _____ Ap. _____
Județ / Sector _____
Cod _____ Localitatea _____
Tel.: _____

TALON DE COMANDĂ **Plata ramburs / Taxele poștale se suportă de editură**

E T

vezi verso

CONTRACT

Editura OBIECTIV - cititor

Subsemnatul _____ ,
din localitatea _____ , cod _____ , județul/sectorul _____ ,
str. _____ , nr. _____ , bl. _____ , sc. _____ , et. _____ ,
ap. _____ , tel. _____ , act identitate seria _____ , nr. _____ ,
emis de Poliția _____ , la data de _____ ,

Doresc a primi, la adresa de mai sus, cu plata ramburs, taxele poștale suportate de editură și o reducere de 20%, un număr de _____ exemplare din toate titlurile noi ale Editurii Obiectiv, apărute în anul 2002.

Peste 20 ex., cumulate pe parcursul anului 2002, primite sau comandate suplimentar de subsemnatul, reducerea acordată va fi de 30%.

Neprimirea / returnarea unui colet îmi va anula, automat, dreptul de a primi sau comanda lucrările Editurii OBIECTIV.

Editura OBIECTIV se obligă să respecte condițiile de mai sus.

Data, **Semnătura cititorului,**

SECRETE ÎN OBIECTIV

PAUL LAZĂR TONCRULESCU
EUGEN DELCEA
SECRETELE TERREI
ISTORIA ÎNCEPE ÎN CARPAȚI
• RAMANIA (România) - "Izvorul Neamurilor" din Biblie
• "Nepotii" noștri din... Eur-Asia și America Latină !
• Iisus Christos = legenda lui Zalmoxis
• București - "Noul Ierusalim",
România - "Pământul Făgăduinței"
Editura OBIECTIV CRAIOVA

EUGEN DELCEA
SECRETELE TERREI
ISTORIA ÎNCEPE ÎN CARPAȚI
VOLUMUL II
• Flora, fauna și Omul au "plecat"... din Carpați
• HAR-DEAL = Atlantida = Hiperboreea = Paradisul terestru
• România - Centrul Spiritual al Lumii
• Casa Poporului - Noul Templu descris în Biblie !
• România va fi... Raiul din mijlocul dezastrului general
Editura OBIECTIV CRAIOVA

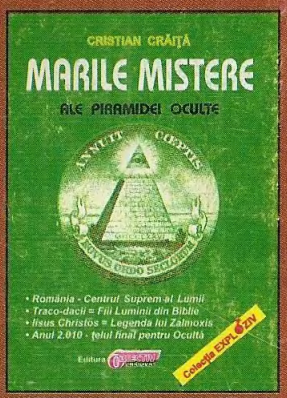
CRISTIAN CRĂIȚĂ
MARILE MISTERE
ALE PIRAMIDEI OCULTE
ANNUIT COEPTIS
NOVUS ORDO SECLORUM
• România - Centrul Suprem al Lumii
• Traco-dacii = Fiii Luminii din Biblie
• Iisus Christos = Legenda lui Zalmoxis
• Anul 2.010 - țelul final pentru Ocultă
Editura OBIECTIV CRAIOVA
Colecția EXPLOZIV

col.(r) FLORIAN GÂRZ
GHIDUL SPIONULUI ROMÂN
TOP SECRET
• România - un obiectiv atomic !
• Ceaușescu - un agent CIA sacrificat...
• Spionaj și sex total
• "Poliția politică" vine de la Apus
• Internet - arma invaziei SUA
Editura OBIECTIV CRAIOVA
Colecția EXPLOZIV

TEODOR FILIP
TERORIȘTII PRINTRE NOI
• Teroriștii lovesc NATO la vârf !
• SUA - obiectivul secolului XXI
• Carlos Șacalul - o legendă "marcă CIA"
• Antiteroriștii - soldații mileniului III
• Terorismul viitorului - un megaflagel !
Editura OBIECTIV CRAIOVA
Colecția EXPLOZIV

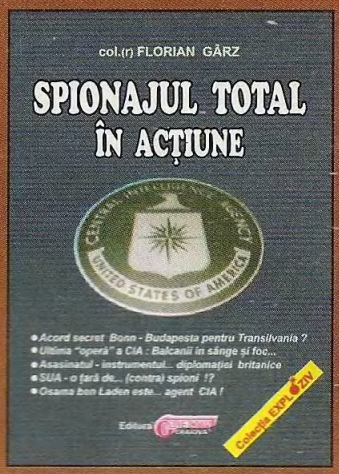
col.(r) FLORIAN GÂRZ
SPIONAJUL TOTAL ÎN ACȚIUNE
UNITED STATES OF AMERICA
• Acord secret Bonn - Budapesta pentru Transilvania ?
• Ultima "operă" a CIA - Balcanii în sânge și foc...
• Asasinatul - instrumentul diplomației britanice
• SUA - o țară de... (contra) spioni !?
• Osama bon Laden este... agent CIA !
Editura OBIECTIV CRAIOVA
Colecția EXPLOZIV

TEODOR FILIP
CONSPIRAȚIA SATANEI
ȚINTA ROMÂNIA
VOLUMUL II
• Guvernul Mondial există din 1987 !
• Planul dezmembrării și subjugării României
• Statele Unite ale Europei și pulverizarea Estului
• Anul 2010 - instaurarea Noii Ordini Mondiale
Editura OBIECTIV CRAIOVA
Colecția EXPLOZIV

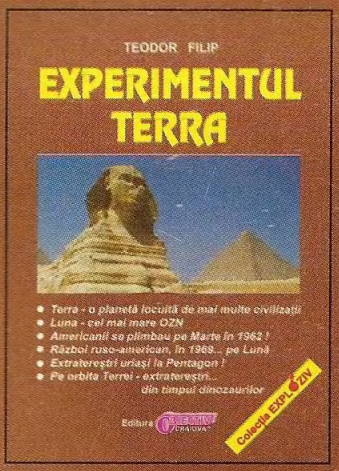
TEODOR FILIP
EXPERIMENTUL TERRA
• Terra - o planetă locuită de mai multe civilizații
• Luna - cel mai mare OZN
• Americanii se plimbau pe Marte în 1962 !
• Război ruso-american, în 1969... pe Lună
• Extratereștri uriași la Pentagon !
• Pe orbita Terrei - extratereștri...
din timpul dinozaurilor
Editura OBIECTIV CRAIOVA
Colecția EXPLOZIV

ADEVĂRUL EXPLOZIV !

ISBN: 973-99881-7-2

Pr... ...i

15,00